İnciller ve Elçilerin İşleri

İçindekiler

Matta İncili	1
Markos İncili	22
Luka İncili	36
Yuhanna İncili	59
Elçilerin İşleri	77

Matta

BÖLÜM 1

1 Davut oğlu, İbrahim oğlu İsa Mesih'in neslinin kitabı.
2 İbrahim, İshak'ı doğurdu; İshak, Yakup'u doğurdu; Yakup, Yahuda'yı ve kardeşlerini doğurdu;
3 Ve Yahuda, Tamar'dan Peres'i ve Zara'yı doğurdu; ve Peres, Esrom'u doğurdu; ve Esrom, Aram'ı doğurdu;
4 Aram, Aminadab'ı doğurdu; Aminadab, Naasson'u doğurdu; Naasson da Salmon'u doğurdu;
5 Ve Salmon, Rakab'dan Booz'u doğurdu; ve Booz, Rut'tan Obed'i doğurdu; ve Obed, İşay'ı doğurdu;
6 Ve Yese, kral Davut'u doğurdu; ve Davut, kral, Urya'nın karısı olan kadından Süleyman'ı doğurdu;
7 Ve Süleyman Roboam'ın babası oldu; ve Roboam Abia'nın babası oldu; ve Abia Asa'nın babası oldu;
8 Asa, Yoşafat'ı doğurdu; Yoşafat, Yoram'ı doğurdu; Yoram, Ozias'ı doğurdu;
9 Ve Ozias, Yoatham'ın babası oldu; ve Joatham, Achaz'ın babası oldu; ve Ahaz Ezekias'ın babası oldu;
10 Ve Ezekias Manasses'in babası oldu; ve Manasses Amon'un babası oldu; ve Amon Josias'ın babası oldu;
11 Yoşiya, Babil'e sürgün edildikleri sırada Yekonya'yı ve kardeşlerini doğurdu.
12 Ve Babil'e götürüldükten sonra, Yekonya, Şalatyel'i doğurdu; Şalatyel de Zerbabil'i doğurdu;
13 Ve Zorobabel Abiud'un babası oldu; ve Abiud Elyakim'in babası oldu; ve Eliakim Azor'un babası oldu;
14 Ve Azor, Sadok'u doğurdu; Sadok, Ahim'i doğurdu; ve Ahim, Eliud'u doğurdu;
15 Eliud, Eleazar'ı doğurdu; Eleazar, Mattan'ı doğurdu; Mattan da Yakup'u doğurdu.
16 Yakup, Meryem'in kocası Yusuf'u doğurdu; Meryem'den de İsa, yani Mesih doğdu.
17 Böylece İbrahim'den Davut'a kadar bütün kuşaklar on dört kuşaktır; Davut'tan Babil'e sürgüne götürülene kadar on dört kuşaktır; Babil'e sürgünden Mesih'e kadar da on dört kuşaktır.
18 İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlı iken, henüz birlikte olmalarından önce, Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı.
19 Bunun üzerine kocası Yusuf, doğru bir adam olduğundan ve onu herkesin önünde ibret olsun diye öldürmek istemediğinden, onu gizlice boşamak istedi.
20 Fakat Yusuf bunları düşünürken, Rabbin meleği rüyada ona görünerek, “Ey Davut oğlu Yusuf, karın Meryem'i kendine almaktan korkma” dedi, “Çünkü onda oluşan, Kutsal Ruh'tandır.
21 Ve bir oğul doğuracak, ve sen onun adını İSA koyacaksın; çünkü kavmini günahlarından O kurtaracak.
22 Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu sözün yerine gelmesi için oldu:
23 İşte, bir kız gebe kalacak ve bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar. Bu ad, "Tanrı bizimledir" anlamına gelir.
24 Yusuf uykudan uyanınca, Rabbin meleğinin kendisine emrettiği gibi yaptı ve karısını yanına aldı.
25 Ve ilk oğlunu doğuruncaya kadar onu tanımadı; ve onun adını İSA koydu.

BÖLÜM 2

1 İsa, Kral Hirodes zamanında Yahudiye'nin Beytlehem kentinde doğduğunda, doğudan Yeruşalim'e bilge adamlar geldi.
2 "Yahudilerin Kralı olarak doğan nerede?" dediler. Çünkü onun yıldızını doğuda gördük ve kendisine tapınmaya geldik.
3 Kral Hirodes bu sözleri işitince, kendisi de bütün Yeruşalim halkı da tedirgin oldu.
4 Ve halkın bütün başkâhinlerini ve din bilginlerini toplayarak, onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu.
5 Ve ona dediler: Yahudiye'nin Beytlehem'inde; çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:
6 Ve sen, Yahuda diyarındaki Beytlehem, Yahuda beyleri arasında en küçüğü değilsin; çünkü kavmim İsrail'i yönetecek olan Vali senden çıkacak.
7 Bunun üzerine Hirodes, bilgeleri gizlice çağırıp onlara yıldızın ne zaman göründüğünü dikkatle sordu.
8 Ve onları Beytlehem'e gönderip dedi: Gidin, çocuğu dikkatle arayın; onu bulduğunuz zaman bana haber verin ki, ben de gelip ona tapınayım.
9 Onlar da kralı dinledikten sonra gittiler; ve işte, doğuda gördükleri yıldız onların önünde yürüdü, ta ki gelip küçük çocuğun bulunduğu yerin üzerinde duruncaya kadar.
10 Yıldızı görünce, büyük bir sevinçle sevindiler.
11 Eve girdiklerinde, çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanıp O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağanlar sundular: altın, günnük ve mür.
12 Ve rüyalarında Tanrı tarafından Hirodes'e dönmemeleri konusunda uyarıldılar, bunun üzerine başka yoldan kendi ülkelerine doğru yola çıktılar.
13 Onlar gittikten sonra, işte, Rabbin meleği rüyada Yusuf'a görünüp, "Kalk, çocuğu ve annesini al, Mısır'a kaç, ben sana haber verinceye kadar orada kal; çünkü Hirodes çocuğu yok etmek için onu arayacak." dedi.
14 O da kalkıp geceleyin küçük çocuğu ve annesini alarak Mısır'a doğru yola çıktı.
15 Ve Hirodes'in ölümüne kadar orada kaldı; ta ki, peygamber aracılığıyla Rab'bin bildirdiği şu söz yerine gelsin: Oğlumu Mısır'dan çağırdım.
16 Bunun üzerine Hirodes, bilgeler tarafından alay konusu edildiğini görünce çok öfkelendi ve adam gönderip, bilgelere iyice sorduğu zamana göre, Beytlehem'de ve bütün sınır bölgelerinde bulunan iki yaşından küçük bütün çocukları öldürttü.
17 O zaman peygamber Yeremya'nın söylediği şu söz yerine geldi:
18 Rama'da bir ses duyuldu, ağıt, ağlama ve büyük yas. Rahel çocukları için ağlıyor, ama teselli edilmiyordu, çünkü onlar yok.
19 Fakat Hirodes öldükten sonra, işte, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada göründü.
20 Kalkın, çocuğu ve annesini alın, İsrail diyarına girin, çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldüler, dedi.
21 Ve kalkıp çocuğu ve annesini aldı, İsrail diyarına geldi.
22 Fakat Yahudiye'de, babası Hirodes'in yanında Arhelas'ın krallık ettiğini duyunca, oraya gitmekten korktu. Oysa rüyasında Tanrı tarafından uyarılmış olduğundan, Celile taraflarına doğru yöneldi.
23 Ve gelip Nâsıra denilen bir şehre yerleşti; ta ki, peygamberler aracılığıyla bildirilen, "Ona Nâsıralı denecektir" sözü yerine gelsin.

BÖLÜM 3

1 O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye çölünde vaaz veriyordu.
2 Ve dediler: Tövbe edin, çünkü göklerin krallığı yaklaştı.
3 Çünkü bu, peygamber Yeşaya'nın sözünü ettiği kişidir: Çölde haykıran birinin sesidir: "Rabbin yolunu hazırlayın, patikalarını düzleyin."
4 Ve o Yahya'nın deve tüyünden giysisi ve belinde deri bir kuşak vardı; ve yiyeceği çekirge ve yaban balıydı.
5 Sonra Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Ürdün çevresindeki bütün bölge ona çıktı.
6 Ve günahlarını itiraf ederek Ürdün'de onun tarafından vaftiz edildiler.
7 Fakat Ferisilerden ve Sadukilerden birçoğunun vaftizine geldiğini görünce onlara dedi: Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?
8 Öyleyse tövbeye yaraşır meyveler verin.
9 İçinizden, "Biz İbrahim'in soyundan geliyoruz" demeyin. Çünkü size derim ki, Tanrı bu taşlardan İbrahim'e çocuk yaratabilir.
10 Ve şimdi balta ağaçların köküne dayanmıştır; bunun için iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
11 Ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum; ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür; ben onun çarıklarını taşımaya layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.
12 Yatağı elindedir, buğdayını ambara toplayıp samanı söndüren, samanı ise sönmeyen ateşte yakan bir adamdır.
13 Sonra İsa, vaftiz olmak üzere Celile'den Ürdün'e, Yahya'nın yanına geldi.
14 Fakat Yahya ona engel olup dedi: Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen bana mı geliyorsun?
15 İsa ona cevap verip dedi: Şimdilik böyle olsun; çünkü her salâhı yerine getirmemiz böyle gerekir. Sonra onu bıraktı.
16 İsa vaftiz olduktan sonra hemen sudan çıktı. Gökler ona açıldı ve Tanrı'nın Ruhu'nun bir güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü.
17 İşte gökten bir ses geldi: "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum."

BÖLÜM 4

1 Sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh tarafından çöle götürüldü.
2 Ve kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra, sonunda acıktı.
3 Ve ayartıcı ona gelince dedi: Eğer Tanrı'nın Oğlu isen, şu taşların ekmek olmasını emret.
"İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, fakat Allah'ın ağzından çıkan her sözle yaşar" diye yazılmıştır .
5 Sonra İblis onu kutsal şehre götürdü ve tapınağın siperliğine oturttu.
6 Ve ona dedi: Eğer Allah'ın Oğlu isen, kendini aşağı at; çünkü şöyle yazılmıştır: O, senin hakkında meleklerine emir verecek, ve onlar seni elleri üzerinde taşıyacaklar, ta ki, sakın ayağını bir taşa çarpmayasın.
7 İsa ona dedi: Yine yazılmıştır: Tanrın Rab'bi sınamayacaksın.
8 İblis onu yine çok yüksek bir dağa çıkardı ve ona dünyanın bütün krallıklarını ve onların yüceliğini gösterdi.
9 Ve ona dedi: Eğer yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim.
10 Bunun üzerine İsa ona, " Çekil git, Şeytan! Çünkü şöyle yazılmıştır: Tanrın Rab'be tapınacak, yalnız O'na kulluk edeceksin." dedi.
11 Sonra İblis onu bırakıp gitti, ve işte, melekler gelip ona hizmet ettiler.
12 İsa, Yahya'nın zindana atıldığını duyunca Celile'ye gitti.
13 Ve Nâsıra'yı terk edip gelip, Zabulon ve Neftalim sınırları içinde, deniz kıyısında bulunan Kefarnahum'a yerleşti.
14 Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye:
15 Zabulon diyarı, ve Neftalim diyarı, deniz yolu boyunca, Ürdün'ün ötesinde, Milletlerin Celilesi;
16 Karanlıkta oturanlar büyük bir ışık gördüler; ölüm gölgesinde oturanlara ise ışık yayıldı.
17 O andan itibaren İsa vaaz etmeye ve şöyle demeye başladı: Tövbe edin! Çünkü göklerin egemenliği yaklaştı.
18 İsa, Celile denizinin kıyısında yürürken, denize ağ atan iki kardeş gördü; bunlara Petrus diyen Simun ve kardeşi Andreas da deniyordu. Çünkü bunlar balıkçıydı.
19 Ve onlara dedi: Ardımdan gelin, sizi insan avcıları yapacağım.
20 Ve hemen ağlarını bırakıp O'nu izlediler.
21 Oradan ayrılıp başka iki kardeş gördü: Zebedi'nin oğlu Yakup ve kardeşi Yuhanna, babaları Zebedi ile birlikte bir gemide ağlarını onarıyorlardı; onları çağırdı.
22 Ve hemen gemiyi ve babalarını bırakıp onu izlediler.
23 İsa bütün Celile'yi dolaşarak onların havralarında öğretiyor, göksel egemenliğin müjdesini duyuruyor, halk arasında her türlü hastalığı ve her türlü rahatsızlığı iyileştiriyordu.
24 Ve ünü bütün Suriye'ye yayıldı; ve çeşitli hastalıklar ve azaplarla tutulmuş olan bütün hastaları, ve cinlileri, ve delileri ve felçlileri ona getirdiler; ve onları iyileştirdi.
25 Ve Celile'den, Dekapolis'ten, Yeruşalim'den, Yahudiye'den ve Ürdün'ün ötesinden büyük kalabalıklar da onu izliyordu.

BÖLÜM 5

1 İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldiler.
2 Ve ağzını açtı ve onlara öğreterek dedi:
3 Ruhsal açıdan yoksul olanlar ne mutludur! Çünkü göklerin egemenliği onlarınındır.
4 Yaslı olanlar ne mutludur; çünkü onlar teselli edileceklerdir.
5 Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklardır.
6 Doğruluğa acıkıp susayanlar ne mutludur; çünkü onlar doyurulacaklardır.
7 Merhametli olanlar ne mutludur; çünkü onlar merhamet bulacaklar.
8 Yüreği temiz olanlar ne mutludur; çünkü onlar Tanrı'yı göreceklerdir.
9 Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı'nın çocukları denecek.

10 Doğruluk uğruna zulüm görenler ne mutludur! Çünkü göklerin egemenliği onlarınındır.
11 Benim yüzümden insanlar size sövdükleri, sizi zulmettikleri ve size karşı her türlü yalanı söyledikleri zaman ne mutlu size!
12 Sevinin, ve sevinçten coşun; çünkü göklerdeki mükafatınız büyüktür. Zira sizden önceki peygamberlere de böyle zulmetmişlerdi.
13 Siz yeryüzünün tuzusunuz; fakat tuz tadını yitirirse, ona ne ile tuz katılabilir? Artık hiçbir işe yaramaz; ancak atılır ve insanların ayakları altında çiğnenir.
14 Siz dünyanın ışığısınız. Tepenin üzerine kurulan kent gizlenemez.
15 İnsanlar da mum yakıp onu ölçek altına koymazlar, tersine, şamdan üzerine koyarlar; evdekilerin hepsine ışık verir.
16 Işığınızı insanların önünde öyle parlatın ki, iyi işlerinizi görüp göklerdeki Babanızı yüceltsinler.
17 Kutsal Yasa'yı ya da peygamberleri ortadan kaldırmaya geldiğimi sanmayın. Ben ortadan kaldırmaya değil, tamamlamaya geldim.
18 Doğrusu size derim ki, gök ve yer ortadan kalkmadıkça, Kutsal Yasa'dan bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak; her şey yerine gelinceye dek.
19 Bu nedenle, bu en küçük buyruklardan birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, göklerin egemenliğinde en küçük sayılacak. Ama kim onları yapar ve öğretirse, göklerin egemenliğinde büyük sayılacak.
20 Çünkü size derim ki, eğer sizin doğruluğunuz din bilginlerinin ve Ferisilerin doğruluğunu aşmazsa, asla göklerin egemenliğine giremezsiniz.
21 Eskiden, "Öldürmeyeceksin; öldüren herkes yargılanma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır" dendiğini duydunuz.
22 Fakat ben size diyorum ki, kardeşine sebepsiz yere öfkelenen herkes yargılanma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır. Ve kardeşine, "Raka" diyen herkes meclis tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır. Fakat, "Ahmak!" diyen herkes cehennem ateşini hak edecektir.
23 Bu nedenle, armağanını sunağa getirdiğinde, kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu hatırlarsan;
24 Armağanını orada, sunağın önünde bırak, git; önce kardeşinle barış, sonra gelip armağanını sun.
25 Yolda iken hasmınla çabuk anlaş; yoksa hasmın seni hâkime, hâkimin de seni memura teslim etmesi ve sen zindana atılman kaçınılmazdır.
26 Sana doğrusunu söyleyeyim, son kuruşu ödemedikçe oradan asla çıkmayacaksın.
27 Eskiden, "Zina etmeyeceksin" dendiğini duydunuz.
28 Fakat ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiştir.
29 Eğer sağ gözün seni günaha sokuyorsa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün bedeninin cehenneme atılmasından iyidir.
30 Eğer sağ elin seni günaha sokuyorsa, onu kes at. Çünkü senin için azalarından birinin yok olması, bütün bedeninin cehenneme atılmasından iyidir.
31 Denildi ki: Kim karısını boşarsa, ona boşama belgesi versin.
32 Fakat ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir sebeple boşayan, onun zina etmesine sebep olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.
33 Yine eski zamanlarda yaşamış olanların, "Kendini yemin etmekten vazgeçmeyeceksin, ama Rabbe ettiğin yeminleri yerine getireceksin" dediklerini duydunuz.
34 Fakat ben size diyorum ki, hiç yemin etmeyin; ne de gök üzerine; çünkü o, Allah'ın tahtıdır.
35 Ne de yer üzerine; çünkü orası onun ayaklarının basamağıdır; ne de Yeruşalim üzerine; çünkü orası büyük Kralın şehridir.
36 Başın üzerine de yemin etmeyeceksin. Çünkü saçının tek bir telini ak ya da kara edemezsin.
37 Fakat konuşmanız, Evet, evet; Hayır, hayır olsun. Çünkü bunlardan fazlası kötülükten gelir.
38 Göz göze, diş dişe dendiğini duydunuz.
39 Fakat ben size diyorum ki, kötülüğe karşı koymayın. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbürünüzü de çevirin.
40 Eğer biri sana karşı kanun davası açar ve gömleğini almak isterse, ona esvabını da ver.
41 Ve kim seni bir mil yürümeye zorlarsa, onunla iki mil yürü.
42 Senden bir şey isteyene ver, senden ödünç isteyeni de geri çevirme.
43 Komşunu seveceksin, ama düşmanından nefret edeceksin dendiğini duydunuz.
44 Fakat ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri kutsayın, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size kötü davrananlar ve sizi zulmedenler için dua edin.
45 Öyle ki, göklerdeki Babanızın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem de iyilerin üzerine doğdurur ve hem doğruların hem de doğru olmayanların üzerine yağmur yağdırır.
46 Eğer sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de aynısını yapmıyor mu?
47 Yalnız kardeşlerinize selâm verirseniz, başkalarından ne fazla yapmış olursunuz? Vergi görevlileri bile öyle yapmıyor mu?
48 Öyleyse göklerdeki Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.

BÖLÜM 6

1 Sadakalarınızı, insanların gözü önünde, gösteriş için vermeyin. Yoksa göklerdeki Babanızdan ödül alamazsınız.
2 Bu nedenle, sadakanı verirken önünde trompet çalma. İkiyüzlüler, insanların övünmesini sağlamak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Doğrusu size derim ki, onlar ödüllerini almışlardır.
3 Fakat sadaka verdiğin zaman, sol elin sağ elinin ne yaptığını bilmesin.
4 Sadakanın gizli kalması için, gizlide gören Baban da seni açıkça mükafatlandıracaktır.
5 Ve dua ettiğin zaman, ikiyüzlüler gibi olmayacaksın; çünkü onlar, insanlara görünmek için havralarda ve caddelerin köşelerinde dikilip dua etmeyi severler. Doğrusu sana derim ki, onlar mükafatlarını almışlardır.
6 Fakat sen dua ettiğin zaman, odana gir, kapını kapadıktan sonra, gizlide olan Babana dua et. Gizlilikte gören Baban seni açıkça ödüllendirecektir.
7 Fakat dua ettiğiniz zaman, putperestlerin yaptığı gibi boş sözlerle tekrarlamayın. Çünkü onlar, çok söz söylemekle seslerini duyurabileceklerini sanırlar.

8 Bunun için siz onlara benzemeyin. Çünkü Babanız, siz daha O'ndan dilemeden önce neye ihtiyacınız olduğunu bilir.
9 Bunun için siz de şöyle dua edin: Göklerdeki Babamız, Adın kutsal kılınsın.
10 Senin krallığın gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin isteğin olsun.
11 Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.
12 Ve borçlularımıza bağışladığımız gibi, sen de bizim borçlarımızı bağışla.
13 Ve bizi imtihana götürme, fakat bizi şerden kurtar. Çünkü egemenlik, kudret ve yücelik ebediyen senindir. Amin.
14 Çünkü eğer siz başkalarının suçlarını bağışlarsanız, gökteki Babanız da sizi bağışlayacaktır.
15 Fakat siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.
16 Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın; çünkü onlar, insanlara oruç tutuyor gibi görünmek için yüzlerini asarlar. Doğrusu size derim ki, onlar mükafatlarını almışlardır.
17 Fakat sen oruç tuttuğun zaman, başına yağ sür ve yüzünü yıka.
18 İnsanlara oruçlu görünme, ancak gizlide olan Baban'a oruçlu görün. Gizlilikte gören Baban seni açıkça ödüllendirecektir.
19 Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Orada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar.
20 Fakat kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne de pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalabilir.
21 Çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.
22 Bedenin ışığı gözdür; eğer gözün tek ise, bütün bedenin aydınlık olur.
23 Fakat eğer gözün kötü ise, bütün bedenin karanlıkla dolar. Öyleyse, eğer içindeki ışık karanlıksa, o karanlık ne kadar büyüktür!
24 Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez; çünkü ya birinden nefret eder, öbürünü sever; ya da birine tutunur, öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de mala kulluk edemezsiniz.
25 Bunun için size diyorum ki, ne yiyeceğinizi, ne içeceğinizi düşünerek canınız için, ne de ne giyeceğinizi düşünerek bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil midir?
26 Gökteki kuşlara bakın; ne ekerler, ne biçerler, ne de ambarlara toplarlar; ama göksel Babanız onları besler. Siz onlardan çok daha iyi değil misiniz?
27 Sizden hanginiz düşünmekle boyunu bir arşın uzatabilir?
28 Ve niçin düşünceyi elbise olarak alıyorsunuz? Kır zambaklarına bakın, nasıl büyüyorlar; onlar ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.
29 Ama size şunu söyleyeyim ki, Süleyman bile bütün görkemine rağmen bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.
30 Öyleyse, bugün var olan, yarın ocağa atılan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın, sizi de çok daha fazla giydirmesi gerekmez mi, ey kıt imanlılar?
31 Bunun için, "Ne yiyeceğiz?" ya da "Ne içeceğiz?" ya da "Ne giyeceğiz?" diye kaygılanmayın.
32 (Çünkü uluslar bütün bunları ararlar.) Çünkü göksel Babanız bütün bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir.
33 Fakat siz öncelikle Tanrı'nın egemenliğini ve doğruluğunu arayın; o zaman bütün bunlar da size verilecektir.
34 Bunun için yarın için kaygılanmayın; çünkü yarın kendi işlerini kendisi için kaygılanacaktır. Günün kötülüğü ona yeter.

BÖLÜM 7

1 Yargılamayın ki, yargılanmayasınız.
2 Çünkü nasıl yargılarsanız, öyle yargılanacaksınız; ve nasıl ölçerseniz, aynı ölçüyle size de ölçülecektir.
3 Kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de, kendi gözündeki merteği farketmezsin?
4 Yahut kardeşine, 'Gözünün içindeki çöpü çıkarayım' der misin? Oysa, kendi gözünde bir mertek var.
5 Ey ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar; o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.
6 Kutsal olanı köpeklere vermeyin, incilerinizi domuzların önüne atmayın; yoksa onları ayakları altında çiğnerler, sonra dönüp sizi parçalarlar.
7 İsteyin, size verilecektir; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.
8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapıyı çalana açılır.
9 Yahut içinizden hangi adam, oğlu kendisinden ekmek isterse ona taş verir?
10 Yahut balık istese ona yılan verir mi?
11 Kötü yürekli olan sizler, çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?
12 Bunun için, insanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa ve peygamberlerin buyruğu budur.
13 Dar kapıdan girin; çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Oradan girenler çoktur.
14 Çünkü yaşama götüren kapı dar, yol ise çetindir. Onu bulanlar azdır.
15 Sahte peygamberlerden sakının. Onlar size koyun postuna bürünerek gelirler, ama içten yırtıcı kurtlardır.
16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. İnsanlar dikenlerden üzüm, devedikenlerinden incir toplarlar mı?
17 Aynı şekilde her iyi ağaç iyi meyve verir; kötü ağaç ise kötü meyve verir.
18 İyi ağaç kötü meyve veremez, kötü ağaç da iyi meyve veremez.
19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
20 Bunun için onları meyvelerinden tanıyacaksınız.
21 Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diyen herkes göklerin egemenliğine girmeyecek; ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yapan girecektir.
22 O gün birçokları bana, “Ya Rab, ya Rab! Senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinleri kovmadık mı? Senin adınla nice harikalar yaratmadık mı?” diyecek.
23 O zaman onlara açıkça şunu söyleyeceğim: Sizi hiç tanımadım. Ey kötülük yapanlar, benden uzak durun.
24 Bunun için, benim bu sözlerimi işiten ve uygulayan herkesi, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzeteceğim.

25 Ve yağmur yağdı, seller geldi, rüzgârlar esti, ve o eve saldırdılar; ve ev yıkılmadı; çünkü kaya üzerine kurulmuştu.
26 Ve benim bu sözlerimi işiten, fakat onları yapmayan herkes, evini kum üzerine kuran akılsız adama benzer.
27 Ve yağmur yağdı, seller bastı, rüzgarlar esti, ve o eve saldırdılar; ve ev yıkıldı; ve yıkılışı büyük oldu.
28 Ve oldu ki, İsa bu sözleri bitirince, halk onun öğretisine şaştı:
29 Çünkü onlara, din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

BÖLÜM 8

1 Dağdan inince büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.
2 Ve işte, bir cüzamlı geldi, O'na secde ederek, "Ya Rab, eğer istersen beni temizleyebilirsin" dedi.
3 İsa elini uzatıp ona dokundu ve dedi: İstiyorum, sen temiz ol. Ve hemen cüzamından temizlendi.
4 İsa ona, " Sakın kimseye bir şey söyleme" dedi, "Git, kâhine görün ve Musa'nın onlara tanıklık etmesi için emrettiği armağanı sun."
5 İsa Kefarnahum'a girdiğinde, bir yüzbaşı kendisine yalvararak geldi:
6 Ve dedi: Efendim, hizmetkârım felçli olarak evde yatıyor, çok ızdırap çekiyor.
7 İsa da ona, " Gelip onu iyileştireceğim" dedi.
8 Yüzbaşı cevap verip dedi: "Efendim, ben senin damıma girmene layık değilim. Yalnız bir söz söyle, uşağım iyileşir."
9 Çünkü ben emir altında bir adamım, benim de emrimde askerlerim var. Bir adama, 'Git' derim, gider; bir başkasına, 'Gel' derim, gelir; hizmetkârıma, 'Şunu yap' derim, yapar.
10 İsa bunu işitince hayrete düştü ve ardından gelenlere, " Size doğrusunu söyleyeyim, İsrail'de böylesine büyük bir iman görmedim" dedi.
11 Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok kişi gelecek, göklerin egemenliğinde İbrahim, İshak ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar.
12 Fakat krallığın oğulları dış karanlığa atılacaklar; orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.
13 Ve İsa yüzbaşıya dedi: Git, ve inandığın gibi sana da öyle olsun. Ve hizmetkarı aynı saatte iyileşti.
14 İsa, Petrus'un evine gelince, karısının annesinin ateşten hasta yattığını gördü.
15 Ve kadının eline dokununca ateşi düştü; kadın da kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.
16 Akşam olunca, kendisine cinli birçok kimseyi getirdiler. O da sözüyle cinleri kovdu ve hastaların hepsini iyileştirdi.
17 Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye: "O, bizim hastalıklarımızı üstlendi, acılarımızı yüklendi."
18 İsa çevresindeki büyük kalabalığı görünce, karşı yakaya geçmelerini buyurdu.
19 Ve bir kâtip gelip O'na dedi: Üstad, nereye gidersen senin ardından geleceğim.
20 İsa ona dedi: Tilkilerin inleri, gökte uçan kuşların yuvaları var; ama İnsanoğlunun başını yaslayacak bir yeri yok.
21 Diğer öğrencilerinden biri de, "Ya Rab, bırak da önce gidip babamı gömeyim" dedi.
22 Fakat İsa ona dedi: Ardımdan gel; ve bırak ölüler, kendi ölülerini gömsünler.
23 Ve kayığa binince, öğrencileri de onu izlediler.
24 Ve işte, denizde büyük bir fırtına çıktı; öyle ki, gemi dalgalarla kaplandı; fakat o uyuyordu.
25 Öğrencileri yanına gelip O'nu uyandırdılar ve, "Ya Rab, bizi kurtar, çünkü mahvoluyoruz" dediler.
26 Ve onlara dedi: Ey az imanlılar, niçin korkuyorsunuz? Sonra kalktı, rüzgârları ve denizi azarladı; ve büyük bir sakinlik oldu.
27 Fakat adamlar hayret edip, "Bu nasıl bir adamdır ki, rüzgârlar ve deniz bile ona itaat ediyor!" dediler.
28 İsa karşı yakaya, Gergeseliler diyarına vardığında, mezarlardan çıkan cinli iki kişiyle karşılaştı. Bunlar çok şiddetliydiler ve hiç kimse o yoldan geçemiyordu.
29 Ve işte, bağırıp dediler: Ey Tanrı'nın Oğlu İsa, seninle bizim ne işimiz var? Zamanından önce bizi azaplandırmak için mi buraya geldin?
30 Onlardan uzakta otlayan çok sayıda domuz sürüsü vardı.
31 Cinler ona yalvararak, "Eğer bizi kovacaksan, domuz sürüsüne gitmemize izin ver" dediler.
32 Ve onlara dedi: Gidin. Ve dışarı çıktıklarında, domuz sürüsünün içine girdiler; ve işte, bütün domuz sürüsü dik bir yerden aşağı şiddetle denize doğru koştu ve sularda telef oldu.
33 Onları tutanlar da kaçıp şehre girdiler ve her şeyi, ve cinlerin tutsak ettiği kişilere olanları anlattılar.
34 Ve işte, bütün şehir İsa'yı karşılamaya çıktı. Onu görünce, sınırlarından ayrılmasını yalvardılar.

BÖLÜM 9

1 Ve bir kayığa binip karşıya geçti ve kendi şehrine geldi.
2 Ve işte, felçli bir adam getirdiler; adam yatakta yatıyordu. İsa onların imanını görünce felçliye dedi: Oğlum, cesaretlen; günahların bağışlandı.
3 Ve işte, yazıcılardan bazıları kendi aralarında, Bu adam küfür ediyor, dediler.
4 İsa onların düşüncelerini bilerek, " Neden yüreğinizde kötü düşünüyorsunuz?" dedi.
5 Çünkü, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi daha kolaydır?
6 Fakat İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye (sonra felçliye dedi): Kalk, yatağını topla, evine git.
7 Ve kalkıp evine gitti.
8 Fakat kalabalıklar bunu görünce şaşırdılar ve insanlara böyle bir güç veren Tanrı'yı yücelttiler.
9 İsa oradan çıkarken, gümrük yerinde oturan Matta adında bir adam gördü. Ona, " Ardımdan gel" dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti.
10 Ve oldu ki, İsa evde sofrada otururken, işte, birçok vergi görevlisi ve günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte oturdular.
11 Ferisiler bunu görünce, İsa'nın öğrencilerine, "Sizin Öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.
12 İsa bunu işitince onlara şöyle dedi: Sağlam olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı vardır.
13 Fakat gidin de şunun ne anlama geldiğini öğrenin: Ben merhamet isterim, kurban değil. Çünkü ben doğru insanları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.

14 O zaman Yahya'nın öğrencileri yanına gelip, "Biz ve Ferisiler neden çok oruç tutuyoruz da, senin öğrencilerin neden tutmuyor?" dediler.
15 İsa onlara dedi: Damat yanlarında oldukça, gelin odasındaki çocuklar yas tutabilirler mi? Ama damat yanlarından alınacağı günler gelecek, işte o zaman oruç tutacaklar.
16 Hiç kimse eski bir giysiye yeni bir kumaş parçası bağlamaz. Çünkü onu doldurmak için konulan şey giysiden sıyrılır ve yırtık daha da kötüleşir.
17 Ve yeni şarabı eski tulumlara koymazlar; yoksa tulumlar kırılır, şarap dökülür, tulumlar da bozulur. Fakat yeni şarabı yeni tulumlara koyarlar, böylece ikisi de korunmuş olur.
18 İsa onlara bunları söylerken, işte, bir önder geldi, kendisine tapınarak, "Kızım öldü bile. Ama gel, elini onun üzerine koy, yaşayacaktır" dedi.
19 İsa kalkıp onu izledi; öğrencileri de onu izledi.
20 Ve işte, on iki yıldır kanaması olan bir kadın onun arkasından geldi ve giysisinin eteğine dokundu.
21 Çünkü kendi kendine, "Giysisine bir dokunsam, kurtulacağım" diyordu.
22 Fakat İsa onu döndürdü ve onu görünce, Kızım, teselli bul; imanın seni kurtardı, dedi. Ve kadın o saatten itibaren iyileşti.
23 İsa yöneticinin evine girdiğinde, çalgıcıları ve gürültü yapan halkı görünce,
"Yer verin, çünkü cariye ölmedi, uyuyor" dedi . Onlar da onunla alay ettiler.
25 Halk dışarı çıkınca içeri girdi, kadının elinden tuttu ve kız ayağa kalktı.
26 Ve bu olayın ünü bütün o ülkeye yayıldı.
27 İsa oradan ayrıldıktan sonra iki kör adam O'nun ardından gelerek, "Ey Davut Oğlu, bize merhamet et!" diye bağırıyorlardı.
28 Eve girince körler yanına geldiler. İsa onlara, " Bunu yapabileceğime inanıyor musunuz?" dedi. Onlar da, "Evet, ya Rab!" dediler.
29 Sonra gözlerine dokunarak, " İmanınıza göre olsun," dedi.
30 Ve gözleri açıldı; ve İsa onlara sert bir şekilde tembih ederek dedi: Sakın bunu hiç kimse bilmesin.
31 Fakat onlar ayrılıp gittiklerinde, onun ününü bütün o ülkeye yaydılar.
32 Dışarı çıktıklarında, kendisine cinli ve dilsiz bir adam getirdiler.
33 İblis kovulunca dilsizler konuşmaya başladılar. Kalabalıklar ise, "İsrail'de hiç böyle bir şey görülmedi" diyerek hayrete düştüler.
34 Fakat Ferisiler, "Cinleri, cinlerin reisi aracılığıyla kovuyor" dediler.
35 İsa bütün kentleri ve köyleri dolaşıp onların havralarında öğretiyor, göksel egemenliğin müjdesini duyuruyor, halk arasında bulunan her türlü hastalığı ve her türlü rahatsızlığı iyileştiriyordu.
36 Fakat kalabalıkları görünce onlara acıdı; çünkü onlar baygındılar ve çobanı olmayan koyunlar gibi dağılmışlardı.
37 Sonra öğrencilerine dedi: Gerçekten ürün bol, ama işçi az.
38 Bunun için, hasadın Rabbine dua edin ki, hasadına işçiler göndersin.

BÖLÜM 10

1 İsa on iki öğrencisini yanına çağırdıktan sonra onlara kötü ruhlara karşı güç verdi; kötü ruhları kovmak, her türlü hastalığı ve her türlü rahatsızlığı iyileştirmek için güç verdi.
2 Oniki resulün adları şunlardır: Birincisi, Petrus diye anılan Simun, kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğlu Yakup, kardeşi Yuhanna,
3 Filipus ve Bartalmay; Tomas ve vergi görevlisi Matta; Alfay'ın oğlu Yakup ve soyadı Taday olan Lebbaeus;
4 Kenanlı Şimon ve ona ihanet eden Yahuda İskariyot.
5 İsa bu on iki kişiyi gönderip onlara şöyle buyurdu: Milletlerin yoluna gitmeyin. Samiriyelilerin hiçbir şehrine girmeyin.
6 Fakat İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gidin.
7 Ve gittiğiniz her yerde şunu duyurun: Göklerin krallığı yaklaştı.
8 Hastaları iyileştirin, cüzamlıları temizleyin, ölüleri diriltin, cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin.
9 Keselerinizde ne altın, ne gümüş, ne de tunç bulundurun.
10 Yolculuğunuz için ne torba, ne iki mintan, ne çarık, ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğine layıktır.
11 Ve hangi şehre veya kasabaya girerseniz, orada kimin layık olduğunu sorun; ve oradan ayrılıncaya kadar orada kalın.
12 Bir eve girdiğinizde onu selamlayın.
13 Eğer ev layıksa, esenliğiniz ona gelsin; fakat layık değilse, esenliğiniz size geri dönsün.
14 Ve kim sizi kabul etmez ve sözlerinizi dinlemezse, o evden veya şehirden ayrılırken ayaklarınızın tozunu silkin.
15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü Sodom ve Gomora diyarının hali, o kentin halinden daha dayanılır olacaktır.
16 İşte, sizi kurtların arasına koyunlar gibi gönderiyorum. Bunun için yılanlar gibi akıllı, güvercinler gibi zararsız olun.
17 Fakat insanlardan sakının; çünkü onlar sizi meclislere teslim edecekler, ve havralarında sizi kırbaçlayacaklar.
18 Ve benim yüzümden valilerin ve kralların önüne çıkarılacaksınız; onlara ve Milletlere karşı bir tanıklık olmak üzere.
19 Fakat sizi teslim ettikleri zaman, ne söyleyeceğinizi veya nasıl söyleyeceğinizi düşünmeyin. Çünkü ne söyleyeceğiniz o saatte size bildirilecektir.
20 Çünkü konuşan siz değilsiniz, içinizde konuşan Babanızın Ruhu'dur.
21 Kardeş kardeşi, baba da çocuğu ölüme teslim edecek; çocuklar ana-babalarına karşı ayaklanacak ve onları öldürtecekler.
22 Ve benim adımdan ötürü bütün insanlar sizden nefret edecekler. Fakat sona kadar dayanan kurtulacaktır.
23 Fakat sizi bu kentte zulmettikleri zaman, öbür kente kaçın. Çünkü size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye kadar İsrail kentlerini geçmemiş olacaksınız.
24 Şakirt efendisinden üstün değildir, köle de efendisinden üstün değildir.
25 Öğrencinin efendisi gibi, hizmetkarın da efendisi gibi olması yeterlidir. Eğer evin efendisine Beelzebub dedilerse, ev halkından olanlara ne kadar daha çok diyecekler?
26 Bundan dolayı onlardan korkmayın; çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.

27 Karanlıkta söylediğimi siz ışıkta söyleyin; kulağınıza
işittiğinizi damların üzerinde vaaz edin.
28 Bedeni öldüren, fakat canı öldüremeyenlerden
korkmayın. Fakat canı ve bedeni cehennemde
mahvedebilen Tanrı'dan korkun.
29 İki serçe bir meteliğe satılmaz mı? Ve bunlardan biri
Babanızın izni olmadan yere düşmez.
30 Fakat başınızdaki saçların hepsi sayılıdır.
31 Bunun için korkmayın, siz birçok serçeden daha
değerlisiniz.
32 Bu nedenle, kim beni insanların önünde itiraf ederse,
ben de onu göklerdeki Babamın önünde itiraf edeceğim.
33 Fakat kim beni insanların önünde inkâr ederse, ben de
onu göklerdeki Babamın önünde inkâr edeceğim.
34 Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Ben
barış getirmeye değil, kılıç getirmeye geldim.
35 Çünkü ben, adamla babasını, kızla annesini, gelinle
kaynanasını birbirine düşürmeye geldim.
36 Ve insanın düşmanları kendi ev halkı olacaktır.
37 Babasını veya annesini benden çok seven bana layık
değildir. Oğlunu veya kızını benden çok seven bana layık
değildir.
38 Ve haçını yüklenip ardımdan gelmeyen, bana layık
değildir.
39 Canını kurtaran onu yitirecek; canını benim uğruma
yitiren ise onu kurtaracaktır.
40 Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur; beni kabul eden
de beni göndereni kabul etmiş olur.
41 Bir peygamberi peygamber adına kabul eden,
peygamberin ödülünü alacaktır. Bir salih adamı, salih
adamın adına kabul eden, salih adamın ödülünü alacaktır.
42 Ve her kim bu küçüklerden birine, yalnız bir öğrencinin
adına bir bardak soğuk su verirse, size doğrusunu
söyleyeyim, asla mükafatını kaybetmeyecektir.

BÖLÜM 11

1 Ve oldu ki, İsa on iki öğrencisine emir vermeyi bitirince,
oradan ayrılıp onların kentlerinde öğretmek ve vaaz etmek
üzere yola çıktı.
2 Yahya, zindanda Mesih'in işlerini duyunca,
öğrencilerinden ikisini gönderdi.
3 Ve ona dedi: Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı
bekleyelim?
4 İsa onlara cevap verip dedi: Gidin, işittiğiniz ve
gördüğünüz şeyleri Yahya'ya tekrar bildirin.
5 Körlerin gözleri açılıyor, topallar yürüyor, cüzamlılar
temizleniyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve yoksullara
Müjde duyuruluyor.
6 Ve bende gücenmeyen kişi ne mutlu kişidir.
7 Onlar ayrılırken İsa, Yahya hakkında kalabalığa şöyle
söylemeye başladı: Çölde ne görmeye gittiniz? Rüzgârda
sallanan bir kamış mı?
8 Fakat siz ne görmeye çıktınız? Yumuşak giysiler giymiş
bir adam mı? İşte, yumuşak giysiler giyenler kralların
evlerindedir.
9 Fakat siz ne görmeye çıktınız? Bir peygamberi mi? Evet,
size derim ki, peygamberden de öte bir peygamberi.
10 Çünkü kendisi için şöyle yazılmıştır: İşte, önünden
habercimi gönderiyorum; o, senin yolunu hazırlayacaktır.
11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadınlardan doğanlar
arasında Vaftizci Yahya'dan daha büyüğü çıkmamıştır.
Bununla birlikte, Göklerin Egemenliğinde en küçük olan
ondan daha büyüktür.
12 Vaftizci Yahya'nın günlerinden bu yana göklerin
egemenliği zorlanıyor ve zorbalar onu zorla ele geçiriyor.
13 Çünkü bütün peygamberler ve Kutsal Yasa Yahya'ya
kadar peygamberlik ettiler.
14 Ve eğer kabul ederseniz, bu, gelecek olan İlyas'tır.
15 Kulağı olan işitsin.
16 Fakat bu nesli neye benzeteyim? Çarşıda oturan ve
arkadaşlarına şöyle seslenen çocuklara benzer:
17 Ve dediler: Size kaval çaldık, oynamadınız; size yas
tuttuk, ağıt yakmadınız.
18 Çünkü Yahya ne yiyor ne de içiyordu; onlar da, "Onda
cin var" diyorlar.
19 İnsanoğlu yiyip içerek geldi ve dediler: İşte obur, ayyaş,
vergi görevlilerinin ve günahkârların dostu bir adam. Fakat
hikmet, çocukları tarafından haklı çıkarılmıştır.
20 Sonra, en büyük kudretli işlerinin yapıldığı kentleri,
tövbe etmedikleri için azarlamaya başladı:
21 Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda!
Çünkü eğer sende yapılan kudretli işler Sur ve Sayda'da
yapılmış olsaydı, çoktan çul ve kül içinde tövbe etmiş
olurlardı.
22 Fakat ben size derim ki, yargı günü sizin halinizden
daha dayanılır olacaktır Sur ve Sayda'nın hali.
23 Ve sen, göğe yükseltilmiş olan Kefarnahum, ölüler
diyarına indirileceksin. Çünkü sende yapılan kudretli işler
Sodom'da yapılmış olsaydı, Sodom bugüne dek varlığını
sürdürürdü.
24 Fakat ben sana derim ki, yargı gününde Sodom
diyarının hali senin halinden daha dayanılır olacaktır.
25 O sırada İsa cevap verip dedi: Ey göklerin ve yerin
Rabbi Baba, sana şükrederim! Çünkü sen bu şeyleri akıllı
ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtın.
26 Evet, Baba, çünkü senin gözünde bu iyi göründü.
27 Bütün şeyler bana Babam tarafından teslim edildi. Ve
Oğul'u, Baba'dan başka hiç kimse tanımaz. Baba'yı da,
Oğul'dan ve Oğul'un kendisini tanıtmak istediği kişilerden
başkası tanımaz.
28 Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin,
ben size rahat veririm.
29 Boyunduruğumu yüklenin ve benden öğrenin; çünkü
ben yumuşak huylu ve alçakgönüllüyüm. Böylece
canlarınız için rahat bulursunuz.
30 Çünkü boyunduruğum kolaydır, yüküm hafiftir.

BÖLÜM 12

1 O sıralarda İsa, bir Şabat günü ekinler arasından
geçiyordu. Öğrencileri acıkmışlardı ve başakları koparıp
yemeye başladılar.
2 Fakat Ferisiler bunu görünce, İsa'ya dediler: İşte,
öğrencilerin Sebt günü yapılması yasak olanı yapıyorlar.
3 Fakat İsa onlara dedi: Davut'un, açlık çektiği zaman ve
yanındakiler ne yaptığını okumadınız mı?
4 Tanrı'nın evine nasıl girdi ve ne kendisi, ne de
yanındakiler için değil, yalnız kâhinler için yenmesi yasal
olmayan adak ekmeğini yedi?
5 Yoksa Kutsal Yasa'da kâhinlerin Sebt günü tapınakta
Sebt gününü hiçe saydıklarını ve kusursuz olduklarını
okumadınız mı?

6 Fakat ben size diyorum ki, burada tapınaktan daha büyük biri var.
7 Fakat eğer bunun ne anlama geldiğini bilseydiniz, 'Merhamet isterim, kurban değil', suçsuzları mahkûm etmezdiniz.
8 Çünkü İnsanoğlu Sebt gününün bile Rabbidir.
9 Ve oradan ayrılıp onların havrasına gitti:
10 Ve işte, eli kurumuş bir adam vardı. Ve ona, Şabat günlerinde şifa vermek caiz midir? diye sordular, onu suçlayabilmek için.
11 İsa onlara şöyle dedi: " Sizden hanginizin bir koyunu olur da Şabat günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz?"
12 Öyleyse insan koyundan ne kadar daha üstündür? Bu nedenle Sebt günlerinde iyilik yapmak caizdir.
13 Sonra adama, " Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı; ve öteki gibi o da iyileşti.
14 Bunun üzerine Ferisiler çıkıp İsa'yı nasıl yok edeceklerini görüşmek üzere bir kurultay düzenlediler.
15 Fakat İsa bunu anlayınca oradan çekildi. Büyük kalabalıklar da O'nun ardından gittiler ve İsa hepsini iyileştirdi.
16 Ve onlara kendisini tanıtmamaları gerektiğini söyledi:
17 Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye:
18 İşte, seçtiğim kulum, canımdan hoşnut olduğum sevgili kulum! Ruhumu onun üzerine koyacağım, Milletlere adalet gösterecek.
19 Kavga etmeyecek, bağırmayacak; sokakta hiç kimse onun sesini duymayacak.
20 Ezilmiş kamışı kırmayacak, tüten fitili söndürmeyecek; ta ki yargıyı zafere ulaştırıncaya kadar.
21 Milletler onun adına güvenecekler.
22 Sonra cinli, kör ve dilsiz biri kendisine getirildi. Onu iyileştirdi; öyle ki, hem körler hem de dilsizler hem konuşuyor, hem de görüyorlardı.
23 Ve bütün halk hayrete düşüp, "Bu Davut'un oğlu değil mi?" dediler.
24 Fakat Ferisiler bunu işitince, "Bu adam cinleri kovmuyor, ancak cinlerin reisi Beelzebub aracılığıyla kovuyor" dediler.
25 İsa onların düşüncelerini biliyordu ve onlara şöyle dedi: " Kendi içinde bölünen her krallık yıkılır; kendi içinde bölünen her kent ve ev ayakta kalamaz."
26 Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş olur; o zaman onun krallığı nasıl ayakta kalabilir?
27 Eğer ben cinleri Beelzebub vasıtasıyla kovuyorsam, sizin çocuklarınız kimin vasıtasıyla kovuyorlar? Bu bakımdan sizi yargılayacak olanlar kendileri olacak.
28 Fakat ben cinleri Tanrı'nın Ruhu'yla kovuyorsam, Tanrı'nın egemenliği üzerinize gelmiş demektir.
29 Yoksa güçlü bir adamın evine girip onun mallarını nasıl yağmalayabilir? Önce güçlü adamı bağlarsa, o zaman evini yağmalamış olur.
30 Benden yana olmayan bana karşıdır; benimle birlikte toplamayan dağıtır.
31 Bunun için size derim ki, her türlü günah ve küfür insanlara bağışlanacaktır; fakat Kutsal Ruh'a karşı küfür insanlara bağışlanmayacaktır.
32 Ve her kim İnsanoğluna karşı bir söz söylerse, bağışlanacaktır. Fakat her kim Kutsal Ruh'a karşı bir söz söylerse, ne bu dünyada, ne de gelecek dünyada bağışlanmayacaktır.
33 Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi yap; ya da ağacı boz, meyvesini de boz; çünkü ağaç meyvesinden tanınır.
34 Ey engerekler nesli! Kötü olan sizler nasıl iyi şeyler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız, yüreğin taşmasından söyler.
35 İyi adam, yüreğindeki iyi hazineden iyi şeyler çıkarır; kötü adam, yüreğindeki kötü hazineden kötü şeyler çıkarır.
36 Fakat ben size diyorum ki, insanlar söyleyecekleri her boş sözden yargı gününde sorumlu tutulacaklardır.
37 Çünkü sözlerinle haklı çıkarılacaksın, sözlerinle mahkûm edileceksin.
38 Bunun üzerine din bilginlerinden ve Ferisilerden bazıları, "Öğretmen, senden bir mucize görmek istiyoruz" diye karşılık verdiler.
39 Fakat İsa cevap verip onlara dedi: Kötü ve zina eden nesil bir belirti arıyor; ve ona peygamber Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek:
40 Çünkü Yunus üç gün üç gece o balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır.
41 Ninova halkı bu kuşakla birlikte yargılanacak ve onu mahkûm edecekler. Çünkü onlar Yunus'un vaazından ötürü tövbe ettiler. İşte, Yunus'tan daha büyüğü burada.
42 Güney kraliçesi, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp onu mahkûm edecek. Çünkü Süleyman'ın bilgeliğini dinlemek için dünyanın en uzak yerlerinden gelmişti. İşte Süleyman'dan daha büyüğü burada.
43 Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolaşıp rahat arar, ama bulamaz.
44 Sonra, "Çıktığım eve döneceğim" der; ama gelince evi boş, süpürülmüş ve süslenmiş bulur.
45 Sonra gider ve kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır ve içeri girip orada otururlar; ve o adamın son hali ilkinden daha kötüdür. Bu kötü nesil için de aynı şey olacaktır.
46 İsa henüz halkla konuşurken, annesi ve kardeşleri dışarıda durup onunla konuşmak istiyorlardı.
47 O zaman biri ona dedi: İşte, ananla kardeşlerin dışarıda duruyorlar, seninle konuşmak istiyorlar.
48 Fakat İsa cevap verip kendisine söyleyene dedi: Annem kimdir? ve kardeşlerim kimlerdir?
49 Ve elini öğrencilerine doğru uzatarak dedi: İşte annem ve kardeşlerim!
50 Çünkü göklerdeki Babamın isteğini kim yaparsa, o benim kardeşim, kızkardeşim ve annemdir.

BÖLÜM 13

1 Aynı gün İsa evden çıktı, deniz kenarında oturdu.
2 Ve büyük kalabalıklar onun etrafında toplandılar; öyle ki, kendisi bir kayığa binip oturdu; ve bütün kalabalık kıyıda durdu.
3 İsa onlara benzetmelerle birçok şey söyledi ve şöyle dedi: İşte, bir ekinci ekmeye çıktı;
4 Ve ektiği tohumlardan bir kısmı yol kenarına düştü, ve kuşlar gelip onları yediler:
5 Bazıları da toprağı az olan kayalık yerlere düştüler; ama toprak derinliği olmadığı için hemen filizlendiler.
6 Güneş doğunca kavruldular; kökleri olmadığından kuruyup gittiler.
7 Bazıları da dikenler arasına düştüler; dikenler çıkıp onları boğdu.
8 Kimisi ise iyi toprağa düştü, kimisi yüz kat, kimisi altmış kat, kimisi de otuz kat ürün verdi.

9 Kulağı olan işitsin.
10 Öğrencileri gelip İsa'ya, "Neden onlara benzetmelerle konuşuyorsun?" diye sordular.
11 İsa onlara cevap verip dedi: Çünkü göklerin egemenliğinin sırlarını bilmek size verildi, ama onlara verilmedi.
12 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o daha çok bolluğa kavuşacaktır. Fakat kimde yoksa, elinde olan da elinden alınacaktır.
13 Bunun için onlara mesellerle konuşuyorum. Çünkü görüyorlar ama görmüyorlar, işitiyorlar ama duymuyorlar ve anlamıyorlar.
14 Ve onlarda Yeşaya'nın şu peygamberliği yerine geldi: İşitseniz de işiteceksiniz, ama anlamayacaksınız; baksanız da göreceksiniz, ama görmeyeceksiniz.
15 Çünkü bu halkın yüreği katılaştı, kulakları ağır işitiyor, gözleri kapandı; ta ki, gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla duymasınlar, yürekleriyle anlamasınlar, dönüp dönmesinler ve ben de onları iyileştirmeyeyim.
16 Fakat sizin gözleriniz ne mutludur, çünkü görüyorlar; ve sizin kulaklarınız ne mutludur, çünkü işitiyorlar.
17 Doğrusu size derim ki, birçok peygamber ve doğru adam sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler; sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.
18 Öyleyse ekincinin benzetmesini dinleyin.
19 Bir kimse krallığın sözünü işitir de anlamazsa, o zaman kötü olan gelir ve onun yüreğine ekileni kapar. Bu, yol kenarında tohum alan kişidir.
20 Fakat kayalığa ekilen tohum, sözü işiten ve hemen sevinçle kabul eden kişidir.
21 Fakat kendi içinde kök salamaz, bir süre bekler; çünkü sözden ötürü sıkıntı ya da zulüm ortaya çıkınca, hemen gücenir.
22 Dikenler arasında tohum alan da, sözü işiten kişidir. Fakat dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve o da ürün vermesini engeller.
23 Fakat iyi toprağa ekilen tohum, sözü işiten, anlayan, meyve veren ve kimisi yüz, kimisi altmış, kimisi otuz kat ürün veren kişidir.
24 İsa onlara başka bir benzetme daha anlattı: Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer.
25 Fakat adamlar uykudayken, onun düşmanı gelip buğdayın arasına yabancı ot ekip gitti.
26 Fakat ekin filizi çıkıp ürün verince, yabani otlar da ortaya çıktı.
27 Ev sahibinin hizmetçileri gelip ona dediler: Efendim, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Öyleyse bu tohum nereden çıktı?
28 Onlara dedi: Bunu bir düşman yaptı. Hizmetçiler ona dediler: Öyleyse gidip onları toplayalım mı?
29 Fakat İsa, Hayır, dedi; yoksa yabani otları toplarken, buğdayı da sökersiniz.
30 Hasat zamanına kadar ikisinin de birlikte büyümesine izin verin. Hasat zamanında orakçılara diyeceğim ki, Önce yabani otları toplayın, onları demet yapıp yakıp bitirin. Buğdayı ise ambarıma toplayın.
31 İsa onlara başka bir benzetme daha anlattı: Göklerin Egemenliği, bir adamın alıp tarlasına ektiği bir hardal tanesine benzer.
32 Gerçekten de bütün tohumların en küçüğü olan odur; fakat büyüyünce otların en büyüğü olur, ağaç olur; öyle ki, gökteki kuşlar gelip dallarında konaklarlar.
33 İsa onlara başka bir benzetme daha anlattı: Göklerin egemenliği mayaya benzer. Bir kadın onu alıp üç ölçek una gizledi, ta ki hepsi mayalanıncaya kadar.
34 İsa bütün bunları kalabalığa benzetmelerle söyledi. Onlara benzetmesiz konuşmadı.
35 Peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin: "Ağzımı benzetmelerle açacağım, dünyanın kuruluşundan beri gizli kalmış şeyleri söyleyeceğim."
36 Sonra İsa kalabalığı gönderip eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, "Tarladaki yabani otların benzetmesini bize açıkla" dediler.
37 İsa onlara cevap verip dedi: İyi tohumu eken İnsanoğlu'dur.
38 Tarla dünyadır; iyi tohum krallığın çocuklarıdır; fakat yabani otlar kötü olanın çocuklarıdır;
39 Bunları eken düşman İblis'tir; hasat dünyanın sonudur; orakçılar ise meleklerdir.
40 Öyleyse yabani otlar toplanıp ateşte yakıldığı gibi, dünyanın sonunda da böyle olacaktır.
41 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da bütün günahkârları ve kötülük yapanları onun krallığından toplayacaklar.
42 Ve onları ateşli bir ocağa atacaklar; orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.
43 O zaman doğrular Babalarının krallığında güneş gibi parlayacaklardır. Kulağı olan işitsin.
44 Göklerin krallığı yine bir tarlada saklı bir hazineye benzer; bir adam onu bulunca saklar, sevinçten gidip bütün varını yoğunu satar ve o tarlayı satın alır.
45 Göklerin krallığı yine güzel inciler arayan bir tacire benzer.
46 Çok değerli bir inci bulunca gidip bütün malını sattı ve onu satın aldı.
47 Göklerin krallığı yine denize atılan ve her çeşit balığı toplayan bir ağa benzer.
48 Dolunca kıyıya çekip oturdular ve iyileri kaplara topladılar, kötüleri ise attılar.
49 Dünyanın sonu da böyle olacak: Melekler gelip kötüleri doğruların arasından ayıracaklar.
50 Ve onları ateşli ocağa atacaklar; orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.
51 İsa onlara, " Bütün bunları anladınız mı?" diye sordu . Onlar da, "Evet, Efendim" dediler.
52 Sonra onlara dedi: "Bu nedenle göklerin egemenliği konusunda eğitilmiş her yazıcı, hazinesinden hem yeni hem de eski şeyler çıkaran bir ev sahibine benzer."
53 Ve oldu ki, İsa bu benzetmeleri bitirince oradan ayrıldı.
54 Ve memleketine gelince, onların havrasında ders veriyordu; öyle ki, onlar hayrete düşüp, "Bu adamın bu hikmeti, bu kudretli işleri nereden geliyor?" diyorlardı.
55 Bu marangozun oğlu değil midir? Annesinin adı Meryem değil midir? Kardeşleri Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda değil midir?
56 Ve kızkardeşleri, hepsi yanımızda değil mi? Öyleyse bu adam bütün bu şeyleri nereden aldı?
57 Ve onda gücendiler. Fakat İsa onlara dedi: Bir peygamber, kendi memleketinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez.

58 Ve onların imansızlıkları yüzünden orada pek çok kudretli işler yapmadı.

BÖLÜM 14

1 O sırada bölge reisi Hirodes İsa'nın ününü duydu.
2 Ve hizmetkârlarına dedi: Bu, Vaftizci Yahya'dır; ölümden dirilmiştir; ve bundan dolayı onda kudretli işler kendini göstermektedir.
3 Çünkü Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodia yüzünden Yahya'yı yakalayıp bağlatmış ve zindana attırmıştı.
4 Çünkü Yahya ona, "Onu alman senin için yasal değil" dedi.
5 Ve onu öldürmek istediği zaman, kalabalıktan korktu; çünkü onu peygamber sayıyorlardı.
6 Fakat Hirodes'in doğum günü gelince, Hirodes'in kızı onların önünde dans etti ve Hirodes'in hoşuna gitti.
7 Bunun üzerine ona ne isterse vereceğine yemin ederek söz verdi.
8 Annesi ona önceden öğüt verince, "Bana Yahya Vaftizci'nin başını bir tabağa koyup getir" dedi.
9 Ve kral üzüldü; fakat yemin ve onunla birlikte sofrada oturanlar yüzünden, ona verilmesini emretti.
10 Ve gönderip zindanda Yahya'nın başını kestirdi.
11 Ve başı bir tabağa konarak genç kıza verildi; o da onu annesine götürdü.
12 Öğrencileri gelip cesedi aldılar, gömdüler ve gidip İsa'ya haber verdiler.
13 İsa bunu işitince oradan kayıkla ıssız bir yere çekildi. Halk da bunu işitince, kentlerden yaya olarak O'nu izledi.
14 İsa dışarı çıktı ve büyük bir kalabalık gördü. Onlara acıdı ve hastalarını iyileştirdi.
15 Akşam olunca öğrencileri yanına gelip, "Burası ıssız bir yer, vakit de geçti. Kalabalığı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek satın alsınlar" dediler.
16 Fakat İsa onlara dedi: Gitmelerine gerek yok; onlara siz yiyecek verin.
17 Ona, "Burada beş ekmek ve iki balıktan başka bir şey yok" dediler.
18 Ve dedi: Onları bana getirin.
19 İsa halka çimenlere oturmalarını emretti. Beş somun ekmeği ve iki balığı aldı. Gözlerini göğe doğru kaldırdı, şükretti ve ekmeği böldü. Ekmekleri öğrencilerine, öğrenciler de halka verdi.
20 Hepsi de yiyip doydular. Arta kalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar.
21 Ve yiyenlerin sayısı, kadınlar ve çocuklar hariç, beş bin kadar erkekti.
22 Ve İsa hemen öğrencilerine bir kayığa binip kendisinden önce karşı yakaya geçmelerini emretti; kendisi de kalabalığı gönderdi.
23 İsa halkı gönderdikten sonra dua etmek için dağa çıktı. Akşam olunca orada yalnız kaldı.
24 Fakat gemi şimdi dalgalarla çalkalanan denizin ortasındaydı; çünkü rüzgâr ters esiyordu.
25 Ve gecenin dördüncü nöbetinde İsa deniz üzerinde yürüyerek yanlarına geldi.
26 Öğrenciler onu deniz üzerinde yürürken görünce telaşlandılar, "Bu bir ruhtur" diyerek korkuyla bağırdılar.
27 Fakat İsa hemen onlara seslenip, " Cesaretlenin, benim, korkmayın" dedi.
28 Petrus ona cevap verip dedi: "Ya Rab, eğer sen isen, suyun üzerinde sana gelmemi emret."
29 Ve dedi ki, Gel. Petrus da kayıktan inince, İsa'nın yanına gitmek üzere suyun üstünde yürüdü.
30 Fakat rüzgârın sert estiğini görünce korktu, batmaya başlayınca, "Ya Rab, beni kurtar!" diye feryat etti.
31 İsa hemen elini uzatıp onu tuttu ve ona, " Ey kıt imanlı, neden kuşkulandın?" diye sordu.
32 Ve gemiye bindikleri zaman, rüzgâr dindi.
33 O zaman gemidekiler gelip İsa'ya tapındılar ve, "Gerçekten sen Tanrı'nın Oğlusun," dediler.
34 Ve geçip Cennesar diyarına geldiler.
35 Ve o yerin adamları onun varlığını öğrenince, çevredeki bütün ülkeye adam gönderip bütün hastaları ona getirdiler;
36 Ve O'ndan, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermelerini istediler; ve dokunanların hepsi tamamen iyileştiler.

BÖLÜM 15

1 O sırada Yeruşalim'den olan din bilginleri ve Ferisiler İsa'ya gelip şöyle dediler:
2 Öğrencilerin niçin atalarının geleneğini çiğniyorlar? Çünkü ekmek yedikleri zaman ellerini yıkamıyorlar.
3 Fakat İsa onlara cevap verip dedi: Siz de neden geleneğinizle Tanrı'nın buyruğunu çiğniyorsunuz?
4 Çünkü Allah, "Annene ve babana saygı göster" diye buyurdu; "Annesine ya da babasına lanet eden mutlaka öldürülsün" dedi.
5 Fakat siz diyorsunuz ki: Her kim babasına ya da annesine, 'Bu bir armağandır' derse, benim aracılığımla sana herhangi bir yarar sağlarsam, o bağışlanmış sayılır.
6 Ve babasını ve annesini onurlandırmaz, o serbest kalacaktır. Böylece geleneğinizle Tanrı'nın emrini geçersiz kıldınız.
7 Ey ikiyüzlüler, Yeşaya sizin için iyi peygamberlik etti:
8 Bu kavm ağzıyla bana yaklaşıyor, dudaklarıyla beni yüceltiyor; fakat yüreği benden uzak.
9 Fakat boşuna bana tapıyorlar; insan buyruklarını öğreti olarak öğretiyorlar.
10 Ve kalabalığı yanına çağırıp onlara dedi: Dinleyin ve anlayın:
11 Ağza giren insanı kirletmez; fakat ağızdan çıkan insanı kirletir.
12 Bunun üzerine öğrencileri gelip İsa'ya dediler: Ferisilerin bu sözü işitince gücendiklerini biliyor musun?
13 Fakat İsa cevap verip dedi: Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir.
14 Onları rahat bırakın: Onlar körlerin kör rehberleridir. Ve eğer kör köre rehberlik ederse, ikisi de çukura düşer.
15 Bunun üzerine Petrus, "Bize bu benzetmeyi anlat" diye cevap verdi.
16 İsa, " Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?" diye sordu.
17 Ağızdan giren her şeyin mideye gittiğini, oradan da yiyeceğe atıldığını hâlâ anlamıyor musunuz?
18 Fakat ağızdan çıkanlar yürekten çıkar ve insanı kirletir.
19 Çünkü kötü düşünceler, cinayetler, zinalar, fuhuşlar, hırsızlıklar, yalan yere tanıklıklar ve küfürler hep yürekten kaynaklanır.
20 İnsanı kirleten şeyler şunlardır; fakat yıkanmamış ellerle yemek yemek insanı kirletmez.

21 Sonra İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda kıyılarına doğru gitti.
22 Ve işte, o kıyılardan Kenanlı bir kadın geldi ve ona yalvararak dedi: Ey Rab, Davut Oğlu, bana merhamet et; kızım cin tarafından çok fena rahatsız edildi.
23 Fakat İsa ona bir kelime cevap vermedi. Öğrencileri gelip, "Onu gönder, çünkü arkamızdan bağırıyor" diye yalvardılar.
24 Fakat O cevap verip dedi: Ben ancak İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gönderildim.
25 Bunun üzerine kadın gelip İsa'ya tapındı ve, "Ya Rab, bana yardım et" dedi.
26 Fakat İsa cevap verip dedi: Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir.
27 Kadın, "Gerçek, ya Rab" dedi, "Ama köpekler bile efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yerler."
28 Sonra İsa cevap verip ona dedi: Ey kadın, imanın büyüktür; istediğin gibi olsun. Ve kızı o saatten itibaren iyileşti.
29 İsa oradan ayrılıp Celile Denizi'nin yakınına geldi; dağa çıkıp orada oturdu.
30 Ve büyük kalabalıklar, yanlarında topallar, körler, dilsizler, sakatlar ve daha birçokları olduğu halde İsa'ya geldiler ve onları İsa'nın ayaklarının dibine bıraktılar; O da onları iyileştirdi.
31 Öyle ki, halk, dilsizlerin konuştuğunu, sakatların sağlam olduğunu, topalların yürüdüğünü ve körlerin gördüğünü görünce şaşkına döndü ve İsrail'in Tanrısını yücelttiler.
32 Bunun üzerine İsa öğrencilerini yanına çağırıp dedi: " Kalabalığa acıyorum; çünkü üç gündür yanımda kalıyorlar ve yiyecek bir şeyleri yok. Onları aç göndermeyeceğim, yoksa yolda bayılırlar."
33 Öğrencileri O'na, "Bu kadar büyük bir kalabalığı doyuracak kadar ekmeği çölde nereden bulabiliriz?" dediler.
34 İsa onlara, " Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu . Onlar da, "Yedi ekmek ve birkaç küçük balık var" dediler.
35 Ve kalabalığa yere oturmalarını emretti.
36 Yedi ekmeği ve balıkları aldı, şükretti, böldü, öğrencilerine verdi, öğrenciler de kalabalığa verdi.
37 Hepsi de yiyip doydular. Kırıntılardan arta kalanı yedi sepet dolusu topladılar.
38 Ve yiyenlerin sayısı, kadınlar ve çocuklar hariç, dört bin erkekti.
39 Ve kalabalığı gönderip kayığa bindi ve Magdala kıyılarına geldi.

BÖLÜM 16

1 Sadukilerle birlikte Ferisiler de gelip İsa'yı denemek istediler ve kendisinden gökten bir belirti göstermesini istediler.
2 İsa onlara cevap verip dedi: Akşam olunca, 'Hava iyi olacak' diyorsunuz; çünkü gökyüzü kızıldır.
3 Sabahleyin ise, hava bozacak; çünkü gök kızıl ve alçak olacak. Ey ikiyüzlüler, gökyüzünün görünümünü seçebiliyorsunuz; fakat zamanların belirtilerini seçemiyor musunuz?
4 Kötü ve zina eden nesil bir belirti arar; ve ona peygamber Yunus'un belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir. Ve onları bırakıp gitti.
5 Öğrencileri karşı yakaya geldiklerinde ekmek almayı unutmuşlardı.
6 İsa onlara şöyle dedi: " Dikkatli olun, Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından sakının.
7 Ve kendi aralarında şöyle dediler: Ekmek almadığımızdandır.
8 İsa bunu görünce onlara dedi: Ey kıt imanlılar! Ekmek getirmediğiniz için niçin aranızda çekişiyorsunuz?
9 Hâlâ anlamıyor musunuz, beş bin kişinin beş ekmeğini, kaç sepet topladığınızı hatırlamıyor musunuz?
10 Dört bin kişinin yedi ekmeğini ve kaç sepet topladığınızı bilmem.
11 Size ekmek konusunda Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından sakınmanız gerektiğini söylemediğimi nasıl oluyor da anlamıyorsunuz?
12 O zaman İsa'nın kendilerine ekmek mayasından değil, Ferisiler ve Sadukiler öğretisinden sakınmalarını söylediğini anladılar.
13 İsa Sezariye Filipi kıyılarına gelince öğrencilerine sordu: İnsanlar, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyorlar?
14 Ve dediler: Kimisi senin Vaftizci Yahya olduğunu söylüyor; kimisi İlyas, kimisi de Yeremya, yahut peygamberlerden biri olduğunu söylüyor.
15 Onlara dedi: Peki, siz benim kimim diyorsunuz?
16 Ve Şimon Petrus cevap verip dedi: Sen Mesih'sin, diri Tanrı'nın Oğlu'sun.
17 İsa ona cevap verip dedi: Ne mutlu sana, Simun Baryona! Çünkü bunu sana açan, et ve kan değil, göklerdeki Babamdır.
18 Ben de sana şunu derim: Sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek.
19 Ve göklerin krallığının anahtarlarını sana vereceğim; ve yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; ve yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak.
20 Sonra öğrencilerine, kendisinin İsa Mesih olduğunu kimseye söylememeleri konusunda tembihte bulundu.
21 O andan itibaren İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve din bilginlerinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.
22 Bunun üzerine Petrus onu yanına alıp azarlamaya başladı: "Ya Rab, bu sana nasip olmayacak."
23 Fakat İsa dönüp Petrus'a dedi: Çekil önümden, Şeytan! Sen bana engelsin. Çünkü sen Tanrı'nın değil, insanların düşüncelerini düşünüyorsun.
24 Sonra İsa öğrencilerine şöyle dedi: " Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.
25 Çünkü canını kurtarmak isteyen onu yitirecek; canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.
26 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, bunun ona ne yararı olur? İnsan canına karşılık ne verebilir?
27 Çünkü İnsanoğlu, melekleriyle birlikte Babasının görkemi içinde gelecek ve herkese yaptıklarının karşılığını verecektir.
28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada duranlar arasında, İnsanoğlunun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.

BÖLÜM 17

1 Altı gün sonra İsa, Petrus'u, Yakup'u ve kardeşi Yuhanna'yı yanına alıp yüksek bir dağa ayrı ayrı çıkardı.

2 Ve onların önünde görünümü değişti; yüzü güneş gibi parladı, ve giysileri ışık gibi beyaz oldu.
3 Ve işte, Musa ve İlyas onlara göründüler ve onunla konuşuyorlardı.
4 Bunun üzerine Petrus İsa'ya cevap verip dedi: Ya Rab, burada olmamız ne güzel! İstersen burada üç çadır kuralım; biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a.
5 İsa daha konuşurken, parlak bir bulut onları gölgeledi. Ve bulutun içinden bir ses duyuldu: "Bu benim sevgili Oğlumdur, ondan hoşnudum. O'nu dinleyin."
6 Öğrenciler bunu işitince yüzüstü yere kapandılar ve çok korktular.
7 İsa gelip onlara dokundu ve, " Kalkın, korkmayın" dedi.
8 Gözlerini kaldırınca İsa'dan başka kimseyi göremediler.
9 Dağdan inerlerken İsa onlara şöyle dedi: " İnsanoğlu ölümden dirilinceye kadar, gördüklerinizi kimseye söylemeyin."
10 Öğrencileri İsa'ya sordular: "Öyleyse neden din bilginleri önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?"
11 İsa onlara cevap verip dedi: İlyas gerçekten önce gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacaktır.
12 Fakat ben size derim ki, İlyas zaten geldi ve onu tanımadılar, fakat ona istedikleri her şeyi yaptılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onlardan çekecektir.
13 O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar.
14 Ve kalabalığın yanına vardıklarında, bir adam gelip diz çökerek şöyle dedi:
15 Ey Rabbim, oğlumun haline acı; çünkü o delirmiş, çok sıkıntı çekiyor; çünkü çok defa ateşe, çok defa da suya düşüyor.
16 Onu öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler.
17 Bunun üzerine İsa cevap verip dedi: Ey vefasız ve sapık kuşak! Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar tahammül edeceğim? Onu buraya, bana getirin.
18 İsa da iblisi azarladı; iblis de ondan çıktı ve çocuk o anda iyileşti.
19 Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'nın yanına gelip, "Biz neden onu kovamadık?" diye sordular.
20 İsa onlara dedi: İmansızlığınız yüzünden; çünkü size doğrusunu söyleyeyim, hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dağa, 'Buradan şuraya göç et' dersiniz; göçer; ve sizin için imkânsız hiçbir şey olmayacaktır.
21 Fakat bu tür kimseler ancak dua ve oruçla dışarı çıkarlar.
22 Celile'de otururlarken İsa onlara şöyle dedi: " İnsanoğlu insanların eline teslim edilecek.
23 Ve onu öldürecekler, ve üçüncü gün diriltilecek. Ve çok üzüldüler.
24 Ve Kefarnahum'a vardıklarında, vergi parası alanlar Petrus'un yanına gelip, "Efendiniz vergi vermiyor mu?" diye sordular.
25 Evet, dedi. Eve girdiğinde İsa onu durdurup, " Ne düşünüyorsun, Simun?" dedi. "Yeryüzü kralları kimden gümrük veya vergi alıyorlar? Kendi çocuklarından mı, yoksa yabancılardan mı?"
26 Petrus ona, "Yabancılardan" dedi. İsa ona, " O zaman çocuklar serbesttir" dedi.
27 Fakat onları gücendirmeyelim diye, sen denize git, oltayı at, ilk çıkan balığı tut; ağzını açtığın zaman bir para bulacaksın; onu al, ve onlara benim ve senin için ver.

BÖLÜM 18

1 O sırada öğrenciler İsa'nın yanına gelip, "Göklerin Egemenliğinde en büyük kimdir?" diye sordular.
2 İsa küçük bir çocuğu yanına çağırdı ve onu aralarına koydu.
3 Ve dedi: Doğrusu size derim ki, siz dönmezseniz, küçük çocuklar gibi olmazsanız, göklerin egemenliğine asla giremezsiniz.
4 Bu nedenle, kim bu küçük çocuk gibi kendini alçaltırsa, göklerin egemenliğinde en büyük odur.
5 Ve kim benim adıma böyle küçük bir çocuğu kabul ederse, beni kabul etmiş olur.
6 Fakat bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşüren kimsenin boynuna bir değirmen taşı asılıp denizin derinliklerine atılması kendisi için daha iyi olur.
7 Günahlar yüzünden dünyaya yazıklar olsun! Çünkü günahların gelmesi kaçınılmazdır; ama günahın gelmesine sebep olan adama yazıklar olsun!
8 Eğer elin ya da ayağın seni günaha sokuyorsa, onları kes ve kendinden at. Çökük ya da sakat olarak yaşama girmen, iki elin ya da iki ayağın varken sonsuz ateşe atılmandan daha iyidir.
9 Eğer gözün seni günaha sokuyorsa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmandan iyidir.
10 Bu küçüklerden birini hor görmekten sakının. Çünkü size derim ki, göklerde onların melekleri her zaman göklerdeki Babamın yüzüne bakarlar.
11 Çünkü İnsanoğlu kaybolanı kurtarmaya geldi.
12 Sizce şöyle düşünün: Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzu bırakıp dağlara çıkmaz mı, yolunu şaşıranı aramaz mı?
13 Ve eğer onu bulursa, doğrusu size derim ki, o koyunun sevinci, yolunu şaşırmayan doksan dokuz koyunun sevincinden daha çok olur.
14 Aynı şekilde göklerdeki Babanız da bu küçüklerden birinin mahvolmasını istemez.
15 Kardeşin sana karşı suç işlerse, git, suçunu yalnız seninle kendisi arasında söyle; seni dinlerse, kardeşini kazanmış olursun.
16 Fakat seni dinlemezse, yanına bir veya iki kişi daha al ki, her söz iki veya üç şahidin ağzından doğrulansın.
17 Eğer onları dinlemez ise, bunu kiliseye bildir. Fakat eğer kiliseyi dinlemez ise, o senin için bir putperest ve vergi görevlisi gibi olsun.
18 Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğiniz her şey göklerde de çözülmüş olacak.
19 Yine size diyorum ki, eğer sizden iki kişi yeryüzünde herhangi bir konuda anlaşırlarsa, göklerdeki Babam tarafından istekleri yerine getirilir.
20 Çünkü iki veya üç kişi benim adımla bir araya geldiklerinde, ben de orada, onların ortasındayım.
21 Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, "Ya Rab" dedi, "Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlayayım? Yedi kez mi?"
22 İsa ona dedi: Sana, 'Yedi defaya kadar' demiyorum. Ama, 'Yetmiş kere yediye kadar' diyorum.
23 Bu nedenle göklerin krallığı, kullarının hesabını gören bir krala benzetilir.

24 Ve hesap yapmaya başladığı zaman, kendisine on bin talant borcu olan biri getirildi.
25 Fakat ödemesi gereken bir şey olmadığından, efendisi onun, karısının, çocuklarının ve sahip olduğu her şeyin satılmasını ve ödemenin yapılmasını buyurdu.
26 Bunun üzerine hizmetkâr yere kapanıp ona tapındı ve, "Efendim, bana karşı sabırlı ol, sana bütün borcumu ödeyeceğim" dedi.
27 Bunun üzerine o hizmetkârın efendisi ona acıdı, onu serbest bıraktı ve borcunu bağışladı.
28 Fakat aynı hizmetkâr dışarı çıktı, kendisine yüz dinar borcu olan bir hizmetkâr arkadaşını buldu; onu yakalayıp boğazından tutup, "Borcunu bana öde" dedi.
29 Ve hizmetkârı ayaklarına kapanıp yalvardı: Bana karşı sabırlı ol, sana bütün borcumu ödeyeceğim.
30 Ve adam istemedi; gidip onu zindana attı, ta ki borcunu ödeyene kadar.
31 Bunun üzerine, öteki hizmetkârlar yapılanı görünce çok üzüldüler ve gelip efendilerine bütün olanları anlattılar.
32 Sonra efendisi onu çağırdıktan sonra ona dedi: Ey kötü hizmetkâr, bana yalvardığın için bütün o borcu sana bağışladım.
33 Ben sana acıdığım gibi, sen de yoldaşına acımaz mıydın?
34 Ve efendisi öfkelendi ve bütün borcunu ödeyinceye kadar onu işkencecilerin eline teslim etti.
35 Aynı şekilde gökteki Babam da size aynı şekilde davranacaktır; eğer her biriniz kardeşinin suçlarını yürekten bağışlamazsanız.

BÖLÜM 19

1 Ve oldu ki, İsa bu sözleri bitirince Celile'den ayrılıp Ürdün ötesindeki Yahudiye sınırlarına geldi;
2 Ve büyük kalabalıklar da O'nu izlediler; ve O da onları orada iyileştirdi.
3 Ferisiler de gelip O'nu sınamak istediler ve kendisine, "Bir adamın her hangi bir nedenle karısını boşaması yasal mıdır?" diye sordular.
4 Ve cevap verip onlara dedi: Başlangıçta onları yaratanın onları erkek ve dişi yarattığını okumadınız mı?
5 Ve dedi: Bu yüzden mi adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak?
6 Bunun için artık onlar iki değil, tek bedendirler. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın.
7 Ona dediler: Peki, Musa neden boşama belgesi verilmesini ve kadının boşanmasını emretti?
8 Onlara dedi: Yüreklerinizin katılığı yüzünden Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi. Oysa başlangıçta böyle değildi.
9 Ve ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir sebeple boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.
10 Öğrencileri ona dediler ki: Eğer adamın karısıyla durumu böyleyse, evlenmesi iyi değildir.
11 Fakat İsa onlara dedi: Bu sözü, kendilerine verilmiş olanlardan başkası kabul edemez.
12 Çünkü bazı hadımlar vardır ki, analarının rahminden böyle doğmuşlardır; ve bazı hadımlar vardır ki, insanlar tarafından hadım edilmişlerdir; ve bazı hadımlar vardır ki, göklerin krallığı uğruna kendilerini hadım etmişlerdir. Bunu kabul edebilen kabul etsin.
13 O sırada kendisine küçük çocuklar getirildi; ellerini üzerlerine koyup dua etsin diye. Öğrenciler onları azarladılar.
14 Fakat İsa dedi: Çocuklar, bırakın, yanıma gelmelerine engel olmayın. Çünkü göklerin egemenliği böylelerinindir.
15 Ve ellerini onların üzerine koydu ve oradan ayrıldı.
16 Ve işte, biri gelip O'na dedi: İyi Öğretmen, sonsuz yaşama kavuşmak için ne iyi şey yapmalıyım?
17 Ve ona dedi: Bana niçin iyi diyorsun? İyi olan tek bir kişi vardır, o da Tanrı'dır. Ama eğer hayata girmek istiyorsan, emirleri tut.
18 Ona, "Hangisi?" diye sordu. İsa, " Cinayet işlemeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin," dedi.
19 Babanı ve ananı onurlandır; ve komşunu kendin gibi seveceksin.
20 Genç adam ona dedi: Bütün bunları gençliğimden beri yerine getirdim; daha ne eksiğim var?
21 İsa ona dedi: Eğer kusursuz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını da yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle.
22 Fakat genç adam bu sözü işitince üzüntü içinde oradan ayrıldı; çünkü çok malı vardı.
23 İsa öğrencilerine şöyle dedi: " Size doğrusunu söyleyeyim, zengin bir adam göklerin egemenliğine zor girer."
24 Ve yine size diyorum ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı egemenliğine girmesinden daha kolaydır.
25 Bunu işiten öğrencileri çok şaşırdılar. "Öyleyse kim kurtulabilir?" dediler.
26 Fakat İsa onlara bakıp dedi: İnsanlar için bu imkânsızdır, fakat Tanrı için her şey mümkündür.
27 Bunun üzerine Petrus cevap verip ona dedi: İşte, her şeyi bırakıp senin ardından geldik; öyleyse bize ne olacak?
28 İsa onlara şöyle dedi: " Size doğrusunu söyleyeyim, beni izleyen sizler, İnsanoğlu'nun yüce tahtına oturduğu yenilenme zamanında, siz de on iki tahtta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız.
29 Ve benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, kızkardeşlerini, babasını, annesini, karısını, çocuklarını ya da topraklarını terk eden herkes, bunların yüz katını alacak ve sonsuz yaşamı miras alacaktır.
30 Fakat ilk olanların birçoğu son olacak, son olanların birçoğu da ilk olacak.

BÖLÜM 20

1 Çünkü Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi tutmak için dışarı çıkan bir adama benzer.
2 Ve işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi.
3 Ve saat üçte dışarı çıktı ve çarşıda boş duran başkalarını gördü.
4 Ve onlara dedi: Siz de bağa gidin, size ne hak varsa vereceğim. Ve gittiler.
5 Saat altı ve dokuz civarında tekrar dışarı çıktı ve aynı şeyi yaptı.
6 Saat on bir sularında dışarı çıktı ve başkalarını da boş dururken buldu. Onlara, "Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?" dedi.

7 Ona dediler ki, Çünkü kimse bizi işe almadı. O da onlara dedi ki, Siz de bağa gidin; orada ne doğru ise onu alacaksınız.
8 Akşam olunca, bağ sahibi kâhyasına, "İşçileri çağır, ücretlerini sonuncudan birinciye doğru ver" dedi.
9 Ve saat onbirde işe alınanlar gelince, her adam birer dinar aldılar.
10 Fakat ilk gelenler gelince, kendilerinin daha fazla alacaklarını sandılar; ve onlar da her birine birer metelik aldılar.
11 Ve onu alınca, evin hizmetkarına karşı mırıldandılar:
12 Dedi ki: Bunlar bir saat çalıştılar, ama sen onları bizimle eşit kıldın; çünkü onlar gündüzün yükünü ve sıcağını çektiler.
13 Fakat onlardan birine cevap verip dedi: Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum; sen benimle bir meteliğe anlaşmadın mı?
14 Seninkini al, git; sonuncusuna da sana verdiğim gibi vereceğim.
15 Kendimle ilgili istediğimi yapmam bana helal değil mi? İyi olduğum için senin gözün kötü mü?
16 Böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak. Çünkü çağrılanlar çok, fakat seçilenler azdır.
17 İsa Yeruşalim'e doğru giderken yolda on iki öğrenciyi ayırıp onlara şöyle dedi:
18 İşte, Yeruşalim'e çıkıyoruz; İnsanoğlu başkâhinlere ve din bilginlerine teslim edilecek ve onlar da onu ölüme mahkûm edecekler.
19 Ve alay etmeleri, kamçılamaları ve çarmıha germeleri için onu milletlere teslim edecekler. Ve üçüncü gün dirilecektir.
20 O zaman Zebedi'nin çocuklarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'nın yanına geldi. Ona tapınıyor ve ondan bir şey istiyordu.
21 Ve ona dedi: Ne istiyorsun? O da ona dedi: Bu iki oğlumun, biri sağında, öbürü solunda, senin hükümranlığında oturmalarına izin ver.
22 Fakat İsa cevap verip dedi: Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içeceğim kâseden içebilir ve benim vaftiz edildiğim vaftizle vaftiz edilebilir misiniz? Onlar da, Biz yapabiliriz, derler.
23 Ve onlara dedi: Elbette benim kâsemden içeceksiniz, ve benim vaftiz edildiğim vaftizle vaftiz olacaksınız; fakat sağımda ve solumda oturmak benim elimde değil, fakat Babam tarafından kimler için hazırlanmışsa, onlara verilecektir.
24 Bunu işiten on kişi, iki kardeşe karşı öfkelendiler.
25 Fakat İsa onları yanına çağırıp dedi: Milletlerin önderlerinin üzerlerinde egemenlik sürdüklerini, büyük adamların da üzerlerinde yetki kullandıklarını biliyorsunuz.
26 Fakat sizin aranızda böyle olmayacak; sizden kim büyük olmak isterse, o sizin hizmetkârınız olsun.
27 Ve sizden kim büyük olmak isterse, hizmetçiniz olsun.
28 Nitekim İnsanoğlu da hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi.
29 Eriha'dan ayrılırlarken büyük bir kalabalık O'nu izliyordu.
30 Ve işte, yol kenarında oturan iki kör adam, İsa'nın oradan geçtiğini duyunca, "Ey Rab, Davut Oğlu, bize merhamet et!" diye bağırdılar.
31 Kalabalık onları azarladı, çünkü susmaları gerekiyordu. Ama onlar daha çok bağırıp, "Ey Rab, Davut Oğlu, bize merhamet et!" dediler.
32 İsa durdu, onları yanına çağırıp dedi: Size ne yapayım?
33 Ona dediler ki: Ya Rab, gözlerimiz açılsın.
34 Bunun üzerine İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu; hemen gözleri görmeye başladı ve onun ardından gittiler.

BÖLÜM 21

1 Ve Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın eteğindeki Beytfaci'ye geldiklerinde, İsa iki öğrencisini gönderdi.
2 Onlara, " Karşınızdaki köye gidin, hemen bağlı bir eşek ve yanında bir sıpa bulacaksınız. Bunları çözün ve bana getirin" dedi.
3 Ve eğer biri size bir şey derse, 'Rabbin onlara ihtiyacı var' dersiniz; ve hemen onları gönderecektir.
4 Bütün bunlar, peygamber aracılığıyla bildirilen şu sözün yerine gelmesi için oldu:
5 Siyon kızına söyleyin: İşte, Kralın sana geliyor, yumuşak başlı, bir eşeğe, hem de bir eşek yavrusuna binmiş.
6 Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine emrettiği gibi yaptılar.
7 Eşeği ve eşek yavrusunu getirip üzerlerine giysilerini giydirdiler, İsa'yı da bunların üzerine bindirdiler.
8 Ve çok büyük bir kalabalık giysilerini yol üzerine serdi; diğerleri ağaçlardan dallar kesip onları yol üzerine serdiler.
9 Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar, "Davut Oğlu'na Hozana!" diye bağırıyorlardı. "Rabbin adıyla gelen kutsanmıştır! En yücelerde Hozana!"
10 İsa Yeruşalim'e varınca bütün kent, "Bu kimdir?" diye sarsıldı.
11 Kalabalık ise, "Bu, Celile'nin Nâsıra kentinden İsa peygamberdir" dedi.
12 İsa Tanrı'nın tapınağına girdi, tapınakta alışveriş yapan ve satan herkesi dışarı attı, sarrafların masalarını ve güvercin satanların iskemlelerini devirdi.
13 Ve onlara dedi: " Evime dua evi denecek diye yazılmıştır; fakat siz onu haydut inine çevirdiniz."
14 Ve mabette körler ve topallar kendisine geldiler; ve onları iyileştirdi.
15 Başkâhinler ve din bilginleri, İsa'nın yaptığı harikaları ve tapınakta, "Davut Oğlu'na Hozana!" diye bağıran çocukları görünce, çok öfkelendiler.
16 Ve ona dedi: Bunların ne dediğini işitiyor musun? Ve İsa onlara dedi: Evet, hiç okumadınız mı: Bebeklerin ve emziktekilerin ağzından övgüyü tamamladın?
17 Ve onları bırakıp şehirden çıktı ve Beytanya'ya gitti; ve orada geceledi.
18 Sabahleyin şehre döndüğünde acıkmıştı.
19 Ve yolda bir incir ağacı görünce yanına geldi ve üzerinde hiçbir şey bulamadı, sadece yapraklar gördü ve ona dedi: Bundan böyle sonsuza dek üzerinde meyve yetişmesin. Ve incir ağacı hemen kurudu.
20 Öğrenciler bunu görünce şaşırdılar ve, "İncir ağacı ne çabuk kurudu!" dediler.
21 İsa onlara cevap verip dedi: Doğrusu size derim ki, eğer imanınız olur ve kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına yapılanı yapmakla kalmazsınız, şu dağa, 'Kalk, denize atıl!' derseniz de, aynısı gerçekleşir.
22 Ve dua ederek her ne dilerseniz, iman ederek alacaksınız.

23 İsa tapınağa girdiği zaman, öğretirken başkâhinler ve halkın ileri gelenleri yanına gelip, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?" dediler.
24 İsa onlara cevap verip dedi: Ben de size bir şey soracağım; eğer siz onu bana söylerseniz, ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söylerim.
25 Yahya'nın vaftizi nereden geldi? gökten mi, yoksa insanlardan mı? Ve kendi aralarında şöyle dediler: Eğer, 'Gökten' dersek; o bize, 'Öyleyse neden ona inanmadınız?' diyecek.
26 Fakat eğer, İnsanlardan dersek, biz halktan korkarız; çünkü hepsi Yahya'yı peygamber sayarlar.
27 Ve İsa'ya cevap verip dediler: Bilemeyiz. O da onlara dedi: Ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim.
28 Fakat siz ne düşünüyorsunuz? Bir adamın iki oğlu vardı; birincisine gelip, "Oğlum, bugün bağımda çalışmaya git" dedi.
29 Adam cevap verip, "Hayır, istemem" dedi. Fakat sonradan pişman olup gitti.
30 İkinciye gelip aynı şekilde dedi. O da cevap verip, "Gidiyorum efendim" dedi ve gitmedi.
31 Bunlardan hangisi babasının isteğini yaptı? Ona, "Birincisi" dediler. İsa onlara, " Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileri ve fahişeler Tanrı'nın egemenliğine sizden önce giriyorlar" dedi.
32 Çünkü Yahya size doğruluk yolunda geldi, ve siz ona inanmadınız; fakat vergi görevlileri ve fahişeler ona inandılar; ve siz bunu gördüğünüzde, sonradan ona inanmak için tövbe etmediniz.
33 Başka bir benzetmeyi dinleyin: Bir ev sahibi vardı. Bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, içine bir şarap çukuru kazdı, bir de kule yaptı, onu bağcılara kiraladı ve uzak bir ülkeye gitti.
34 Meyve zamanı yaklaşınca, meyvelerini almaları için hizmetçilerini bağcılara gönderdi.
35 Bağcılar da kölelerini tutup birini dövdüler, birini öldürdüler, birini de taşladılar.
36 Sonra ilkinden daha fazla sayıda hizmetkâr gönderdi; onlar da onlara aynı şeyi yaptılar.
37 Fakat en sonunda oğlunu onlara gönderip, "Oğluma saygı gösterirler" dedi.
38 Fakat bağcılar oğlunu görünce, birbirlerine, Bu mirasçıdır; gelin, onu öldürelim, mirasına konalım, dediler.
39 Ve onu yakaladılar, bağdan dışarı attılar ve öldürdüler.
40 Öyleyse bağ sahibi gelince, bu bağcılara ne yapacak?
41 Ona dediler ki: O kötü adamları korkunç bir şekilde yok edecek ve bağını, kendisine zamanında ürün verecek olan başka bağcılara kiralayacak.
42 İsa onlara dedi: Kutsal Yazılarda şu sözleri hiç okumadınız mı: Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu. Bu, Rab'bin işidir ve gözlerimizde harika görünüyor.
43 Bu nedenle size şunu söylüyorum: Tanrı'nın egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştirecek bir millete verilecektir.
44 Ve bu taşın üzerine düşen herkes parçalanacak; fakat o da kimin üzerine düşerse onu toz haline getirecek.
45 Başkâhinler ve Ferisiler onun benzetmelerini işitince, kendileri hakkında konuştuğunu anladılar.
46 Fakat onu yakalamak istedikleri zaman, kalabalıktan korktular; çünkü onu bir peygamber sanıyorlardı.

BÖLÜM 22

1 İsa onlara yine cevap verip benzetmelerle konuştu ve şöyle dedi:
2 Göklerin krallığı, oğlu için bir düğün hazırlayan bir krala benzer.
3 Ve düğüne davet edilenleri çağırmak için hizmetçilerini gönderdi; fakat onlar gelmek istemediler.
4 Sonra başka hizmetkârlarını tekrar gönderip, "Davetlilere deyin ki, 'İşte, ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım ve besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır. Düğüne gelin." dedi.
5 Fakat onlar bunu önemsemediler ve yollarına gittiler; biri tarlasına, biri ticaretine gitti.
6 Ve artakalanlar onun hizmetkârlarını yakaladılar, onlara kötülük ettiler ve onları öldürdüler.
7 Fakat kral bunu işitince öfkelendi; ordularını gönderip o katilleri yok etti ve kentlerini yakıp yıktı.
8 Sonra hizmetkârlarına dedi: Düğün hazır, ama çağırılanlar buna layık değilmiş.
9 Bunun için yollara çıkın ve kimi bulursanız evlenmeye çağırın.
10 Bunun üzerine hizmetkârlar yollara çıktılar, iyi kötü kimi buldularsa hepsini topladılar. Düğün davetlilerle doluydu.
11 Kral davetlileri görmeye geldiğinde, orada düğün elbisesi giymemiş bir adam gördü:
12 Ve ona dedi: Dostum, üzerinde düğün elbisesi olmadan buraya nasıl girdin? Ve adam suskun kaldı.
13 O zaman kral hizmetkârlarına dedi: Şunun ellerini ve ayaklarını bağlayın, onu alıp dışarıya, karanlığa atın; orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
14 Çünkü çağrılanlar çoktur, fakat seçilenler azdır.
15 Bunun üzerine Ferisiler gidip, İsa'yı sözleriyle nasıl tuzağa düşürebileceklerini düşünmeye başladılar.
16 Bunun üzerine Hirodesçilerle birlikte kendi öğrencilerini çıkarıp İsa'ya gönderdiler ve, "Öğretmenimiz, senin doğru olduğunu, Tanrı yolunu doğrulukla öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü sen insanların kişiliğine bakmıyorsun." dediler.
17 Öyleyse bize söyle, ne düşünüyorsun? Sezar'a vergi vermek caiz midir, değil midir?
18 Fakat İsa onların kötülüklerini anlayınca, " Ey ikiyüzlüler, beni niçin deniyorsunuz?" dedi.
19 Bana vergi parasını göster. Ve ona bir dinar getirdiler.
20 Ve onlara dedi: Bu resim ve yazı kimindir?
21 Ona, "Sezar'ın" dediler. O da onlara, " Öyleyse Sezar'ın haklarını Sezar'a, Tanrı'nın haklarını da Tanrı'ya verin" dedi.
22 Onlar bu sözleri işitince hayrete düştüler ve İsa'yı bırakıp yollarına devam ettiler.
23 Aynı gün, dirilişin olmadığını söyleyen Sadukiler yanına geldiler ve sordular:
24 "Ey Üstad, Musa dedi ki: Eğer bir adam ölürse ve çocuğu olmazsa, kardeşi onun karısını alacak ve kardeşine soy yetiştirecektir.
25 Bizimle birlikte yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi ve öldü, çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı.
26 İkincisi de, üçüncüsü de, yedincisine kadar aynı şekilde.
27 Ve en sonunda kadın da öldü.
28 Öyleyse dirilişte bu yedi kişiden hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi onunla evlendi.

29 İsa onlara cevap verip dedi: Siz gerçekten yanılıyorsunuz; ne kutsal yazıları, ne de Tanrı'nın kudretini biliyorsunuz.
30 Çünkü dirilişte onlar ne evlenirler, ne de evlendirilirler, ama göklerdeki Tanrı'nın melekleri gibidirler.
31 Fakat ölülerin dirilişi konusunda, Tanrı'nın size söylediği şu sözü okumadınız mı:
32 Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısıdır.
33 Bunu işiten halk, onun öğretisine şaştı.
34 Fakat Ferisiler, İsa'nın Sadukileri susturduğunu işitince, bir araya toplandılar.
35 O zaman içlerinden biri, bir hukukçu, İsa'yı denemek için bir soru sordu ve şöyle dedi:
36 Üstad, Kutsal Yasa'daki en büyük emir hangisidir?
37 İsa ona dedi: Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.
38 İşte ilk ve en büyük emir budur.
39 İkincisi de buna benzer: Komşunu kendin gibi seveceksin.
40 Bütün Tevrat ve peygamberler bu iki emre dayanır.
41 Ferisiler bir araya toplanmışken İsa onlara sordu:
42 Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur? diye sordular . Ona, Davut'un Oğlu dediler.
43 Onlara dedi: Öyleyse Davut ruhunda ona nasıl Rab diyor?
44 RAB, Rabbime dedi: Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar, sağ tarafımda otur.
45 Eğer Davut ona Rab diyorsa, o zaman nasıl onun oğlu olur?
46 Ve hiç kimse ona bir söz cevap veremedi, ve o günden sonra hiç kimse ona bir daha soru sormaya cesaret edemedi.

BÖLÜM 23

1 Sonra İsa kalabalığa ve öğrencilerine şöyle dedi:
2 Şöyle dedi: Kâtipler ve Ferisiler Musa'nın kürsüsünde oturuyorlar.
3 Bunun için, size emrettikleri her şeyi yerine getirin ve yapın; fakat onların işlerine göre davranmayın; çünkü onlar söylerler ve yapmazlar.
4 Çünkü ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının omuzlarına koyuyorlar; fakat kendileri bunları parmaklarının biriyle bile kımıldatmak istemiyorlar.
5 Fakat bütün işlerini insanlara gösteriş olsun diye yaparlar: Muskalarını genişletirler, giysilerinin kenarlarını büyütürler.
6 Ve şölenlerde baş köşeleri, havralarda baş koltukları severler.
7 Ve çarşı meydanlarında selamlar ve insanlar tarafından, Rabbi, Rabbi diye çağrılmak.
8 Fakat siz 'Rabbî' diye çağırılmayın; çünkü sizin bir tek Efendiniz var, o da Mesih'tir. Ve hepiniz kardeşsiniz.
9 Yeryüzünde hiç kimseye baba demeyin; çünkü bir tek Babanız vardır, o da göklerdedir.
10 Siz de efendi diye çağrılmayın. Çünkü sizin tek Efendiniz var, O da Mesih'tir.
11 Fakat aranızda en büyük olan, diğerlerinin hizmetkârı olsun.
12 Ve kim kendini yüceltirse alçaltılacak; ve kim kendini alçaltırsa yüceltilecektir.
13 Fakat vay halinize, ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz göklerin egemenliğini insanların yüzüne kapatıyorsunuz; kendiniz girmiyorsunuz, girmek isteyenleri de bırakmıyorsunuz.
14 Vay halinize, ikiyüzlü din bilginleri ve Ferisiler! Çünkü dul kadınların evlerini yiyorsunuz, gösteriş için uzun dualar ediyorsunuz. Bunun için daha büyük cezaya çarptırılacaksınız.
15 Vay halinize, ikiyüzlü din bilginleri ve Ferisiler! Siz bir tek kişiyi dininizden çıkarmak için denizleri ve karaları dolaşıyorsunuz, ama dininizden çıkardığınız zaman, onu kendinizden iki kat daha cehennem çocuğu yapıyorsunuz.
16 Vay halinize kör kılavuzlar! Siz, "Kim mabet üzerine yemin ederse, yemini bir şey değildir; fakat kim mabetteki altın üzerine yemin ederse, o borçludur" diyorsunuz!
17 Ey akılsızlar ve körler! Hangisi daha büyüktür, altın mı, yoksa altını mukaddes kılan tapınak mı?
18 Ve kim sunağın üzerine yemin ederse, bu bir şey değildir; fakat kim sunağın üzerindeki armağan üzerine yemin ederse, suçludur.
19 Ey akılsızlar ve körler! Hangisi daha büyüktür, armağan mı, yoksa armağanı kutsallaştıran sunak mı?
20 Bu nedenle, kim sunak üzerine yemin ederse, hem sunağın üzerine, hem de sunaktaki her şey üzerine yemin etmiş olur.
21 Ve kim mabet üzerine yemin ederse, hem mabet üzerine, hem de mabette oturan üzerine yemin etmiş olur.
22 Gök üzerine yemin eden, hem Tanrı'nın tahtı, hem de tahtta oturan Tanrı üzerine yemin etmiş olur.
23 Vay halinize, ikiyüzlü din bilginleri ve Ferisiler! Çünkü nane, anason ve kimyonun onda birini veriyorsunuz da, Kutsal Yasa'nın daha önemli olanlarını, adaleti, merhameti ve imanı ihmal ediyorsunuz. Bunları yapmalı, öbürlerini de ihmal etmemelisiniz.
24 Ey kör kılavuzlar! Siz sivrisineği süzersiniz, ama deveyi yutarsınız.
25 Vay halinize, ikiyüzlü din bilginleri ve Ferisiler! Siz bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, ama bunların içi açgözlülük ve israfla doludur.
26 Ey kör Ferisi! Önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar.
27 Vay halinize, ikiyüzlü din bilginleri ve Ferisiler! Siz badanalı mezarlara benzersiniz. Dıştan güzel görünürler, ama içten ölü kemikleri ve her türlü pislikle doludurlar.
28 Siz de dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içten ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz.
29 Vay halinize, ikiyüzlü din bilginleri ve Ferisiler! Çünkü peygamberlerin mezarlarını yaparsınız, doğru kişilerin türbelerini donatırsınız.
30 Ve de ki: Eğer atalarımızın günlerinde olsaydık, peygamberlerin kanına onlarla birlikte ortak olmazdık.
31 İşte bu nedenle, peygamberleri öldürenlerin çocukları olduğunuza kendiniz şahitlik ediyorsunuz.
32 Öyleyse siz de babalarınızın ölçüsünü tamamlayın.
33 Ey yılanlar, ey engerekler soyu! Cehennem azabından nasıl kurtulabilirsiniz?
34 İşte, size peygamberler, bilge adamlar ve din bilginleri gönderiyorum. Onlardan bazılarını öldürüp çarmıha gereceksiniz. Bazılarını da havralarınızda kırbaçlayacaksınız ve kentten kente kovuşturacaksınız.
35 Böylece, doğru kişi olan Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Barahiya oğlu Zekeriya'nın

kanına kadar, yeryüzünde dökülen bütün doğru kanların sorumlusu siz olacaksınız.
36 Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsi bu kuşakta olacaktır.
37 Ey Yeruşalim, ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatlarının altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz!
38 İşte, eviniz size ıssız bırakılıyor.
39 Çünkü size derim ki, Rabbin adıyla gelen kutsanmıştır demedikçe, beni bir daha göremeyeceksiniz.

BÖLÜM 24

1 İsa da dışarı çıkıp mabetten ayrıldı. Öğrencileri, mabedin binalarını kendisine göstermek için yanına geldiler.
2 İsa onlara dedi: Bütün bunları görmüyor musunuz? Doğrusu size derim ki, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak.
3 İsa Zeytin Dağı'nda otururken, öğrencileri yalnız başına yanına gelip, "Bize söyle, bunlar ne zaman olacak? Senin gelişinin ve dünyanın sonunun belirtisi ne olacak?" dediler.
4 İsa onlara cevap verip dedi: Dikkat edin, kimse sizi aldatmasın.
5 Çünkü birçokları benim adımla gelip, 'Ben Mesih'im' diyecekler ve birçok kişiyi aldatacaklar.
6 Ve savaş gürültüleri ve savaş söylentileri duyacaksınız; sakın telaşlanmayın. Çünkü bunların hepsinin olması gerek, ama son henüz gelmemiştir.
7 Çünkü millet millete, devlet devlete savaş açacak; kıtlıklar, salgın hastalıklar ve depremler birçok yerde olacak.
8 Bütün bunlar acıların başlangıcıdır.
9 O zaman sizi sıkıntıya sokacaklar ve öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün milletler sizden nefret edecekler.
10 O zaman birçokları gücenecek, birbirlerine ihanet edecekler ve birbirlerinden nefret edecekler.
11 Ve birçok sahte peygamber çıkacak ve birçok kişiyi saptıracaklar.
12 Ve kötülük çoğalacağından, birçoklarının sevgisi soğuyacak.
13 Fakat sona kadar dayanan kurtulacaktır.
14 Ve bu krallığın müjdesi bütün dünyada bütün milletlere bir tanıklık olmak üzere vaaz edilecek; ve o zaman son gelecektir.
15 Peygamber Danyal'ın sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde durduğunu gördüğünüz zaman, (okuyan anlasın)
16 O zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsınlar.
17 Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin.
18 Tarlada olan da elbiselerini almak için geri dönmesin.
19 Ve o günlerde gebe olanların ve emzirenlerin vay haline!
20 Fakat dua edin ki, kaçışınız kışa veya Sebt gününe rastlamasın.
21 Çünkü o zaman öyle büyük bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.
22 Ve eğer o günler kısaltılmasaydı, hiç kimse kurtulamazdı; fakat seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacaktır.
23 Eğer biri size, İşte Mesih burada, ya da şurada derse, inanmayın.
24 Çünkü sahte Mesihler, sahte peygamberler ortaya çıkacak, büyük belirtiler ve harikalar gösterecekler; öyle ki, mümkün olsa, seçilmiş olanları bile saptıracaklar.
25 İşte, size daha önce söylemiştim.
26 Bunun için eğer size, İşte, çöldedir, çıkmayın; işte, gizli odalardadır derlerse inanmayın.
27 Çünkü şimşek doğudan çıkıp batıya kadar parladığı gibi, İnsanoğlunun gelişi de öyle olacaktır.
28 Çünkü leş neredeyse, kartallar oraya toplanacaklar.
29 O günlerin sıkıntısından hemen sonra güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecek ve göklerin güçleri sarsılacak.
30 O zaman İnsanoğlunun belirtisi gökte görünecek. Ve yeryüzünün bütün oymakları dövünecek ve İnsanoğlunun göğün bulutları üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.
31 Ve meleklerini güçlü bir boru sesiyle gönderecek ve onlar, göklerin bir ucundan öbür ucuna kadar, dört yelden seçilmişlerini toplayacaklar.
32 İncir ağacının örneğini öğrenin; dalı henüz tazeyken ve yapraklarını sürerken, yazın yakın olduğunu anlarsınız.
33 Aynı şekilde siz de bütün bunların olacağını gördüğünüzde bilin ki, o yakındır, kapıdadır.
34 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar gerçekleşinceye kadar bu kuşak geçmeyecektir.
35 Gök ve yer ortadan kalkacak, fakat benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.
36 Fakat o gün ve saat hakkında gökteki melekler bile bir şey bilmez; ancak Babam bilir.
37 Fakat Nuh'un günleri nasıl olduysa, İnsanoğlunun gelişi de öyle olacaktır.
38 Çünkü tufandan önceki günlerde, Nuh'un gemiye bindiği güne kadar, insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriyorlardı.
39 Ve tufan gelip hepsini alıp götürünceye kadar, onlar da bilmiyorlardı; İnsanoğlunun gelişi de böyle olacaktır.
40 O zaman tarlada ikisi olacak; biri alınacak, öbürü bırakılacak.
41 Değirmende buğday öğüten iki kadın olacak; biri alınacak, öbürü bırakılacak.
42 Bunun için uyanık olun; çünkü Rabbinizin ne zaman geleceğini bilmiyorsunuz.
43 Fakat şunu bilin ki, eğer ev sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi uyanık kalır, evinin soyulmasına izin vermezdi.
44 Bunun için siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz bir saatte gelecektir.
45 Peki, efendisinin ev halkına zamanında yiyecek vermek üzere onları yönettiği sadık ve akıllı hizmetkâr kimdir?
46 Efendisi geldiğinde bunu yaparken bulduğu kul ne mutlu kişidir.
47 Size doğrusunu söyleyeyim, onu bütün mallarının üzerine yönetici yapacak.
48 Fakat eğer o kötü kul yüreğinden, Efendim gelmekte gecikiyor derse;
49 Ve kardeşlerini dövmeye, sarhoşlarla birlikte yiyip içmeye başlayacak;
50 O kulun efendisi, onun beklemediği bir günde, onun bilmediği bir saatte gelecektir.
51 Ve onu parça parça edecek ve ona ikiyüzlülerle beraber bir pay verecek; orada ağlama ve diş gıcırdatma olacak.

BÖLÜM 25

1 O zaman göklerin krallığı, lambalarını alıp damadı karşılamaya çıkan on kıza benzeyecek.
2 Bunlardan beşi akıllıydı, beşi akılsızdı.
3 Akılsız olanlar kandillerini aldılar, ama yanlarına yağ almadılar.
4 Akıllılar ise lambalarıyla birlikte kaplar içinde yağ da aldılar.
5 Damat gecikince hepsi uyudular, daldılar.
6 Gece yarısı bir ses duyuldu: "İşte damat geliyor; onu karşılamaya çıkın."
7 Bunun üzerine bütün kızlar kalkıp kandillerini hazırladılar.
8 Akılsızlar akıllılara, "Bize yağınızdan verin, çünkü kandillerimiz söndü" dediler.
9 Fakat akıllılar cevap verip dediler: Hayır, yoksa hem bize hem de size yetebilir. Daha iyisi, satıcılara gidip kendinize satın alın.
10 Ve onlar satın almaya gittikleri sırada damat geldi; hazır olanlar da onunla birlikte düğüne girdiler; ve kapı kapandı.
11 Daha sonra öbür kızlar da gelip, "Ya Rab, ya Rab, kapıyı bize aç!" dediler.
12 Fakat O cevap verip dedi: Doğrusu sana derim ki, seni tanımıyorum.
13 Bunun için uyanık kalın. Çünkü İnsanoğlunun ne zaman, ne de hangi günde geleceğini bilmiyorsunuz.
14 Çünkü göklerin egemenliği, uzak bir ülkeye yolculuk eden ve kölelerini çağırıp mallarını onlara teslim eden bir adama benzer.
15 Ve birine beş, birine iki, birine de bir talant verdi; her adama yeteneğine göre; ve hemen yoluna koyuldu.
16 Beş talant alan adam gidip o beş talantla ticaret yaptı ve ona beş talant daha kazandırdı.
17 Aynı şekilde iki alan da iki tane daha kazandı.
18 Fakat bir para alan adam gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.
19 Uzun bir süre sonra o hizmetkârların efendisi gelir ve onlarla hesaplaşır.
20 Beş talant almış olan gelip beş talant daha getirdi ve, "Efendim, bana beş talant vermiştin; bak, bundan beş talant daha kazandım" dedi.
21 Efendisi ona, "Aferin, iyi ve güvenilir hizmetkâr! Az işte güvenilir oldun, ama seni çok şeyin yöneticisi yapacağım. Efendinin sevincine katıl!" dedi.
22 İki talant almış olan da gelip, "Efendim" dedi, "Bana iki talant vermiştin. İşte, bunlara ek olarak iki talant daha kazandım.
23 Efendisi ona, "Aferin, iyi ve güvenilir hizmetkâr! Az işte güvenilir oldun, ama seni çok şeye önder yapacağım. Efendinin sevincine katıl!" dedi.
24 Sonra bir talant almış olan geldi ve şöyle dedi: "Efendim, senin sert bir adam olduğunu biliyordum. Ekmediğin yerde biçersin, savurmadığın yerde devşirirsin.
25 Ve korktum, ve gidip senin talantını toprağa sakladım; işte, senin olan orada.
26 Efendisi cevap verip ona dedi: Kötü ve tembel hizmetkâr! Ekmediğim yerden biçtiğimi, saplamadığım yerden devşirdiğimi biliyordun.
27 Öyleyse sen benim paramı sarraflara vermeliydin, ben de geldiğimde faizle paramı geri almalıydım.
28 Bundan dolayı ondan talantı alın, on talantı olana verin.
29 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak. Fakat kimde yoksa, elinde olan da elinden alınacak.
30 Ve o yararsız hizmetkârı dış karanlığa atın; orada ağlama ve diş gıcırdatma olacaktır.
31 İnsanoğlu, bütün kutsal meleklerle birlikte görkemi içinde gelince, görkemli tahtına oturacak.
32 Ve bütün milletler onun önünde toplanacak; ve o, bir çobanın koyunlarını keçilerden ayırması gibi, onları birbirinden ayıracak.
33 Koyunları sağ tarafına, keçileri ise sol tarafına koyacak.
34 O zaman Kral sağ tarafındakilere şöyle diyecek: Gelin, Babamın mübarekleri, dünyanın kuruluşundan beri sizin için hazırlanmış olan krallığı miras alın.
35 Çünkü ben açtım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız;
36 Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, yanıma geldiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.
37 O zaman doğru kişiler ona cevap verip diyecekler: Ya Rab, seni ne zaman aç gördük de doyurduk, ya da susuz gördük de su verdik?
38 Seni ne zaman yabancı gördük de içeri aldık? Ya da çıplak gördük de giydirdik?
39 Yahut seni hasta veya zindanda gördüğümüzde yanına geldik mi?
40 Kral da onlara cevap verip şöyle diyecek: Size doğrusunu söyleyeyim, bu kardeşlerimin en önemsizlerinden birine yaptığınızı, bana yapmış oldunuz.
41 Sonra soldakilere de şöyle diyecek: Ey lanetliler, benden uzak durun! İblis ve melekleri için hazırlanmış olan sonsuz ateşe gidin.
42 Çünkü ben açtım, bana yiyecek vermediniz; susadım, bana içecek vermediniz;
43 Yabancıydım, beni içeri almadınızı; çıplaktım, beni giydirmediniz; hasta ve zindandaydım, beni ziyarete gelmediniz.
44 O zaman onlar da ona cevap verip diyecekler: Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?
45 O zaman onlara cevap verip şöyle diyecek: Size doğrusunu söyleyeyim, bu en önemsizlerden birine yapmadığınız şeyi bana da yapmamış oldunuz.
46 Ve bunlar ebedî azaba, doğrular ise ebedî hayata gideceklerdir.

BÖLÜM 26

1 Ve oldu ki, İsa bütün bu sözleri bitirince, öğrencilerine dedi:
2 İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu ve İnsanoğlunun çarmıha gerilmek üzere ele verileceğini biliyorsunuz.
3 Sonra başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri, Kayafa adlı başkâhinin sarayında toplandılar.
4 Ve İsa'yı hile ile yakalayıp öldürmek için danıştılar.
5 Fakat dediler ki, Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar.
6 İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evindeyken,
7 Yemekte otururken, yanına bir kadın geldi ve içinde çok değerli merhem bulunan bir alabaster kutuyu O'nun başına döktü.
8 Fakat öğrencileri bunu görünce öfkelendiler ve, "Bu israfın amacı ne?" dediler.

9 Çünkü bu merhem çok paraya satılıp yoksullara verilebilirdi.
10 İsa bunu anlayınca, onlara, " Kadını neden rahatsız ediyorsunuz? Çünkü o benim için iyi bir iş yaptı" dedi.
11 Çünkü yoksullar her zaman sizinle beraberdir; fakat ben her zaman sizinle beraber değilim.
12 Çünkü bu merhemi bedenimin üzerine dökmekle, beni gömmek için yapmış oldu.
13 Size doğrusunu söyleyeyim, bu müjde dünyanın her yerinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için orada anlatılacak.
14 O sırada on ikilerden biri olan Yahuda İskariyot başkâhinlerin yanına gitti.
15 Ve onlara dedi: Bana ne verirsiniz de onu size teslim edeyim? Ve onunla otuz gümüş karşılığında antlaşma yaptılar.
16 Ve o andan itibaren ona ihanet etmek için fırsat aradı.
17 Mayasız Ekmek Bayramı'nın birinci günü öğrenciler İsa'nın yanına gelip, "Fısıh yemeğini senin için nerede hazırlamamızı istiyorsun?" diye sordular.
18 İsa, "Şehre, böyle bir adamın yanına git ve ona de ki, 'Öğretmen diyor ki, zamanım geldi. Fısıh bayramını senin evinde, öğrencilerimle birlikte kutlayacağım.'
19 Öğrenciler İsa'nın kendilerine emrettiği gibi yaptılar ve Fısıh yemeğini hazırladılar.
20 Akşam olunca, İsa on iki öğrenciyle birlikte oturdu.
21 Yemek yerlerken, İsa, " Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi.
22 Ve çok üzüldüler ve her biri O'na, "Ya Rab, ben miyim?" demeye başladılar.
23 Ve cevap verip dedi: Elini benimle birlikte tabağa batıran, bana ihanet edecektir.
24 İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor; ama İnsanoğlu'nu ele veren adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için iyi olurdu.
25 O zaman onu ele veren Yahuda cevap verip dedi: Üstat, ben miyim? İsa ona, Sen söyledin, dedi.
26 Yemek yerlerken İsa ekmeği aldı, şükretti, böldü ve öğrencilerine verdi. “ Alın, yiyin; bu benim bedenimdir” dedi.
27 Ve kâseyi alıp şükretti, sonra onlara vererek, " Hepsini için" dedi.
28 Çünkü bu, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen yeni antlaşma kanımdır.
29 Fakat ben size derim ki, Babam'ın egemenliğinde sizinle birlikte onu yeni olarak içeceğim o güne kadar, asmanın bu ürününden artık içmeyeceğim.
30 İlahiyi söyledikten sonra Zeytin Dağı'na çıktılar.
31 Bunun üzerine İsa onlara dedi: Bu gece hepiniz benim yüzümden günaha düşeceksiniz. Çünkü şöyle yazılmıştır: Çobanı vuracağım, sürünün koyunları dağılacak.
32 Fakat ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.
33 Petrus cevap verip İsa'ya dedi: Senin yüzünden bütün insanlar gücense bile, ben asla gücenmeyeceğim.
34 İsa ona dedi: Doğrusu sana derim ki, bu gece horoz ötmeden önce beni üç kez inkâr edeceksin.
35 Petrus ona dedi: Seninle birlikte ölsem bile, seni inkar etmem. Aynı şekilde bütün öğrenciler de dediler.
36 Sonra İsa onlarla birlikte Getsemani denilen yere geldi ve öğrencilerine, " Ben gidip şurada dua edeceğim, siz burada oturun" dedi.
37 Petrus'u ve Zebedi'nin iki oğlunu da yanına aldı ve kederlenmeye, çok ağır bir üzüntü duymaya başladı.
38 Sonra onlara dedi: Canım çok kederli, ölüm derecesinde kederliyim. Siz burada kalın, benimle birlikte uyanık kalın.
39 Biraz daha ileri gitti, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı: " Baba, eğer mümkünse bu kâse benden geçsin. Ancak benim isteğim değil, senin isteğin olsun."
40 İsa öğrencilerin yanına gelince onları uykuda buldu ve Petrus'a, " Ne yani, benimle bir saat bile uyanık kalamadınız mı?" dedi.
41 Uyanık durun ve dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, fakat beden güçsüzdür.
42 İkinci kez tekrar uzaklaştı ve dua ederek dedi: "Baba, eğer bu kâse benden geçip gitmezse, ben onu içmezsem, senin isteğin olsun.
43 Ve gelip onları yine uyurken buldu; çünkü gözleri ağırlaşmıştı.
44 Ve onları bırakıp tekrar uzaklaştı, üçüncü kez aynı sözleri söyleyerek dua etti.
45 Sonra öğrencilerinin yanına gelip, " Hadi uyuyun, rahatlayın" dedi. "İşte saat yaklaştı. İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor."
46 Kalkın, gidelim; işte, bana ihanet edecek olan geldi.
47 İsa daha konuşurken, on ikilerden biri olan Yahuda geldi. Yanında başkâhinler ve halkın ileri gelenleri tarafından hazırlanmış kılıçlı ve sopalı büyük bir kalabalık vardı.
48 Onu ele veren ise onlara bir işaret vererek, "Kimi öpersem odur; onu sımsıkı tutun" dedi.
49 Ve hemen İsa'nın yanına geldi, "Selam, efendim!" dedi ve onu öptü.
50 İsa ona dedi: Dostum, niçin geldin? O zaman gelip İsa'nın üzerine ellerini koydular ve onu tuttular.
51 Ve işte, İsa'yla beraber olanlardan biri elini uzattı, kılıcını çekti ve başkâhinin hizmetkârına vurarak kulağını kopardı.
52 Bunun üzerine İsa ona dedi: Kılıcını tekrar yerine koy. Çünkü kılıç çekenlerin hepsi kılıçla yok olacaklardır.
53 Şimdi Babama dua etsem, hemen bana on iki lejyondan fazla melek göndereceğini mi sanıyorsun?
54 Peki, böyle olması gerektiğini bildiren kutsal yazılar nasıl yerine gelecek?
55 Aynı saatte İsa kalabalığa dedi: Beni kılıç ve sopalarla yakalamak için bir hırsıza karşı mı çıktınız? Her gün tapınakta sizinle oturup öğretiyordum, ama siz bana hiç el sürmediniz.
56 Fakat bütün bunlar, peygamberlerin yazıları yerine gelsin diye oldu. Sonra bütün öğrenciler onu bırakıp kaçtılar.
57 İsa'yı yakalayanlar, O'nu başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Orada din bilginleri ve ileri gelenler toplanmıştı.
58 Petrus ise onu uzaktan başkâhinin sarayına kadar izledi, içeri girip hizmetkârlarla birlikte oturdu ve sonucu gördü.
59 Başkâhinler, ihtiyarlar ve bütün kurul üyeleri, İsa'yı öldürmek için yalancı tanıklık yapmaya çalıştılar.
60 Fakat hiçbiri bulunamadı: evet, birçok yalancı tanık geldiyse de hiçbiri bulunamadı. En sonunda iki yalancı tanık geldi.
61 Ve dedi ki, Bu adam dedi ki, Ben Tanrı'nın mabedini yıkıp üç günde yeniden yapabilirim.
62 Başkâhin kalkıp ona dedi: Hiç cevap vermiyor musun? Bunlar sana karşı ne tanıklık ediyorlar?

63 Fakat İsa sustu. Ve başkâhin cevap verip ona dedi: Diri Tanrı adına sana yalvarıyorum ki, bize söyle, sen Tanrı'nın Oğlu Mesih misin?
64 İsa ona, " Sen dedin," dedi. "Fakat ben size diyorum ki, bundan sonra İnsanoğlunun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları içinde geldiğini göreceksiniz."
65 Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, "Küfür etti. Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?" dedi. "İşte, küfürünü işittiniz.
66 Siz ne düşünüyorsunuz? Onlar cevap verip dediler: Ölüm cezasına çarptırılmıştır.
67 Sonra yüzüne tükürdüler ve ona vurdular; başkaları da avuçlarıyla ona vurdular.
68 Ey Mesih, bize peygamberlik et, seni vuran kimdir? dedi.
69 Petrus ise dışarıda sarayda oturuyordu. Bir cariye gelip, "Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin" dedi.
70 Fakat o, hepsinin önünde inkâr ederek, "Senin ne söylediğini bilmiyorum" dedi.
71 İsa avluya çıkınca, başka bir hizmetçi kız onu gördü ve orada bulunanlara, "Bu adam da Nâsıralı İsa'yla birlikteydi" dedi.
72 Ve yine yemin ederek inkâr etti: O adamı tanımıyorum.
73 Bir süre sonra yanında duranlar yanına geldiler ve Petrus'a, "Sen de onlardan olmalısın; çünkü sözlerin seni yanıltıyor" dediler.
74 Sonra lanet okumaya ve yemin etmeye başladı ve dedi ki: Ben o adamı tanımıyorum. Ve hemen horoz öttü.
75 Ve Petrus, İsa'nın kendisine, "Horoz ötmeden önce beni üç kere inkâr edeceksin" diyen sözünü hatırladı. Ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

BÖLÜM 27

1 Sabah olunca, bütün başkâhinler ve halkın ileri gelenleri, İsa'yı öldürmek konusunda anlaştılar:
2 Onu bağladıktan sonra götürüp vali Pontius Pilatus'a teslim ettiler.
3 O zaman kendisine ihanet eden Yahuda, onun mahkûm edildiğini görünce pişman oldu ve otuz gümüşü başkâhinlere ve ihtiyarlara geri götürdü.
4 Suçsuz kanı ele vermekle günah işledim, dediler. Onlar da, Bize ne? Sen buna dikkat et, dediler.
5 Ve gümüş paraları mabette yere attı, gitti ve kendini astı.
6 Başkâhinler gümüş paraları alıp, "Bunları hazineye koymak caiz değildir; çünkü kan bedelidir" dediler.
7 Ve anlaşarak, yabancıları gömmek için çömlekçinin tarlasını satın aldılar.
8 Bu nedenle o tarlaya, bugüne kadar "Kan tarlası" denildi.
9 O zaman peygamber Yeremya'nın söylediği şu söz yerine geldi: "Ve İsrail oğullarının değer verdiği kişinin bedeli olan otuz gümüşü aldılar;
10 Ve Rabbin bana emrettiği gibi, onları çömlekçi tarlasına verdim.
11 İsa valinin önünde durdu. Vali ona, "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" diye sordu. İsa ona, " Sen diyorsun" dedi.
12 Başkâhinler ve ileri gelenler tarafından suçlandığında da hiçbir cevap vermedi.
13 Bunun üzerine Pilatus ona dedi: Sana karşı ne kadar çok şey tanıklık ettiklerini duymuyor musun?
14 Ve ona hiçbir söz söylemeden cevap verdi; öyle ki vali çok şaşırdı.
15 O bayramda vali, halkın istediği bir tutukluyu serbest bırakmayı adet edinmişti.
16 O sırada Barabbas adında ünlü bir tutuklu da vardı.
17 Bunun üzerine, onlar bir araya toplandıkları zaman, Pilatus onlara, "Size kimi salıvermemi istersiniz?" diye sordu, "Barabbas'ı mı, yoksa Mesih denen İsa'yı mı?"
18 Çünkü kıskançlıktan ötürü kendisini kurtardıklarını biliyordu.
19 İsa yargı kürsüsüne oturunca karısı ona haber gönderip, "O doğru adamla ilişkini kesme" dedi. "Çünkü bugün rüyamda onun yüzünden çok sıkıntı çektim.
20 Fakat başkâhinler ve ihtiyarlar kalabalığı kandırıp Barabbas'a danışmalarını ve İsa'yı yok etmelerini istediler.
21 Vali onlara cevap verip dedi: İkisinden hangisini size salıvereyim? Onlar: Barabbas, dediler.
22 Pilatus onlara, "Öyleyse Mesih denen İsa'ya ne yapayım?" dedi. Hepsi, "Çarmıha gerilsin!" dediler.
23 Vali dedi: Ne kötülük yaptı ki? Fakat onlar daha çok bağırıp, "Çarmıha gerilsin!" dediler.
24 Pilatus hiçbir şeyi yenemeyeceğini, tersine bir kargaşalık çıktığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp, "Ben bu doğru adamın kanından sorumlu değilim; buna dikkat edin" dedi.
25 Bunun üzerine bütün halk cevap verip dediler: Onun kanı bizim ve çocuklarımızın üzerine olsun.
26 Bunun üzerine Barabbas'ı onlara salıverdi. İsa'yı da kamçıladıktan sonra çarmıha gerilmek üzere teslim etti.
27 Bunun üzerine valinin askerleri İsa'yı toplantı salonuna götürüp bütün asker bölüğünü yanına topladılar.
28 Onu soyup üzerine kırmızı bir kaftan giydirdiler.
29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, "Selam, Yahudilerin Kralı!" diyerek onunla alay ettiler.
30 Ve üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular.
31 Ve onunla alay ettikten sonra, kaftanını üzerinden çıkarıp kendi elbisesini giydirdiler ve çarmıha germek üzere onu götürdüler.
32 Dışarı çıktıklarında, Simun adında Kireneli bir adam buldular; onu çarmıhını taşımaya zorladılar.
33 Ve Golgota denilen, yani kafatası denilen yere geldiklerinde,
34 Ona safra ile karıştırılmış sirke içirdiler; ama onu tattığında içmek istemedi.
35 Ve onu çarmıha gerdiler ve giysilerini aralarında kura çekerek paylaştılar. Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Elbiselerimi aralarında paylaştılar, gömleğim üzerine kura çektiler."
36 Ve orada oturup onu gözetliyorlardı;
37 Ve onun başına şu suçlamayı yazdı: BU, YAHUDİLERİN KRALI İSA'DIR.
38 Sonra İsa'yla birlikte iki hırsız da çarmıha gerildi; biri sağında, öbürü solundaydı.
39 Ve yanından geçenler başlarını sallayarak ona sövüyorlardı.
40 Ve dediler: Tapınağı yıkan ve üç günde onu yeniden kuran sen, kendini kurtar. Eğer Tanrı'nın Oğlu isen, çarmıhtan in.
41 Aynı şekilde başkâhinler, din bilginleri ve ihtiyarlar da onunla alay ederek şöyle dediler:

42 Başkalarını kurtardı; kendini kurtaramaz. Eğer İsrail'in Kralı ise, şimdi çarmıhtan insin, biz de ona inanalım.
43 Tanrı'ya güvendi; eğer onu kurtarmak istiyorsa, şimdi kurtarsın; çünkü, "Ben Tanrı'nın Oğluyum" dedi.
44 Kendisiyle birlikte çarmıha gerilen hırsızlar da aynı şeyi onun dişlerine attılar.
45 Altıncı saatten dokuzuncu saate kadar bütün ülke üzerinde karanlık vardı.
46 Ve saat dokuza doğru İsa yüksek sesle haykırarak dedi: Eli, Eli, lama sabaktani? Yani, Tanrım, Tanrım, beni niçin terk ettin?
47 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bu adam İlyas'ı çağırıyor" dediler.
48 Hemen içlerinden biri koşup bir sünger aldı, onu sirkeyle doldurdu, bir kamışın ucuna taktı ve İsa'ya içirdi.
49 Geri kalanlar, "Bakalım, İlyas gelip onu kurtaracak mı?" dediler.
50 İsa yüksek sesle tekrar bağırdıktan sonra ruhunu teslim etti.
51 Ve işte, mabedin perdesi yukarıdan aşağıya kadar ikiye yarıldı; ve yer sarsıldı, ve kayalar parçalandı;
52 Ve mezarlar açıldı ve uyuyan azizlerin birçoğunun bedeni kalktı.
53 Ve dirilişinden sonra mezarlarından çıktı, kutsal şehre girdi ve birçok kişiye göründü.
54 Yüzbaşı ve onunla birlikte İsa'yı bekleyenler, depremi ve olup bitenleri görünce çok korktular ve, "Gerçekten bu, Tanrı'nın Oğlu'ydu" dediler.
55 Ve orada, İsa'nın peşinden Celile'den gelen ve O'na hizmet eden birçok kadın vardı.
56 Bunların arasında Mecdelli Meryem, Yakup ve Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi çocuklarının annesi de vardı.
57 Akşam olunca, Arimatealı Yusuf adında zengin bir adam geldi. O da İsa'nın öğrencisiydi.
58 Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Sonra Pilatus cesedin teslim edilmesini emretti.
59 Yusuf cesedi alıp temiz bir keten beze sardı.
60 Ve onu kayaya oydurduğu kendi yeni mezarına koydu; ve mezarın kapısına büyük bir taş yuvarlayıp gitti.
61 Ve orada Mecdelli Meryem ile öbür Meryem, mezarın karşısında oturuyorlardı.
62 Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinler ve Ferisiler Pilatus'un yanına toplandılar.
63 Ve dediler: Efendim, o aldatıcının daha hayattayken, "Üç gün sonra dirileceğim" dediğini hatırlıyoruz.
64 Bunun için, mezarın üçüncü güne kadar güvenlik altına alınmasını emret. Yoksa öğrencileri geceleyin gelip O'nu çalıp halka, 'Ölümden dirildi' demesinler. Böylece son yanılgı ilkinden daha kötü olur.
65 Pilatus onlara, "Sizin bir nöbetçiniz var; gidin, elinizden geldiğince nöbeti koruyun" dedi.
66 Bunun üzerine gidip mezarı güvence altına aldılar, taşı mühürlediler ve bir de nöbetçi diktiler.

BÖLÜM 28

1 Şabat'ın sonunda, haftanın ilk günü şafak sökerken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye geldiler.
2 Ve işte, büyük bir deprem oldu. Çünkü Rabbin meleği gökten indi, gelip taşı kapıdan yuvarladı ve üzerine oturdu.
3 Yüzü şimşek gibiydi, giysileri kar gibi beyazdı.
4 Ve onun korkusundan bekçiler titrediler, ve ölü gibi oldular.
5 Melek de kadınlara cevap verip dedi: Korkmayın! Çünkü çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum.
6 O burada değil; çünkü söylediği gibi dirildi. Gelin, Rabbin yattığı yeri görün.
7 Çabuk gidin, öğrencilerine onun ölümden dirildiğini söyleyin. İşte, sizden önce Celile'ye gidiyor; onu orada göreceksiniz. İşte, size söyledim.
8 Ve korku ve büyük sevinç içinde mezardan hemen ayrıldılar; ve koşup İsa'nın öğrencilerine haber getirdiler.
9 Ve onlar bunu öğrencilerine bildirmek için gittiklerinde, işte İsa onlarla karşılaştı ve, Herkese selam olsun, dedi. Onlar da gelip ayaklarından tuttular ve O'na tapındılar.
10 Bunun üzerine İsa onlara, " Korkmayın" dedi, "Kardeşlerime gidin, Celile'ye gitsinler, orada beni görecekler."
11 Onlar giderken, nöbetçilerden bazıları şehre girip, başkâhinlere olup biten her şeyi anlattılar.
12 Ve ihtiyarlarla bir araya gelip danıştıktan sonra, askerlere yüklü miktarda para verdiler.
13 Deyin ki, "Onun öğrencileri geceleyin geldiler, biz uyurken O'nu çaldılar."
14 Eğer bunlar valinin kulağına giderse, biz onu kandırırız ve sizi güvenceye alırız.
15 Böylece parayı aldılar ve kendilerine öğretildiği gibi yaptılar. Bu söz, Yahudiler arasında bugüne kadar yaygın olarak duyulmaktadır.
16 Sonra on bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine belirttiği dağa gittiler.
17 Onu görünce ona tapındılar; fakat bazıları şüphe etti.
18 İsa gelip onlara şöyle dedi: Gökte ve yerde bütün yetki bana verildi.
19 Bunun için gidin, bütün milletleri öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına vaftiz edin.
20 Size emrettiğim her şeye uymayı onlara öğretin. İşte, ben dünyanın sonuna dek her an sizinleyim. Amin.

Markos İncili

BÖLÜM 1

1 Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in müjdesinin başlangıcı;
2 Peygamberlerin yazdığı gibi: "İşte, önünden habercimi gönderiyorum; o, senin yolunu hazırlayacak."
3 Çölde birinin haykırışı: "Rabbin yolunu hazırlayın, patikalarını düzeltin."
4 Yahya çölde vaftiz ediyor ve günahların bağışlanması için tövbe vaftizini duyuruyordu.
5 Ve Yahudiye ülkesinin tamamı ve Yeruşalim halkı ona çıktılar ve hepsi günahlarını itiraf ederek Ürdün Irmağı'nda onun tarafından vaftiz edildiler.
6 Ve Yahya deve tüyünden giyinmişti, ve beline deriden bir kuşak dolamıştı; ve çekirge ve yaban balı yiyordu;
7 Ve şöyle vaaz etti: Benden sonra benden daha güçlü biri geliyor, eğilip de O'nun ayakkabılarının bağını çözmeye layık değilim.
8 Ben sizi suyla vaftiz ettim; fakat O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir.
9 Ve o günlerde İsa, Celile'nin Nasıra kentinden geldi ve Ürdün'de Yahya tarafından vaftiz edildi.
10 Ve hemen sudan çıkınca, göklerin açıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü.
11 Ve gökten bir ses geldi: Sen benim sevgili Oğlumsun, senden hoşnudum.
12 Ve Ruh onu hemen çöle sürdü.
13 Ve orada, kırk gün çölde kaldı, Şeytan tarafından denendi; ve vahşi hayvanlarla beraberdi; ve melekler ona hizmet ettiler.
14 Yahya hapsedildikten sonra İsa, Tanrı'nın egemenliğinin müjdesini duyurarak Celile'ye geldi.
15 Ve dediler: Zaman doldu, Tanrı'nın egemenliği yaklaştı. Tövbe edin ve İncil'e inanın.
16 İsa Celile Denizi'nin kıyısında yürürken, Simun ile kardeşi Andreas'ın denize ağ attıklarını gördü. Çünkü onlar balıkçıydı.
17 İsa onlara, " Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım" dedi.
18 Ve hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.
19 Oradan biraz daha uzaklaşınca, Zebedi'nin oğlu Yakup'la kardeşi Yuhanna'yı gördü; onlar da gemide ağlarını onarıyorlardı.
20 Ve hemen onları çağırdı; ve babaları Zebedi'yi ücretli hizmetçilerle birlikte gemide bırakıp, onun ardından gittiler.
21 Ve Kefarnahum'a girdiler; ve hemen Sebt günü havraya girip öğretmeye başladı.
22 Ve onun öğretisine şaştılar; çünkü onlara, yazıcılar gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.
23 Ve onların havrasında murdar ruhlu bir adam vardı; ve bağırdı:
24 Şöyle dediler: Bırak bizi, ey Nasıralı İsa, seninle ne işimiz var? Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı.
25 İsa onu azarlayarak, " Sus, ve ondan çık" dedi.
26 Ve murdar ruh onu parçalayıp yüksek sesle bağırınca, ondan çıktı.
27 Hepsi de hayret içinde kaldılar; öyle ki, birbirlerine, "Bu ne biçim şey? Bu ne yeni öğreti?" diye soruyorlardı. Çünkü o, murdar ruhlara bile yetkiyle emrediyor, onlar da itaat ediyorlar.
28 Ve ünü hemen Celile çevresindeki bütün bölgeye yayıldı.
29 Ve hemen havradan çıkıp Yakup ve Yuhanna'yla birlikte Simun ve Andreas'ın evine girdiler.
30 Fakat Simun'un karısının annesi ateşten hastaydı ve hemen ona durumu anlattılar.
31 Ve gelip elinden tuttu, kaldırdı; ve ateşi hemen düştü, ve onlara hizmet etmeye başladı.
32 Akşamleyin güneş batınca, bütün hastaları ve cinli olanları kendisine getirdiler.
33 Ve bütün şehir kapının önünde toplanmıştı.
34 Ve çeşitli hastalıklara yakalanmış olan birçok kimseyi iyileştirdi, birçok cini kovdu; cinlerin konuşmasına izin vermedi, çünkü onlar kendisini tanıyorlardı.
35 Sabahleyin, gün doğmadan epey önce kalkıp dışarı çıktı, ıssız bir yere çekildi ve orada dua etti.
36 Ve Simun ve onunla beraber olanlar da onun ardından gittiler.
37 Onu bulduklarında, "Bütün adamlar seni arıyor" dediler. "Yakınlardaki kentlere de gidelim, orada da vaaz edeyim" dedi . "Çünkü ben de bunun için çıktım."
39 Ve bütün Celile'deki havralarda vaaz ediyor ve cinleri kovuyordu.
40 Ve ona yalvararak bir cüzamlı geldi, diz çöküp, "Eğer istersen beni temizleyebilirsin" dedi.
41 İsa ise acıyarak elini uzattı, ona dokundu ve, " İstiyorum, temiz ol" dedi.
42 Ve konuşmasını bitirir bitirmez, cüzam ondan hemen gitti ve temizlendi.
43 Ve ona kesin bir emir verdi ve onu hemen gönderdi;
44 Ona dedi: " Sakın kimseye bir şey söyleme; git, kendini kâhine göster ve Musa'nın emrettiği şeyleri onlara bir tanıklık olsun diye, temizliğin için sun."
45 Fakat İsa dışarı çıktı ve bunu çokça duyurmaya ve yaymaya başladı; öyle ki, İsa artık şehre açıkça giremez oldu; ıssız yerlerde bulunuyordu. İnsanlar her taraftan kendisine geliyorlardı.

BÖLÜM 2

1 Ve birkaç gün sonra tekrar Kefarnahum'a girdi; ve evde olduğu duyuldu.
2 Ve hemen birçokları toplandı; öyle ki, onları kabul edecek yer yoktu, hatta kapının önünde bile yer yoktu. İsa onlara sözü vaaz ediyordu.
3 Ve dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirerek yanına geldiler.
4 Ve kalabalıktan dolayı yanına yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin damını açtılar; damı kırdıktan sonra, felçlinin üzerinde yattığı yatağı aşağı indirdiler.
5 İsa onların imanını görünce felçliye, " Oğlum, günahların bağışlandı" dedi.
6 Fakat orada oturan bazı kâtipler yüreklerinden şöyle düşünüyorlardı:
7 Bu adam neden böyle küfürler ediyor? Günahları ancak Tanrı bağışlayabilir mi?
8 İsa onların kendi içlerinde böyle düşündüklerini ruhunda hemen anlayınca, onlara dedi: Niçin yüreğinizde böyle şeyler düşünüyorsunuz?
9 Felçliye, "Günahların bağışlandı" demek mi daha kolaydır, yoksa, "Kalk, yatağını topla, yürü" demek mi?

10 Fakat İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye (felçliye şöyle dedi):
11 Sana diyorum ki, kalk, yatağını topla ve evine git.
12 Ve hemen kalktı, yatağı topladı, ve hepsinin önünde çıktı; öyle ki, hepsi hayrete düştüler ve Allah'a hamd ederek, "Böylesini hiç böyle görmedik" dediler.
13 Ve yine deniz kıyısına çıktı; ve bütün kalabalık ona yöneldi, ve o da onlara öğretti.
14 Ve geçerken, gümrükte oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü ve ona, " Ardımdan gel" dedi. O da kalkıp onu izledi.
15 Ve oldu ki, İsa evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisi ve günahkâr da İsa ve öğrencileriyle birlikte oturuyordu. Çünkü çok sayıda idiler ve O'nun ardından geliyorlardı.
16 Din bilginleri ve Ferisiler, O'nun vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yediğini görünce, öğrencilerine, "Nasıl oluyor da vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyor?" diye sordular.
17 İsa bunu işitince onlara dedi: Sağlam olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.
18 Yahya'nın ve Ferisilerin öğrencileri de oruç tutuyorlardı. Ve gelip İsa'ya dediler: Yahya'nın ve Ferisilerin öğrencileri neden oruç tutuyorlar da, senin öğrencilerin neden oruç tutmuyorlar?
19 İsa onlara, " Güvey yanlarındayken, gelin odasındakiler oruç tutabilir mi?" diye sordu. "Güvey yanlarında olduğu sürece oruç tutamazlar."
20 Fakat damat onlardan alınacak günler gelecek, işte o zaman, o günlerde oruç tutacaklar.
21 Hiç kimse eski bir giysiye yeni bir kumaş parçası dikmez. Yoksa yeni kumaş parçası eskisinden sıyrılır ve yırtık daha da kötüleşir.
22 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır, şarap dökülür ve tulumlar bozulur. Fakat yeni şarabın yeni tulumlara konulması gerekir.
23 Ve bir Sebt günü oldu ki, İsa ekin tarlalarından geçiyordu; ve öğrencileri giderken başakları koparmaya başladılar.
24 Ferisiler ise, "Bak, neden Sebt günü yasak olanı yapıyorlar?" diye sordular.
25 İsa onlara şöyle dedi: Davut'un, kendisi ve beraberindekiler aç ve muhtaç olduklarında neler yaptığını hiç okumadınız mı?
26 Başkâhin Ebyatar'ın zamanında Tanrı'nın evine nasıl girdiğini, ancak kâhinlerin yemesi caiz olan adak ekmeğini yediğini ve yanındakilere de verdiğini nasıl anlattı?
27 Ve onlara dedi: Sebt günü insan için yaratıldı, ama insan Sebt günü için yaratılmadı.
28 Bu nedenle İnsanoğlu Sebt gününün de Rabbidir.

BÖLÜM 3

1 Ve tekrar havraya girdi; ve orada eli kurumuş bir adam vardı.
2 Ve onu suçlayabilmek için, Sebt günü kendisini iyileştirecek mi diye onu gözlüyorlardı.
3 Eli kurumuş olan adama, " Ayağa kalk" dedi.
4 İsa onlara, " Şabat günlerinde iyilik yapmak mı, yoksa kötülük yapmak mı caizdir?" diye sordu. "Can kurtarmak mı, yoksa öldürmek mi?" Fakat onlar sustular.
5 Ve onlara öfkeyle baktıktan sonra, yüreklerinin katılığından ötürü kederlenerek, adama dedi: Elini uzat. Ve uzattı; ve onun eli de öbürü gibi iyileşti.
6 Ferisiler çıkıp hemen Hirodesçilerle birlikte ona karşı nasıl onu yok edebileceklerini tartışmaya başladılar.
7 Fakat İsa öğrencileriyle birlikte denize çekildi. Celile'den ve Yahudiye'den büyük bir kalabalık onu izledi.
8 Ve Yeruşalim'den, İdume'den ve Ürdün'ün ötesinden; ve Sur ve Sayda civarından, büyük bir kalabalık onun yaptığı büyük işleri işitince, kendisine geldi.
9 Ve öğrencilerine, kalabalık yüzünden kendisini sıkıştırmamaları için küçük bir kayığın kendisine beklemesini söyledi.
10 Çünkü birçoklarını iyileştirmişti; hatta, vebalı olanların hepsi kendisine dokunmak için üzerine geliyorlardı.
11 Ve murdar ruhlar onu görünce, önünde yere kapanıp, "Sen Tanrı'nın Oğlusun" diye bağırıyorlardı.
12 Ve onlara kendisini tanıtmamaları konusunda kesin bir tembihte bulundu.
13 Ve bir dağa çıkıp dilediğini yanına çağırdı; ve onlar da kendisine geldiler.
14 Ve on iki kişiyi, kendisiyle birlikte olsunlar ve onları vaaz etmeye göndersinler diye tayin etti.
15 Ve hastalıkları iyileştirme ve cinleri kovma gücüne sahip olmak:
16 Ve Şimon'a Petrus adını verdi;
17 Zebedi'nin oğlu Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna da onlara Gök gürültüsü oğulları anlamına gelen Boanerges adını verdi.
18 Ve Andreas, ve Filipus, ve Bartalmay, ve Matta, ve Tomas, ve Alfay oğlu Yakup, ve Taday, ve Kenanlı Şimon,
19 Ve onu ele veren Yahuda İskariyot da geldi; ve bir eve girdiler.
20 Ve kalabalık yine toplandı, öyle ki ekmek bile yiyemiyorlardı.
21 Bunu duyan dostları, O'nu tutmak için dışarı çıktılar. Çünkü, "Kendini kaybetmiş" dediler.
22 Yeruşalim'den inen din bilginleri, "Onda Beelzebub var, cinlerin reisiyle cinleri kovuyor" dediler.
23 Ve onları yanına çağırıp, onlara mesellerle dedi: Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir?
24 Eğer bir krallık kendi içinde bölünürse, o krallık ayakta kalamaz.
25 Eğer bir ev kendi içinde bölünürse, o ev ayakta kalamaz.
26 Eğer Şeytan kendi kendine karşı gelir ve bölünürse, ayakta kalamaz, ama sonu gelir.
27 Güçlü bir adamın evine girip onun mallarını yağmalayan kimse olamaz. Ancak önce güçlü adamı bağlarsa, evini yağmalayabilir.
28 Doğrusu size derim ki, insan oğullarının bütün günahları ve küfürleri bağışlanacaktır.
29 Fakat Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmaz, ama ebedî mahkûmiyet tehlikesiyle karşı karşıyadır.
30 Çünkü dediler ki: O'nda kötü ruh var.
31 O zaman kardeşleri ve annesi gelip dışarıda durup yanına haber gönderip onu çağırdılar.
32 Halk da onun çevresinde oturuyordu. Ona, "İşte, ananla kardeşlerin dışarıda seni arıyorlar" dediler.
33 Ve onlara cevap verip dedi: Annem kimdir, veya kardeşlerim kimdir?
34 Ve çevresinde oturanlara bakıp dedi: İşte annem ve kardeşlerim!

35 Çünkü Tanrı'nın isteğini kim yaparsa, o benim kardeşim, kızkardeşim ve annemdir.

BÖLÜM 4

1 Ve İsa yine deniz kıyısında öğretmeye başladı; ve büyük bir kalabalık onun etrafında toplandı; öyle ki, bir kayığa binip denizde oturdu; ve bütün topluluk deniz kıyısında, karada idi.
2 Ve onlara mesellerle birçok şey öğretti ve öğretisinde onlara şöyle dedi:
3 Dinleyin; işte, ekin ekmeye bir ekici çıktı.
4 Ve ekerken oldu ki, ekinlerden bir kısmı yol kenarına düştü, ve gökteki kuşlar gelip bunları yediler.
5 Bazıları da toprağı az olan taşlık yere düştüler; ama toprağın derinliği az olduğu için hemen filizlendiler.
6 Fakat güneş doğunca kavruldu; ve kökü olmadığından kurudu.
7 Bazıları dikenler arasına düştü, dikenler büyüyüp ağacı boğdu ve ağaç meyve vermedi.
8 Diğerleri ise iyi toprağa düştüler ve meyve verip çoğaldılar; kimisi otuz, kimisi altmış, kimisi de yüz tane ürün verdi.
9 Ve onlara dedi: Kulağı olan işitsin.
10 Ve yalnız kalınca, Onikilerle birlikte etrafındakiler ona bu benzetmeyi sordular.
11 İsa onlara şöyle dedi: Tanrı'nın egemenliğinin sırrını bilmek size verilmiştir; ama dışarıdakilere bütün bu şeyler benzetmelerle yapılır.
12 Öyle ki, bakıp da görmesinler, işitip de anlamasınlar; yoksa hiç düşünmeden dönerler de günahları bağışlanır.
13 İsa onlara, " Bu benzetmeyi bilmiyor musunuz?" dedi. "Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl bileceksiniz?"
14 Eken, sözü eker.
15 Ve bunlar sözün ekildiği yol kenarında olanlardır. Fakat işittikleri zaman, Şeytan hemen gelir ve yüreklerine ekilen sözü alır götürür.
16 Ve bunlar da taşlık yere ekilenlerdir; onlar sözü işittikleri zaman onu hemen sevinçle kabul ederler;
17 Ve kendilerinde kök salmazlar ve bu yüzden ancak bir süre dayanırlar; sonra, sözden ötürü sıkıntı veya zulüm ortaya çıkınca hemen gücenirler.
18 Ve bunlar dikenler arasına ekilenlerdir; onlar ki sözü işitirler,
19 Ve dünyanın kaygıları, ve zenginliğin aldatıcılığı, ve öbür şeylerin şehvetleri araya girip sözü boğar ve o da meyvesiz kalır.
20 Bunlar iyi toprağa ekilenlerdir; onlar sözü işitir, kabul eder ve ürün verirler; kimisi otuz, kimisi altmış, kimisi de yüz kat.
21 İsa onlara, " Bir mum, bir ölçek altına, ya da bir yatağın altına konmak için mi getirilir? Bir şamdan üzerine konulmasın mı?" diye sordu.
22 Çünkü gizli olan hiçbir şey yoktur ki, açığa çıkmasın; gizli olan hiçbir şey yoktur ki, açığa çıkmasın.
23 Kulağı olan işitsin.
24 Ve onlara dedi: Ne işittiğinize dikkat edin; ne ölçekle ölçerseniz, aynı ölçekle size de ölçülecektir; ve siz işitenlere daha fazlası verilecektir.
25 Çünkü kimde varsa, ona verilecek; kimde yoksa, elinde olan da ondan alınacaktır.
26 Ve dedi: Allah'ın melekûtu, bir adamın toprağa tohum atmasına benzer;
27 Ve uyuyacak, gece gündüz kalkacak, tohum filizlenecek ve büyüyecek, ama bunu nasıl yapacağını bilmiyor.
28 Çünkü toprak kendiliğinden meyvesini verir; önce yaprağı, sonra başağı, sonra da başakta yetişen dolgun tanesini.
29 Fakat meyve olgunlaşınca hemen orağı salar; çünkü hasat zamanı gelmiştir.
30 Ve dedi: Allahın melekûtunu neye benzetelim? Yahut hangi benzetmeyle kıyaslayalım?
31 Bu, toprağa ekilen bir hardal tanesine benzer ki, yerdeki bütün tohumlardan daha küçüktür.
32 Fakat ekilince büyür, bütün otlardan daha büyük olur, büyük dallar sürer; öyle ki, gökteki kuşlar onun gölgesinde barınabilirler.
33 Ve onlara işitebilecekleri kadar çok bu gibi benzetmelerle sözü söyledi.
34 Fakat onlara meselsiz konuşmazdı. Yalnız kaldıklarında, öğrencilerine her şeyi açıklardı.
35 Aynı gün akşam olunca, İsa onlara, " Öteki tarafa geçelim" dedi.
36 Ve kalabalığı gönderdikten sonra, onu gemide olduğu halde aldılar. Ve onunla beraber başka küçük gemiler de vardı.
37 Ve büyük bir fırtına çıktı, dalgalar gemiye çarptı, o kadar ki, gemi doldu.
38 Ve geminin arka tarafında, bir yastığın üzerinde uyuyordu. Ve onu uyandırıp, dediler: Üstad, bizim mahvolmamıza aldırmıyor musun?
39 Ve kalkıp rüzgârı azarladı ve denize dedi: Sakin ol, dur. Ve rüzgâr dindi ve büyük bir sakinlik oldu.
40 Ve onlara dedi: Niçin bu kadar korkuyorsunuz? Nasıl oluyor da imanınız yok?
41 Ve çok korktular, ve birbirlerine dediler: Bu nasıl bir adamdır ki, rüzgâr ve deniz bile ona itaat ediyor?

BÖLÜM 5

1 Ve denizin öte yakasına, Gadaralılar ülkesine geldiler.
2 Ve gemiden indiği zaman, hemen mezarlardan, içinde murdar ruh bulunan bir adam onu karşıladı.
3 Mezarların arasında oturan ve onu zincirlerle bile bağlayamayan bir adamdı.
4 Çünkü çok defa zincirlerle ve prangalarla bağlanmıştı, zincirleri kendisi koparmış, prangaları parçalamıştı. Artık onu hiç kimse evcilleştiremiyordu.
5 Ve her zaman, gece gündüz dağlarda ve mezarlarda duruyor, ağlıyor ve kendini taşlarla kesiyordu.
6 Fakat İsa'yı uzaktan görünce koşup ona tapındı.
7 Ve yüksek sesle bağırarak dedi: Ey yüce Tanrı'nın Oğlu İsa, benim seninle ne işim var? Tanrı adına sana yalvarıyorum ki, bana azap etme.
8 Çünkü ona dedi ki: Ey kirli ruh, adamdan çık.
9 Ve ona sordu: Adın ne? O da cevap verip dedi: Benim adım Lejyon'dur; çünkü çok sayıdayız.
10 Ve onları memleketten göndermemesi için çok yalvardı.
11 Orada, dağların yakınında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.
12 Ve bütün cinler ona yalvarıp dediler: Bizi domuzların içine gönder ki, onların içine girelim.

13 Ve İsa hemen onlara izin verdi. Ve murdar ruhlar çıkıp domuzların içine girdiler; ve sürü dik bir yerden aşağı şiddetle denize doğru koştu (yaklaşık iki bin kişiydiler); ve denizde boğuldular.
14 Domuzları besleyenler de kaçtılar ve bunu kentte ve kırda anlattılar. Ve ne yapıldığını görmek için dışarı çıktılar.
15 Ve İsa'nın yanına vardıklarında, cin çarpmış ve ordugahı olan adamı oturmuş, giyinmiş ve aklı başında olarak gördüler ve korktular.
16 Bunu görenler, cin çarpmış olan adamın başına gelenleri ve domuzlarla ilgili olanları anlattılar.
17 Ve O'na, kendi sınırlarından ayrılması için yalvarmaya başladılar.
18 Ve gemiye binince, cin çarpmış olan adam, İsa'nın kendisiyle birlikte olmasını istedi.
19 Fakat İsa ona izin vermedi ve, "Evine, dostlarının yanına git, onlara Rabbin senin için ne büyük işler yaptığını ve sana nasıl acıdığını anlat" dedi.
20 Ve gidip Dekapolis'te İsa'nın kendisi için yaptığı büyük işleri duyurmaya başladı; ve herkes hayret etti.
21 İsa yine kayıkla karşı yakaya geçirilince, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. O da denize yakındı.
22 Ve işte, havranın yöneticilerinden biri, adı Yairus olan biri geldi; onu görünce ayaklarına kapandı.
23 Ve ona çok yalvararak dedi: Küçük kızım ölüm döşeğindedir. Lütfen gel, ellerini onun üzerine koy ki, iyileşsin ve yaşasın.
24 İsa da onunla birlikte gidiyordu. Çok sayıda insan da onu izliyor ve çevresini sarıyordu.
25 Ve on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı.
26 Ve birçok hekimden çok çekti, bütün malını mülkünü harcadı, ama hiçbir iyileşme olmadı, hatta daha da kötüleşti.
27 İsa'nın adını duyunca, kalabalığın arasından arkadan gelip giysisine dokundu.
28 Çünkü dedi ki: "Sadece elbisesine dokunabilirsem, iyi olacağım."
29 Ve hemen kanının pınarı kurudu; ve bedeninde o beladan iyileştiğini hissetti.
30 İsa, erdemin kendisinden çıktığını hemen anlayınca, kalabalığın ortasında onu çevirip, " Elbisemin dokunan kim?" diye sordu.
31 Öğrencileri ona, "Kalabalığın seni sardığını görüyorsun. 'Bana kim dokundu?' diyorsun" dediler.
32 Ve bu işi yapan kadını görmek için etrafına bakındı.
33 Fakat kadın korku ve titreme içinde, kendisinde yapılanları bilerek geldi, önünde yere kapandı ve ona bütün gerçeği anlattı.
34 Ve ona dedi: Kızım, imanın seni kurtardı; esenlikle git ve belandan kurtul.
35 İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden bazı kişiler geldi ve, "Kızın öldü. Öğretmeni daha fazla niçin rahatsız ediyorsun?" diye sordular.
36 İsa söylenen sözü işitince havra yöneticisine, " Korkma, yalnız iman et" dedi.
37 Kendisini izleyen hiç kimsenin olmasına izin vermedi; ancak Petrus'un, Yakup'un ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'nın dışında.
38 Ve havra reisinin evine vardığında, kargaşayı ve çok ağlayıp sızlayanları gördü.
39 İçeri girince onlara, " Neden bu kadar gürültü yapıp ağlıyorsunuz?" dedi. Kız ölmedi, uyuyor.
40 Ve onunla alay ettiler. Fakat hepsini dışarı çıkardıktan sonra, kızın babasını ve annesini ve kendisiyle birlikte olanları alıp kızın yattığı yere girdi.
41 Ve kızın elinden tutup ona dedi: Talita kumi; ki tercümesi: Kızım, sana diyorum ki, kalk.
42 Ve hemen kız kalktı ve yürüdü; çünkü on iki yaşındaydı. Ve büyük bir şaşkınlıkla şaşırdılar.
43 Ve onlara kesin bir dille bunu hiç kimsenin bilmemesini emretti; ve ona yiyecek bir şey verilmesini emretti.

BÖLÜM 6

1 Ve oradan çıkıp kendi memleketine geldi; ve öğrencileri de onu izlediler.
2 Sebt günü gelince havrada öğretmeye başladı. Kendisini dinleyenlerin birçoğu şaşıp, "Bu adam bunları nereden yaptı?" dediler. "Buna nasıl bir bilgelik verildi ki, elleriyle böylesine kudretli işler yapılabiliyor?"
3 Bu, Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değil midir? Kızkardeşleri de burada bizimle değil midir? Ve ona gücendiler.
4 Fakat İsa onlara dedi: Bir peygamber, ancak kendi memleketinde, akraba çevresinde ve kendi evinde hor görülür.
5 Orada, birkaç hastayı iyileştirmekten başka hiçbir güçlü iş yapamadı.
6 Ve onların imansızlıklarına şaştı. Ve köyleri dolaşıp öğretti.
7 Ve on ikiyi yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer göndermeye başladı; ve onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi;
8 Ve onlara yolculukları için hiçbir şey almamalarını, sadece bir asadan başka bir şey almamalarını emretti; ne bir kese, ne bir ekmek, ne de keselerinde para bulundurmamalarını söyledi.
9 Fakat sandalet giyin; ve üstünüze iki kat giysi giymeyin.
10 Ve onlara dedi: Bir eve hangi yerden girerseniz, o yerden ayrılıncaya kadar orada kalırsınız.
11 Ve kim sizi kabul etmez ve sizi dinlemezse, oradan ayrılırken, onlara karşı bir tanıklık olması için ayaklarınızın altındaki tozu silkeleyin. Doğrusu size derim ki, yargı gününde Sodom ve Gomora için o kentten daha dayanılır olacaktır.
12 Ve dışarı çıkıp insanların tövbe etmeleri gerektiğini vaaz ettiler.
13 Ve birçok cinleri kovdular ve birçok hastayı yağla meshedip iyileştirdiler.
14 Kral Hirodes onun hakkında işitmişti. (Çünkü adı yayılmıştı.) Ve dedi ki, Vaftizci Yahya ölümden dirildi ve bu yüzden onda kudretli işler kendini gösteriyor.
15 Başkaları, İlyas'tır dediler. Başkaları da, Peygamberdir, ya da peygamberlerden biridir dediler.
16 Fakat Hirodes bunu işitince, "Başını kestirdiğim Yahya'dır bu; ölümden dirildi" dedi.
17 Çünkü Hirodes bizzat adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış ve kardeşi Filipus'un karısı Hirodia yüzünden onu zindana attırmıştı. Çünkü onunla evlenmişti.
18 Çünkü Yahya, Hirodes'e, "Kardeşinin karısıyla evlenmen sana yasal değildir" demişti.
19 Bunun üzerine Hirodias ona karşı bir kavgaya tutuştu ve onu öldürmek istedi; fakat başaramadı.

20 Çünkü Hirodes, Yahya'dan korkuyordu; onun doğru ve kutsal bir adam olduğunu biliyordu; onu dinliyor, onu dinleyince çok şeyler yapıyor ve sevinçle dinliyordu.
21 Ve uygun bir gün geldi ki, Hirodes doğum gününde, Celile'nin ileri gelenlerine, komutanlarına ve saray ileri gelenlerine bir ziyafet verdi;
22 Ve adı geçen Hirodias'ın kızı içeri girip dans edince, Hirodes'le beraber oturanların hoşuna gitti. Bunun üzerine, kral genç kıza, "Benden ne istersen iste, sana vereceğim" dedi.
23 Ve ona yemin etti: Ne dilersen benden, krallığımın yarısı kadar sana vereceğim.
24 Ve dışarı çıkıp annesine sordu: Ne isteyeyim? O da, Vaftizci Yahya'nın başını, dedi.
25 Ve hemen aceleyle kralın yanına geldi ve rica ederek dedi: Vaftizci Yahya'nın başını hemen bir tabağa koyup bana vermeni isterim.
26 Ve kral çok üzgündü; fakat yemini ve kendisiyle birlikte oturanlar uğruna onu reddetmedi.
27 Ve kral hemen bir cellat gönderip onun başının getirilmesini emretti; o da gidip zindanda onun başını kestirdi.
28 Ve başını bir tabağa koyup genç kıza verdi; genç kız da onu annesine verdi.
29 Öğrencileri bunu işitince gelip onun cesedini kaldırıp bir mezara koydular.
30 Elçiler de İsa'nın yanına toplandılar ve ona hem yaptıklarını, hem de öğrettiklerini anlattılar.
31 İsa onlara, " Gelin, ıssız bir yere çekilip biraz dinlenin" dedi. " Çünkü gelen giden çoktu. Yemek yemeye bile vakitleri yoktu.
32 Ve gizlice gemiye binip ıssız bir yere doğru yola çıktılar.
33 Halk onların gittiğini görünce, birçokları onu tanıdı ve bütün şehirlerden oraya koşarak onları geçip yanına geldiler.
34 İsa dışarı çıkınca kalabalık gördü ve onlara acıdı. Çünkü çobanları olmayan koyunlara benziyorlardı. Onlara birçok şey öğretmeye başladı.
35 Gün batmak üzereyken, öğrencileri yanına gelip, "Burası ıssız bir yer, artık vakit de geçti" dediler.
36 Onları salıver ki, çevredeki kırlara ve köylere gidip kendilerine ekmek satın alsınlar; çünkü yiyecekleri bir şeyleri yok.
37 İsa cevap verip onlara dedi: Onlara yiyecek verin. Onlar da ona dediler: Gidip iki yüz dinarlık ekmek satın alalım ve onlara yiyecek verelim mi?
"Kaç ekmeğiniz var?" dedi . "Gidin ve görün. " Onlar da, "Beş ekmek ve iki balık" dediler.
39 Ve onlara, hepsinin bölük bölük yeşil çimenlerin üzerine oturmalarını emretti.
40 Ve yüzer, ellişer sıralar halinde oturdular.
41 Beş somun ekmeği ve iki balığı aldıktan sonra, göğe baktı, şükretti, ekmekleri böldü ve önlerine koymaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı.
42 Ve hepsi yiyip doydular.
43 Ve parçalardan ve balıklardan on iki sepet dolusu aldılar.
44 Ekmeklerden yiyenlerin sayısı beş bin kadardı.
45 Ve hemen öğrencilerine kayığa binip karşı yakaya, Beytsayda'ya gitmelerini emretti; halkı da kendisi gönderdi.
46 Onları gönderdikten sonra dua etmek üzere dağa çıktı.
47 Akşam olunca gemi denizin ortasındaydı, o ise karada yalnızdı.
48 Ve onları kürek çekerken gördü; çünkü rüzgâr onlara karşı esiyordu; ve gecenin dördüncü nöbetinde, deniz üzerinde yürüyerek yanlarına geldi ve yanlarından geçmek istedi.
49 Fakat onu deniz üzerinde yürürken görünce, onun bir ruh olduğunu sanıp, bağırdılar:
50 Çünkü hepsi onu görünce şaşırdılar. O da hemen onlarla konuşup, " Cesaretlenin, benim, korkmayın" dedi.
51 Ve kayığa binip onların yanına çıktı; ve rüzgâr dindi; ve kendi içlerinde ölçüsüz bir hayrete düştüler ve şaşkınlığa düştüler.
52 Çünkü ekmek mucizesini düşünmediler; çünkü yürekleri katılaşmıştı.
53 Ve onlar geçip Cennesar diyarına varınca kıyıya yanaştılar.
54 Ve gemiden çıktıklarında onu hemen tanıdılar.
55 Ve bütün o bölgeyi dolaşarak, hastaları yataklarda taşımaya başladı; çünkü onun orada olduğunu duymuşlardı.
56 Ve nereye girse, köylere, kentlere, kırlara, hastaları sokaklara yatırıyorlar ve giysisinin eteğine bile dokunabilmek için yalvarıyorlardı; ona dokunanların hepsi iyileşiyordu.

BÖLÜM 7

1 O zaman Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri de İsa'nın yanına geldiler.
2 Ve öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle ekmek yediklerini gördükleri zaman, onları ayıpladılar.
3 Çünkü Ferisiler ve bütün Yahudiler, ellerini sık sık yıkamazlarsa, atalarının geleneğine uyarak yemek yemezler.
4 Ve çarşıdan geldiklerinde, yıkanmadıkları takdirde, yemek yemezler. Ve orada, kapların, çömleklerin, tunç kapların ve masaların yıkanması gibi, tutmak için aldıkları başka birçok şey vardır.
5 Bunun üzerine Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya sordular: "Öğrencilerin neden atalarının geleneğine göre yaşamıyorlar da, ellerini yıkamadan ekmek yiyorlar?"
6 İsa onlara cevap verip dedi: Yeşaya, ikiyüzlüler hakkında güzel peygamberlik etti; şöyle yazılmıştır: Bu halk dudaklarıyla beni sayıyor, ama yüreği benden uzak.
7 Fakat boşuna bana tapıyorlar; insan buyruklarını öğreti olarak öğretiyorlar.
8 Çünkü siz, Tanrı buyruğunu bir yana bırakıp, insan âdetlerini tutuyorsunuz; örneğin, kapları, fincanları yıkıyorsunuz; ve buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz.
9 İsa onlara, " Ne güzel, kendi geleneğinizi sürdürmek uğruna Tanrı'nın buyruğunu reddediyorsunuz" dedi.
10 Çünkü Musa, "Babana ve anana saygı göster; ve, "Kim anasına veya babasına lanet ederse, kesinlikle öldürülsün" demişti.
11 Fakat siz diyorsunuz ki: Eğer bir adam babasına veya anasına, "Bu bir kurbandır, yani armağandır" derse, benim aracılığımla sana herhangi bir yarar sağlayacak olursa, o adam özgür olacaktır.
12 Ve artık onun babasına veya annesine bir şey yapmasına izin vermeyin;

13 Sürdürdüğünüz gelenekle Tanrı sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Ve siz buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz.
14 Ve bütün halkı yanına çağırdıktan sonra onlara dedi: Her biriniz beni dinleyin ve anlayın:
15 İnsanın dışından gelen hiçbir şey yoktur ki, içine girip onu kirletmesin. Fakat ondan çıkan şeyler, insanı kirleten şeylerdir.
16 Kulağı olan işitsin.
17 Halkın arasından eve girince, öğrencileri ona mesel hakkında sorular sordular.
18 İsa onlara dedi: Siz de mi anlayışsızsınız? İnsanın içine dışarıdan giren her şeyin onu kirletemeyeceğini anlamıyor musunuz?
19 Çünkü o, onun yüreğine değil, karnına girer ve rahme girerek bütün yiyecekleri temizler.
20 Ve dedi: İnsandan çıkan şey, insanı kirletir.
21 Çünkü kötü düşünceler, zina, fuhuş, cinayetler insanın içinden, yüreğinden kaynaklanır.
22 Hırsızlık, tamah, kötülük, hile, sefahat, kötü göz, küfür, gurur, akılsızlık:
23 Bütün bu kötülükler içten kaynaklanır ve insanı kirletir.
24 Ve oradan kalkıp Sur ve Sayda sınırlarına gitti ve bir eve girdi; ve bunu hiç kimsenin bilmesini istemedi; fakat gizlenemedi.
25 Çünkü küçük kızı murdar ruha sahip olan bir kadın, İsa'nın hakkında işitince gelip ayaklarına kapandı.
26 Kadın, Suriye-Fenike kökenli bir Yunanlı idi ve İsa'dan, kızından şeytanı çıkarmasını rica etti.
27 Fakat İsa ona dedi: Bırak, önce çocuklar doysunlar. Çünkü çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir.
28 Kadın cevap verip, Evet, ya Rab, dedi. Ama köpekler sofranın altında çocukların kırıntılarından yerler.
29 Ve ona dedi: Bu sözden vazgeç; iblis kızından çıktı.
30 Ve evine vardığında, cin'in dışarı çıktığını ve kızının da yatakta yattığını gördü.
31 Sonra yine Sur ve Sayda kıyılarından ayrılıp Dekapolis kıyılarının ortasından geçerek Celile Denizi'ne geldi.
32 Ve kendisine sağır ve dilsiz birini getiriyorlar; elini üzerine koymasını yalvarıyorlar.
33 Ve onu kalabalığın arasından bir kenara çekti, parmaklarını kulaklarına koydu, tükürdü ve diline dokundu;
34 Ve göğe bakarak içini çekti ve ona, "Effata, yani, Açıl!" dedi.
35 Ve hemen kulakları açıldı, dilinin bağı çözüldü ve düzgün konuştu.
36 Ve onlara, bunu kimseye söylememeleri konusunda tembihte bulundu; fakat onlara ne kadar tembihte bulunduysalar, onlar da o kadar çok duyurdular.
37 Ve hayretler içinde kaldılar ve dediler ki: Her şeyi iyi yaptı; sağırların duymasını, dilsizlerin konuşmasını sağlıyor.

BÖLÜM 8

1 O günlerde kalabalık çok büyüktü ve yiyecek bir şeyleri yoktu. İsa öğrencilerini yanına çağırıp onlara şöyle dedi:
2 Kalabalığa acıyorum, çünkü üç gündür yanımdalar ve yiyecek bir şeyleri yok.
3 Eğer onları aç olarak evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar; çünkü onların birçoğu uzaklardan geldi.
4 Öğrencileri ona cevap verdiler: Çölde bu adamlara nereden ekmek verilebilir?
5 Ve onlara sordu: Kaç ekmeğiniz var? Onlar da, Yedi, dediler.
6 İsa halka yere oturmalarını emretti. Yedi ekmeği aldı, şükretti, böldü ve öğrencilerine verdi, önlerine koydular. Onlar da onları halkın önüne koydular.
7 Birkaç küçük balıkları da vardı; İsa onları da kutsayıp önlerine koymalarını buyurdu.
8 Böylece yediler ve doydular. Kırıntılardan arta kalan yedi sepet dolusu yiyeceği topladılar.
9 Ve yiyenlerin sayısı dört bin kadardı; ve onları gönderdi.
10 Ve hemen öğrencileriyle birlikte bir kayığa binip Dalmanuta taraflarına geldi.
11 Ferisiler de gelip İsa'ya soru sormaya başladılar; O'nu denemek için gökten bir mucize göstermesini istediler.
12 Ve ruhunda derin bir iç çekerek dedi: Bu nesil neden bir belirti arıyor? Doğrusu size derim ki, bu nesle hiçbir belirti verilmeyecek.
13 Ve onları bırakıp tekrar kayığa binip karşı tarafa doğru yola çıktı.
14 Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı; ayrıca gemide bir somun ekmekten fazlası da yoktu.
15 Ve onlara tembih edip dedi: Dikkat edin, Ferisilerin mayasından ve Hirodes'in mayasından sakının.
16 Ve kendi aralarında şöyle dediler: "Ekmeğimiz olmadığı için böyle oluyor."
17 İsa bunu anlayınca onlara dedi: Ekmeğiniz olmadığı için niçin tartışıyorsunuz? Hâlâ anlamıyor ve kavrayamıyorsunuz? Yüreğiniz hâlâ katılaştı mı?
18 Gözleriniz varken görmüyor musunuz? Kulaklarınız varken duymuyor musunuz? Ve hatırlamıyor musunuz?
19 Beş ekmeği beş bin kişi arasında böldüğümde, kaç sepet dolusu kırıntı aldınız? Ona, "Oniki" dediler.
20 Ve dört bin kişiden yedisi kaç sepet dolusu kırıntı topladı? Ve dediler: Yedi.
21 Ve onlara dedi: Nasıl oluyor da anlamıyorsunuz?
22 Ve Beytsayda'ya geldi; ve kendisine kör bir adam getirip, kendisine dokunmasını rica ettiler.
23 Ve kör adamın elinden tutup onu şehirden dışarı çıkardı; ve gözlerine tükürüp ellerini üzerine koyduktan sonra, ona bir şey görüp görmediğini sordu.
24 Ve başını kaldırıp dedi: İnsanları ağaçlar gibi yürürken görüyorum.
25 Sonra ellerini tekrar gözlerine koydu ve ona baktı; ve iyileşti ve her adamı açıkça gördü.
26 Ve onu evine gönderip dedi: Ne şehre gir, ne de şehirdeki hiç kimseye söyle.
27 İsa, öğrencileriyle birlikte Sezariye Filipi kentlerine çıktı. Yolda öğrencilerine, " İnsanlar benim kimim diyor?" diye sordu.
28 Ve dediler: Vaftizci Yahya. Fakat bazıları: İlyas, bazıları da: Peygamberlerden biridir, diyorlar.
29 İsa onlara, " Peki siz benim kimim diyorsunuz?" diye sordu . Petrus da ona, "Sen Mesih'sin" diye karşılık verdi.
30 Ve onlara kendisinden hiç kimseye bahsetmemelerini tembihledi.
31 İsa onlara, İnsanoğlunun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginleri tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra yeniden dirilmesi gerektiğini öğretmeye başladı.

32 Ve bu sözü açıkça söyledi. Ve Petrus onu alıp azarlamaya başladı.
33 Fakat İsa dönüp öğrencilerine baktıktan sonra, Petrus'u azarlayarak dedi: Çekil önümden, Şeytan! Çünkü sen Tanrı'nın değil, insanların düşüncelerini seversin.
34 Halkı ve öğrencilerini de yanına çağırdıktan sonra onlara şöyle dedi: " Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.
35 Çünkü canını kurtarmak isteyen onu yitirecektir. Ama canını benim ve İncil uğruna yitiren, onu kurtaracaktır.
36 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını kaybederse, bunun ne yararı olur?
37 Yahut bir adam canına karşılık ne verebilir?
38 Bu zina eden ve günahkâr kuşak içinde, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kutsal meleklerle birlikte Babasının görkemi içinde geldiğinde ondan utanacaktır.

BÖLÜM 9

1 İsa onlara şöyle dedi: " Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlardan bazıları, Tanrı'nın egemenliğinin güçle geldiğini görmeden ölümü tatmayacaklardır.
2 Altı gün sonra İsa, yanına Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı alarak, onları ayrı ayrı yüksek bir dağa çıkardı. Onların önünde görünümü değişti.
3 Ve onun elbiseleri kar gibi bembeyaz, parlak oldu; öyle ki, yeryüzünde hiçbir çamaşırcı onları beyazlatamaz.
4 Ve Musa ile İlyas onlara göründüler; ve İsa ile konuşuyorlardı.
5 Petrus da İsa'ya cevap verip dedi: Üstad, burada bulunmamız ne güzel! Üç çadır kuralım; biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a.
6 Çünkü ne diyeceğini bilmiyordu; çünkü çok korkmuşlardı.
7 Ve onları gölgeleyen bir bulut vardı. Ve bulutun içinden bir ses geldi: Bu benim sevgili Oğlumdur, O'nu dinleyin.
8 Ve birdenbire etrafa bakındılar, fakat İsa'dan başka kimseyi göremediler; yalnız kendileriyle birlikteydiler.
9 Dağdan indikleri zaman, İsa onlara, İnsanoğlu ölümden dirilinceye kadar gördüklerini hiç kimseye söylememeleri konusunda tembihte bulundu.
10 Ve onlar bu sözü aralarında tuttular, ölülerden dirilmenin ne anlama geldiğini birbirlerine sordular.
11 Ve ona sordular: Kâtipler neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?
12 İsa cevap verip onlara dedi: İlyas gerçekten önce gelir ve her şeyi yeniden kurar; ve İnsanoğlu için de çok acı çekmesi ve yok edilmesi gerektiği yazılmıştır.
13 Fakat ben size diyorum ki, İlyas gerçekten geldi ve kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi, dilediklerini ona yaptılar.
14 İsa öğrencilerinin yanına gelince, onların çevresinde büyük bir kalabalık gördü. Din bilginleri de onlara sorular soruyorlardı.
15 Ve hemen bütün halk onu görünce çok şaşırdı ve koşarak kendisine selam verdi.
16 Ve kâtiplere sordu: Onlara ne soruyorsunuz?
17 Kalabalıktan biri cevap verip dedi: Üstadım, sana dilsiz ruhu olan oğlumu getirdim.
18 Ve onu nereye götürse, parçalıyor, köpürüyor, dişlerini gıcırdatıyor ve erimektedir. Ve ben, öğrencilerine, onu dışarı atmalarını söyledim; ve başaramadılar.
19 İsa ona cevap verip dedi: Ey vefasız nesil, daha ne kadar sizinle kalacağım? Size daha ne kadar tahammül edeceğim? Onu bana getirin.
20 Onu yanına getirdiler. Adam onu görünce, hemen ruh onu yırttı. Adam yere düştü ve köpürerek yuvarlanmaya başladı.
21 Ve babasına sordu: Bu kendisine ne kadar zaman oldu? Ve dedi ki: Bir çocuktan.
22 Ve onu yok etmek için çoğu kez ateşe ve suya attı; ama eğer bir şey yapabilirsen, bize merhamet et ve bize yardım et.
23 İsa ona dedi: Eğer iman edebilirsen, iman edene her şey mümkündür.
24 Ve çocuğun babası hemen haykırarak gözyaşlarıyla dedi: Ya Rab, iman ediyorum; imansızlığıma yardım et.
25 İsa halkın koşarak geldiğini görünce, kötü ruhu azarlayarak ona dedi: Ey dilsiz ve sağır ruh, sana emrediyorum, ondan çık ve bir daha ona girme.
26 Ve ruh bağırdı, ve onu yaraladı, ve ondan çıktı; ve o, ölü gibiydi; öyle ki, birçokları, Öldü, dediler.
27 Fakat İsa onun elinden tutup kaldırdı; o da ayağa kalktı.
28 Eve girince, öğrencileri özel olarak kendisine, "Biz neden onu kovamadık?" diye sordular.
29 İsa onlara, " Bu tür şeytanlar ancak dua ve oruçla çıkabilir" dedi.
30 Ve oradan ayrılıp Celile'den geçtiler; ve bunu hiç kimsenin bilmesini istemedi.
31 Çünkü öğrencilerine öğretirken onlara şöyle dedi: İnsanoğlu insanların eline teslim ediliyor, öldürülecek. Öldürüldükten sonra üçüncü gün dirilecek.
32 Fakat onlar bu sözü anlamadılar ve kendisine sormaktan korktular.
33 Ve Kefarnahum'a geldi; evde iken onlara sordu: Yolda ne hakkında tartışıyordunuz?
34 Fakat onlar sustular; çünkü yolda kimin en büyük olacağını aralarında tartışmışlardı.
35 Sonra oturdu, on ikiyi yanına çağırdı ve onlara dedi: Eğer bir kimse birinci olmak isterse, o, hepsinin sonuncusu ve hepsinin hizmetkârı olsun.
36 Ve bir çocuk alıp onların ortasına koydu; ve onu kucağına alıp onlara dedi:
37 Kim böyle çocuklardan birini benim adıma kabul ederse, beni kabul etmiş olur. Ve kim beni kabul ederse, beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.
38 Yuhanna da İsa'ya cevap verip dedi: Üstad, senin adınla cinleri kovan birini gördük, ama ardımızdan gelmiyor. Biz de onu engelledik, çünkü ardımızdan gelmiyor.
39 Fakat İsa dedi: Ona engel olmayın; çünkü benim adımla mucize yapacak ve benim hakkımda hafif bir kötü söz söyleyecek kimse yoktur.
40 Çünkü bize karşı olmayan, bizim tarafımızdadır.
41 Çünkü Mesih'e ait olduğunuz için, her kim benim adıma size bir bardak su içirirse, doğrusu size derim ki, mükafatını kaybetmeyecektir.
42 Ve kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha sürüklerse, boynuna bir değirmen taşı bağlanıp denize atılması kendisi için daha iyidir.

43 Eğer elin seni günaha sokuyorsa, onu kes. Çürük olarak yaşama girmen, iki elinle cehenneme, sönmeyen ateşe gitmenden daha iyidir.
44 Orada kurtları ölmez, ateşleri sönmez.
45 Eğer ayağın seni günaha sokuyorsa, onu kes at. İki ayağınla cehenneme, sönmeyen ateşe atılmaktansa, yarı yolda yaşama girmen senin için daha iyidir.
46 Orada kurtları ölmez, ateşleri sönmez.
47 Eğer gözün seni günaha sokuyorsa, onu çıkar at. Tek gözle Tanrı'nın krallığına girmen, iki gözle cehennem ateşine atılmandan daha iyidir.
48 Orada kurtları ölmez, ateşleri sönmez.
49 Çünkü her biri ateşle tuzlanacak, her kurban tuzlanacak.
50 Tuz iyidir; fakat tuz tuzluluğunu yitirirse, onu ne ile tatlandıracaksınız? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde olun.

BÖLÜM 10

1 Ve oradan kalkıp Ürdün'ün öte yakasındaki Yahudiye kıyılarına geldi; ve halk yine ona sığındı; ve her zamanki gibi onlara yine öğretti.
2 Ferisiler İsa'nın yanına gelip, "Bir adamın karısını boşaması yasal mıdır?" diye sordular ve onu sınadılar.
3 Ve onlara cevap verip dedi: Musa size ne emretti?
4 Ve dediler: Musa boşama senedi yazıp onu boşamaya izin verdi.
5 İsa onlara cevap verip dedi: Yüreğinizin katılığından ötürü size bu emri yazdı.
6 Fakat yaratılışın başlangıcından itibaren Tanrı onları erkek ve dişi olarak yarattı.
7 Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak;
8 Ve ikisi tek beden olacaklar; böylece artık iki değil, tek beden olacaklar.
9 Öyleyse Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın.
10 Ve evde öğrencileri ona aynı meseleyi tekrar sordular.
11 İsa onlara şöyle dedi: Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur.
12 Ve eğer bir kadın kocasını boşarsa ve başkasıyla evlenirse, zina etmiş olur.
13 Ve kendisine küçük çocuklar getirdiler, onlara dokunsun diye. Ve öğrencileri onları getirenleri azarladılar.
14 Fakat İsa bunu görünce çok üzüldü ve onlara dedi: Bırakın, çocuklar yanıma gelsinler, onlara engel olmayın. Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir.
15 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın egemenliğini küçük bir çocuk gibi kabul etmeyen, oraya asla giremez.
16 Ve onları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koydu ve onları kutsadı.
17 İsa yola çıkınca, biri koşarak gelip önünde diz çöktü ve O'na, "İyi Öğretmen, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.
18 İsa ona, " Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan tek bir kişi vardır, o da Tanrı'dır."
19 Sen şu emirleri bilirsin: Zina etme, adam öldürme, çalma, yalan yere tanıklık etme, hile yapma, annene babana saygı göster.
20 Ve cevap verip dedi: Üstad, bunların hepsini gençliğimden beri yaptım.
21 İsa ona bakıp sevgisini gösterdi ve, " Bir eksiğin var; git, nen varsa sat, parasını da yoksullara ver, böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, çarmıhı alıp beni izle." dedi.
22 Ve bu söz üzerine üzüldü ve kederli bir şekilde oradan ayrıldı; çünkü çok malı vardı.
23 İsa çevresine bakınca öğrencilerine dedi: Zengin olanların Tanrı'nın egemenliğine girmesi ne kadar da zordur!
24 Öğrenciler onun sözlerine şaştılar. Fakat İsa yine cevap verip onlara dedi: Çocuklar, zenginliğe güvenenlerin Tanrı'nın krallığına girmesi ne kadar zordur!
25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı egemenliğine girmesinden daha kolaydır.
26 Ve çok şaşırdılar, kendi aralarında, Öyleyse kim kurtulabilir? diye sordular.
27 İsa onlara bakarak dedi: İnsanlar için bu imkânsızdır, ama Tanrı için değil. Çünkü Tanrı için her şey mümkündür.
28 Bunun üzerine Petrus ona, "İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik" demeye başladı.
29 İsa cevap verip dedi: Doğrusu size derim ki, benim ve İncil uğruna evini, kardeşlerini, kızkardeşlerini, babasını, annesini, karısını, çocuklarını ya da topraklarını terk eden hiç kimse yoktur.
30 Fakat şimdi, bu zamanda, zulümlerle birlikte, bunların yüz katını alacak: evler, kardeşler, kızkardeşler, anneler, çocuklar ve topraklar; ve gelecek dünyada sonsuz yaşam.
31 Fakat ilk olanların birçoğu son, sonuncuların birçoğu da ilk olacak.
32 Ve Yeruşalim'e çıkan yolda idiler; ve İsa onların önünden gidiyordu; ve hayrete düştüler; ve onlar onu takip ederken korktular. Ve on ikiyi tekrar yanına aldı ve onlara başına ne geleceğini anlatmaya başladı,
33 Ve dediler: İşte, Yeruşalim'e çıkıyoruz; ve İnsanoğlu başkâhinlere ve din bilginlerine teslim edilecek; ve onlar onu ölüme mahkûm edecekler ve O'nu Milletlere teslim edecekler.
34 Ve onunla alay edecekler, onu kamçılayacaklar, üzerine tükürecekler ve onu öldürecekler; ve üçüncü gün dirilecek.
35 Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna da İsa'nın yanına gelip, "Öğretmenimiz, senden her ne istersek onu yapmamızı isteriz" dediler.
36 Ve onlara dedi: Sizin için ne yapmamı istersiniz?
37 Ona dediler: Bize izin ver ki, birimiz sağında, öbürü solunda oturalım; senin yüceliğinde.
38 Fakat İsa onlara dedi: Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içtiğim kâseden içebilir misiniz? Ve benim vaftiz edildiğim vaftizle vaftiz olabilir misiniz?
39 Ve ona dediler ki, Yapabiliriz. Ve İsa onlara dedi ki, Elbette benim içtiğim kâseden içeceksiniz; ve benim vaftiz edildiğim vaftizle siz de vaftiz edileceksiniz:
40 Fakat sağımda ve solumda oturmak bana verilmiyor; fakat kimler için hazırlanmışsa, onlara verilecektir.
41 Bunu işiten on kişi Yakup'la Yuhanna'ya karşı çok öfkelenmeye başladılar.
42 Fakat İsa onları yanına çağırıp dedi: Milletleri yönetenlerin, milletlere egemenlik kurduklarını, büyüklerinin de onlara yetki kullandıklarını biliyorsunuz.
43 Fakat sizin aranızda böyle olmayacak; sizden kim büyük olmak isterse, o sizin hizmetkârınız olsun.
44 Ve sizden kim en büyük olursa, hepinizin hizmetkarı olsun.

45 Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi.
46 Ve Eriha'ya geldiler. İsa Eriha'dan, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte çıkarken, Timay oğlu kör Bartimay, yol kenarında oturmuş dileniyordu.
47 Ve onun Nâsıralı İsa olduğunu işitince, “Ey Davut Oğlu İsa, bana merhamet et!” diye bağırmaya başladı.
48 Ve birçokları ona susmasını söylediler; fakat o, daha çok, "Ey Davut Oğlu, bana merhamet et," diye bağırdı.
49 İsa durdu ve ona çağrılmasını emretti. Ve kör adamı çağırıp ona dediler: Cesaretlen, kalk; seni çağırıyor.
50 Ve elbisesini çıkarıp ayağa kalktı, İsa'nın yanına geldi.
51 İsa cevap verip ona dedi: Sana ne yapayım? Kör adam ona dedi: Ya Rab, gözlerim açılsın.
52 İsa ona, Git, imanın seni kurtardı, dedi. Ve adam hemen görmeye başladı ve İsa'nın ardından yola koyuldu.

BÖLÜM 11

1 Ve Yeruşalim'e, Zeytin Dağı'nın yanındaki Beytfaci ve Beytanya'ya yaklaştıkları zaman, öğrencilerinden ikisini gönderdi.
2 Onlara dedi: Karşınızdaki köye gidin; oraya varınca, üzerinde hiç kimsenin oturmadığı, bağlı bir eşek yavrusu bulacaksınız. Onu çözüp getirin.
3 Eğer biri size, "Bunu neden yapıyorsunuz?" derse, "Rabbin ona ihtiyacı var" deyin; O da onu hemen buraya gönderecektir.
4 Onlar da gidip eşek yavrusunu, dışarıda, iki yolun birleştiği bir yerde, kapının yanında bağlı buldular ve onu çözdüler.
5 Orada duranlardan bazıları onlara, "Sıpayı çözerek ne yapıyorsunuz?" dediler.
6 Ve onlara İsa'nın emrettiği gibi dediler ve onları serbest bıraktılar.
7 Sıpayı İsa'ya getirdiler, üzerine giysilerini attılar, İsa da onun üzerine oturdu.
8 Ve birçoğu giysilerini yol üzerine serdi; ve diğerleri ağaçlardan dallar kesip onları yol üzerine serdiler.
9 Önden gidenler ve arkadan gelenler, "Hozana!" diye bağırıp dediler. "Rabbin adıyla gelen kutsanmıştır."
10 Rab'bin adıyla gelen babamız Davut'un egemenliği mübarek olsun! En yücelerde Hozana!
11 İsa Yeruşalim'e ve mabede girdi. Her şeye baktıktan sonra akşam vakti gelince, on iki kişiyle birlikte Beytanya'ya çıktı.
12 Ertesi gün Beytanya'dan geldiklerinde acıkmıştı.
13 Uzakta, yaprakları olan bir incir ağacı görünce, belki onda bir şey bulurum diye yaklaştı; ama yanına vardığında yapraklardan başka bir şey bulamadı; çünkü incir zamanı henüz gelmemişti.
14 Ve İsa cevap verip ona dedi: Bundan sonra hiç kimse senin meyveni ebediyen yemeyecek. Ve öğrencileri bunu duydular.
15 Ve Yeruşalim'e vardılar. İsa tapınağa girdi ve tapınakta alışveriş yapanları ve satanların masalarını ve güvercin satanların iskemlelerini devirdi.
16 Ve hiç kimsenin mabetten herhangi bir kap geçirmesine izin vermezdi.
17 Ve onlara öğreterek dedi: " Bütün milletlerin evim dua evi diye anılacak diye yazılmamış mıdır? Fakat siz onu haydut inine çevirdiniz.
18 Bunu işiten din bilginleri ve başkâhinler, onu nasıl yok edebileceklerini araştırmaya başladılar. Çünkü kendisinden korkuyorlardı; çünkü bütün halk onun öğretisine şaşıyordu.
19 Akşam olunca şehirden çıktı.
20 Sabahleyin incir ağacının yanından geçerlerken, ağacın köklerinden kurumuş olduğunu gördüler.
21 Petrus da anımsayarak İsa'ya dedi: Öğretmen, işte lanetlediğin incir ağacı kurudu.
22 İsa da onlara cevap verip dedi: Tanrı'ya iman edin.
23 Çünkü size doğrusunu söyleyeyim, kim bu dağa, 'Kalk, denize atıl!' derse ve yüreğinde kuşku duymaz, söylediği şeylerin gerçekleşeceğine inanırsa, ne derse o olur.
24 Bunun için size diyorum ki, dua ettiğinizde her ne isterseniz, onu alacağınıza inanın; o zaman size verilecektir.
25 Ve duada durduğunuz zaman, eğer birine karşı bir şeyiniz varsa, onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.
26 Fakat siz bağışlamazsanız, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.
27 Ve yine Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınakta yürürken, başkâhinler, din bilginleri ve ihtiyarlar yanına geldiler.
28 Ve ona de ki: Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Ve bunları yapma yetkisini sana kim verdi?
29 İsa onlara cevap verip dedi: Ben de size bir soru soracağım. Bana cevap verin, size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeceğim.
30 Yahya'nın vaftizi gökten miydi, yoksa insanlardan mıydı? Bana cevap ver.
31 Ve kendi aralarında şöyle dediler: Eğer, 'Gökten' dersek; o zaman, 'Öyleyse niçin ona inanmadınız?' diyecek.
32 Fakat eğer, İnsanlardan dersek; halktan korkuyorlardı; çünkü herkes Yahya'nın gerçek bir peygamber olduğunu zannetti.
33 Ve cevap verip İsa'ya dediler: Bilemeyiz. İsa da cevap verip onlara dedi: Ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söylemiyorum.

BÖLÜM 12

1 Ve onlara mesellerle konuşmaya başladı. Bir adam bir bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, şaraplık yağ için bir yer kazdı, bir kule yaptı, onu bağcılara kiraladı ve uzak bir ülkeye gitti.
2 Ve mevsiminde bağcılara bir hizmetçi gönderdi; o da bağcılardan bağın ürününden almak için.
3 Onu yakaladılar, dövdüler ve eli boş gönderdiler.
4 Ve yine onlara başka bir hizmetkâr gönderdi; ve ona taş attılar, başından yaraladılar ve onu utanç verici bir şekilde döverek gönderdiler.
5 Sonra bir başkasını daha yolladı; onu ve daha birçoklarını öldürdüler; kimini dövdüler, kimini de öldürdüler.
6 Bunun üzerine, bir tek oğlu daha vardı; sevgili oğlunu da en sona onlara gönderdi ve, "Oğluma saygı gösterirler" dedi.
7 Fakat bağcılar birbirlerine, "Bu mirasçıdır; gelin onu öldürelim, miras bizim olsun" dediler.
8 Onu tutup öldürdüler ve bağdan dışarı attılar.
9 Öyleyse bağ sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek.
10 Ve şu yazıyı okumadınız mı: Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.

11 Bu, Rabbin yaptığı bir şeydir ve bizim gözümüzde harikadır.
12 Onu yakalamaya çalıştılar, ama halktan korktular; çünkü onun kendilerine karşı bu benzetmeyi söylediğini biliyorlardı; ve onu bırakıp yollarına devam ettiler.
13 Ve Ferisilerden ve Hirodesçilerden bazı kimseleri, O'nu sözlerinden ötürü tuzağa düşürmek için, ona gönderdiler.
14 Onlar da gelince, İsa'ya dediler: Üstad, senin dürüst olduğunu, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü sen insanların kişiliğine bakmıyorsun, Tanrı yolunu doğrulukla öğretiyorsun. Sezar'a vergi vermek caiz midir, değil midir?
15 Verelim mi, vermeyelim mi? Fakat İsa, onların ikiyüzlülüğünü bildiğinden, onlara dedi: Beni neden deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin de göreyim.
16 Ve onu getirdiler. Ve onlara dedi: Bu resim ve yazı kimindir? Ve ona dediler: Sezar'ın.
17 İsa onlara cevap verip dedi: Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını da Tanrı'ya verin. Onlar da ona şaştılar.
18 Sonra dirilişin olmadığını söyleyen Sadukiler ona geldiler ve ona şöyle sordular:
19 Üstadım, Musa bize yazdı: Bir adamın kardeşi ölürse, karısını geride bırakıp da çocuğu da bırakmazsa, kardeşi karısını alıp kardeşine soy yetiştirsin.
20 Yedi kardeş vardı. Birincisi bir karı aldı ve öldükten sonra hiç çocuk bırakmadı.
21 İkincisi de onu alıp öldü, hiç çocuk bırakmadı; üçüncüsü de aynı şekilde öldü.
22 Yedisi de onu aldılar, ama hiç çocuk bırakmadılar. En sonunda kadın da öldü.
23 Öyleyse dirilişte, dirilince, bu kadın onlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onu karı olarak aldılar.
24 İsa onlara cevap verip dedi: Öyleyse, ne kutsal yazıları, ne de Tanrı'nın kudretini bilmediğiniz için mi yanılıyorsunuz?
25 Çünkü onlar ölümden dirilince ne evlenirler, ne de evlendirilirler; göklerdeki melekler gibidirler.
26 Ölülerin dirileceğine gelince, Musa'nın kitabında Tanrı'nın çalıda ona şöyle seslendiğini okumadınız mı: "Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım."
27 O ölülerin Tanrısı değil, dirilerin Tanrısıdır. Bu nedenle siz çok yanılıyorsunuz.
28 Kâtiplerden biri gelip onların birbirleriyle tartıştıklarını duyunca, İsa'nın onlara iyi cevap verdiğini anlayınca, İsa'ya, "Bütün emirlerin birincisi hangisidir?" diye sordu.
29 İsa ona cevap verdi: Bütün emirlerin birincisi şudur: Ey İsrail, dinle! Tanrımız Rab tek Rab'dir.
30 Ve Rab Tanrını bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün kuvvetinle seveceksin. Birinci emir budur.
31 İkincisi de buna benzer, yani, Komşunu kendin gibi seveceksin. Bunlardan daha büyük başka bir emir yoktur.
32 Kâtip ona dedi: Tamam, Üstad, doğruyu söyledin; çünkü tek Tanrı vardır, O'ndan başka Tanrı yoktur.
33 Ve onu bütün yürekle, bütün anlayışla, bütün canla ve bütün güçle sevmek, ve komşusunu kendisi gibi sevmek, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha değerlidir.
34 İsa onun akıllıca cevap verdiğini görünce, ona dedi: Sen Tanrı'nın krallığından uzak değilsin. Ve bundan sonra hiç kimse ona soru sormaya cesaret edemedi.
35 İsa tapınakta öğretirken cevap verip dedi: Din bilginleri Mesih'in Davut'un Oğlu olduğunu nasıl söylüyorlar?
36 Zira Davut'un kendisi de Kutsal Ruh aracılığıyla şöyle demiştir: "RAB, Rabbime dedi ki: Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar sağımda otur.
37 Bunun için Davut kendisi ona Rab diyor; öyleyse o nereden onun oğludur? Ve halk onu sevinçle dinliyordu.
38 İsa onlara öğretisinde şöyle dedi: Uzun giysiler giymeyi seven ve çarşı meydanlarında selamlanmayı seven yazıcılardan sakının.
39 Ve havralardaki baş koltuklar, ve şölenlerdeki en üst katlar:
40 Dul kadınların evlerini yiyip bitirenler, gösteriş için uzun dualar edenler; bunlar daha büyük cezaya çarptırılacaklardır.
41 İsa hazine sandığının karşısına oturdu ve halkın hazine sandığına nasıl para attığını gördü. Zengin olanların çoğu da çok para atıyordu.
42 Ve fakir bir dul kadın geldi, bir metelik eden iki pul attı.
43 İsa öğrencilerini yanına çağırıp onlara dedi: Size doğrusunu söyleyeyim, bu yoksul dul kadın, hazineye atanların hepsinden daha çok attı.
44 Çünkü hepsi bolluklarından attılar; fakat kadın yoksulluğundan, bütün malından, geçimini sağlayan her şeyden attı.

BÖLÜM 13

1 İsa mabetten çıkarken öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmen, bak, buradaki taşlar ne biçim, yapılar ne biçim!" dedi.
2 İsa ona cevap verip dedi: Şu büyük yapıları görüyor musun? Hepsi yıkılıp gidecek taş üstünde taş kalmayacak.
3 İsa Zeytin Dağı'nın üzerinde, mabedin karşısında otururken, Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas kendisine gizlice sordular:
4 Bize söyle, bu şeyler ne zaman olacak? Ve bütün bu şeyler gerçekleştiğinde belirti ne olacak?
5 İsa da onlara cevap verip şöyle dedi: Dikkat edin, kimse sizi aldatmasın.
6 Çünkü birçokları benim adımla gelip, 'Ben Mesih'im' diyecekler ve birçok kişiyi aldatacaklar.
7 Savaş gürültüleri ve savaş söylentileri duyduğunuz zaman telaşlanmayın. Çünkü bunların olması gerek, ama son henüz gelmemiştir.
8 Çünkü millet millete, devlet devlete karşı ayaklanacak; birçok yerde depremler olacak, kıtlıklar ve sıkıntılar olacak. Bunlar sıkıntıların başlangıcıdır.
9 Fakat kendinize dikkat edin; çünkü sizi meclislere teslim edecekler, havralarda dövüleceksiniz, ve benim yüzümden, onlara karşı bir tanıklık olsun diye, yöneticilerin ve kralların önüne götürüleceksiniz.
10 Ve müjdenin önce bütün milletlere duyurulması gerekir.
11 Fakat sizi götürüp teslim ettikleri zaman, ne söyleyeceğinizi önceden düşünmeyin, önceden tasarlamayın. O saatte size ne verilirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değilsiniz, Kutsal Ruh'tur.
12 Kardeş kardeşi, baba da oğlunu ölüme teslim edecek; çocuklar ana babalarına karşı ayaklanacak ve onları öldürtecekler.
13 Ve benim adımdan ötürü bütün insanlar sizden nefret edecekler. Fakat sona kadar dayanan kurtulacaktır.
14 Fakat peygamber Danyal'ın sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin, olmaması gereken yerde durduğunu gördüğünüz

zaman (okuyan anlasın), o zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın.
15 Damda olan, evine inmesin, evine girmesin, evinden bir şey almasın.
16 Tarlada olan, esvabını almak için geri dönmesin.
17 Fakat o günlerde gebe olanların ve emzirenlerin vay haline!
18 Ve dua edin ki, kaçışınız kışa rastlamasın.
19 Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın yarattığı yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış ve olmayacaktır.
20 Ve eğer Rab o günleri kısaltmasaydı, hiç kimse kurtulamazdı; fakat seçtiği seçilmişler uğruna günleri kısalttı.
21 Ve eğer biri size, İşte Mesih burada, veya, işte, orada derse, ona inanmayın.
22 Çünkü sahte Mesihler ve sahte peygamberler çıkacak, belirtiler ve harikalar gösterecekler; mümkün olsa seçilmiş olanları bile saptırmak için.
23 Fakat dikkat edin; işte, size her şeyi önceden bildirdim.
24 Fakat o günlerde, o sıkıntıdan sonra, güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek.
25 Ve göklerin yıldızları düşecek, ve gökteki kuvvetler sarsılacak.
26 Ve o zaman İnsanoğlunun bulutlar içinde büyük kudret ve görkemle geldiğini görecekler.
27 Sonra meleklerini gönderecek ve seçtiklerini yeryüzünün en uç noktasından göğün en uç noktasına kadar, dört yelden toplayacak.
28 İncir ağacının örneğini öğrenin; dalları henüz tazeyken ve yapraklarını sürerken, yazın yakın olduğunu anlarsınız.
29 Aynı şekilde siz de bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, o yakındır, hatta kapıdadır.
30 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar gerçekleşmeden bu kuşak geçmeyecektir.
31 Gök ve yer ortadan kalkacak, fakat benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.
32 Fakat o gün ve o saat hakkında, ne gökteki melekler, ne de Oğul, yalnız Baba bilir.
33 Dikkat edin, uyanık durun ve dua edin. Çünkü vaktin ne zaman geleceğini bilmiyorsunuz.
34 Çünkü İnsanoğlu, uzak bir yolculuğa çıkan bir adama benzer. Evini terk edip hizmetçilerine yetki vermiş, her birine işini vermiş, kapıcıya da uyanık durmasını buyurmuştur.
35 Bunun için uyanık olun. Çünkü ev sahibinin ne zaman geleceğini, akşam mı, gece yarısı mı, horoz ötüşünde mi, yoksa sabah mı geleceğini bilemezsiniz.
36 Yoksa ansızın gelip seni uykuda bulmasın.
37 Ve size söylediklerimi herkese söylüyorum: Uyanık olun.

BÖLÜM 14

1 İki gün sonra Fısıh ve mayasız ekmek bayramı vardı. Başkâhinler ve din bilginleri, İsa'yı nasıl hileyle yakalayıp öldürebileceklerini anlamaya çalışıyorlardı.
2 Fakat dediler: Bayramda olmasın, yoksa halk ayaklanır.
3 Ve Beytanya'da, cüzamlı Şimon'un evinde yemek yerken, yanında çok değerli nardin yağı bulunan bir alabaster kutu taşıyan bir kadın geldi; kutuyu kırıp İsa'nın başına döktü.
4 Ve içlerinde öfkelenen bazıları da, "Bu merhem neden israf edildi?" dediler.
5 Çünkü üç yüz peniden fazla bir fiyata satılabilir ve yoksullara verilebilirdi. Ve ona karşı mırıldandılar.
6 İsa, " Onu rahat bırakın, neden onu rahatsız ediyorsunuz?" dedi. "O benim için iyi bir iş yaptı."
7 Çünkü yoksullar her zaman yanınızdadır; dilediğiniz zaman onlara iyilik yapabilirsiniz; fakat ben her zaman yanınızda değilim.
8 O, elinden geleni yaptı: Vücudumu gömmek için önceden meshetmeye geldi.
9 Size doğrusunu söyleyeyim, bu müjde bütün dünyada nerede duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.
10 Onikilerden biri olan Yahuda İskariyot, İsa'yı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti.
11 Bunu işittiklerinde sevindiler ve ona para vereceklerine söz verdiler. O da onu nasıl kolayca ele verebileceğini aradı.
12 Mayasız ekmek bayramının birinci günü, Fısıh kurbanını kestikleri zaman, öğrencileri O'na, "Fısıh kurbanını yemen için nereye gidip hazırlık yapalım?" diye sordular.
13 Ve iki öğrencisini gönderip onlara dedi: Şehre girin, orada su testisi taşıyan bir adam karşınıza çıkacak; onu izleyin.
14 Ve nereye girerse, ev sahibine deyin: Öğretmen diyor ki, Öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini nerede yiyeceğim?
15 Ve size döşenmiş ve hazırlanmış büyük bir üst oda gösterecek; orada bizim için hazırlık yapın.
16 Öğrencileri de çıkıp kente girdiler ve İsa'nın kendilerine söylediği gibi durumu buldular ve Fısıh yemeğini hazırladılar.
17 Akşamleyin on ikilerle birlikte geldi.
18 Oturup yemek yerlerken İsa, " Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri benimle birlikte yemek yerse bana ihanet edecek" dedi.
19 Ve kederlenmeye başladılar ve birer birer ona, Ben miyim? diye sormaya başladılar. Bir başkası da, Ben miyim? diye sordu.
20 Ve cevap verip onlara dedi: Onikilerden biri, benimle birlikte tabakta batırandır.
21 İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor; ama İnsanoğlu'nu ele veren adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, iyi olurdu.
22 Onlar yemek yerken İsa ekmeği aldı, şükretti ve bölüp onlara verdi. “ Alın, yiyin; bu benim bedenimdir” dedi.
23 Sonra kâseyi aldı, şükrettikten sonra onlara verdi; hepsi de içtiler.
24 Ve onlara dedi: Bu, birçokları uğruna dökülen yeni antlaşma kanımdır.
25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın egemenliğinde tazesini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.
26 İlahiyi söyledikten sonra Zeytin Dağı'na çıktılar.
27 İsa onlara dedi: Bu gece hepiniz benim yüzümden güceneceksiniz. Çünkü şöyle yazılmıştır: Çobanı vuracağım, koyunlar dağılacak.
28 Fakat ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.
29 Fakat Petrus ona dedi: Herkes gücenecek olsa bile ben gücenmeyeceğim.

30 İsa ona dedi: Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden önce, sen beni üç kez inkâr edeceksin.
31 Fakat o daha da hararetle konuştu: Eğer seninle birlikte ölsem bile, seni hiçbir şekilde inkar etmeyeceğim. Hepsi de aynı şeyi söylediler.
32 Ve Getsemani denilen bir yere geldiler. İsa öğrencilerine, " Siz burada oturun, ben dua edeceğim" dedi.
33 Ve Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı ve çok şaşırmaya ve çok ağırlaşmaya başladılar;
34 Ve onlara dedi: Canım ölüm derecesinde kederlidir; burada kalın ve uyanık kalın.
35 Biraz ilerledi, yere kapandı ve eğer mümkünse, o saatin kendisinden geçmesi için dua etti.
36 Ve dedi: Abba, Baba, senin için her şey mümkündür; bu kâseyi benden uzaklaştır. Fakat benim istediğim değil, senin istediğin olsun.
37 İsa gelip onları uyumuş halde buldu ve Petrus'a, " Simon, uyudun mu? Bir saat bile uyanık kalamadın mı?" dedi.
38 Uyanık olun ve dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh gerçekten hazırdır, fakat beden zayıftır.
39 Ve tekrar gidip dua etti ve aynı sözleri söyledi.
40 Ve geri döndüğünde onları yine uyur buldu (çünkü gözleri ağırlaşmıştı), ve ona ne cevap vereceklerini bilmiyorlardı.
41 Üçüncü kez gelip onlara dedi: Hadi uyuyun, dinlenin; yeter! Saat geldi. İşte, İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor.
42 Kalkın, gidelim; işte, beni ele verecek olan yaklaştı.
43 İsa daha konuşurken, tam o sırada, Onikilerden biri olan Yahuda geldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ihtiyarlar tarafından hazırlanmış kılıçlı ve sopalı büyük bir kalabalık vardı.
44 Ve onu ele veren, onlara bir işaret verip şöyle demişti: Kimi öpersem odur; onu alın ve güvenli bir şekilde götürün.
45 Ve gelir gelmez hemen onun yanına gitti ve, Üstad, üstad, dedi; ve onu öptü.
46 Ve ellerini onun üzerine koyup onu yakaladılar.
47 Ve orada duranlardan biri kılıcını çekip başkâhinin hizmetkârına vurup kulağını kesti.
48 İsa onlara cevap verip dedi: Hırsıza karşı kılıç ve sopalarla beni yakalamaya mı çıktınız?
49 Ben her gün mabette sizinle birlikte öğretiyordum, beni almıyordunuz. Fakat Kutsal Yazılar'ın yerine gelmesi gerek.
50 Ve hepsi onu bırakıp kaçtılar.
51 Ve onu, çıplak bedenine keten bir bez örtülmüş olan genç bir adam takip ediyordu; ve gençler onu yakaladılar.
52 Ve keten bezini bırakıp çıplak bir şekilde onların yanından kaçtı.
53 İsa'yı başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ihtiyarlar ve din bilginleri de O'nunla birlikte toplanmıştı.
54 Petrus da onu uzaktan, başkâhinin sarayına kadar izledi. Hizmetçilerle birlikte oturdu ve ateşin başında ısındı.
55 Başkâhinler ve bütün kurul, İsa'yı öldürmek için ona karşı tanık aradılar; fakat bulamadılar.
56 Çünkü birçokları ona karşı yalan yere şahitlik ettiler, fakat onların şahitlikleri birbirini tutmadı.
57 Ve bazı kimseler kalkıp ona karşı yalancı şahitlik yaptılar ve dediler ki:
58 Onun, "Ellerle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç gün içinde elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım" dediğini duyduk.
59 Fakat onların şahitlikleri de birbirine uymadı.
60 Başkâhin de aralarında ayağa kalkıp İsa'ya sordu: "Hiçbir şeye cevap vermiyor musun? Bunlar sana karşı ne tanıklık ediyorlar?"
61 Fakat o sustu ve hiçbir cevap vermedi. Başkâhin yine ona sordu ve dedi: Sen, Mübarek Olan'ın Oğlu Mesih misin?
62 İsa, "Benim" dedi. "Ve İnsanoğlunun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları içinde geldiğini göreceksiniz."
63 Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, "Artık tanığa ne ihtiyacımız var?" dedi.
64 Küfürü duydunuz; ne düşünüyorsunuz? Ve hepsi onu ölüme mahkûm ettiler.
65 Bazıları da üzerine tükürmeye, yüzünü örtmeye, ona vurmaya ve: Peygamberlik et, demeye başladılar. Hizmetçiler de elleriyle ona vurdular.
66 Petrus aşağıda sarayda iken, başkâhinin hizmetçilerinden biri geldi:
67 Petrus'un ısındığını görünce ona baktı ve, "Sen de Nâsıralı İsa'yla birlikteydin" dedi.
68 Fakat o, "Bilmiyorum, ne dediğini de anlamıyorum" diyerek inkâr etti. Ve avluya çıktı; ve horoz öttü.
69 Onu yine gören bir hizmetçi kız, yanında duranlara, "Bu da onlardan biri" demeye başladı.
70 Ve yine inkâr etti. Ve biraz sonra, yanında duranlar yine Petrus'a dediler: Sen gerçekten onlardansın; çünkü sen Celileli'sin ve sözlerin buna uyuyor.
71 Fakat o, lanet okumaya ve yemin etmeye başlayarak, "Sözünü ettiğiniz bu adamı tanımıyorum" dedi.
72 Ve horoz ikinci kez öttü. Ve Petrus, İsa'nın kendisine söylediği şu sözü hatırladı: Horoz iki kez ötmeden önce, beni üç kez inkar edeceksin. Ve bunu düşündüğünde ağladı.

BÖLÜM 15

1 Sabahleyin hemen başkâhinler, ihtiyarlar, din bilginleri ve bütün meclisle görüşüp İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler.
2 Pilatus ona sordu: Sen Yahudilerin Kralı mısın? O da cevap verip, Sen söylüyorsun, dedi.
3 Başkâhinler onu çok şeyle suçladılar; fakat o hiçbir cevap vermedi.
4 Pilatus yine O'na sordu: "Hiçbir şeye cevap vermiyor musun? Bak, sana karşı ne kadar çok şey tanıklık ediyorlar."
5 Fakat İsa yine hiçbir cevap vermedi; bu da Pilatus'u hayrete düşürdü.
6 O ziyafette, istedikleri herhangi bir tutukluyu onlara salıverdi.
7 İsyan edenlerle birlikte bağlı yatan Barabbas adında biri de vardı; isyanda adam öldürmüştü.
8 Ve kalabalık yüksek sesle bağırarak, kendisine her zaman yaptığının aynısını yapmasını istemeye başladılar.
9 Fakat Pilatus onlara cevap verip dedi: Yahudilerin kralını size salıvermemi ister misiniz?
10 Çünkü başkâhinlerin kendisini kıskançlık yüzünden ele verdiklerini biliyordu.
11 Fakat başkâhinler halkı kışkırtarak Barabbas'ın kendilerine salıverilmesini istediler.

12 Pilatus onlara cevap verip yine sordu: Öyleyse Yahudilerin Kralı dediğiniz adama ne yapayım?
13 Ve yine bağırdılar: "Onu çarmıha ger!"
14 Bunun üzerine Pilatus onlara, "Ne kötülük yaptı ki?" diye sordu. Onlar da daha yüksek sesle, "Çarmıha ger!" diye bağırdılar.
15 Bunun üzerine Pilatus halkı memnun etmek isteyerek Barabbas'ı onlara salıverdi; İsa'yı da kırbaçladıktan sonra çarmıha gerilmek üzere teslim etti.
16 Askerler de onu Praetorium denilen salona götürdüler ve bütün taburu topladılar.
17 Ve ona mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına koydular.
18 Ve ona selam vermeye başladı: "Selam, Yahudilerin Kralı!"
19 Ve onun başına bir kamışla vurdular, ve üzerine tükürdüler, ve diz çöküp ona tapındılar.
20 Onunla alay ettikten sonra mor giysisini çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere dışarı çıkardılar.
21 Ve kırdan gelip geçmekte olan Kireneli Simun adında İskender ve Rufus'un babası olan adamı çarmıhını taşımaya zorluyorlar.
22 Ve onu Golgota yerine götürdüler; burası, "Kafatası yeri" anlamına gelir.
23 Ona mürle karışık şarap içirdiler; fakat içmedi.
24 Onu çarmıha gerdikten sonra, giysilerini aralarında kura çekerek, her adamın ne alacağını belirlediler.
25 Ve saat üçte onu çarmıha gerdiler.
26 Ve suçlamasının üst yazısına, YAHUDİLERİN KRALI yazıldı.
27 Onunla birlikte iki haydutu da çarmıha gerdiler; biri sağında, öbürü solunda.
28 Ve "Suçlularla bir sayıldı" diyen Kutsal Yazı yerine geldi.
29 Ve oradan geçenler ona sövüyor, başlarını sallıyor ve, Ah, tapınağı yıkan, ama üç günde yeniden kuran sen! diyorlardı.
30 Kendini kurtar ve çarmıhtan in.
31 Aynı şekilde başkâhinler de din bilginleriyle birlikte alay ederek, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor" diyorlardı.
32 İsrail Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin ki, görelim ve iman edelim. Ve onunla birlikte çarmıha gerilenler ona sövdüler.
33 Altıncı saat gelince, bütün ülke dokuzuncu saate kadar karanlık içinde kaldı.
34 Ve dokuzuncu saatte İsa yüksek sesle haykırarak şöyle dedi: Eloi, Eloi, lama sabaktani? Bu ifadenin tercümesi, Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?
35 Ve orada duranlardan bazıları bunu işitince, İşte, İlyas'ı çağırıyor, dediler.
36 İçlerinden biri koşup bir süngeri sirkeyle doldurdu, bir kamışın ucuna taktı, İsa'ya içirdi ve, "Bırakalım bakalım, İlyas gelip onu indirecek mi?" dedi.
37 İsa yüksek sesle bağırarak ruhunu teslim etti.
38 Ve mabedin perdesi yukarıdan aşağıya kadar ikiye yırtıldı.
39 Karşısında duran yüzbaşı onun böyle bağırdığını görünce, can verdi ve, "Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu" dedi.
40 Uzaktan bakan kadınlar da vardı. Bunların arasında Mecdelli Meryem, küçük Yakup'un ve Yose'nin annesi Meryem ve Salome de vardı.
41 (İsa Celile'de iken, O'nun ardından gitti ve O'na hizmet etti.) ve kendisiyle birlikte Yeruşalim'e gelen başka birçok kadın da vardı.
42 Akşam vakti geldiğinde, yani Şabat'tan önceki gün, yani hazırlık günü olduğundan,
43 Tanrı'nın egemenliğini bekleyen saygın bir danışman olan Arimatealı Yusuf geldi, cesaretle Pilatus'un yanına gitti ve İsa'nın cesedini istedi.
44 Pilatus onun gerçekten ölmüş olup olmadığına şaştı; yüzbaşıyı yanına çağırarak ona, onun daha önce ölüp ölmediğini sordu.
45 Ve yüzbaşının bunu öğrenmesi üzerine cesedi Yusuf'a verdi.
46 Ve ince keten satın aldı, onu indirdi, ketene sardı, kayadan oyulmuş bir mezara yatırdı ve mezarın kapısına bir taş yuvarladı.
47 Ve Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, onun nereye yatırıldığını gördüler.

BÖLÜM 16

1 Sebt günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome, gelip İsa'ya güzel kokulu yağlar sürmek için satın almışlardı.
2 Ve haftanın ilk günü, sabahın çok erken saatlerinde, güneşin doğuşuyla birlikte mezara geldiler.
3 Ve kendi aralarında dediler: Mezarın kapısından taşı bize kim yuvarlayacak?
4 Ve baktılar ki, taş yuvarlanmış; çünkü çok büyüktü.
5 Mezara girdiklerinde sağ tarafta uzun beyaz bir giysi giymiş genç bir adamın oturduğunu gördüler ve korktular.
6 İsa onlara, "Korkmayın!" dedi, "Çarmıha gerilen Nâsıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi; burada yok. İşte, onu koydukları yer."
7 Fakat sen git, öğrencilerine ve Petrus'a, kendisinin sizden önce Celile'ye gittiğini söyle; size söylediği gibi, onu orada göreceksiniz.
8 Ve hemen dışarı çıkıp kabirden kaçtılar; çünkü titriyorlardı ve şaşırıyorlardı; ve kimseye bir şey söylemiyorlar; çünkü korkuyorlardı.
9 İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirilince önce, içinden yedi cin kovmuş olduğu Mecdelli Meryem'e göründü.
10 Ve gidip, onunla beraber olanların yas tutup ağladıklarını onlara anlattı.
11 Onlar da onun sağ olduğunu ve kendisine göründüğünü işittiklerinde inanmadılar.
12 Bundan sonra, kıra doğru yürürken onlardan ikisine başka bir biçimde göründü.
13 Ve gidip geri kalanlara anlattılar; fakat onlar da onlara inanmadılar.
14 Sonra on bir kişiye sofrada otururken göründü ve onları imansızlıkları ve yüreklerinin katılığı yüzünden azarladı. Çünkü kendisini dirildikten sonra görenlere inanmamışlardı.
15 Sonra onlara şöyle dedi: Bütün dünyaya gidin, ve müjdeyi bütün yaratılışa duyurun.
16 İman edip vaftiz olan kurtulacaktır; iman etmeyen ise mahkûm olacaktır.

17 İman edenleri şu belirtiler izleyecek: Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar.
18 Yılanları tutacaklar; ve eğer öldürücü bir şey içerlerse, bu onlara zarar vermeyecek; ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek.
19 Böylece Rab onlara konuştuktan sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağında oturdu.
20 Ve onlar çıkıp her yerde vaaz ettiler, Rab onlarla birlikte çalıştı ve sözü belirtilerle doğruladı. Amin.

Luka

BÖLÜM 1

1 Birçoğumuz, aramızda kesin olarak inanılan şeyleri açıklamak üzere el attıklarından,
2 Nitekim başlangıçtan beri görgü tanıkları ve sözün hizmetkârları olan bu kişileri bize teslim ettiler.
3 Ey en seçkin Teofilos, ben de her şeyi en başından beri tam olarak anlamış biri olarak, bunları sana sırayla yazmayı uygun buldum.
4 Sana öğretilen şeylerin kesinliğini bilesin diye.
5 Yahudiye kralı Hirodes'in zamanında, Abia soyundan Zekeriya adında bir kâhin vardı. Karısı da Harun kızlarındandı; adı Elizabet'ti.
6 İkisi de Tanrı katında doğru kişilerdi, Rab'bin bütün buyruk ve kurallarına kusursuzca uyuyorlardı.
7 Ve çocukları yoktu, çünkü Elizabet kısırdı ve ikisi de artık yaşlanmıştı.
8 Ve oldu ki, Tanrı önünde kâhinlik görevini yerine getirirken, sıra ona geldi.
9 Kâhinlik geleneğine göre, Rabbin tapınağına girdiğinde buhur yakmak onun kurasıyla olacaktı.
10 Ve halkın bütün topluluğu, buhur yakma zamanında dışarıda dua ediyordu.
11 Ve Rabbin bir meleği buhur sunağının sağ tarafında durarak ona göründü.
12 Zekeriya onu görünce şaşırdı, korkuya kapıldı.
13 Fakat melek ona dedi: Korkma, Zekeriya! Çünkü duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak ve sen onun adını Yahya koyacaksın.
14 Ve sen sevinç ve neşe duyacaksın; ve birçokları onun doğumuna sevinecekler.
15 Çünkü Rabbin gözünde büyük olacak, ne şarap ne de içki içmeyecek; daha annesinin rahminde Kutsal Ruh'la dolacak.
16 Ve İsrail oğullarından birçoğunu Tanrıları RAB'be döndürecek.
17 Ve İlyas'ın ruhu ve kudreti ile onun önünde yürüyecek; babaların yüreklerini çocuklarına, asi olanları da doğruların bilgeliğine döndürecek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirecek.
18 Zekeriya meleğe, "Bunu nereden bileceğim?" dedi, "Çünkü ben yaşlı bir adamım, karım da çok yaşlı."
19 Melek de ona cevap verip dedi: Ben, Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im. Sana konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.
20 Ve işte, bu şeyler yerine gelinceye kadar, dilsiz kalacaksın, konuşamayacaksın. Çünkü vaktinde yerine gelecek olan sözlerime inanmıyorsun.
21 Halk Zekeriya'yı bekliyordu; onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaşıyorlardı.
22 Dışarı çıktığı zaman onlara konuşamıyordu. Onlar da onun tapınakta bir görüntü gördüğünü anladılar. Onlara işaret etti, ama konuşamadı.
23 Ve vaki oldu ki, hizmetinin günleri tamamlanınca, kendi evine gitti.
24 Ve o günlerden sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay saklanarak dedi ki,
25 Rab, insanlar arasında ayıbımı kaldırmak için, bana baktığı günlerde, bana böyle davrandı.
26 Altıncı ayda, melek Cebrail Tanrı tarafından Celile'nin Nasıra adlı kentine gönderildi.
27 Davut soyundan Yusuf adında bir adamla nişanlı olan bir kıza; kızın adı Meryem'di.
28 Melek onun yanına girip, "Selam sana, lütfa mazhar olan! Rab seninledir! Kadınlar arasında en mübarek sensin" dedi.
29 Ve onu görünce, onun sözlerinden dolayı kaygılandı ve bu selamın nasıl bir selamlama olması gerektiğini düşündü.
30 Melek ona dedi: Korkma Meryem, çünkü sen Tanrı katında lütuf buldun.
31 Ve işte, gebe kalıp bir oğul doğuracaksın ve adını İSA koyacaksın.
32 O büyük olacak ve kendisine 'En Yüce Olan'ın Oğlu' denecek. Rab Tanrı ona babası Davut'un tahtını verecek.
33 Ve Yakup soyunun üzerinde ebediyen saltanat sürecek; ve onun krallığının sonu gelmeyecektir.
34 Meryem meleğe, "Bu nasıl olur? Ben hiçbir insan tanımıyorum." dedi.
35 Melek de ona cevap verip dedi: Kutsal Ruh senin üzerine gelecek ve En Yüce Olan'ın gücü sana gölge salacak. Bunun için de senden doğacak olan kutsal şeye Tanrı Oğlu denecek.
36 Ve işte, senin amcan Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı; ve kısır denilen bu kadın şimdi altıncı ayındadır.
37 Çünkü Tanrı için hiçbir şey imkânsız değildir.
38 Meryem de, "İşte, Rabbin hizmetçisi; bana sözüne göre olsun" dedi. Melek de onun yanından ayrıldı.
39 Meryem de o günlerde kalkıp aceleyle dağlık bölgeye, Yahuda'nın bir kentine gitti.
40 Ve Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı.
41 Ve oldu ki, Elizabet Meryem'in selamını işitince, karnındaki çocuk sıçradı; ve Elizabet Kutsal Ruh'la doldu.
42 Ve yüksek sesle konuşarak dedi: Kadınlar arasında sen mübareksin, rahminin meyvesi de mübarektir.
43 Peki, Rabbimin annesinin bana gelmesi nereden geliyor?
44 Çünkü işte, senin selamının sesi kulağıma ulaşınca, karnımdaki çocuk sevinçten sıçradı.
45 Ve iman eden kadın ne mutludur! Çünkü Rab tarafından kendisine söylenenler yerine gelecektir.
46 Meryem de, "Ruhum Rabbi yüceltir" dedi.
47 Ve ruhum Kurtarıcım Tanrı'da sevinçle coştu.
48 Çünkü cariyesinin alçak durumuna baktı; çünkü, işte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak.
49 Çünkü güçlü olan bana büyük işler yaptı; ve adı kutsaldır.
50 Ve O'nun rahmeti, kendisinden korkanların üzerinedir, nesilden nesile.
51 O, koluyla kuvvet gösterdi; yüreklerinin kuruntularındaki kibirlileri dağıttı.
52 Güçlüleri tahtlarından indirdi ve düşük olanları yükseltti.
53 Aç olanları iyiliklerle doyurdu, zenginleri ise elleri boş gönderdi.
54 Kuluna İsrail'e merhametini hatırlatarak yardım etti;
55 Atalarımıza söylediği gibi, İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek.
56 Meryem de üç ay kadar onun yanında kaldıktan sonra kendi evine döndü.
57 Elizabet'in doğurma zamanı geldi ve bir oğul doğurdu.
58 Komşuları ve amcaoğulları da Rabbin ona ne kadar büyük merhamet gösterdiğini işittiler ve onunla birlikte sevindiler.

59 Ve sekizinci gün çocuğu sünnet etmeye geldiler; ve ona babasının adına göre Zekeriya adını verdiler.
60 Annesi de, Hayır, ona Yahya denecek, diye cevap verdi.
61 Ve ona dediler: Senin akrabalarından bu isimle anılan kimse yok.
62 Ve babasına, onu nasıl çağırmak istediğini işaretlerle bildirdiler.
63 Ve bir yazı masası istedi ve yazıp dedi: Adı Yahya'dır. Ve hepsi hayrete düştüler.
64 Ve ağzı hemen açıldı, dili çözüldü ve konuşup Tanrı'yı övdü.
65 Ve çevrelerinde oturanların hepsine korku geldi; ve bu sözlerin hepsi Yahudiye'nin bütün dağlık kesiminde duyuldu.
66 Ve bunları işitenlerin hepsi, bu nasıl bir çocuk olacak, diye yüreklerine koydular! Ve Rabbin eli onun üzerindeydi.
67 Ve babası Zekeriya Kutsal Ruh'la doldu ve peygamberlik ederek şöyle dedi:
68 İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun; çünkü halkını ziyaret etti ve kurtardı.
69 Ve kulu Davud'un evinde bizim için bir kurtuluş boynuzu yetiştirdi;
70 Dünyanın başlangıcından beri var olan kutsal peygamberlerinin ağzından söylediği gibi:
71 Düşmanlarımızdan ve bizden nefret edenlerin elinden kurtulmamız için.
72 Atalarımıza vadedilen merhameti yerine getirmek ve kutsal ahdini hatırlamak için;
73 Babamız İbrahim'e ettiği yemin,
74 Düşmanlarımızın elinden kurtulup, korkmadan kendisine hizmet etmemizi sağlasın.
75 Yaşamımızın bütün günlerinde, O'nun önünde kutsallık ve doğruluk içinde bulunalım.
76 Ve sen, çocuk, Yüce Olan'ın peygamberi diye çağrılacaksın; çünkü Rabbin önünde, yollarını hazırlamak için yürüyeceksin;
77 Halkına günahlarının bağışlanmasıyla kurtuluş bilgisini vermek için,
78 Tanrımızın şefkatli merhametiyle; yukarıdan gelen gün ışığı bize ulaştı,
79 Karanlıkta ve ölümün gölgesinde oturanlara ışık tutmak, ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek için.
80 Ve çocuk büyüdü, ruhça güçlendi ve İsrail'e gösterileceği güne kadar çöllerde kaldı.

BÖLÜM 2

1 Ve o günlerde Sezar Augustus'tan bütün dünyanın vergilendirilmesine dair bir ferman çıktı.
2 (Ve bu vergilendirme ilk olarak Kirenius'un Suriye valisi olduğu dönemde yapıldı.)
3 Ve herkes vergi ödemeye gitti, her biri kendi şehrine.
4 Yusuf da Celile'den, Nâsıra kentinden Yahudiye'ye, Davut'un kenti denilen Beytlehem'e çıktı. Çünkü Davut'un soyundan ve soyundandı.
5 Hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte vergilendirilecek.
6 Ve böylece orada bulundukları sırada, onun kurtarılması için gereken günler doldu.
7 Ve ilk oğlunu doğurdu, onu kundakladı ve bir yemliğe yatırdı; çünkü handa onlara yer yoktu.
8 O yörede, geceleri sürülerini otlatıp, çobanlık eden çobanlar da vardı.
9 Ve işte, Rabbin meleği onların üzerine geldi ve Rabbin görkemi onları çepeçevre sardı; ve çok korktular.
10 Melek onlara, "Korkmayın" dedi, "Çünkü size, bütün kavimlere büyük sevinç verecek bir müjde getiriyorum.
11 Çünkü bugün size Davut kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab Mesih'tir.
12 Ve bu sizin için bir işaret olacak; bebeği kundağa sarılı, bir yemlikte yatarken bulacaksınız.
13 Ve aniden melekle birlikte göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi ve Tanrı'yı överek şöyle dediler:
14 En yücelerde Tanrı'ya yücelik, yeryüzünde barış ve insanlara iyi niyet olsun.
15 Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, "Haydi, Beytlehem'e gidelim, Rabbin bize bildirdiği bu olayı görelim" dediler.
16 Hemen gelip Meryem'i, Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular.
17 Ve onu görünce, kendilerine bu çocuk hakkında anlatılanları herkese duyurdular.
18 Bunu işitenlerin hepsi çobanların kendilerine anlattıklarına şaştılar.
19 Fakat Meryem bütün bunları yüreğinde saklıyor ve derin derin düşünüyordu.
20 Çobanlar, kendilerine anlatılan işittikleri ve gördükleri her şeyden ötürü Tanrı'yı yücelterek ve överek geri döndüler.
21 Çocuğun sünnet edilmesinden sekiz gün geçtikten sonra, ona İsa adı verildi. Bu ad, daha rahimde gebe kalmadan önce melek tarafından konulmuş bulunuyordu.
22 Musa'nın yasasına göre arınma günleri tamamlanınca, onu Rabbe sunmak üzere Yeruşalim'e getirdiler.
23 (Rabbin yasasına göre şöyle yazılmıştır: Rahim ağzını açan her erkek çocuk Rabbe adanmış sayılacaktır.)
24 Ve Rabbin yasasında söylendiği gibi, bir kurban sunmak için: Bir çift kumru, ya da iki güvercin yavrusu.
25 Ve işte, Yeruşalim'de Şimon adında bir adam vardı. Bu adam doğru ve dindardı, İsrail'in tesellisini bekliyordu. Kutsal Ruh da onun üzerindeydi.
26 Ve kendisine, Rabbin Mesihini görmeden ölümü görmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla bildirildi.
27 Ve Ruh aracılığıyla tapınağa geldi. Ve anası babası, çocuk İsa'yı, yasanın âdetine göre yapmak üzere tapınağa getirdiler.
28 Sonra onu kucağına aldı, Tanrı'ya şükretti ve şöyle dedi:
29 Ey Rab, şimdi sözüne göre kulunu esenlikle salıveriyorsun.
30 Çünkü gözlerim senin kurtarışını gördü,
31 Onu bütün kavmların gözü önünde hazırladın;
32 Milletleri aydınlatacak bir ışık, ve kavmin İsrail'in şanı.
33 Ve Yusuf ile annesi, onun hakkında söylenenlere şaştılar.
34 Şimon da onları kutsayıp annesi Meryem'e şöyle dedi: İşte, bu çocuk İsrail'de birçoklarının düşüşü ve yükselişi için konulmuştur; ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olacaktır.
35 (Evet, senin canını da bir kılıç delecek,) böylece birçoklarının yüreğindeki düşünceler açığa çıkacak.
36 Ve Aşer kabilesinden Fanuel'in kızı olan peygamber Anna adında biri vardı; çok yaşlıydı ve kızlığından itibaren yedi yıl kocasıyla yaşamıştı;

37 Ve seksen dört yıl kadar duldu; tapınaktan ayrılmazdı, gece gündüz oruç ve dualarla Tanrı'ya hizmet ederdi.
38 O anda gelip Rabbe şükretti ve Yeruşalim'de kurtuluşu bekleyenlerin hepsine O'ndan söz etti.
39 Ve Rabbin yasasına göre her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'ye, kendi kentleri olan Nâsıra'ya döndüler.
40 Çocuk büyüdü, ruhen güçlendi, bilgelikle doldu. Tanrı'nın lütfu onun üzerindeydi.
41 Annesi ve babası her yıl Fısıh Bayramı'nda Yeruşalim'e gelirlerdi.
42 Ve on iki yaşına gelince, bayram geleneğine göre Yeruşalim'e çıktılar.
43 Ve günler dolunca, döndüklerinde, çocuk İsa Yeruşalim'de kaldı. Yusuf ve annesi bundan habersizdi.
44 Fakat onlar, onun toplulukta olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler; ve onu akraba ve tanıdıkları arasında aradılar.
45 Onu bulamayınca, tekrar Yeruşalim'e dönüp onu aradılar.
46 Ve üç gün sonra onu tapınakta, din adamlarının ortasında oturmuş, onları dinliyor ve onlara sorular soruyor buldular.
47 Ve onu dinleyenlerin hepsi onun anlayışına ve cevaplarına şaşıyorlardı.
48 Onu görünce şaşırdılar. Annesi ona, "Oğlum, bize neden böyle davrandın?" dedi. "İşte, baban ve ben seni üzüntüyle arıyorduk.
49 Ve onlara dedi: Beni neden aradınız? Babamın işinde olmam gerektiğini bilmiyor musunuz?
50 Ve kendilerine söylediği sözü anlamadılar.
51 Ve onlarla birlikte indi, Nâsıra'ya geldi ve onlara tabi oldu; fakat annesi bütün bu sözleri yüreğinde sakladı.
52 İsa bilgelikte, boyda ve Tanrı ve insanlar nezdinde lütufta gelişiyordu.

BÖLÜM 3

1 Tiberius Sezar'ın saltanatının on beşinci yılında, Pontius Pilatus Yahudiye valisi, Hirodes Celile tetrarşı, kardeşi Filipus İturaea ve Trahonitis bölgesinin tetrarşı ve Lisanias Abilene tetrarşı iken,
2 Hanan ve Kayafa başkâhinler iken, Tanrı'nın sözü çölde Zekeriya oğlu Yahya'ya geldi.
3 Ve Ürdün çevresindeki bütün topraklara geldi ve günahların bağışlanması için tövbe vaftizini vaaz etti;
4 Peygamber Yeşaya'nın sözlerinin kitabında şöyle yazılmıştır: Çölde haykıran birinin sesi: "Rabbin yolunu hazırlayın, patikalarını düzleyin."
5 Her vadi doldurulacak, her dağ ve her tepe alçaltılacak; eğri yollar düzeltilecek, engebeli yollar düzleştirilecek;
6 Ve bütün insanlar Tanrı'nın kurtuluşunu görecekler.
7 Sonra vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalığa şöyle dedi: Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?
8 Bunun için tövbeye layık meyveler verin ve içinizden, 'Biz İbrahim'in soyundan geliyoruz' demeyin. Çünkü size derim ki, Tanrı bu taşlardan İbrahim'e çocuklar yaratabilir.
9 Ve şimdi balta ağaçların köküne dayanmıştır; bundan dolayı iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
10 Halk ona, "Öyleyse ne yapacağız?" diye sordu.
11 İsa onlara cevap verip dedi: İki gömleği olan, olmayana versin; yiyeceği olan da aynısını yapsın.
12 O sırada vaftiz olmak üzere vergi görevlileri de geldiler ve İsa'ya, "Öğretmenim, ne yapacağız?" diye sordular.
13 Ve onlara dedi: Size emredilenden fazlasını istemeyin.
14 Askerler de ona, "Peki biz ne yapacağız?" diye sordular. O da onlara, "Kimseye şiddet uygulamayın, kimseyi yalan yere suçlamayın. Ücretinizle yetinin" dedi.
15 Halkın beklentisi içinde olduğu ve herkesin yüreğinde Yahya'nın Mesih olup olmadığı konusunda fikir yürüttüğü sırada,
16 Yahya cevap verip hepsine dedi: Evet, ben sizi suyla vaftiz ediyorum; ama benden daha güçlü biri geliyor. O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.
17 Yatağı elindedir, buğdayı ambara toplayıp samanı söndürmeyecek ateşte yakacaktır.
18 Ve halka vaazlarında daha birçok şey söyledi.
19 Fakat tetrark Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodes'ten ve yaptığı bütün kötülüklerden ötürü onun tarafından azarlanınca,
20 Ve bunların üstüne Yahya'yı zindana attı.
21 Bütün halk vaftiz olduktan sonra, İsa da vaftiz olup dua ederken gök açıldı.
22 Ve Kutsal Ruh, güvercin biçiminde bedenlenmiş bir halde onun üzerine indi ve gökten, "Sen benim sevgili Oğlumsun, senden hoşnudum" diyen bir ses geldi.
23 Ve İsa'nın kendisi otuz yaşlarındaydı, Yusuf'un oğlu olduğu sanılıyordu, Yusuf da Heli'nin oğluydu.
24 Mattat'ın oğlu, Levi'nin oğlu, Melki'nin oğlu, Yanna'nın oğlu, Yusuf'un oğlu olan,
25 Mattathias'ın oğlu, Amos'un oğlu, Naum'un oğlu, Hesli'nin oğlu, Nagge'nin oğlu olan,
26 Mahat'ın oğlu, Matatya'nın oğlu, Şemi'nin oğlu, Yusuf'un oğlu, Yahuda'nın oğlu olan,
27 Yoanna'nın oğlu, Reşa'nın oğlu, Zorobabel'in oğlu, Salathiel'in oğlu, Neri'nin oğlu olan,
28 Hangisi Melki'nin oğluydu, hangisi Addi'nin oğluydu, hangisi Kosam'ın oğluydu, hangisi Elmadam'ın oğluydu, hangisi Er'in oğluydu,
29 Hangisi Yose'nin oğluydu, hangisi Eliezer'in oğluydu, hangisi Yorim'in oğluydu, hangisi Mattat'ın oğluydu, hangisi Levi'nin oğluydu,
30 Şimon'un oğlu, Yahuda'nın oğlu, Yusuf'un oğlu, Yonan'ın oğlu, Elyakim'in oğlu olan,
31 Mala'nın oğlu, Menan'ın oğlu, Mattata'nın oğlu, Natan'ın oğlu, Davut'un oğlu olan,
32 Hangisi İşay'ın oğluydu, hangisi Obed'in oğluydu, hangisi Booz'un oğluydu, hangisi Salmon'un oğluydu, hangisi Naasson'un oğluydu,
33 Aminadab'ın oğlu, Aram'ın oğlu, Esrom'un oğlu, Peres'in oğlu, Yahuda'nın oğlu olan,
34 Yakup'un oğlu, İshak'ın oğlu, İbrahim'in oğlu, Thara'nın oğlu, Nahor'un oğlu olan,
35 Saruh'un oğlu, Ragau'nun oğlu, Phalek'in oğlu, Heber'in oğlu, Sala'nın oğlu olan,
36 Kenan'ın oğlu, Arpakşat'ın oğlu, Sem'in oğlu, Nuh'un oğlu, Lemek'in oğlu olan,
37 Hangisi Matusala'nın oğluydu, hangisi Hanok'un oğluydu, hangisi Yared'in oğluydu, hangisi Maleleel'in oğluydu, hangisi Kenan'ın oğluydu,
38 Enos'un oğlu, Şit'in oğlu, Adem'in oğlu, Tanrı'nın oğlu olan.

BÖLÜM 4

1 İsa Kutsal Ruh'la dolu olarak Ürdün'den döndü ve Ruh tarafından çöle götürüldü.
2 İblis tarafından kırk gün denendi. Ve o günlerde hiçbir şey yemedi; ve günler bitince, sonradan acıktı.
3 İblis ona dedi: Eğer Tanrı'nın Oğlu isen, şu taşa söyle de ekmek olsun.
4 İsa ona cevap verip dedi: " İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, ama Tanrı'nın söylediği her sözle yaşar diye yazılmıştır."
5 İblis de onu yüksek bir dağa çıkarıp bir anda dünyanın bütün ülkelerini ona gösterdi.
6 İblis ona dedi: Bütün bunların kudretini ve onların yüceliğini sana vereceğim; çünkü bunlar bana teslim edilmiştir; ve onları dilediğim kimseye veririm.
7 Eğer bana taparsan, her şey senin olacaktır.
8 İsa ona cevap verip dedi: Çekil arkamdan, Şeytan! Çünkü şöyle yazılmıştır: Tanrın Rab'be tapacaksın ve yalnız O'na kulluk edeceksin.
9 Ve onu Yeruşalim'e götürüp mabedin siperliğine dikti ve ona dedi: Eğer Tanrı'nın Oğlu isen, kendini buradan aşağı at.
10 Çünkü şöyle yazılmıştır: "O, meleklerine senin için emir verecek, seni koruyacaklar."
11 Ve elleri üzerinde seni taşıyacaklar, ta ki ayağını bir taşa çarpmayasın.
12 İsa ona cevap verip dedi: " Tanrın Rab'bi denemeyeceksin, denmiştir."
13 İblis bütün ayartmaları bitirince bir süre için ondan ayrıldı.
14 İsa da Ruh'un kudretiyle Celile'ye döndü; ve bütün çevrede onun ünü yayıldı.
15 Ve onların havralarında öğretiyordu, herkes tarafından yüceltiliyordu.
16 Ve büyüdüğü yer olan Nâsıra'ya geldi; ve her zamanki gibi, Sebt günü havraya girdi ve okumak için ayağa kalktı.
17 Ve kendisine peygamber Yeşaya'nın kitabı teslim edildi. Ve kitabı açtığında, şu yazılı yeri buldu:
18 Rab'bin Ruhu üzerimdedir; çünkü yoksullara müjdeyi vaaz etmek için beni meshetti; beni kırık yürekleri iyileştirmek, tutsaklara kurtuluşu, körlere gözlerinin açılmasını vaaz etmek, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak için gönderdi.
19 Rabbin lütuf yılını duyurmak için.
20 Ve kitabı kapatıp tekrar hizmetkâra verdi ve oturdu. Ve havradakilerin hepsinin gözleri ona dikilmişti.
21 Ve onlara şöyle demeye başladı: Bugün bu yazı kulağınıza yerine geldi.
22 Ve hepsi ona şahitlik ettiler ve ağzından çıkan lütuf dolu sözlere şaştılar. Ve dediler: Bu Yusuf'un oğlu değil mi?
23 Ve onlara dedi: Kesinlikle bana şu atasözünü söyleyeceksiniz: Hekim, kendini iyileştir. Kefarnahum'da yapıldığını duyduğumuz her şeyi burada, senin ülkende de yap.
24 Ve dedi: Doğrusu size derim ki, hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez.
25 Fakat size gerçeği söyleyeyim, İlyas'ın günlerinde, gök üç yıl altı ay kapalı kaldığında, bütün ülkede büyük bir kıtlık yaşandığında İsrail'de çok sayıda dul kadın vardı.
26 Fakat İlyas bunlardan hiç birine gönderilmedi; yalnız Sayda kentinin Sarepta kentindeki dul bir kadına gönderildi.
27 Peygamber Elişa'nın zamanında İsrail'de çok sayıda cüzamlı vardı; ancak Suriyeli Naaman dışında hiçbiri temizlenmedi.
28 Havradakilerin hepsi bu sözleri işitince öfkeyle doldular.
29 Ve kalkıp onu şehrin dışına attılar ve şehrin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler, onu baş aşağı devirmek istediler.
30 Fakat o, onların arasından geçerek yoluna devam etti.
31 Ve Celile'nin bir kenti olan Kefarnahum'a indi ve Şabat günlerinde onlara ders verdi.
32 Ve onun öğretisine şaştılar; çünkü onun sözü kudretliydi.
33 Havrada, içinde murdar bir iblis ruhu bulunan bir adam vardı ve yüksek sesle şöyle bağırıyordu:
34 Şöyle dediler: Bırak bizi, ey Nasıralı İsa, seninle ne işimiz var? Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum; Tanrı'nın Kutsalı.
35 İsa onu azarladı ve dedi: Sus ve ondan çık. Ve iblis onu ortasına attıktan sonra, ondan çıktı ve ona zarar vermedi.
36 Hepsi de hayrete düştüler ve kendi aralarında konuşup, "Bu ne biçim söz! Çünkü kuvvet ve kudretle kötü ruhlara emir veriyor, onlar da çıkıyorlar!" dediler.
37 Ve onun ünü çevredeki her yere yayıldı.
38 Ve havradan çıkıp Simun'un evine girdi. Ve Simun'un karısının annesi şiddetli bir ateşe tutulmuştu; ve onun için ona yalvardılar.
39 Ve onun başında durup ateşi azarladı; ve ateş düştü; ve o da hemen kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.
40 Güneş batarken, çeşitli hastalıklara yakalanmış olanların hepsi onu kendisine getirdiler. İsa da ellerini her birinin üzerine koyup onları iyileştirdi.
41 Ve birçoğunun arasından cinler de çıkıp, bağırıp, Sen Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin, dediler. Ve onları azarlayıp konuşmalarına izin vermedi; çünkü onlar onun Mesih olduğunu biliyorlardı.
42 Gün doğunca yola çıktı ve ıssız bir yere gitti. Halk da onu aradı, yanına geldi ve yanlarından ayrılmasın diye onu tuttu.
43 Ve onlara dedi: Allah'ın melekûtunu öbür kentlere de duyurmalıyım; çünkü bunun için gönderildim.
44 Ve Celile havralarında vaaz veriyordu.

BÖLÜM 5

1 Ve oldu ki, halk Tanrı'nın sözünü dinlemek için kendisine baskı yaptığında, o Gennesaret gölünün kıyısında durdu.
2 Ve gölün kıyısında duran iki gemi gördü. Fakat balıkçılar gemilerden inmiş, ağlarını yıkıyorlardı.
3 Ve gemilerden birine, yani Simun'a bindi ve ondan karadan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu ve gemiden halka ders verdi.
4 İsa konuşmasını bitirince Simun'a, " Derinliklere açılın, ağlarınızı atın, su alsın" dedi.
5 Simun da, "Öğretmenim, bütün gece çalıştık, hiçbir şey tutamadık. Ama senin sözün üzerine ağları atacağım" diye karşılık verdi.
6 Bunu yaptıktan sonra çok sayıda balık yakaladılar ve ağları koptu.
7 Ve diğer gemide bulunan ortaklarına, gelip kendilerine yardım etmelerini işaret ettiler. Ve geldiler ve her iki gemiyi de doldurdular, öyle ki batmaya başladılar.

8 Bunu gören Simun Petrus, İsa'nın dizlerine kapanarak, "Ya Rab, benden uzak dur! Çünkü ben günahkâr bir adamım" dedi.
9 Çünkü kendisi ve yanındakilerin hepsi, tuttukları balıkların çokluğuna şaşmışlardı.
10 Ve Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna da, Simun'un ortaklarıydılar. Ve İsa Simun'a dedi: Korkma, çünkü bundan böyle sen insan tutacaksın.
11 Ve gemilerini karaya çektikten sonra, her şeyi bırakıp onun ardından gittiler.
12 Ve vaki oldu ki, bir şehirde idi; işte, cüzzamla dolu bir adam vardı. İsa'yı görünce yüzüstü yere kapandı ve yalvararak dedi: Ya Rab, eğer istersen beni temizleyebilirsin.
13 Ve elini uzatıp ona dokundu ve dedi: İstiyorum, sen temiz ol. Ve hemen cüzam ondan geçti.
14 Ve ona, hiç kimseye söylememesini emretti; fakat git, kendini kâhine göster ve Musa'nın emrettiği gibi, onlara bir tanıklık olması için, temizlenmeni teklif et.
15 Fakat onun ünü orada daha da yayıldı. Büyük kalabalıklar onu dinlemek ve hastalıklarından onun aracılığıyla şifa bulmak için bir araya geliyorlardı.
16 Ve çöle çekilip dua etti.
17 Bir gün İsa ders verirken, Celile, Yahudiye ve Yeruşalim'in her kentinden gelen Ferisiler ve din bilginleri orada oturuyordu. Rab'bin gücü onları iyileştirmek için oradaydı.
18 Ve işte, adamlar felçli bir adamı yataktan içeri getirdiler; ve onu içeri getirip önüne koymanın bir yolunu aradılar.
19 Kalabalıktan ötürü onu nasıl içeri sokacaklarını bilemeyince, damın üstüne çıktılar ve onu döşeğiyle birlikte kiremitlerin arasından, İsa'nın önüne indirdiler.
20 Ve onların imanını görünce, ona dedi: Ey adam, günahların bağışlandı.
21 Ve din bilginleri ve Ferisiler, "Küfürler söyleyen bu adam kimdir?" diye tartışmaya başladılar. "Tanrı'dan başka günahları kim bağışlayabilir?"
22 Fakat İsa onların ne düşündüklerini anlayınca, onlara cevap verip dedi: Yüreğinizde ne düşünüyorsunuz?
23 Hangisi daha kolaydır: 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi?
24 Fakat İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye (felçliye dedi), sana diyorum ki, kalk, yatağını topla, evine git.
25 Ve hemen onların önünde ayağa kalktı, üzerinde yattığı şeyi alıp kendi evine doğru yola çıktı ve Tanrı'yı yüceltmeye başladı.
26 Ve hepsi hayrete düştüler, ve Allah'ı yücelterek, ve korkuyla dolup, dediler: Bugün garip şeyler gördük.
27 Bunlardan sonra dışarı çıktı ve gümrük memurunun başında oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Ona, " Ardımdan gel" dedi.
28 Ve her şeyi bırakıp ayağa kalktı, İsa'nın ardından gitti.
29 Levi de evinde büyük bir ziyafet verdi. Orada vergi görevlileri ve başkalarından oluşan büyük bir topluluk da onlarla birlikte oturuyordu.
30 Fakat onların din bilginleri ve Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine karşı söylenip, "Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?" dediler.
31 İsa onlara cevap verip dedi: Sağlam olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı vardır.
32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.
33 Ve ona dediler: Yahya'nın öğrencileri niçin sık sık oruç tutuyorlar, dua ediyorlar, aynı şekilde Ferisilerin öğrencileri de niçin yiyorlar ve içiyorlar?
34 Ve onlara dedi: Damat yanlarında iken, gelin odasındaki çocukların oruç tutmasını sağlayabilir misiniz?
35 Fakat damat onlardan alınacağı günler gelecek, işte o zaman, o günlerde oruç tutacaklar.
36 İsa onlara bir de benzetme anlattı: Hiç kimse yeni giysinin bir parçasını eskisinin üzerine koymaz. Aksi takdirde, hem yenisi yırtılır, hem de yenisinden çıkarılan parça eskisine uymaz.
37 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır, dökülür ve tulumlar da telef olur.
38 Fakat yeni şarap yeni tulumlara konulmalıdır; ve her ikisi de korunmalıdır.
39 Eski şarabı içen hiç kimse hemen yenisini istemez. Çünkü, "Eskisi daha iyidir" der.

BÖLÜM 6

1 Ve birinciden sonraki ikinci Şabat günü oldu, İsa ekin tarlalarından geçiyordu; ve öğrencileri başakları koparıp ellerinde ovuşturarak yiyorlardı.
2 Ferisilerden bazıları da onlara, "Sebt günü yapılması caiz olmayan şeyleri niçin yapıyorsunuz?" dediler.
3 İsa da onlara cevap verip dedi: Davut'un, kendisi ve yanındakiler acıkınca yaptıklarını hiç okumadınız mı?
4 Tanrı'nın evine nasıl girdiğini, kutsal ekmekleri nasıl aldığını, yediğini ve ayrıca yanındakilere de nasıl verdiğini; bu ekmekleri ancak kâhinlerin yemesi caizdir.
5 İsa onlara, "İnsanoğlu Sebt gününün de Rabbidir" dedi.
6 Bir başka Sebt günü de havraya girip öğretiyordu. Orada sağ eli kurumuş bir adam vardı.
7 Ve din bilginleri ve Ferisiler, Sebt günü hastaları iyileştirecek mi diye onu gözetliyorlardı; böylece, kendisine karşı bir suçlama bulabilmek için.
8 Fakat onların düşüncelerini biliyordu ve eli kurumuş olan adama dedi: Kalk, ve ortada dur. O da kalkıp durdu.
9 Bunun üzerine İsa onlara, "Size bir şey soracağım" dedi: "Şabat günü iyilik yapmak mı doğru, yoksa kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, yoksa öldürmek mi?"
10 Ve etrafına bakıp hepsine baktı, sonra adama dedi: Elini uzat. Adam öyle yaptı; ve eli de öbürü gibi iyileşti.
11 Ve delirdiler; ve İsa'ya ne yapabileceklerini birbirleriyle tartıştılar.
12 O günlerde İsa dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi.
13 Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı. Onların arasından şu on ikisini seçti, onlara elçi adını verdi.
14 Simun (kendisine Petrus adını da verdi), kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus ve Bartalmay,
15 Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup ve Zelotes denen Simun,
16 Ve Yakup'un kardeşi Yahuda ve hain olan Yahuda İskariyot.
17 Ve onlarla birlikte inip ovada durdu; ve öğrencilerinin topluluğu, ve bütün Yahudiye'den, Yeruşalim'den, ve Sur ve Sayda kıyılarından gelen büyük bir halk kalabalığı da

oradaydı. Bunlar onu dinlemek ve hastalıklarından şifa bulmak için geliyorlardı.
18 Ve kötü ruhlardan rahatsız olanlar da iyileştirildiler.
19 Ve bütün kalabalık ona dokunmak istedi; çünkü ondan bir fazilet çıktı ve hepsini iyileştirdi.
20 İsa gözlerini öğrencilerine doğru kaldırıp şöyle dedi: Ne mutlu yoksullara! Çünkü Tanrı'nın egemenliği sizindir.
21 Şimdi aç olanlara ne mutlu! Çünkü doyurulacaksınız. Şimdi ağlayanlara ne mutlu! Çünkü güleceksiniz.
22 İnsanoğlu'nun yüzünden insanlar sizden nefret ettikleri, sizi topluluklarından ayırdıkları, size hakaret ettikleri ve adınızı kötüledikleri zaman ne mutlu size!
23 O gün sevinin ve sevinçten zıplayın. Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Çünkü ataları da peygamberlere aynı şeyi yaptılar.
24 Fakat zenginler, vay halinize! Çünkü tesellinizi aldınız.
25 Vay halinize, tok olanlara! Çünkü acıkacaksınız. Vay halinize, şimdi gülenlere! Çünkü yas tutup ağlayacaksınız.
26 Vay halinize! Çünkü bütün insanlar sizin hakkınızda iyi şeyler söylüyorlar! Çünkü ataları da yalancı peygamberlere böyle söylüyorlardı.
27 Fakat işiten sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın.
28 Size lanet edenleri kutsayın, size kötü davrananlar için dua edin.
29 Ve bir yanağına vurana öbürünü de çevir; ve abanı alan, gömleğini de almasın.
30 Senden bir şey isteyen herkese ver; malını alandan da geri isteme.
31 İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.
32 Çünkü eğer sizi sevenleri severseniz, ne mutlu size? Çünkü günahkârlar bile kendilerini sevenleri severler.
33 Ve eğer size iyilik edenlere iyilik ederseniz, ne övgünüz olur? Çünkü günahkârlar da aynısını yaparlar.
34 Eğer siz de umduğunuz kişilere ödünç verirseniz, ne mutlu size? Çünkü günahkârlar da, karşılığında aynısını almak için günahkârlara ödünç verirler.
35 Fakat siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. O zaman ödülünüz büyük olacak ve Yüce Olan'ın oğulları olacaksınız. Çünkü O, nankörlere ve kötülere karşı iyilikseverdir.
36 Öyleyse, Babanız merhametli olduğu gibi siz de merhametli olun.
37 Yargılamayın, yargılanmazsınız; mahkûm etmeyin, mahkûm edilmezsiniz; bağışlayın, bağışlanacaksınız.
38 Verin, size de verilecektir; iyi ölçülmüş, sarsılmış ve taşmış olan ölçüyü koynunuza verecekler. Çünkü hangi ölçüyle ölçerseniz, size de aynı ölçüyle ölçülecektir.
39 Ve onlara bir benzetme anlattı: Kör köre rehberlik edebilir mi? İkisi de çukura düşmezler mi?
40 Öğrenci efendisinden üstün değildir; fakat olgun olan her öğrenci efendisi gibi olacaktır.
41 Kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de, kendi gözündeki merteği neden farketmezsin?
42 Yahut sen kendi gözündeki merteği görmezken, kardeşine nasıl, Kardeş, bırak gözündeki çöpü çıkarayım dersin? Ey ikiyüzlü, önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.
43 Çünkü iyi ağaç kötü meyve vermez, kötü ağaç da iyi meyve vermez.
44 Çünkü her ağaç kendi meyvesinden tanınır. Çünkü dikenlerden incir toplanmaz, çalılardan da üzüm toplanmaz.
45 İyi adam yüreğindeki iyi hazineden iyi şeyler çıkarır; kötü adam yüreğindeki kötü hazineden kötü şeyler çıkarır; çünkü yüreğinin taşkınlığını ağız söyler.
46 Ve niçin bana, Rab, Rab diyorsunuz da söylediklerimi yapmıyorsunuz?
47 Bana gelen, sözlerimi işiten ve onları yapan herkesin kime benzediğini size göstereceğim.
48 O, bir ev inşa eden, derin kazarak temeli kaya üzerine atan bir adama benzer. Sel gelince, akarsu o eve şiddetle çarpar, ama onu sarsamaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur.
49 Fakat dinleyip de yapmayan kişi, temel olmaksızın yeryüzünde bir ev kuran adama benzer. Evin üzerine akan su şiddetle akınca hemen yıkılır ve evin yıkımı da büyük olur.

BÖLÜM 7

1 İsa halkın önünde bütün sözlerini bitirince, Kefarnahum'a girdi.
2 Ve bir yüzbaşının çok sevdiği hizmetkârı hasta idi ve ölmek üzereydi.
3 İsa'nın geldiğini duyunca, Yahudilerin ileri gelenlerini O'na gönderip, gelip hizmetkârını iyileştirmesi için yalvardı.
4 Ve İsa'nın yanına geldiklerinde hemen O'na yalvararak dediler ki: Bunu yapan kişi ona layıktır.
5 Çünkü O, milletimizi seviyor ve bizim için bir havra inşa etti.
6 Sonra İsa onlarla birlikte gitti. Ve artık evden uzak olmadığında, yüzbaşı ona dostlarını gönderip dediler ki, Efendim, zahmet etme; çünkü ben senin damımın altına girmene layık değilim.
7 Bu yüzden kendimi sana gelmeye layık görmedim; bir söz söyle, uşağım iyileşecektir.
8 Çünkü ben de emir altında bir adamım, emrimde askerler var; birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir; hizmetkârıma, 'Şunu yap' derim, yapar.
9 İsa bunları işitince ona hayran kaldı, onu döndürüp ardından gelenlere dedi: Size derim ki, İsrail'de böyle büyük bir iman görmedim.
10 Gönderilenler eve döndüklerinde, hasta olan hizmetçiyi iyileşmiş buldular.
11 Ertesi gün Nain denilen bir şehre gitti; öğrencilerinden birçoğu ve kalabalık bir topluluk da onunla birlikteydi.
12 Kent kapısına yaklaştığı zaman, işte, annesinin biricik oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Annesi dul bir kadındı. Kent halkının büyük bir kısmı da onunla birlikteydi.
13 Ve Rab onu görünce, ona acıdı ve dedi: Ağlama.
14 Ve gelip tabuta dokundu; ve onu taşıyanlar durdular. Ve dedi: Genç adam, sana diyorum, kalk.
15 Ve ölmüş olan doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. Ve onu annesine teslim etti.
16 Ve hepsinin üzerine bir korku geldi; ve Allah'ı yücelterek, Aramızda büyük bir peygamber çıktı, ve Allah kavmini ziyaret etti, dediler.
17 Ve onun hakkındaki bu söylenti bütün Yahudiye'ye ve çevredeki bütün bölgeye yayıldı.
18 Ve Yahya'nın öğrencileri bütün bunları ona gösterdiler.

19 Yahya da iki öğrencisini yanına çağırıp onları İsa'ya gönderip, "Gelecek olan sen misin? Yoksa başkasını mı bekleyelim?" dedi.
20 Adamlar yanına gelince, "Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. Sen mi geleceksin? Yoksa başkasını mı bekleyelim?" dediler.
21 Ve o saatte birçoklarının hastalıklarını, vebalarını ve kötü ruhlarını iyileştirdi; ve birçok köre görme yeteneği verdi.
22 Bunun üzerine İsa onlara cevap verip dedi: Gidin, gördüklerinizi ve işittiklerinizi Yahya'ya bildirin. Körlerin gördüğünü, topalların yürüdüğünü, cüzamlıların temizlendiğini, sağırların işittiğini, ölülerin dirildiğini ve yoksullara Müjde'nin duyurulduğunu anlatın.
23 Ve bende gücenmeyen kişi ne mutlu kişidir.
24 Yahya'nın elçileri gittikten sonra Yahya halka Yahya hakkında konuşmaya başladı: Çölde ne görmeye gittiniz? Rüzgârda sallanan bir kamış mı?
25 Fakat siz ne görmeye çıktınız? Yumuşak giysiler giymiş bir adam mı? İşte, gösterişli giyinenler ve zarif bir şekilde yaşayanlar, kralların avlularındadır.
26 Fakat siz ne görmeye çıktınız? Bir peygamber mi? Evet, size söylüyorum, bir peygamberden çok daha fazlası.
27 Kendisi için şöyle yazılmıştır: İşte, önünden habercimi gönderiyorum; o, senin yolunu hazırlayacaktır.
28 Çünkü size şunu söyleyeyim: Kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha büyük bir peygamber yoktur. Ama Tanrı'nın egemenliğinde en küçük olan ondan daha büyüktür.
29 Ve onu dinleyen bütün halk ve vergi görevlileri, Yahya'nın vaftiziyle vaftiz olarak Tanrı'yı haklı çıkardılar.
30 Fakat Ferisiler ve din bilginleri, Tanrı tarafından vaftiz edilmedikleri için, Tanrı'nın kendilerine karşı olan öğüdünü reddettiler.
31 Ve Rab dedi: Öyleyse bu neslin adamlarını neye benzeteyim? Ve onlar neye benzerler?
32 Bunlar, çarşı meydanında oturan ve birbirlerini çağırarak, "Size kaval çaldık, oynamadınız; size yas tuttuk, ağlamadınız" diyen çocuklara benzerler.
33 Çünkü Vaftizci Yahya ekmek yemeden, şarap içmeden geldi. Siz ise, "Onda cin var" diyorsunuz.
34 İnsanoğlu gelip yiyip içiyor; siz ise, "İşte obur, ayyaş, vergi görevlilerinin ve günahkârların dostu bir adam!" diyorsunuz.
35 Fakat hikmet bütün çocuklarından daha haklıdır.
36 Ferisilerden biri de ona kendisiyle birlikte yemek yemesini rica etti. O da Ferisi'nin evine girip sofraya oturdu.
37 Ve işte, şehirde günahkâr bir kadın, İsa'nın Ferisi'nin evinde sofrada oturduğunu öğrenince, bir alabaster kutu içinde merhem getirdi,
38 Ve onun arkasında, ayaklarının dibinde durup ağladı ve gözyaşlarıyla ayaklarını yıkamaya başladı ve onları başının kıllarıyla sildi, ayaklarını öptü ve üzerlerine merhem sürdü.
39 Onu çağıran Ferisi bunu görünce kendi kendine şöyle dedi: Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim olduğunu ve ne tür bir kadın olduğunu anlardı. Çünkü o günahkâr bir kadındır.
40 İsa ona cevap verip dedi: Simun, sana söyleyecek bir şeyim var. O da, Üstat, söyle, dedi.
41 Bir alacaklının iki borçlusu vardı: birinin beş yüz pens, öbürünün de elli pens borcu vardı.
42 Ve ödeyecek hiçbir şeyleri olmadığında, ikisini de açıkça bağışladı. Öyleyse bana söyleyin, hangisi onu daha çok sevecek?
43 Simun cevap verip dedi: Sanırım kime en çok bağışladıysa odur. Ve ona dedi: Doğru hükmettin.
44 Ve kadına dönüp Simun'a dedi: Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin; fakat o ayaklarımı gözyaşlarıyla yıkadı ve başının saçlarıyla sildi.
45 Sen bana öpücük vermedin; fakat bu kadın içeri girdiğimden beri ayaklarımı öpmekten vazgeçmedi.
46 Sen başıma yağ sürmedin; fakat bu kadın ayaklarıma merhem sürdü.
47 Bunun için sana derim ki, günahları çok olduğu halde bağışlanmıştır; çünkü o çok sevdi; ama kime az bağışlanırsa, o da az sever.
48 Ve ona dedi: Günahların bağışlandı.
49 Ve onunla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, Günahları da bağışlayan bu adam kimdir? diye sormaya başladılar.
50 Ve kadına dedi: İmanın seni kurtardı; esenlikle git.

BÖLÜM 8

1 Ve sonra oldu ki, her şehri ve köyü dolaşıp, Tanrı'nın egemenliğini müjdeliyor ve duyuruyordu. Onikiler de onunla beraberdi.
2 Kötü ruhlardan ve hastalıklardan iyileştirilmiş bazı kadınlar, Mecdelli Meryem denilen kadınlar, bunlardan yedi cin çıkmıştı.
3 Ve Hirodes'in kâhyası Kuza'nın karısı Yoanna, Suzanna ve mallarından ona hizmet eden daha birçokları.
4 Ve çok sayıda insan toplanıp her şehirden kendisine gelince, bir benzetmeyle anlattı:
5 Bir ekici tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan bir kısmı yol kenarına düştü, çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu.
6 Kimisi de kayanın üzerine düştü; filizlendikten sonra susuzluktan kuruyup gitti.
7 Bazıları da dikenler arasına düştüler; dikenler de onunla birlikte çıkıp onu boğdular.
8 Diğeri ise iyi toprağa düştü, filizlendi ve yüz kat meyve verdi. Bunları söyledikten sonra, " İşitecek kulağı olan işitsin" diye bağırdı.
9 Öğrencileri ona, "Bu benzetme ne olabilir?" diye sordular.
10 Ve dedi: Allah'ın melekûtunun sırlarını bilmek size verilmiştir; fakat başkalarına mesellerle verilmiştir; ta ki, görenler görmesin, işitenler anlamasın.
11 Bunun benzetmesi şudur: Tohum Tanrı'nın sözüdür.
12 Yol kenarındakiler, işitenlerdir. Sonra İblis gelir ve sözü yüreklerinden alır, böylece iman edip kurtulmazlar.
13 Kayanın üzerinde olanlar, işittikleri zaman sözü sevinçle kabul eden, ama kökü olmayan kimselerdir. Bunlar bir süre inanırlar, ama deneme zamanında düşerler.
14 Ve dikenler arasına düşenler, işittikleri zaman dışarı çıkan, fakat bu hayatın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan ve olgunluğa ulaşan hiçbir meyve vermeyenlerdir.
15 Fakat iyi topraklar üzerinde olanlar, sözü işitip, onu tutan ve sabırla meyve veren dürüst ve iyi yürekli olanlardır.

16 Hiç kimse bir mum yaktığında onu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz; tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu bir şamdanın üzerine koyar.
17 Çünkü gizli olan hiçbir şey yoktur ki, açığa çıkmasın; saklı olan hiçbir şey yoktur ki, bilinmesin ve ortaya çıkmasın.
18 Bunun için, nasıl işittiğinize dikkat edin. Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek; kimde yoksa, kendisinde görünenden bile alınacak.
19 Sonra annesi ve kardeşleri de yanına geldiler, ama kalabalıktan dolayı yanına gelemediler.
20 Ve bazı kimseler ona, "Annen ve kardeşlerin dışarıda duruyorlar, seni görmek istiyorlar" dediler.
21 Ve onlara cevap verip dedi: Annem ve kardeşlerim, Allah'ın sözünü işiten ve onu yapanlardır.
22 Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir kayığa bindi ve onlara, " Gölün karşı yakasına geçelim" dedi. Onlar da denize açıldılar.
23 Fakat onlar yelken açarken İsa uykuya daldı. Ve gölde şiddetli bir rüzgar çıktı. Suyla doldular ve tehlikeyle karşı karşıya kaldılar.
24 Ve yanına gelip onu uyandırdılar ve dediler: Üstad, üstad, mahvoluyoruz. Sonra kalktı, rüzgarı ve suyun coşkusunu azarladı; ve onlar durdular ve bir sakinlik oldu.
25 Ve onlara dedi: İmanınız nerede? Ve onlar korkup şaşkına döndüler, birbirlerine dediler: Bu nasıl bir adamdır! Çünkü rüzgarlara ve sulara bile emrediyor, ve onlar da ona itaat ediyorlar.
26 Ve Celile'nin karşısında bulunan Gadaralılar'ın memleketine vardılar.
27 İsa karaya çıkınca, kentten çıkan bir adam onu karşıladı. Bu adam uzun zamandan beri cinlere tutulmuş, üzerinde giysi yoktu ve hiçbir evde değil, mezarlarda yaşıyordu.
28 İsa'yı görünce bağırdı, önünde yere kapandı ve yüksek sesle dedi: Ey yüce Tanrı'nın Oğlu İsa, benim seninle ne işim var? Sana yalvarıyorum, bana azap etme.
29 (Çünkü o, murdar ruha adamdan çıkmasını emretmişti. Çünkü ruh onu çok defa yakalamıştı. Ve zincirlerle ve prangalarla bağlı tutuluyordu. Ve bağlarını koparıyordu ve İblis tarafından çöle sürülüyordu.)
30 İsa ona, " Adın ne?" diye sordu . O da, "Lejyon" dedi. Çünkü içine birçok cin girmişti.
31 Ve O'ndan, kendilerine derin sulara çıkmalarını emretmemesini rica ettiler.
32 Ve dağda otlayan çok sayıda domuz sürüsü vardı; ve kendilerine içlerine girmelerine izin vermesini yalvardılar. Ve onlara izin verdi.
33 O zaman cinler adamdan çıkıp domuzların içine girdiler; ve sürü dik bir yerden aşağı göle doğru şiddetle koştu ve boğuldular.
34 Onları besleyenler olup biteni görünce kaçtılar, gidip kentte ve kırda olayı anlattılar.
35 Sonra ne olduğunu görmek için dışarı çıktılar; İsa'nın yanına vardıklarında, cinlerin çıkarıldığı adamı, giyinmiş ve aklı başında olarak İsa'nın ayaklarının dibinde otururken buldular; ve korktular.
36 Bunu görenler de cinli adamın nasıl iyileştiğini anlattılar.
37 O zaman Gadaralılar ülkesinin bütün kalabalığı çevrede olup, yanlarından ayrılması için ona yalvardılar; çünkü çok korkmuşlardı. O da kayığa binip geri döndü.
38 Cinlerin kendisinden çıktığı adam, kendisiyle birlikte olabilmek için İsa'ya yalvardı. Fakat İsa onu gönderip şöyle dedi:
39 Kendi evine dön ve Tanrı'nın sana ne kadar büyük şeyler yaptığını göster. Ve gitti ve bütün şehre İsa'nın ona ne kadar büyük şeyler yaptığını duyurdu.
40 Ve oldu ki, İsa geri gelince, halk onu sevinçle karşıladı; çünkü hepsi onu bekliyordu.
41 Ve işte, havra reisi olan Yairus adında bir adam geldi; İsa'nın ayaklarına kapandı ve evine girmesi için yalvardı:
42 Çünkü onun on iki yaşlarında biricik kızı vardı ve ölmek üzereydi. Fakat giderken halk onu sıkıştırıyordu.
43 Ve on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı; bütün geçimini hekimlere harcamıştı; hiçbiri onu iyileştiremedi.
44 Arkasından gelip giysisinin eteğine dokundu; ve hemen kanı durdu.
45 İsa, " Bana kim dokundu?" diye sordu . Herkes inkâr edince, Petrus ve yanındakiler, "Öğretmen, kalabalık seni sıkıştırıyor ve sıkıştırıyor. Sen de, " Bana kim dokundu?" diyorsun.
46 İsa dedi: Birisi bana dokundu; çünkü erdemin benden gittiğini görüyorum.
47 Kadın gizlenmediğini görünce titreyerek geldi, İsa'nın önünde yere kapandı ve bütün halkın önünde, İsa'ya neden dokunduğunu ve hemen iyileştiğini anlattı.
48 Ve ona dedi: Kızım, teselli bul; imanın seni kurtardı; esenlikle git.
49 İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden biri gelip, "Kızın öldü, Öğretmeni üzme" dedi.
50 Fakat İsa bunu işitince ona cevap verip dedi: Korkma! Yalnız iman et, o iyileşecektir.
51 Eve girince, Petrus, Yakup, Yuhanna ve kızın babası ve annesi dışında hiç kimsenin içeri girmesine izin vermedi.
52 Ve hepsi ağladılar ve onun için ağıt yaktılar; fakat İsa dedi: Ağlamayın; o ölmedi, uyuyor.
53 Ve onun öldüğünü bildikleri halde, onunla alay ettiler.
54 Ve hepsini dışarı çıkardı, elinden tutup, " Kız, kalk!" diye seslendi.
55 Ve ruhu geldi ve hemen ayağa kalktı; ve ona yiyecek verilmesini emretti.
56 Ve kızın ana-babası şaşırdılar; fakat İsa onlara, yapılanları hiç kimseye söylememeleri konusunda tembih etti.

BÖLÜM 9

1 Sonra on iki öğrencisini yanına çağırdı ve onlara bütün cinler üzerinde güç ve yetki verdi, ayrıca hastalıkları iyileştirmek için de yetki verdi.
2 Ve onları Tanrı'nın egemenliğini duyurmaya ve hastaları iyileştirmeye gönderdi.
3 Onlara dedi: Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne de para; ayrıca her biriniz iki mintan almayın.
4 Hangi eve girerseniz orada kalın ve oradan çıkın.
5 Ve sizi kabul etmeyen kimse varsa, o kentten çıktığınızda, onlara karşı bir tanıklık olması için ayaklarınızın tozunu bile silkin.
6 Onlar da ayrılıp kentleri dolaşarak her yerde müjdeyi yaydılar ve hastaları iyileştirdiler.

7 Ve tetrark Hirodes onun yaptığı bütün bu şeyleri işitti. Ve şaşkına döndü; çünkü bazılarının, Yahya'nın ölümden dirildiğine dair söylentileri vardı.
8 Kimisi İlyas'ın ortaya çıktığını, kimisi de eski peygamberlerden birinin dirildiğini söyledi.
9 Hirodes, "Ben Yahya'nın başını kestirdim; fakat bu kimdir ki, hakkında böyle şeyler işitiyorum?" dedi ve onu görmek istedi.
10 Ve elçiler geri döndüklerinde, yaptıkları her şeyi ona anlattılar. Ve onları alıp, Beytsayda denilen şehre ait ıssız bir yere gizlice çekildi.
11 Halk da bunu anlayınca onun ardından gitti. İsa onları kabul etti, kendilerine Tanrı'nın egemenliğinden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.
12 Gün batmaya başlayınca, Onikiler gelip İsa'ya, "Kalabalıkları gönder de çevredeki kentlere ve kırlara gidip orada konaklasınlar, yiyecek bulsunlar" dediler, "Çünkü ıssız bir yerdeyiz.
13 Fakat İsa onlara, " Siz onlara yiyecek verin" dedi. Onlar da, "Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok; yoksa bütün bu halk için yiyecek almaya gideriz" dediler.
14 Çünkü onlar beş bin kadar adamdı. İsa öğrencilerine, " Onları ellişer kişilik gruplar halinde oturtun" dedi.
15 Onlar da öyle yaptılar ve hepsini oturttular.
16 Sonra beş ekmeği ve iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırıp şükretti, böldü ve kalabalığın önüne koymaları için öğrencilerine verdi.
17 Ve yediler, ve hepsi doydular; ve arta kalan parçalardan onlara on iki sepet alındı.
18 Ve oldu ki, İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara sordu: Halk benim kimim diyor?
19 Onlar, "Vaftizci Yahya" diye cevap verdiler. Kimileri, "İlyas" diyor, kimileri de, "Eski peygamberlerden biri dirildi" diyorlar.
20 İsa onlara, " Peki siz benim kimim diyorsunuz?" diye sordu . Petrus, "Tanrı'nın Mesihiyim" diye cevap verdi.
21 Ve onlara kesin bir tembihte bulunarak, bu şeyi hiç kimseye söylememelerini emretti.
İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve din bilginleri tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi .
23 Ve hepsine dedi: Bir kimse arkamdan gelmek isterse, kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin.
24 Çünkü canını kurtarmak isteyen onu yitirecektir; ama canını benim uğruma yitiren onu kurtaracaktır.
25 İnsan bütün dünyayı kazanıp da kendini kaybederse, yahut dışlanırsa, ne kazancı olur?
26 Çünkü kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendi görkemi, Babasının görkemi ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde ondan utanacaktır.
27 Fakat size gerçeği söylüyorum, burada duranlar arasında, Tanrı'nın egemenliğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.
28 Ve bu sözlerden yaklaşık sekiz gün sonra, Petrus'u, Yuhanna'yı ve Yakup'u alıp dua etmek için dağa çıktı.
29 Ve dua ederken, yüzünün şekli değişti ve elbisesi beyaz ve parlak oldu.
30 Ve işte, Musa ve İlyas adında iki adam onunla konuşuyorlardı:
31 Görkem içinde göründü ve Yeruşalim'de gerçekleştireceği ölümünden söz etti.
32 Fakat Petrus ve onunla beraber olanlar uykudan ağırlaşmışlardı. Uyandıklarında hem İsa'nın görkemini, hem de yanında duran iki adamı gördüler.
33 Ve onlar İsa'nın yanından ayrılırken, Petrus İsa'ya dedi: Üstad, burada bulunmamız ne güzel; haydi, üç çadır kuralım; biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a. Ama ne dediğini bilmiyorlardı.
34 İsa bunları söylerken bir bulut gelip onları gölgeledi. Bulutun içine girince korktular.
35 Ve buluttan bir ses geldi: Bu benim sevgili Oğlumdur, onu dinleyin.
36 Ve ses geçince, İsa yalnız bulundu. Ve onu gizli tuttular ve o günlerde hiç kimseye gördükleri şeylerden hiçbirini anlatmadılar.
37 Ertesi gün tepeden indikleri zaman, çok sayıda insan onu karşıladı.
38 Ve işte, cemaatten bir adam bağırarak dedi: Üstadım, yalvarırım, oğluma bak; çünkü o benim biricik çocuğumdur.
39 Ve işte, bir ruh onu alıyor, ve o ansızın bağırıyor; ve onu parçalıyor, öyle ki yine köpürüyor ve eziyet ondan zor ayrılıyor.
40 Ve ben, öğrencilerine onu kovmalarını yalvardım; fakat başaramadılar.
41 İsa da cevap verip dedi: Ey vefasız ve sapık nesil! Ne zamana kadar sizinle beraber olacağım ve sizi buna katlanacağım? Oğlunu buraya getir.
42 Ve henüz gelmek üzereyken, iblis onu yere attı ve yırttı. Ve İsa murdar ruhu azarladı, ve çocuğu iyileştirdi ve onu tekrar babasına teslim etti.
43 Ve hepsi Tanrı'nın kudretli kudretine hayran kaldılar. Fakat İsa'nın yaptığı her şeye herkes hayret ederken, öğrencilerine şöyle dedi:
44 Bu sözleri kulağınıza iyice yerleştirin; çünkü İnsanoğlu insanların eline teslim edilecektir.
45 Fakat onlar bu sözü anlamadılar, ve kendilerinden gizlendi, onu fark edemediler; ve bu sözü O'na sormaktan korktular.
46 Bunun üzerine aralarında hangisinin daha büyük olduğu konusunda bir tartışma başladı.
47 İsa da onların yüreklerindeki düşünceyi anlayıp bir çocuk alıp yanına koydu.
48 Ve onlara dedi: Kim bu çocuğu benim adıma kabul ederse, beni kabul etmiş olur; ve kim beni kabul ederse, beni göndereni kabul etmiş olur; çünkü aranızda en küçük olan, en büyük olacaktır.
49 Yuhanna da cevap verip dedi: Üstad, senin adınla cinleri kovan birini gördük; ama onu engelledik, çünkü bizimle birlikte gelmiyor.
50 İsa ona dedi: Ona engel olma; çünkü bize karşı olmayan, bizden yanadır.
51 Ve onun yukarı alınma zamanı gelince, yüzünü kararlılıkla Yeruşalim'e doğru çevirdi.
52 Ve onun önünden haberciler gönderdiler; onlar da gidip Samiriyelilerin bir köyüne girerek, onun için hazırlık yaptılar.
53 Ve onu kabul etmediler; çünkü yüzü sanki Yeruşalim'e gidecekmiş gibi görünüyordu.
54 Öğrencileri Yakup ve Yuhanna bunu görünce, "Ya Rab, İlyas'ın yaptığı gibi, gökten ateş inmesini ve onları yakıp yok etmesini emretsek mi?" dediler.

55 Fakat İsa dönüp onları azarladı ve dedi: Siz hangi ruha sahip olduğunuzu bilmiyorsunuz.
56 Çünkü İnsanoğlu, insanların canlarını mahvetmek için değil, onları kurtarmak için geldi. Ve başka bir köye gittiler.
57 Ve vaki oldu ki, yolda giderlerken bir adam İsa'ya dedi: Ya Rab, nereye gidersen senin ardından geleceğim.
58 İsa ona dedi: Tilkilerin inleri, gökte uçan kuşların yuvaları var; ama İnsanoğlunun başını koyacak bir yeri yok.
59 Bir başkasına, "Ardımdan gel" dedi . Ama o, "Ya Rab, bırak da önce gidip babamı gömeyim" dedi.
60 İsa ona dedi: Bırak ölüler, ölülerini gömsünler. Fakat sen git, Tanrı'nın egemenliğini duyur.
61 Başka biri de, "Efendim, senin ardından geleceğim; ama önce evimde bulunanlara veda edeyim" dedi.
62 İsa ona dedi: Elini sabana koyup da geriye bakan hiç kimse Tanrı'nın egemenliğine layık değildir.

BÖLÜM 10

1 Bundan sonra Rab yetmiş kişi daha görevlendirdi ve onları ikişer ikişer, kendisinin geleceği her kente ve yere, kendi önünden gönderdi.
2 Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: " Hasat çok, ama işçi az. Bu nedenle hasadın Rabbine dua edin ki, hasadına işçiler göndersin.
3 Gidin, işte sizi kurtların arasına kuzular gibi gönderiyorum.
4 Ne kese, ne torba, ne de ayakkabı taşıyın. Yolda kimseye selam vermeyin.
5 Ve hangi eve girerseniz, önce, "Bu eve esenlik olsun!" deyin.
6 Eğer esenliğin oğlu oradaysa, sizin esenliğiniz onun üzerinde kalacaktır; yoksa, yine size dönecektir.
7 Ve aynı evde kalın, size verdikleri şeyleri yiyin ve için; çünkü işçi ücretine layıktır. Evden eve gitmeyin.
8 Ve hangi şehre girerseniz, sizi kabul ederlerse, önünüze konulan şeyleri yiyin.
9 Orada bulunan hastaları iyileştirin ve onlara, "Tanrı'nın egemenliği size yaklaştı" deyin.
10 Fakat hangi şehre girerseniz ve sizi kabul etmezlerse, o şehrin sokaklarına çıkın ve deyin ki:
11 Hatta üzerimize yapışan şehrinizin tozunu bile size karşı siliyoruz. Bununla birlikte, Tanrı'nın egemenliğinin size yaklaştığını bilin.
12 Fakat ben size diyorum ki, o gün Sodom kentinin hali o kentten daha dayanılır olacaktır.
13 Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Çünkü eğer Sur ve Sayda'da yapılmış olan büyük işler, sizde yapılmış olsaydı, çoktan çul ve kül içinde oturarak tövbe etmişlerdi.
14 Fakat yargı günü sizin halinizden daha dayanılır olacak Sur ve Sayda'nın hali.
15 Ve sen, göklere yükseltilmiş olan Kefarnahum, ölüler diyarına atılacaksın.
16 Sizi dinleyen beni dinler; sizi hor gören beni hor görür; beni hor gören de beni göndereni hor görür.
17 Yetmiş kişi sevinçle geri dönüp, "Ya Rab, senin adınla cinler bile bize boyun eğiyor" dediler.
18 Ve onlara dedi: Şeytan'ı gökten şimşek gibi düşerken gördüm.
19 İşte, size yılanları ve akrepleri çiğnemek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için güç veriyorum. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir.
20 Bununla birlikte, ruhların size tabi olmasına sevinmeyin; daha ziyade, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin.
21 O anda İsa ruhunda sevindi ve dedi: Ey göklerin ve yerin Rabbi Baba, sana şükrederim ki, bu şeyleri akıllı ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtın. Evet, Baba, çünkü senin gözünde böyle iyi göründü.
22 Bütün şeyler bana Babam tarafından teslim edildi. Ve Oğul'un kim olduğunu Baba'dan başka kimse bilmez. Ve Baba'nın kim olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un kendisini kime tanıtmak isterse, ondan başkası bilmez.
23 Sonra öğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: Sizin gördüklerinizi gören gözler ne mutludur.
24 Çünkü size şunu söyleyeyim ki, birçok peygamber ve kral sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler; sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.
25 İşte, bir yasa bilgini kalkıp İsa'yı sınamaya başladı: "Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.
26 Ona, " Tevrat'ta ne yazılıdır?" diye sordu. "Nasıl okuyorsun?"
27 O da şöyle cevap verdi: "Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin.
28 Ve ona dedi: Doğru cevap verdin; bunu yaparsan yaşayacaksın.
29 Fakat adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, "Peki, komşum kim?" diye sordu.
30 İsa cevap verip dedi: " Bir adam Yeruşalim'den Eriha'ya inerken haydutların eline düştü. Onun elbiselerini soydular, onu yaraladılar ve yarı ölü halde bırakıp gittiler.
31 Ve tesadüfen o yoldan bir kâhin indi; ve onu görünce, öbür taraftan geçip gitti.
32 Aynı şekilde bir Levili de o yerdeyken gelip ona baktı ve öte yandan geçip gitti.
33 Fakat bir Samiriyeli yolculuk ederken onun bulunduğu yere geldi. Onu görünce ona acıdı.
34 Ve yanına gitti, yaralarını sardı, yağ ve şarap döktü, onu kendi hayvanına bindirdi, bir hana götürdü ve onunla ilgilendi.
35 Ertesi gün ayrılırken iki metelik çıkarıp hancıya verdi ve ona, "Ona iyi bak" dedi, "Fakat fazladan ne harcarsan, ben döndüğümde sana öderim."
36 Şimdi bu üç kişiden hangisinin, hırsızlar arasına düşenin komşusu olduğunu düşünüyorsun?
37 Ve dedi: Kendisine merhamet eden. Sonra İsa ona dedi: Git, sen de öyle yap.
38 Ve onlar giderlerken, İsa bir köye geldi; Marta adında bir kadın onu evinde kabul etti.
39 Meryem adında bir kız kardeşi de vardı; o da İsa'nın ayaklarının dibine oturmuş, onun sözlerini dinliyordu.
40 Fakat Marta çok fazla hizmet etmekten yorulmuştu. İsa'nın yanına gelip, "Ya Rab, kızkardeşimin beni hizmette yalnız bırakmasına aldırmıyor musun?" dedi. "Bu nedenle ona bana yardım etmesini söyle."
41 İsa ona cevap verip dedi: Marta, Marta, sen birçok şey yüzünden kaygılanıyor ve telaşlanıyorsun.
42 Fakat bir şey gereklidir; Meryem, kendisinden alınmayacak olan iyi payı seçmiştir.

BÖLÜM 11

1 İsa bir yerde dua ederken, dua etmeyi bitirince öğrencilerinden biri O'na, "Ya Rab, bize dua etmeyi öğret; tıpkı Yahya'nın öğrencilerine öğrettiği gibi" dedi.
2 Ve onlara dedi: Dua ettiğiniz zaman, "Göklerdeki Babamız, Adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin isteğin olsun." deyin.
3 Bize her gün gündelik ekmeğimizi ver.
4 Ve günahlarımızı bağışla; çünkü biz de bize borçlu olan herkesi bağışlıyoruz. Ve bizi ayartmaya götürme; fakat bizi kötülükten kurtar.
5 İsa onlara şöyle dedi: " Sizden hanginizin bir arkadaşı olur da gece yarısı onun yanına gidip, 'Arkadaş, bana üç ekmek ödünç ver' derse,
6 Yolculuğu sırasında bir dostum yanıma geldi, ona sunacak hiçbir şeyim yok.
7 O da içeriden cevap verip diyecek: Beni rahatsız etme; kapı artık kapalı, çocuklarım da yanımda yatakta; kalkıp sana veremem.
8 Size şunu söyleyeyim, dost olduğu için kalkıp ona vermese bile, ısrarı üzerine kalkıp ona ihtiyacı kadar verecektir.
9 Ve ben size derim ki: İsteyin, size verilecektir; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.
10 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapıyı çalana açılır.
11 İçinizden bir baba, bir oğuldan ekmek isterse ona taş verir mi? Ya da bir balık isterse ona balık verir mi?
12 Yahut yumurta isterse ona akrep mi sunar?
13 Kötü yürekli olan sizler, çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Babanızın Kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?
14 Ve bir cini kovuyordu, ve o dilsizdi. Ve vaki oldu ki, cin çıkınca dilsiz konuştu; ve halk şaşkına döndü.
15 Fakat içlerinden bazıları, Cinlerin reisi Beelzebub aracılığıyla cinleri kovuyor, dediler.
16 Başkaları ise O'nu denemek amacıyla gökten bir mucize göstermesini istediler.
17 Fakat İsa onların düşüncelerini bilerek onlara dedi: Kendi içinde bölünen her krallık harap olur, ve kendi içinde bölünen bir ev de yıkılır.
18 Eğer Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, onun krallığı nasıl ayakta kalabilir? Çünkü siz, benim Beelzebub aracılığıyla cinleri kovduğumu söylüyorsunuz.
19 Eğer ben cinleri Beelzebub'un vasıtasıyla kovuyorsam, oğullarınız kimin vasıtasıyla kovuyorlar? Bu bakımdan sizi yargılayacak olanlar onlar olacak.
20 Fakat ben cinleri Tanrı'nın parmağıyla kovuyorsam, Tanrı'nın egemenliği üzerinize gelmiş demektir.
21 Güçlü bir adam silahlanıp sarayını korursa, malları da esenlikte olur.
22 Fakat kendisinden daha güçlüsü gelip onu yenerse, güvendiği bütün silahlarını ondan alır ve ganimetini bölüşür.
23 Benden yana olmayan bana karşıdır; benimle birlikte toplamayan dağıtır.
24 Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolaşıp rahat arar; ama bulamayınca, "Çıktığım eve, kendi evime döneceğim" der.
25 Ve gelince onu süpürülmüş ve süslenmiş bulur.
26 Bunun üzerine gidip kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır; içeri girerler ve orada yerleşirler. O adamın son hali ilkinden daha kötü olur.
27 Ve oldu ki, İsa bunları söylerken, cemaatten bir kadın sesini yükselterek, O'na dedi: Seni taşıyan rahim ve emziren memeler ne mutludur.
28 Fakat İsa dedi: Evet, daha doğrusu, Tanrı'nın sözünü dinleyip tutanlar ne mutlu kişilerdir.
29 Halk bir araya gelince, İsa şöyle demeye başladı: Bu kötü bir nesildir; bir belirti arıyorlar; ama ona Yunus peygamberin belirtisinden başka bir belirti verilmeyecek.
30 Çünkü Yunus Ninovalılar için bir belirti olduğu gibi, İnsanoğlu da bu kuşak için bir belirti olacaktır.
31 Güney kraliçesi, yargı günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları mahkûm edecek. Çünkü Süleyman'ın bilgeliğini dinlemek için dünyanın en uzak yerlerinden gelmişti. İşte Süleyman'dan daha büyüğü burada.
32 Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp onu mahkûm edecekler. Çünkü onlar, Yunus'un vaazından ötürü tövbe ettiler. İşte, Yunus'tan daha büyüğü burada.
33 Hiç kimse bir mum yaktığında onu gizli bir yere, bir ölçek altına ya da bir şamdana koymaz; ta ki, içeri girenler ışığı görsünler.
34 Bedenin ışığı gözdür. Gözün tek ise, bütün bedenin de aydınlık olur. Gözün kötü ise, bütün bedenin de karanlık olur.
35 Bu nedenle, içindeki ışığın karanlık olmamasına dikkat et.
36 Eğer bütün bedenin aydınlık olursa ve hiçbir karanlık yanı kalmazsa, bütün bedenin aydınlık olur. Tıpkı bir kandilin parlak ışığının sana ışık vermesi gibi.
37 İsa bunları söylerken, bir Ferisi İsa'ya kendisiyle birlikte yemek yemesi için yalvardı. İsa içeri girip sofraya oturdu.
38 Ferisi bunu görünce, adamın yemekten önce yıkanmamış olmasına şaştı.
39 Rab ona dedi: Ey Ferisiler, siz bardağın ve tabağın dışını temizliyorsunuz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle dolu.
40 Ey akılsızlar, dışarıda olanı yapan, içeride olanı da yapmadı mı?
41 Fakat elinizde olanı sadaka olarak verin; o zaman, işte, her şey sizin için temizdir.
42 Fakat vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, acı baklanın ve her çeşit otu onda bir veriyorsunuz, ama adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal ediyorsunuz. Bunları yapmalı, öbürlerini de ihmal etmemelisiniz.
43 Vay halinize, ey Ferisiler! Çünkü havralarda en seçkin yerlere kurulmayı, ve meydanlarda selamlanmayı seversiniz.
44 Yazıklar olsun size, ikiyüzlü din bilginleri ve Ferisiler! Çünkü siz görünmeyen mezarlar gibisiniz; üzerlerinden geçenler de bunların farkında değiller.
45 Bunun üzerine yasa bilginlerinden biri İsa'ya cevap verip dedi: Üstad, böyle söyleyerek bizi de suçluyorsun.
46 Ve dedi: Ey hukukçular, vay halinize! Çünkü insanlara taşınması güç yükler yüklüyorsunuz, ve kendiniz bu yüklere parmaklarınızın ucuyla bile dokunmuyorsunuz.
47 Vay halinize! Peygamberlerin türbelerini yapıyorsunuz, oysa atalarınız onları öldürdüler.
48 Siz, babalarınızın yaptıklarını hoş gördüğünüze şahitlik ediyorsunuz. Oysa onlar, babalarınızı öldürdüler, siz de onların kabirlerini yapıyorsunuz.

49 Bundan dolayı Tanrı'nın hikmeti şöyle dedi: Onlara peygamberler ve resuller göndereceğim, onlardan bazılarını öldürecekler ve zulmedecekler.
50 Dünyanın kuruluşundan beri dökülen bütün peygamberlerin kanının bu kuşaktan sorulması için;
51 Habil'in kanından, sunakla tapınak arasında yok olan Zekeriya'nın kanına kadar, size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşaktan sorulacaktır.
52 Yazıklar olsun size, ey hukukçular! Çünkü bilginin anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz girmediniz, girmek isteyenleri de engellediniz.
53 İsa bunları onlara söylediğinde, din bilginleri ve Ferisiler onu şiddetle sıkıştırmaya ve birçok şey söylemesi için kışkırtmaya başladılar:
54 Onu pusuya yatırıyorlar, ağzından bir şey yakalamak istiyorlardı ki, onu suçlayabilsinler.

BÖLÜM 12

1 Bu arada, sayılamayacak kadar büyük bir kalabalık bir araya toplanmış, öyle ki birbirlerini çiğniyorlardı. İsa önce kendi öğrencilerine şöyle söylemeye başladı: " Ferisilerin mayasından, yani ikiyüzlülükten sakının."
2 Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.
3 Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söz aydınlıkta duyulacak, gizli odalarda kulağınıza fısıldadıklarınız damların üzerinde duyurulacaktır.
4 Ve dostlarım, size diyorum ki, bedeni öldüren, sonra da başka bir şey yapamayanlardan korkmayın.
5 Fakat kimden korkacağınızı size önceden söyleyeyim: Öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size diyorum ki, O'ndan korkun.
6 Beş serçe iki meteliğe satılmaz mı? Bunlardan hiçbiri Tanrı katında unutulmaz mı?
7 Fakat başınızdaki saçlar bile sayılıdır. Bundan dolayı korkmayın; siz birçok serçeden daha değerlisiniz.
8 Ayrıca size şunu söylüyorum: Kim beni insanların önünde itiraf ederse, İnsanoğlu da onu Tanrı'nın melekleri önünde itiraf edecektir.
9 Fakat beni insanların önünde inkâr eden, Tanrı'nın melekleri önünde de inkâr edilecektir.
10 Ve her kim İnsanoğluna karşı bir söz söylerse, bağışlanacaktır. Fakat Kutsal Ruh'a küfreden kimseye bağışlanmayacaktır.
11 Ve sizi havralara, ve yöneticilerin ve otoritelerin önüne çıkardıkları zaman, nasıl veya ne cevap vereceğinizi veya ne söyleyeceğinizi düşünmeyin.
12 Çünkü Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.
13 Topluluktan biri İsa'ya, "Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşsın" dedi.
14 Ve ona dedi: Ey adam, beni senin üzerine kim yargıç veya bölücü yaptı?
15 İsa onlara şöyle dedi: Dikkat edin, açgözlülükten sakının. Çünkü insanın yaşamı sahip olduğu şeylerin çokluğuna bağlı değildir.
16 Ve onlara bir benzetme anlattı: Zengin bir adamın tarlası bol ürün verdi.
17 Ve kendi kendine şöyle düşündü: Ne yapacağım? Çünkü meyvelerimi koyacak yerim yok.
18 Ve dedi: Şunu yapacağım: Ambarlarımı yıkacağım, ve daha büyüklerini yapacağım; ve bütün meyvelerimi ve mallarımı oraya dağıtacağım.
19 Ve canıma diyeceğim: Canım, uzun yıllar yetecek kadar malın var; rahatına bak, ye, iç, eğlen.
20 Fakat Allah ona dedi: Ey akılsız, bu gece canın senden istenecek. Öyleyse sağladığın şeyler kime ait olacak?
21 Kendisi için servet biriktiren, fakat Tanrı katında zengin olmayan kişi de böyledir.
22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: " Bu nedenle size şunu söylüyorum: Ne yiyeceğiniz konusunda canınız için, ne giyeceğiniz konusunda da bedeniniz için kaygılanmayın.
23 Can, etten, beden ise giyecekten daha önemlidir.
24 Kargaları düşünün; ne ekerler, ne biçerler; ne ambarları, ne de kilerleri vardır. Ama Tanrı onları besler. Siz kuşlardan çok daha üstünsünüz!
25 Sizden hanginiz düşünerek boyunu bir arşın uzatabilir?
26 Eğer en küçük şeyi bile yapamıyorsanız, öbürünü niçin dert ediniyorsunuz?
27 Zambakların nasıl büyüdüklerine bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size derim ki, bütün görkemine rağmen Süleyman bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.
28 Öyleyse Tanrı, bugün kırda olan, yarın ocağa atılan otu böyle giydiriyorsa, sizi ne kadar daha çok giydirecektir, ey kıt imanlılar?
29 Ne yiyeceğinizi, ne içeceğinizi düşünmeyin; kuşku içinde de olmayın.
30 Çünkü dünyanın bütün milletleri bütün bunları ararlar. Babanız da sizin bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir.
31 Fakat siz daha ziyade Allah'ın melekûtunu arayın; o zaman bütün bunlar da size verilecektir.
32 Korkmayın, küçük sürü! Çünkü Babanız size krallığı vermeyi uygun gördü.
33 Sahip olduklarınızı satın, sadaka verin; kendinize eskimeyen keseler edinin; göklerde tükenmeyen bir hazine edinin; oraya hırsız yaklaşmaz, güve de onu bozmaz.
34 Çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.
35 Beliniz bağlı olsun ve kandilleriniz yansın.
36 Ve sizler, efendilerinin düğünden dönmesini bekleyen, gelip kapıyı çaldığında hemen kapıyı açacak olan adamlar gibisiniz.
37 Efendileri gelince uyanık bulunan hizmetkârlar ne mutlu kişilerdir. Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, onları sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecektir.
38 Ve eğer ikinci veya üçüncü nöbette gelirse ve onları böyle bulursa, o hizmetkarlar ne mutludur.
39 Şunu da bilin ki, eğer evin sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi uyanık kalırdı ve evinin soyulmasına izin vermezdi.
40 Bunun için siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz bir saatte gelecektir.
41 Bunun üzerine Petrus, "Ya Rab" dedi, "Bu benzetmeyi bize mi anlatıyorsun, yoksa herkese mi?"
42 Ve Rab dedi: Peki, efendisinin ev halkının üzerine yönetici olarak atayacağı, onlara vaktinde yiyecek paylarını verecek olan o sadık ve akıllı kâhya kimdir?
43 Efendisi geldiğinde bunu yaparken bulduğu kul ne mutlu kişidir.
44 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı onu bütün malının üzerinde egemen kılacak.

45 Fakat eğer o kul yüreğinden, Efendim gelmekte gecikiyor derse, ve hizmetkârları ve cariyeleri dövmeye, yiyip içmeye ve sarhoş olmaya başlarsa;
46 O kulun efendisi, onun beklemediği bir günde, onun beklemediği bir saatte gelecek, onu parçalayacak ve ona kâfirlerle beraber bir pay verecektir.
47 Efendisinin isteğini bilip de kendini hazırlamayan, isteğine göre davranmayan o kul çok kırbaçlanacaktır.
48 Fakat bilmeyen ve kırbaçlanmaya değer şeyler yapan kişi az kırbaçla dövülecektir. Çünkü kime çok verilmişse, ondan çok istenecektir; ve kime çok şey emanet edilmişse, ondan daha fazlası istenecektir.
49 Ben yeryüzüne ateş göndermeye geldim; eğer ateş tutuşmuşsa ne yapacağım?
50 Fakat vaftiz edilmem gereken bir vaftizim var; ve bu gerçekleşinceye kadar nasıl da zorlanıyorum!
51 Yeryüzünde barışı sağlamak için geldiğimi mi sanıyorsunuz? Size diyorum ki, hayır; fakat daha ziyade ayrılık getirmek için geldim.
52 Çünkü bundan böyle bir evde beş kişi, üçü ikiye, ikisi üçe karşı bölünmüş olacak.
53 Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır.
54 İsa halka da şöyle dedi: Batıdan bir bulutun yükseldiğini gördüğünüzde, hemen, 'Sağanak geliyor' diyorsunuz; ve öyle de oluyor.
55 Ve güney rüzgârının estiğini gördüğünüzde, "Sıcak olacak" dersiniz; ve öyle olur.
56 Ey ikiyüzlüler! Göğün ve yerin görünümünü seçebiliyorsunuz da, şimdiki zamanı nasıl seçemiyorsunuz?
57 Evet, niçin kendi aranızda neyin doğru olduğuna karar vermiyorsunuz?
58 Hasmınla birlikte yargıca giderken yolda olduğun zaman, ondan kurtulmaya çalış. Yoksa o seni yargıca götürür, yargıç seni gardiyana teslim eder, gardiyanın da seni zindana atmasına göz yummaz.
59 Sana diyorum ki, son kuruşu ödemeden oradan ayrılmayacaksın.

BÖLÜM 13

1 O sırada orada bulunan bazıları, Pilatus'un Celililer'in kanlarını kendi kurbanlarıyla karıştırdığını anlattılar.
2 İsa onlara cevap verip dedi: Bu Celililerin, bu acılara katlanmaları yüzünden, bütün Celililerden daha günahlı olduklarını mı sanıyorsunuz?
3 Size şunu diyorum: Hayır, tövbe etmezseniz, hepiniz aynı şekilde mahvolacaksınız.
4 Yoksa Siloam'daki kulenin üzerlerine yıkılıp öldürülen o on sekiz kişinin, Yeruşalim'de oturanların hepsinden daha günahkâr olduklarını mı sanıyorsunuz?
5 Size şunu diyorum: Hayır, tövbe etmezseniz, hepiniz aynı şekilde mahvolacaksınız.
6 İsa şu benzetmeyi de anlattı: Bir adamın bağında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı.
7 Sonra bağcıya dedi: İşte, üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağı neden meşgul ediyor?
8 Ve o cevap verip dedi: Efendim, bu yıl da onu bırak, ta ki etrafını kazıp gübreleyeyim.
9 Eğer meyve verirse, iyi; eğer vermezse, ondan sonra onu kesersin.
10 Ve Şabat günü havralardan birinde öğretiyordu.
11 Ve işte, on sekiz yıldır hastalık ruhu içinde bulunan, boynu bükük, artık doğrulamayan bir kadın vardı.
12 İsa onu görünce yanına çağırdı ve ona dedi: Kadın, hastalığından kurtuldun.
13 Ve ellerini onun üzerine koydu; ve o hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltti.
14 Havra yöneticisi ise İsa'nın Sebt günü hastayı iyileştirmesinden ötürü öfkelenerek cevap verdi ve halka, "İnsanların çalışması gereken altı gün vardır. Öyleyse, o günlerde gelip iyileşin, Sebt günü değil" dedi.
15 Bunun üzerine Rab ona cevap verip dedi: Ey ikiyüzlü! Her biriniz Sebt günü öküzünü ya da eşeğini ahırdan çözüp sulamaya götürmez mi?
16 Ve bu kadın, Şeytan'ın bağladığı İbrahim'in kızıdır ve bu on sekiz yıldır Şabat günü bu bağdan çözülmesi gerekmez mi?
17 İsa bunları söyleyince, bütün muhalifleri utandılar; bütün halk da onun yaptığı bütün görkemli işlerden ötürü sevinç duydu.
18 Sonra dedi: Tanrı'nın krallığı neye benzer? Ve ben onu neye benzeteyim?
19 Bu, bir adamın alıp bahçesine ektiği hardal tanesine benzer; o da büyüyüp büyük bir ağaç oldu ve gökteki kuşlar onun dallarında barındılar.
20 Ve yine dedi: Tanrı'nın krallığını neye benzeteyim?
21 Bu, bir kadının alıp üç ölçek una gizlediği, hepsi mayalanana kadar devam eden mayaya benzer.
22 Kentleri ve köyleri dolaşıp ders veriyor, Yeruşalim'e doğru yolculuk ediyordu.
23 Sonra biri ona dedi: Efendim, kurtulanlar az mıdır? Ve onlara dedi:
24 Dar kapıdan girmeye çalışın. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmek isteyecek, ama giremeyecek.
25 Ev sahibi kalkıp kapıyı kapayınca, siz de dışarıda durup kapıyı çalmaya ve, Ya Rab, ya Rab, bize aç demeye başlayınca, o da size, Nereden olduğunuzu bilmiyorum, diye cevap verecek.
26 O zaman şöyle demeye başlayacaksınız: Senin huzurunda yedik, içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin.
27 Fakat o diyecek: Size diyorum ki, nereden olduğunuzu bilmiyorum; ey bütün fesatçılar, benden uzak durun.
28 İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın egemenliğinde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
29 Ve onlar doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden gelip Tanrı'nın egemenliğinde oturacaklar.
30 Ve işte, sonuncular birinci olacak, ve ilkler de sonuncu olacak.
31 Aynı gün Ferisilerden bazıları gelip İsa'ya, "Çık dışarı, buradan git! Çünkü Hirodes seni öldürecek" dediler.
32 İsa onlara, " Gidin, o tilkiye söyleyin, 'İşte, ben cinleri kovuyorum, her gün ve her yarın hastaları iyileştiriyorum, üçüncü gün de olgunluğa ereceğim' dedi.
33 Bununla birlikte, bugün, yarın ve ertesi gün de yürümem gerek. Çünkü bir peygamberin Yeruşalim'den yok olması mümkün değildir.
34 Ey Yeruşalim, peygamberleri öldüren ve kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuğun yavrularını

kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz!
35 İşte, eviniz size ıssız bırakılacak. Ve doğrusu size derim ki, Rabbin adıyla gelen mübarek olsun diyeceğiniz zamana kadar beni bir daha göremeyeceksiniz.

BÖLÜM 14

1 Ve bir Sebt günü, önde gelen Ferisilerden birinin evine ekmek yemeye girdiğinde, onlar onu gözetliyorlardı.
2 Ve işte, onun önünde, vücudu su toplamış bir adam vardı.
3 İsa cevap verip din bilginlerine ve Ferisilere şöyle dedi: Sebt günü hastaları iyileştirmek yasal mıdır?
4 Ve sustular. Ve onu alıp iyileştirdi, ve salıverdi;
5 Ve onlara cevap verip dedi: Hanginizin eşeği ya da öküzü çukura düşerse, Sebt günü onu hemen çıkarmaz?
6 Ve ona bu şeylere bir daha cevap veremediler.
7 Ve davetlilere, baş odaları nasıl seçtiklerini not ederek bir benzetme anlattı ve onlara şöyle dedi:
8 Bir kimse seni bir düğüne çağırdığında, en üst katta oturma. Yoksa senden daha şerefli bir kimse çağırabilir.
9 Ve sana ve ona emir veren gelip sana, Bu adama yer ver, deseler; ve sen utanarak en alt kattaki odaya yerleşmeye başlarsın.
10 Fakat sana emredildiği zaman, en alt kattaki odaya git ve otur; seni emreden gelince, sana, 'Dostum, daha yukarı çık,' desin; o zaman seninle birlikte sofrada oturanların önünde tapınırsın.
11 Çünkü kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.
12 O zaman kendisine yalvarana da dedi: " Bir akşam yemeği veya şölen verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırırlar da sana karşılık verilir."
13 Fakat ziyafet verdiğin zaman, yoksulları, sakatları, topalları, körleri çağır.
14 Ve sen mutlu olacaksın; çünkü sana karşılık veremezler; çünkü doğruların dirilişinde karşılık göreceksin.
15 Sofrada oturanlardan biri bu sözleri işitince, İsa'ya, "Tanrı'nın egemenliğinde ekmek yiyecek olana ne mutlu!" dedi.
16 Sonra ona dedi: Bir adam büyük bir ziyafet hazırladı ve birçok kişiye şöyle dedi:
17 Akşam yemeği vaktinde hizmetçisini gönderip davetlilere, "Gelin, çünkü her şey hazır" dedi.
18 Ve hepsi birden özür dilemeye başladılar. Birincisi ona dedi ki, Bir parça toprak satın aldım ve gidip görmem gerek; yalvarırım beni mazur gör.
19 Bir başkası da, "Beş çift öküz aldım, onları sınamaya gidiyorum" dedi. "Lütfen beni mazur görün."
20 Bir başkası da, "Ben evlendim, bu nedenle gelemiyorum" dedi.
21 Ve o hizmetkâr geldi ve efendisine bunları gösterdi. Sonra ev sahibi öfkelenerek hizmetkârına dedi: Çabuk şehrin sokaklarına ve ara sokaklarına çık ve buraya yoksulları, sakatları, topalları ve körleri getir.
22 Ve hizmetkâr dedi: Efendim, senin emrettiğin gibi yapıldı, ve yine de yer var.
23 Efendi hizmetkâra, "Çık yollara ve çalılıklara, onları içeri girmeye zorla ki, evim dolsun" dedi.
24 Çünkü size derim ki, çağrılanlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.
25 Ve büyük kalabalıklar onunla birlikte gidiyordu. O da dönüp onlara dedi:
26 Eğer bir kimse bana gelir de babasından, annesinden, karısından, çocuklarından, kardeşlerinden, hatta kendi canından nefret etmezse, benim öğrencim olamaz.
27 Ve her kim haçını yüklenip ardımdan gelmezse, benim öğrencim olamaz.
28 Sizden hanginiz bir kule yapmak isterse, önce oturup yapacağı masrafı, onu tamamlamaya yetecek kadar parası olup olmadığını hesap etmez?
29 Yoksa, temeli attıktan sonra bitiremezse, onu görenlerin hepsi onunla alay etmeye başlar.
30 Bu adam inşa etmeye başladı, ama bitiremedi dedi.
31 Yahut hangi kral, başka bir krala karşı savaşmaya gittiğinde, yirmi bin askerle kendisine saldıran birine on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup danışmaz mı?
32 Yahut, diğeri henüz çok uzaktayken, bir elçi gönderip barış koşulları ister.
33 Aynı şekilde sizden her kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, benim öğrencim olamaz.
34 Tuz iyidir; fakat tuz tadını yitirirse, ona ne ile tat verilebilir?
35 Ne toprağa, ne de gübre yığınına uygundur; fakat insanlar onu dışarı atarlar. Kulağı olan işitsin.

BÖLÜM 15

1 O zaman bütün vergi görevlileri ve günahkârlar onu dinlemek için yanına geliyorlardı.
2 Ferisiler ve din bilginleri ise, "Bu adam günahkârları kabul ediyor ve onlarla birlikte yemek yiyor" diye mırıldandılar.
3 Ve onlara şu benzetmeyi anlattı:
4 Sizden hanginizin yüz koyunu olsa ve bunlardan birini kaybetse, doksan dokuzu çölde bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi?
5 Onu bulunca da sevinçle omuzlarına alır.
6 Eve gelince dostlarını ve komşularını çağırıp onlara, "Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybolan koyunumu buldum" der.
7 Size şunu söyleyeyim ki, tövbe eden bir tek günahkâr için gökte duyulan sevinç, tövbeye gerek duymayan doksan dokuz doğru kişi için duyulan sevinçten daha büyük olacaktır.
8 Ya da on gümüş parası olan bir kadın, bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürmez ve onu bulana dek dikkatle aramaz mı?
9 Onu bulunca da dostlarını ve komşularını çağırıp, "Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybettiğim parçayı buldum" der.
10 Aynı şekilde size şunu söyleyeyim, tövbe eden bir tek günahkâr için Tanrı'nın melekleri önünde sevinç duyulur.
11 Ve dedi: Bir adamın iki oğlu vardı:
12 Ve onlardan küçüğü babasına dedi: Baba, bana düşen malın payını ver. Ve geçimini onlara paylaştırdı.
13 Ve çok geçmeden küçük oğul hepsini toplayıp uzak bir memlekete gitti ve orada sefahatle malını çarçur etti.
14 Ve her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi; ve o da yokluk çekmeye başladı.
15 Ve gidip o memleketin bir vatandaşına bağlandı; ve onu tarlasına domuz gütmeye gönderdi.

16 Domuzların yediği kabuklarla karnını doyurmak istiyordu; ama kimse ona vermiyordu.
17 Kendine gelince, "Babamın nice ücretli işçisinin bol ve bol ekmeği var, ben ise açlıktan ölüyorum" dedi.
18 Kalkıp babamın yanına gideceğim ve ona diyeceğim ki, Baba, göğe ve sana karşı günah işledim.
19 Ve artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim; beni ücretli işçilerinden biri gibi yap.
20 Ve kalkıp babasının yanına geldi. Fakat daha çok uzakta iken, babası onu gördü ve acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü.
21 Oğlu ona dedi: Baba, hem göğe, hem de senin önünde günah işledim; artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.
22 Fakat baba hizmetkârlarına dedi: En iyi kaftanı getirin, ona giydirin; parmağına yüzük, ayaklarına da çarık takın.
23 Ve semiz buzağıyı buraya getirin, kesin; yiyelim, eğlenelim.
24 Çünkü bu oğlum ölmüştü, yeniden dirildi; kaybolmuştu, bulundu. Ve eğlenmeye başladılar.
25 Büyük oğlu ise tarladaydı. Eve yaklaşınca müzik ve oyun sesleri duydu.
26 Hizmetçilerden birini çağırıp, bunların ne anlama geldiğini sordu.
27 Ve ona dedi: Kardeşin geldi; ve baban semiz buzağıyı kesti, çünkü onu sağ salim aldı.
28 Ve öfkelendi, içeri girmek istemedi; bunun üzerine babası dışarı çıktı ve ona yalvardı.
29 O da babasına cevap verip dedi: İşte, bunca yıldır sana hizmet ediyorum, hiçbir zaman emrini çiğnemedim. Yine de arkadaşlarımla eğleneyim diye bana bir oğlak vermedin.
30 Fakat fahişelerle senin geçimini yiyen oğlun gelince, onun için semiz buzağıyı kestin.
31 Ve ona dedi: Oğul, sen daima benimlesin, ve neyim varsa hepsi senindir.
32 Sevinmek ve neşelenmek gerekti; çünkü kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.

BÖLÜM 16

1 İsa öğrencilerine de şöyle dedi: Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Bu kâhyanın mallarını israf ettiği kendisine bildiriliyordu.
2 Ve onu çağırıp dedi: Senin hakkında bunları nasıl işitiyorum? Kâhyalığının hesabını ver; çünkü artık kâhya olmayabilirsin.
3 Bunun üzerine kâhya kendi kendine, "Ne yapacağım?" dedi. "Çünkü efendim kâhyalığı benden alıyor. Kazı yapamıyorum; dilenmekten utanıyorum."
4 Kâhyalıktan alındığım zaman beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağıma karar verdim.
5 Bunun üzerine efendisinin bütün borçlularını yanına çağırdı ve birincisine, "Efendime ne kadar borcun var?" diye sordu.
6 Ve dedi: Yüz ölçek yağ. Ve ona dedi: Senetini al, hemen otur ve elli yaz.
7 Sonra bir başkasına sordu: Ne kadar borcun var? O da dedi: Yüz ölçek buğday. Ona da dedi: Senetini al ve seksen yaz.
8 Ve efendi, adaletsiz kâhyayı akıllıca davrandığı için övdü; çünkü bu dünyanın çocukları, kendi kuşaklarında, ışık çocuklarından daha akıllıdırlar.
9 Ve ben size diyorum ki, kendinize haksızlık mamonunun dostlarını edinin; ta ki, başarısızlığa uğradığınızda sizi ebedî meskenlere kabul etsinler.
10 En küçük işte sadık olan, çok işte de sadıktır. En küçük işte haksız olan, çok işte de haksızdır.
11 Öyleyse, haksız malda sadık olmadıysanız, gerçek zenginliği size kim emanet eder?
12 Eğer başkasına ait olanda sadık olmadıysanız, kendinize ait olanı size kim verebilir?
13 Hiçbir hizmetçi iki efendiye hizmet edemez; çünkü ya birinden nefret eder, öbürünü sever; ya da birine tutunur, öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de mala hizmet edemezsiniz.
14 Ve açgözlü olan Ferisiler de bütün bu şeyleri işitip, onunla alay ettiler.
15 İsa onlara dedi: Siz insanlar önünde kendinizi haklı çıkaranlarsınız; fakat Allah yüreğinizi bilir. Çünkü insanlar arasında yüceltilen şey, Allah katında iğrençtir.
16 Tevrat ve peygamberler Yahya'ya kadar vardı. O zamandan beri Tanrı'nın egemenliği duyuruluyor ve herkes ona girmek için çabalıyor.
17 Ve gökle yerin geçmesi, yasanın bir noktasının bozulmasından daha kolaydır.
18 Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.
19 Mor ve ince keten giyinen, her gün bolluk içinde yaşayan zengin bir adam vardı.
20 Ve kapısının önüne yaralarla dolu Lazar adında bir dilenci yatırılmıştı.
21 Ve zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmak istiyordu; üstelik köpekler gelip onun yaralarını yaladılar.
22 Ve fakir adam öldü ve melekler tarafından İbrahim'in koynuna taşındı; zengin adam da öldü ve gömüldü;
23 Ve ölüler diyarında azap içinde gözlerini kaldırıp, uzakta İbrahim'i ve onun koynunda Lazer'i gördü.
24 Ve ağlayarak dedi: Baba İbrahim, bana merhamet et ve Lazer'i gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin; çünkü bu alevde azap çekiyorum.
25 Fakat İbrahim dedi: Oğlum, sen hayattayken iyi şeyleri, Lazarus'a da kötü şeyleri aldığını hatırla. Şimdi ise o teselli ediliyor, sen ise azap çekiyorsun.
26 Ve bütün bunların yanı sıra, bizimle sizin aranızda büyük bir uçurum var; öyle ki, buradan size geçmek isteyenler geçemezler, ve oradan gelenler de bize geçemezler.
27 O zaman dedi: Ey baba, yalvarırım onu babamın evine gönder.
28 Çünkü beş kardeşim var; İsa onlara da tanıklık etsin ki, onlar da bu azap yerine düşmesinler.
29 İbrahim ona dedi: Musa ve peygamberler var; onları dinlesinler.
30 Ve dedi: Hayır, baba İbrahim; fakat ölülerden biri onlara giderse, tövbe ederler.
31 Ve ona dedi: Eğer Musa'yı ve peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar.

BÖLÜM 17

1 Sonra öğrencilerine dedi: Günahların gelmesi kaçınılmazdır; ama günahların geldiği kişiye yazıklar olsun!
2 Boynuna bir değirmen taşı bağlanıp denize atılması, bu küçüklerden birini günaha sokmasından daha iyidir.
3 Dikkat edin: Kardeşiniz size karşı günah işlerse onu azarlayın; tövbe ederse onu bağışlayın.
4 Eğer günde yedi kez sana karşı suç işlerse ve günde yedi kez sana dönüp, "Tövbe ediyorum" derse, onu bağışlayacaksın.
5 Resuller de Rabbe, "İmanımızı artır" dediler.
6 Ve Rab dedi: Eğer hardal tanesi kadar imanınız olsaydı, şu dut ağacına, 'Kökünden sökül, denize dikil!' derdiniz; o da size itaat ederdi.
7 Fakat sizden hanginizin çift süren ya da hayvan otlatan bir hizmetkârı varken, tarladan dönünce ona, 'Git, sofraya otur' der?
8 Ve ona, "Yemek yiyeceğim şeyi hazırla, kuşağını bağla ve ben yiyip içene kadar bana hizmet et; ondan sonra sen yiyip içeceksin," demeyecek misin?
9 Kendisine emredilen şeyleri yaptığı için o hizmetkara teşekkür ediyor mu? Hayır, bilmiyorum.
10 Aynı şekilde siz de, size emredilen bütün şeyleri yaptıktan sonra, "Biz faydasız kullarız; görevimizi yaptık" deyin.
11 Ve Yeruşalim'e doğru giderken, Samiriye ve Celile'nin ortasından geçiyordu.
12 Ve bir köye girdiğinde, uzakta duran on cüzzamlı adamla karşılaştı:
13 Ve seslerini yükselterek, "İsa, Üstat, bize merhamet et!" dediler.
14 Ve onları görünce, " Gidin, kendinizi kâhinlere gösterin" dedi. Ve öyle oldu ki, onlar giderken temizlendiler.
15 Ve onlardan biri, kendisinin iyileştiğini görünce geri döndü ve yüksek sesle Tanrı'yı yüceltti:
16 Ve yüzüstü ayaklarına kapanıp ona şükretti; ve o bir Samiriyeliydi.
17 İsa cevap verip dedi: On kişi temizlenmedi mi? Ama dokuz kişi nerede?
18 Tanrı'ya yücelik sunmak için geri dönenlerden hiçbiri bu yabancıdan başkası olmadı.
19 Ve ona dedi: Kalk, git; imanın seni kurtardı.
20 Ferisiler kendisine, Tanrı'nın krallığı ne zaman gelecek diye sorduklarında, onlara şöyle cevap verdi: Tanrı'nın krallığı gözle görülür bir şekilde gelmez.
21 Ne, 'İşte burada!', ne de 'İşte orada!' demeyecekler. Çünkü Tanrı'nın egemenliği içinizdedir.
22 Sonra öğrencilerine dedi: İnsanoğlunun günlerinden birini görmeyi arzulayacağınız günler gelecek, ama göremeyeceksiniz.
23 Ve sana, "Buraya bak," veya "oraya bak," diyecekler; "onların ardınca gitme, onları izleme."
24 Çünkü göğün bir ucundan çakan şimşek, göğün öbür ucuna kadar nasıl parlarsa, İnsanoğlu da kendi gününde öyle olacaktır.
25 Fakat önce çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir.
26 Nuh'un günlerinde olduğu gibi, İnsanoğlu'nun günlerinde de böyle olacaktır.
27 Nuh'un gemiye bindiği güne kadar yediler, içtiler, evlendiler, evlendirildiler. Tufan gelip hepsini yok etti.
28 Aynı şekilde Lut'un günlerinde de durum aynıydı; yiyorlardı, içiyorlardı, satın alıyorlardı, satıyorlardı, dikiyorlardı, yapıyorlardı.
29 Fakat Lut'un Sodom'dan çıktığı gün gökten ateş ve kükürt yağdı ve hepsini yok etti.
30 İnsanoğlunun ortaya çıkacağı gün de durum böyle olacaktır.
31 O gün damda bulunan ve eşyalarını evde bulunduran, aşağı inip eşyalarını almasın. Tarlada olan da geri dönmesin.
32 Lut'un karısını hatırla.
33 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecektir. Canını yitiren ise onu kurtaracaktır.
34 Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta iki kişi olacak; biri alınacak, öbürü bırakılacak.
35 İki kadın değirmende çalışacak; biri alınacak, öbürü bırakılacak.
36 Tarlada iki adam olacak; biri tutulacak, öbürü bırakılacak.
37 Ve cevap verip ona dediler: Nerede, ya Rab? Ve onlara dedi: Ceset neredeyse, kartallar oraya toplanacaklardır.

BÖLÜM 18

1 Ve onlara bunun için bir benzetme anlattı: İnsanların her zaman dua etmeleri ve yorulmamaları gerekir.
2 Şöyle dedi: Bir şehirde Tanrı'dan korkmayan, insanları umursamayan bir yargıç vardı.
3 O kentte bir dul kadın vardı; İsa'nın yanına gelip, "Hasımdan öcümü al!" dedi.
4 Ve bir süre istemedi; fakat sonra kendi kendine dedi ki: Ben Allah'tan korkmam, ve insana değer vermem;
5 Fakat bu dul kadın beni rahatsız ettiği için, onun öcünü alacağım; yoksa gelip beni usandırır.
6 Ve Rab dedi: Zalim hâkimin ne dediğini dinleyin.
7 Ve Tanrı, gece gündüz kendisine yalvaran kendi seçilmişlerinin öcünü almayacak mı? Oysa Tanrı, onlara uzun süre katlansa bile,
8 Size şunu söylüyorum ki, onların öcünü tez alacaktır. Fakat İnsanoğlu gelince, yeryüzünde iman bulacak mı?
9 Ve kendilerine güvenip de başkalarını hor gören bazı kimselere şu benzetmeyi anlattı:
10 İki adam dua etmek için tapınağa çıktı; biri Ferisi, öbürü vergi görevlisiydi.
11 Ferisi ayağa kalkıp kendi kendine şöyle dua etti: Tanrım, sana şükürler olsun ki, ben öteki insanlar gibi değilim; gaspçılar, haksızlar, zina edenler, hatta şu vergi görevlisi gibi değilim.
12 Haftada iki kez oruç tutuyorum, sahip olduğum her şeyin onda birini veriyorum.
13 Vergi görevlisi ise uzakta durup gözlerini göğe doğru kaldırmak istemedi, ancak göğsüne vurarak, "Tanrım, ben günahkara merhamet et" dedi.
14 Size şunu söyleyeyim ki, bu adam ötekinden daha haklı olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.
15 Ayrıca, kendisine küçük çocuklar da getiriyorlardı; onlara da dokunsun diye. Fakat öğrencileri bunu görünce onları azarladılar.

16 Fakat İsa onları yanına çağırıp dedi: " Bırakın, çocuklar yanıma gelsinler, onlara engel olmayın. Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir."
17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın egemenliğini küçük bir çocuk gibi kabul etmeyen, asla oraya giremez.
18 Ve bir önder O'na sordu: İyi Üstat, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?
19 İsa ona, " Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan tek bir kişi vardır; o da Tanrı'dır."
20 Sen şu emirleri bilirsin: Zina etme, adam öldürme, çalma, yalan yere tanıklık etme, annene ve babana saygı göster.
21 Ve dedi: Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum.
22 İsa bunları işitince ona dedi: Ama senin bir eksiğin var: Bütün malını sat, onu da yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle.
23 Bunu işitince çok üzüldü; çünkü çok zengindi.
24 İsa onun çok üzgün olduğunu görünce, " Varlıklı olanların Tanrı'nın egemenliğine girmesi ne kadar da zor!" dedi.
25 Çünkü devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı egemenliğine girmesinden daha kolaydır.
26 Bunu işitenler, "Öyleyse kim kurtulabilir?" dediler.
27 Ve dedi: İnsanlar için imkânsız olan şeyler, Tanrı için mümkündür.
28 Bunun üzerine Petrus, "İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik" dedi.
29 Ve onlara dedi: Doğrusu size derim ki, Tanrı'nın egemenliği uğruna evini, ana-babasını, kardeşlerini, karısını veya çocuklarını terk eden hiç kimse yoktur.
30 Şimdiki zamanda bunların kat kat fazlasını, gelecek dünyada ise sonsuz yaşamı almayacak olan yoktur.
31 Sonra Onikileri yanına alıp onlara dedi: İşte Yeruşalim'e çıkıyoruz ve İnsanoğlu hakkında peygamberlerin yazdığı her şey yerine gelecektir.
32 Çünkü o, Milletlere teslim edilecek, alay konusu olacak, hakaret görecek ve üzerine tükürülecek.
33 Onu kırbaçlayıp öldürecekler; üçüncü gün dirilecek.
34 Ve bu sözlerden hiç birini anlamadılar; ve bu söz onlardan gizlenmişti; ve söylenen şeyleri bilmiyorlardı.
35 Ve oldu ki, Eriha'ya yaklaştığı sırada, kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu:
36 Ve kalabalığın geçtiğini işitince, bunun ne anlama geldiğini sordu.
37 Ve ona, Nâsıralı İsa'nın oradan geçtiğini söylediler.
38 Ve bağırıp dedi: Ey Davut Oğlu İsa, bana merhamet et.
39 Önünde gidenler onu azarladılar, susmasını istediler; ama o, "Ey Davut Oğlu, bana merhamet et!" diye daha çok bağırdı.
40 İsa ayağa kalkıp onun yanına getirilmesini emretti. Yaklaşınca ona sordu:
41 Dedi ki: Sana ne yapayım? Ve dedi: Ya Rab, gözlerim açılsın.
42 İsa ona, " Görme yeteneğin olsun, imanın seni kurtardı" dedi.
43 Ve o anda gözleri açıldı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Ve bütün halk bunu görünce Tanrı'ya övgüde bulundu.

BÖLÜM 19

1 İsa Eriha'ya girdi ve oradan geçti.
2 Ve işte, vergi görevlilerinin reisi olan, Zakay adında zengin bir adam vardı.
3 Ve İsa'nın kim olduğunu görmek istedi; fakat kalabalığın ortasında göremedi, çünkü boyu kısaydı.
4 Ve önden koşup, onu görmek için bir dut ağacına tırmandı; çünkü oradan geçecekti.
5 İsa oraya gelince başını kaldırıp onu görünce, " Ey Zakkay, çabuk aşağı in! Çünkü bugün senin evinde kalmam gerekiyor" dedi.
6 Ve hemen aşağı inip sevinçle onu karşıladı.
7 Bunu görünce hepsi söylenip, "Günahkâr bir adamla birlikte olmaya gitti" dediler.
8 Zakkay ayağa kalkıp Rabbe dedi: İşte, Rab, malımın yarısını yoksullara veriyorum; eğer bir kimseden iftira ile bir şey almışsam, ona dört katını geri veriyorum.
9 İsa ona dedi: Bugün bu eve kurtuluş geldi, çünkü o da İbrahim'in oğludur.
10 Çünkü İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi.
11 Bunları işittikleri zaman, İsa bir benzetme daha söyledi. Çünkü Yeruşalim'e yakındı ve Tanrı'nın egemenliğinin hemen ortaya çıkacağını düşünüyorlardı.
12 Bunun üzerine İsa şöyle dedi: Soylu bir adam, kendisine bir krallık alıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti.
13 Ve on uşağını çağırdı, onlara on liret verdi ve onlara, "Ben gelinceye kadar meşgul olun" dedi.
14 Fakat halkı ondan nefret ediyordu ve arkasından haber gönderip, "Bu adamın başımıza kral olmasını istemiyoruz" dediler.
15 Ve oldu ki, krallığı aldıktan sonra geri dönünce, parayı vermiş olduğu bu hizmetkârların yanına çağrılmasını emretti; böylece her adamın ticaretten ne kadar kazandığını öğrenecekti.
16 Sonra birincisi gelip, "Efendim, senin paran on lira kazandı" dedi.
17 Ve ona dedi: Peki, iyi hizmetkâr! Mademki az bir işte sadık kaldın, on şehre de yetki ver.
18 İkincisi gelip, "Efendim, senin paran beş lira arttı" dedi.
19 Ve ona aynı şekilde dedi: Sen de beş şehrin yöneticisi ol.
20 Başka biri gelip, "Efendim, işte senin paran burada, onu bir peçete içinde sakladım" dedi.
21 Çünkü senden korktum; çünkü sen sert bir adamsın; bırakmadığını alıyorsun, ekmediğini biçiyorsun.
22 Ve ona dedi: Ey kötü hizmetkâr, kendi ağzından seni yargılayacağım. Benim sert bir adam olduğumu, yatırmadığımı aldığımı, ekmediğimi biçtiğimi biliyordun.
23 Öyleyse neden paramı bankaya vermedin ki, geldiğimde ben de faizle paramı alayım?
24 Ve yanında duranlara dedi: Elindeki lirayı alın, on lirası olana verin.
25 (Ve ona dediler: Efendim, on lirası var.)
26 Çünkü size derim ki, kimde varsa, ona daha çok verilecek; kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacaktır.
27 Fakat bana düşman olan ve üzerlerine krallık etmemi istemeyenleri buraya getirin ve önümde öldürün.
28 Bunları söyledikten sonra önden yürüyerek Yeruşalim'e doğru çıktı.
29 Ve Beytfaci ve Beytanya'ya yaklaştığında, Zeytin Dağı denilen dağın yanına, öğrencilerinden ikisini gönderdi.

30 Dedi ki: Karşınızdaki köye gidin. Köye girdiğinizde bağlı duran, fakat üzerinde hiç kimsenin oturmadığı bir eşek yavrusu bulacaksınız. Onu çözüp buraya getirin.
31 Eğer biri size, "Onu niçin çözüyorsunuz?" diye sorarsa, ona, "Çünkü Rab ona ihtiyaç duyuyor" diyeceksiniz.
32 Gönderilenler de gittiler ve İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular.
33 Sıpayı çözerlerken, sahipleri onlara, "Sıpayı niçin çözüyorsunuz?" dediler.
34 Ve dediler: Rabbin ona ihtiyacı var.
35 Onu İsa'ya getirdiler; giysilerini eşeğin üzerine attılar ve İsa'yı da onun üzerine bindirdiler.
36 İsa giderken giysilerini yolun üzerine serdiler.
37 İsa yaklaşınca, Zeytin Dağı'nın yamacına gelince, öğrencilerinin hepsi sevinç içindeydiler ve gördükleri bütün mucizelerden ötürü yüksek sesle Tanrı'yı övüyorlardı.
38 "Rabbin adıyla gelen Kral mübarek olsun!" dediler. "Göklerde esenlik, en yücelerde yücelik olsun."
39 Kalabalığın arasından bazı Ferisiler İsa'ya, "Öğretmen, öğrencilerini azarla" dediler.
40 İsa onlara cevap verip dedi: Size şunu söyleyeyim ki, eğer bunlar sussalardı, taşlar hemen bağırırdı.
41 Ve yaklaşınca şehre baktı ve onun için ağladı.
"Keşke sen de bu gününde esenliğine ait olan şeyleri bilseydin!" dedi. Fakat şimdi bunlar gözlerinden saklıdır.
43 Çünkü düşmanlarının etrafına hendekler kazacakları, seni kuşatacakları ve her yandan sıkıştıracakları günler gelecek.
44 Ve seni yerle bir edecekler, ve içindeki çocuklarını da; ve senin içinde taş üstünde taş bırakmayacaklar; çünkü sen, senin ziyaretinin vaktini bilmiyordun.
45 Ve mabede girip, oradaki satıcıları ve satıcıları dışarı atmaya başladı;
46 Onlara, "Evim dua evidir" diye yazılmıştır, fakat siz onu haydut inine çevirdiniz" dedi.
47 Ve her gün tapınakta öğretiyordu. Fakat başkâhinler, din bilginleri ve halkın önderi onu yok etmeye çalışıyorlardı.
48 Ve ne yapacaklarını bilemiyorlardı; çünkü bütün halk onu dinlemek için çok dikkatliydi.

BÖLÜM 20

1 Ve o günlerden birinde, İsa tapınakta halka ders verip İncil'i vaaz ederken, başkâhinler ve din bilginleri, ihtiyarlarla birlikte yanına geldiler.
2 Ve ona dedi: Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Ya da sana bu yetkiyi kim verdi?
3 Ve onlara cevap verip dedi: Ben de size bir şey soracağım; ve bana cevap verin:
4 Yahya'nın vaftizi gökten miydi, yoksa insanlardan mıydı?
5 Ve kendi aralarında şöyle konuştular: Eğer, 'Gökten' dersek; 'Öyleyse niçin kendisine inanmadınız?' diyecek.
6 Fakat, "İnsanlardan" dersek, bütün halk bizi taşlayacak. Çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanıyorlar.
7 Ve nereden olduğunu söyleyemediklerini söylediler.
8 İsa onlara dedi: Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim.
9 Sonra halka şu benzetmeyi anlatmaya başladı: Bir adam bir bağ dikti, bağcılara kiraladı ve uzun zaman için uzak bir ülkeye gitti.
10 Ve mevsiminde, bağcıların yanına bir köle gönderdi, onlar da bağın ürününden kendisine versinler diye. Fakat bağcılar onu dövdüler ve eli boş gönderdiler.
11 Ve bir başka hizmetkâr daha yolladı; onu da dövdüler, ona hakaret ettiler ve eli boş gönderdiler.
12 Üçüncüsünü tekrar yolladı; onu da yaralayıp dışarı attılar.
13 O zaman bağ sahibi dedi: Ne yapayım? Sevgili oğlumu göndereyim; belki onu görünce saygı gösterirler.
14 Fakat bağcılar onu görünce, aralarında şöyle konuştular: Mirasçı budur; gelin, onu öldürelim de miras bize kalsın.
15 Böylece onu bağdan dışarı attılar ve öldürdüler. Öyleyse bağın sahibi onlara ne yapacaktır?
16 O gelip bu bağcıları yok edecek ve bağı başkalarına verecek. Bunu işittiklerinde, "Aman Allah korusun" dediler.
17 İsa onlara bakıp şöyle dedi: " Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu" diye yazılmış olan nedir?
18 O taşın üzerine düşen parçalanacak, o da kimin üzerine düşerse onu toz haline getirecek.
19 Ve başkâhinler ve din bilginleri o saatte onu yakalamak istediler; ve halktan korktular; çünkü onun bu benzetmeyi kendilerine karşı söylediğini anladılar.
20 Onu gözetliyorlardı ve kendilerini doğru adamlar gibi gösteren casuslar gönderiyorlardı; böylece onun sözlerini yakalayıp, onu valinin gücüne ve otoritesine teslim edeceklerdi.
21 Onlar da kendisine, "Öğretmenim, senin doğru söylediğini ve doğru öğrettiğini, kimsenin şahsını kabul etmediğini, fakat Tanrı yolunu doğrulukla öğrettiğini biliyoruz" diye sordular.
22 Sezar'a vergi vermemiz caiz midir, değil midir?
23 Fakat İsa onların kurnazlığını anladı ve onlara dedi: Beni neden deniyorsunuz?
24 Bana bir metelik gösterin. Üzerindeki resim ve yazı kimin? Cevap verip, Sezar'ın, dediler.
25 Ve onlara dedi: Öyleyse Sezar'ın haklarını Sezar'a, Tanrı'nın haklarını da Tanrı'ya verin.
26 Ve halkın önünde onun sözlerini kavrayamadılar; ve onun cevabına hayret ettiler ve suskun kaldılar.
27 Sonra dirilişin varlığını inkâr eden Sadukilerden bazıları ona gelip sordular:
28 "Efendimiz, Musa bize şöyle yazdı: Eğer bir adamın kardeşi karısı varken ve çocuksuz ölürse, kardeşi karısını alsın ve kardeşine soy yetiştirsin.
29 Böylece yedi kardeş vardı. Bunlardan birincisi bir kadınla evlendi ve çocuksuz öldü.
30 İkincisi de onu karı olarak aldı ve çocuksuz öldü.
31 Üçüncüsü de onu aldı; yedisi de aynı şekilde aldı; ve çocuk bırakmayıp öldüler.
32 En son kadın da öldü.
33 Öyleyse dirilişte bu kadın onlardan hangisinin karısı olacaktır? Çünkü yedisi onunla evlendi.
34 İsa da onlara cevap verip dedi: Bu dünyanın çocukları evlenirler ve evlendirilirler.
35 Fakat o dünyaya ve ölülerden dirilişe layık görülenler ne evlenirler, ne de evlendirilir.
36 Artık ölmeleri de mümkün değildir; çünkü onlar meleklere eşittirler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdırlar.
37 Ölüler dirilince Musa da çalıda Rab için, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı diye seslendi.

38 Çünkü O ölülerin değil, dirilerin Tanrısıdır. Çünkü bütün diriler O'nun için yaşarlar.
39 Bunun üzerine kâtiplerden bazıları cevap verip, Üstad, güzel söyledin, dediler.
40 Ve bundan sonra ona hiçbir soru sormaya cesaret edemediler.
41 Ve onlara dedi: Nasıl oluyor da Mesih Davut'un oğludur diyorlar?
42 Ve Davut'un kendisi Mezmurlar kitabında şöyle diyor: Rab, Rabbime dedi ki, Sağ tarafımda otur.
43 Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar.
44 Davut ona Rab diyorsa, o zaman nasıl onun oğlu olur?
45 Sonra bütün halkın önünde öğrencilerine şöyle dedi:
46 Uzun esvaplar giymeyi seven, çarşılarda selamlanmayı, havralarda en yüksek yerlere oturmayı ve şölenlerde başköşelere kurulmayı seven din bilginlerinden sakının.
47 Dul kadınların evlerini yiyip bitirenler ve gösteriş için uzun dua edenler daha büyük cezaya çarptırılacaklardır.

BÖLÜM 21

1 Ve başını kaldırıp baktı, zengin adamların armağanlarını hazineye attıklarını gördü.
2 Ve fakir bir dul kadının da oraya iki metelik attığını gördü.
3 Ve dedi: Size doğrusunu söyleyeyim, bu yoksul dul kadın hepsinden daha fazlasını attı.
4 Çünkü bunların hepsi bolluklarından Tanrı'nın armağanlarına attılar. Fakat bu kadın yoksulluğundan, elinde kalan bütün geçim malını attı.
5 Ve bazıları tapınağın güzel taşlarla ve armağanlarla nasıl süslendiğinden söz ederken, şöyle dedi:
6 İşte, gördüğünüz bu şeylerin yanı sıra, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak.
7 Ve kendisine sorup dediler: Üstad, fakat bu şeyler ne zaman olacak? Ve bu şeyler olacağı zaman hangi belirti görülecek?
8 Ve dedi: Aldanmayın! Çünkü birçokları benim adımla gelip, 'Ben Mesih'im' diyecekler; ve zaman yaklaşıyor. Onun için onların peşinden gitmeyin.
9 Fakat savaşlar ve karışıklıklar duyduğunuzda korkmayın; çünkü bunların önce olması gerekir, ama son hemen gelmez.
10 Sonra onlara dedi: Millet millete, krallık krallığa karşı ayaklanacak.
11 Ve birçok yerde büyük depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar olacak; ve gökten korkunç manzaralar ve büyük belirtiler görülecek.
12 Fakat bütün bunlardan önce size ellerini uzatacaklar ve sizi zulmedecekler; sizi havralara ve zindanlara teslim edecekler, benim adımdan ötürü kralların ve yöneticilerin önüne çıkarılacaksınız.
13 Ve sana bir şahitlik olarak dönecek.
14 Öyleyse, ne cevap vereceğinizi önceden düşünmemek için yüreğinizde kesin bir karar verin.
15 Çünkü sana öyle bir ağız ve hikmet vereceğim ki, bütün hasımların ona karşı çıkamayacak, direnemeyecek.
16 Ve hem anne babanız, hem kardeşleriniz, hem akrabalarınız, hem de dostlarınız tarafından ihanete uğrayacaksınız; ve sizden bazılarını öldürecekler.
17 Ve benim adımdan ötürü bütün insanlar sizden nefret edecekler.
18 Fakat başınızdaki bir saç teli bile yok olmayacaktır.
19 Sabrınızla canlarınızı koruyun.
20 Ve Yeruşalim'in ordularla kuşatıldığını gördüğünüz zaman, onun yıkımının yakın olduğunu bilin.
21 O zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsınlar; içinde olanlar dışarı çıksınlar; taşrada olanlar da oraya girmesinler.
22 Çünkü bunlar, yazılmış olanların hepsinin gerçekleşeceği intikam günleridir.
23 Fakat o günlerde gebe ve emzikli olanların vay haline! Çünkü memlekette büyük sıkıntı olacak ve bu kavim gazaba uğrayacak.
24 Ve kılıçtan geçirilecekler, ve bütün milletler arasında sürgün edilecekler; ve Milletlerin zamanları tamamlanıncaya kadar Yeruşalim Milletler tarafından çiğnenecek.
25 Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler olacak; yeryüzünde milletlerin şaşkınlığı, denizin ve dalgaların kükremesi olacak.
26 İnsanların yürekleri korkudan, yeryüzünde olacak olayları beklemekten titreyecek. Çünkü göklerin güçleri sarsılacak.
27 O zaman İnsanoğlunun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.
28 Ve bu şeyler olmaya başlayınca, başınızı kaldırın, çünkü kurtuluşunuz yaklaşıyor.
29 Ve onlara bir benzetme anlattı: İşte, incir ağacı ve bütün ağaçlar;
30 Onlar filizlenince, yazın yaklaştığını kendiniz görüp anlıyorsunuz.
31 Aynı şekilde siz de bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı'nın egemenliğinin yaklaştığını bilin.
32 Size doğrusunu söyleyeyim, her şey tamamlanıncaya dek bu kuşak ortadan kalkmayacaktır.
33 Gök ve yer ortadan kalkacak, fakat benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.
34 Kendinize dikkat edin; yoksa oburluk, sarhoşluk ve dünya kaygılarıyla yüreğiniz taşar da o gün ansızın gelip çatar.
35 Çünkü yeryüzünde oturanların hepsine bir tuzak gibi gelecektir.
36 Bunun için uyanık durun, her zaman dua edin ki, gerçekleşecek bütün bu şeylerden kurtulmaya ve İnsanoğlunun önünde durmaya layık görülesiniz.
37 İsa gündüzleri tapınakta ders veriyordu; geceleri ise dışarı çıkıp Zeytin Dağı denilen dağda kalıyordu.
38 Ve bütün halk sabahleyin erkenden tapınağa gelip O'nu dinledi.

BÖLÜM 22

1 Mayasız Ekmek Bayramı, yani Fısıh Bayramı yaklaşıyordu.
2 Başkâhinler ve din bilginleri, halktan korktukları için onu nasıl öldürebileceklerini araştırmaya başladılar.
3 Sonra Şeytan, on ikilerden olan İskariyot lakaplı Yahuda'nın içine girdi.
4 Ve gidip başkâhinler ve komutanlarla, İsa'yı onlara nasıl ele verebileceğini görüştü.
5 Ve sevindiler ve kendisine para vermek üzere antlaşma yaptılar.
6 Ve vaat etti ve kalabalığın yokluğunda onu onlara ele verme fırsatı aradı.

7 Sonra Fısıh kurbanının kesilmesi gereken mayasız ekmek günü geldi.
8 Sonra Petrus'la Yuhanna'yı gönderip, " Gidin, bizim için Fısıh yemeğini hazırlayın da yiyelim" dedi.
9 Ve ona dediler: Nerede hazırlayacağız?
10 Ve onlara dedi: İşte, şehre girdiğinizde, su testisi taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Onu girdiği eve kadar izleyin.
11 Ev sahibine şöyle diyeceksiniz: Öğretmen sana, 'Öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini nerede yiyeceğim?' diyor.
12 Ve size döşenmiş büyük bir üst oda gösterecek; orada hazırlayın.
13 Onlar da gidip kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeğini hazırladılar.
14 Ve vakti gelince, İsa oturdu ve on iki resul de onunla beraberdi.
15 Ve onlara dedi: Acı çekmeden önce bu Fısıh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzuladım.
16 Çünkü size şunu derim: Tanrı'nın egemenliğinde tamamlanıncaya dek, bundan bir daha onu yemeyeceğim.
17 Ve kâseyi alıp şükretti ve dedi: Bunu alın, aranızda paylaşın.
18 Çünkü size şunu söyleyeyim: Tanrı'nın egemenliği gelinceye kadar asmanın ürününden içmeyeceğim.
19 Sonra ekmek aldı, şükretti, ekmeği böldü ve onlara vererek, " Bu sizin uğrunuza verilen bedenimdir" dedi. "Beni anmak için bunu yapın."
20 Aynı şekilde akşam yemeğinden sonra kâseyi de alıp şöyle dedi: Bu kâse, sizin uğrunuza dökülen kanımla gerçekleşen yeni ahittir.
21 Fakat işte, bana ihanet edenin eli benimle birlikte sofradadır.
22 Ve gerçekten İnsanoğlu, kararlaştırıldığı gibi gidiyor; ama onu ele veren adamın vay haline!
23 Ve aralarında bu işi kimin yapacağını sormaya başladılar.
24 Aralarında kimin en büyük sayılacağı konusunda da çekişme çıktı.
25 Ve onlara dedi: Milletlerin kralları onlara egemenlik ederler; ve onlara yetki verenlere hayırsever denir.
26 Fakat siz böyle olmayacaksınız; aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; önde olan, hizmet eden gibi olsun.
27 Çünkü hangisi daha büyüktür, sofrada oturan mı, yoksa hizmet eden mi? Sofrada oturan değil midir? Ben aranızda hizmet eden biri gibiyim.
28 Sizler, benim denemelerimde benimle birlikte kalanlarsınız.
29 Ve Babam bana nasıl bir krallık tayin ettiyse, ben de size öyle bir krallık tayin ediyorum.
30 Ta ki, krallığımda soframda yiyip içesiniz ve tahtlarda oturup İsrail'in on iki kabilesini yargılayasınız.
31 Ve Rab dedi: Şimon, Şimon, işte Şeytan sizi buğday gibi elemek istedi.
32 Fakat ben senin için dua ettim ki, imanın sarsılmasın; ve döndüğün zaman kardeşlerini kuvvetlendir.
33 Ve ona dedi: Efendim, ben seninle beraber hem zindana, hem de ölüme gitmeye hazırım.
34 Ve dedi: Sana diyorum ki, Petrus, beni tanıdığını üç kere inkâr etmeden bugün horoz ötmeyecek.
35 Ve onlara dedi: Ben sizi kesesiz, torbasız ve ayakkabısız gönderdiğim zaman, bir şeye ihtiyacınız olmadı mı? Ve dediler: Hiçbir şey.
36 Sonra onlara dedi: Fakat şimdi, kesesi olan onu alsın, kesesi de yanında olsun; kılıcı olmayan, elbisesini satıp bir kılıç satın alsın.
37 Çünkü size derim ki, yazılmış olan bu şeyin benim içimde gerçekleşmesi gerek: O, suçlularla birlikte sayıldı. Çünkü benimle ilgili olan şeyler sona ermiştir.
38 Ve dediler: Efendim, işte burada iki kılıç var. Ve onlara dedi: Yeter.
39 Ve dışarı çıkıp her zamanki gibi Zeytin dağına doğru yürüdü; öğrencileri de onu izlediler.
40 Oraya varınca onlara, " Dua edin ki, ayartılmayasınız" dedi.
41 Ve onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı, diz çöküp dua etti:
42 Dedi ki, Baba, eğer istersen bu kâseyi benden uzaklaştır. Ancak benim değil, senin isteğin olsun.
43 Ve gökten ona bir melek göründü ve onu güçlendirdi.
44 Ve büyük bir acı içinde olduğundan daha hararetle dua etti; teri, sanki yere düşen iri kan damlaları gibiydi.
45 Ve duadan kalkıp öğrencilerinin yanına geldiğinde, onları üzüntüden uyur buldu.
46 Ve onlara dedi: Niçin uyuyorsunuz? Kalkın ve dua edin ki, imtihana düşmeyesiniz.
47 İsa daha konuşurken, bir kalabalık belirdi. Onikilerden biri olan Yahuda adında biri de onların önüne çıktı ve İsa'yı öpmek için yanına yaklaştı.
48 Fakat İsa ona dedi: Yahuda, İnsanoğlunu bir öpücükle mi ele veriyorsun?
49 Çevresindekiler olacakları görünce, "Ya Rab, kılıçla vuralım mı?" diye sordular.
50 İçlerinden biri başkâhinin hizmetkârını vurarak sağ kulağını kesti.
51 Ve İsa cevap verip dedi: Buraya kadar sabredin. Ve kulağına dokundu ve onu iyileştirdi.
52 Bunun üzerine İsa, kendisine gelen başkâhinlere, mabet komutanlarına ve ihtiyarlara, " Kılıçlarla ve sopalarla hırsıza karşı çıkar gibi dışarı mı çıkıyorsunuz?" dedi.
53 Her gün mabette sizinle birlikte olduğumda, bana el uzatmadınız. Fakat bu sizin saatinizdir, karanlığın kudretidir.
54 Sonra onu alıp götürdüler ve başkâhinin evine götürdüler. Petrus da uzaktan onu takip etti.
55 Ve salonun ortasında bir ateş yakıp bir araya oturduktan sonra, Petrus da onların arasına oturdu.
56 Fakat ateşin yanında oturan bir hizmetçi kız onu gördü ve dikkatle ona baktı ve dedi: Bu adam da onunla birlikteydi.
57 Ve onu inkâr ederek, Kadın, ben onu tanımıyorum, dedi.
58 Ve az sonra bir başkası onu gördü ve dedi ki, Sen de onlardansın. Ve Petrus dedi, Dostum, ben değilim.
59 Ve bir saat kadar sonra, başkaları kesin bir dille şöyle dediler: Gerçekten bu adam da onunla birlikteydi; çünkü o Celilelidir.
60 Petrus, "Adam, sen ne diyorsun, bilmiyorum" dedi. Ve daha o konuşurken, hemen horoz öttü.
61 Ve Rab dönüp Petrus'a baktı. Ve Petrus, Rabbin kendisine söylediği şu sözü hatırladı: Horoz ötmeden önce beni üç kere inkâr edeceksin.
62 Petrus dışarı çıkıp acı acı ağladı.
63 İsa'yı tutan adamlar ise onunla alay ettiler ve onu dövdüler.

64 Gözleri bağlı olarak yüzüne vurarak, "Peygamberlik et, seni vuran kimdir?" diye sordular.
65 Ve ona karşı daha birçok küfür dolu sözler söylediler.
66 Gün doğar doğmaz halkın ileri gelenleri, başkâhinler ve din bilginleri bir araya gelip İsa'yı kendi meclislerine götürüp şöyle dediler:
67 Sen Mesih misin? Bize söyle. Ve onlara dedi: Eğer size söylersem, inanmazsınız.
68 Ve eğer sana sorsam, bana cevap vermezsin, ve beni bırakmazsın.
69 Bundan böyle İnsanoğlu Tanrı'nın kudretinin sağında oturacaktır.
70 Bunun üzerine hepsi, "Öyleyse sen Tanrı'nın Oğlu musun?" dediler. İsa da onlara, " Siz benim O olduğumu söylüyorsunuz" dedi.
71 Ve dediler: Artık şahide ne ihtiyacımız var? Çünkü biz kendi ağzından işittik.

BÖLÜM 23

1 Ve bütün topluluk kalkıp İsa'yı Pilatus'a götürdüler.
2 Ve onu suçlamaya başladılar: Bu adamın milleti saptırdığını, Sezar'a vergi verilmesini yasakladığını ve kendisinin Mesih, yani Kral olduğunu söylediğini gördük.
3 Pilatus ona sordu: Sen Yahudilerin Kralı mısın? O da ona cevap verip, Sen söylüyorsun, dedi.
4 Bunun üzerine Pilatus başkâhinlere ve halka, "Bu adamda hiçbir suç bulmuyorum" dedi.
5 Ve daha da şiddetlendiler ve dediler ki: Halkı kışkırtıyor, Celile'den başlayarak buraya kadar bütün Yahudiye'de öğretiyor.
6 Pilatus Celile'den söz edildiğini duyunca, bu adamın Celileli olup olmadığını sordu.
7 Kendisinin Hirodes'in yetki alanında olduğunu öğrenince, onu Hirodes'e gönderdi; Hirodes de o sırada Yeruşalim'de bulunuyordu.
8 Hirodes İsa'yı görünce çok sevindi; çünkü uzun zamandır onu görmeyi istiyordu. Çünkü onun hakkında çok şey duymuştu ve onun tarafından yapılacak bir mucizeyi görmeyi umuyordu.
9 Sonra ona uzun uzun sorular sordu; fakat o ona hiçbir cevap vermedi.
10 Başkâhinler ve din bilginleri kalkıp onu şiddetle suçladılar.
11 Hirodes de askerleriyle birlikte O'na hakaret edip onunla alay etti, O'na gösterişli bir giysi giydirip tekrar Pilatus'a gönderdi.
12 Ve o gün Pilatus'la Hirodes birbirlerine dost oldular; çünkü daha önce aralarında düşmanlık vardı.
13 Pilatus başkâhinleri, yöneticileri ve halkı bir araya toplayıp,
14 Onlara, "Bu adamı, halkı saptıran biri olarak bana getirdiniz" dediler. "İşte, ben onu sizin önünüzde sorguya çektim ve sizin suçladığınız konularda bu adamda hiçbir suç bulamadım.
15 Hayır, Hirodes de gelmedi; çünkü seni ona gönderdim; ve işte, kendisine ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapılmadı.
16 Bu nedenle onu cezalandıracağım ve serbest bırakacağım.
17 (Çünkü bayramda onlara birini salması gerekir.)
18 Ve hepsi birden bağırıp dediler: Bu adamı uzaklaştırın, ve Barabbas'ı bize salıverin.
19 (Şehirde çıkan bir isyan ve cinayetten dolayı zindana atılmıştı.)
20 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek isteyerek onlara yeniden konuştu.
21 Fakat onlar, "Çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağırıyorlardı.
22 Üçüncü kez onlara dedi: Neden, ne kötülük yaptı? Onda ölüm cezasını gerektiren bir şey bulamadım; bundan dolayı onu cezalandıracağım ve salıvereceğim.
23 Ve onlar yüksek sesle onun çarmıha gerilmesini isteyerek hemen harekete geçtiler. Ve onların ve başkâhinlerin sesleri galip geldi.
24 Pilatus da, istedikleri gibi olması için hüküm verdi.
25 İsyan ve adam öldürme suçundan zindana atılmış olan ve istedikleri adamı serbest bıraktı. İsa'yı ise onların isteğine bıraktı.
26 İsa'yı götürürlerken, kırdan gelen Kireneli Simun adında birini yakaladılar, çarmıhı onun üzerine yüklediler; İsa'nın ardından o da çarmıhı taşıyacaktı.
27 Ve onu büyük bir kalabalık ve kadınlar topluluğu izledi; onlar da onun için ağlayıp dövünüyorlardı.
28 İsa onlara dönerek şöyle dedi: " Ey Yeruşalim kızları, benim için ağlamayın, kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.
29 Çünkü işte, öyle günler geliyor ki, "Kısırlara, hiç doğurmamış rahimlere, hiç emzirmemiş memelere ne mutlu!" diyecekler.
30 O zaman dağlara, "Üzerimize düşün," ve tepelere, "Bizi örtün" demeye başlayacaklar.
31 Çünkü yeşil ağaçta bunları yaparlarsa, kuruda ne yapılabilir?
32 Onunla birlikte öldürülmek üzere iki suçlu daha götürülüyordu.
33 Ve Golgota denilen yere vardıklarında, İsa'yı ve suçluları, birini sağında, öbürünü solunda olmak üzere, orada çarmıha gerdiler.
"Baba, onları bağışla; çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar" dedi . Ve elbiselerini aralarında paylaştılar ve kura çektiler.
35 Halk da durup baktı. Ve onlarla birlikte olan yöneticiler de, "Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın seçilmişi Mesih ise, kendini de kurtarsın" diyerek onunla alay ettiler.
36 Askerler de onunla alay ederek yanına geldiler ve ona sirke sundular.
37 Ve dedi: Eğer Yahudilerin kralı isen, kendini kurtar.
38 Ve onun üzerine Yunanca, Latince ve İbranice harflerle şu yazı da yazılmıştı: BU YAHUDİLERİN KRALIDIR.
39 Asılan suçlulardan biri de İsa'ya sövüp, "Eğer sen Mesih isen, hem kendini hem de bizi kurtar" dedi.
40 Öteki cevap verip onu azarladı: Sen de aynı mahkûmiyetin içindesin, Tanrı'dan korkmuyor musun?
41 Biz ise haklı olarak davranıyoruz; çünkü yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı.
42 Ve İsa'ya dedi: Ya Rab, sen kendi egemenliğine girdiğinde beni an.
43 İsa ona dedi: Doğrusu sana derim ki, bugün sen benimle cennette olacaksın.
44 Saat altı sularıydı ve bütün yeryüzü dokuzuncu saate kadar karanlık içinde kaldı.
45 Ve güneş karardı, ve mabedin perdesi ortasından yırtıldı.

46 İsa yüksek sesle haykırarak, " Baba, ruhumu senin ellerine teslim ediyorum" dedi. Bunu söyledikten sonra ruhunu teslim etti.
47 Yüzbaşı olup biteni görünce, Tanrı'yı yücelterek, "Gerçekten bu adam doğru bir adamdı" dedi.
48 Ve o manzaraya toplanan bütün halk, olup bitenleri görünce göğüslerini vurarak geri döndüler.
49 Ve bütün dostları ve Celile'den onu izleyen kadınlar, uzakta durup, bu şeyleri seyrediyorlardı.
50 Ve işte, Yusuf adında bir adam vardı; bir öğütçüydü; iyi bir adamdı, ve doğru bir adamdı.
51 (Onların öğüdüne ve eylemine katılmayan o adam, Yahudilerin Arimatea kentindendi; kendisi de Tanrı'nın egemenliğini bekliyordu.
52 Bu adam Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi.
53 Onu indirip keten beze sardı ve daha önce hiç kimsenin konulmadığı, taştan oyulmuş bir mezara yatırdı.
54 Ve o gün hazırlık günüydü ve Şabat yaklaşıyordu.
55 Celile'den kendisiyle birlikte gelen kadınlar da onun ardından gittiler, mezarı ve cesedinin nasıl konulduğunu gördüler.
56 Ve geri dönüp baharatlar ve merhemler hazırladılar; ve Sebt günü emre göre dinlendiler.

BÖLÜM 24

1 Haftanın ilk günü, sabahleyin çok erkenden, hazırlamış oldukları baharatlarla birlikte başka bazı şeyleri de yanlarına alarak mezara geldiler.
2 Ve taşı mezarın kenarından yuvarlanmış halde buldular.
3 İçeri girdiler, ama Rab İsa'nın cesedini bulamadılar.
4 Ve onlar bu hususta çok şaşkın oldukları sırada, işte, parlak giysiler içinde iki adam yanlarında duruyordu:
5 Ve korkup yüzlerini yere doğru eğince, onlara dediler: Diriyi neden ölüler arasında arıyorsunuz?
6 O burada yok, dirildi. Celile'deyken size nasıl söylediğini anımsayın:
7 İnsanoğlunun günahkârların eline teslim edilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi.
8 Ve onun sözlerini hatırladılar,
9 Ve mezardan dönüp bütün bunları on bire ve geri kalanların hepsine anlattı.
10 Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve onlarla birlikte bulunan diğer kadınlardı.
11 Ve onların sözleri onlara boş masallar gibi geldi ve onlara inanmadılar.
12 Bunun üzerine Petrus kalkıp mezara koştu; eğilip, keten bezlerin kendiliğinden serili olduğunu görünce, olan bitene şaşarak oradan ayrıldı.
13 Ve işte, onlardan ikisi aynı gün, Yeruşalim'e bağlı altmış ok atımı uzaklıktaki Emmaus adlı bir köye gittiler.
14 Ve olup biten bütün bu şeyleri birbirleriyle konuştular.
15 Ve onlar konuşup tartışırken, İsa'nın kendisi yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürüdü.
16 Fakat onların gözleri tutulmuştu, onu tanıyamayacaklardı.
17 Onlara dedi: " Yürürken birbirinize ne biçim mesajlar veriyorsunuz ki, üzgünsünüz?"
18 Bunlardan Kleopas adında biri cevap verip İsa'ya dedi: Sen Yeruşalim'de yabancı mısın? Orada bu günlerde olup bitenleri bilmiyor musun?
19 Ve onlara dedi: Ne şeyler? Ve ona dediler: Tanrı ve bütün halk önünde eylemde ve sözde güçlü bir peygamber olan Nasıralı İsa hakkında:
20 Ve başkâhinler ve önderlerimiz onu ölüm cezasına çarptırılmak üzere nasıl teslim ettiler ve çarmıha gerdiler.
21 Fakat biz, İsrail'i kurtaracak olanın O olduğuna güvendik. Üstelik bugün, bütün bunların yapılmasının üzerinden üçüncü gün.
22 Evet, bizim cemaatten bazı kadınlar da bizi şaşırttılar; onlar mezarın başında erkenden bulunuyorlardı;
23 Fakat cesedini bulamayınca gelip, meleklerin de bir görüntü gördüğünü ve onun diri olduğunu bildirdiklerini söylediler.
24 Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gittiler ve durumu kadınların söylediği gibi buldular; fakat onu görmediler.
25 Sonra onlara dedi: Ey akılsızlar ve peygamberlerin söylediklerine inanmakta ağır davrananlar!
26 Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekmez miydi?
27 Musa'dan başlayarak bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olan şeyleri onlara açıkladı.
28 Ve gittikleri köye yaklaştılar; ve o, sanki daha uzağa gitmek istiyormuş gibi yaptı.
29 Fakat onu zorlayıp dediler: Bizimle kal; çünkü akşam oldu, gün de ilerledi. O da onlarla birlikte kalmak için içeri girdi.
30 Ve onlarla birlikte sofrada otururken, ekmek aldı, şükretti, böldü ve onlara verdi.
31 Ve gözleri açıldı, ve onu tanıdılar; ve o, onların gözünden kayboldu.
32 Ve birbirlerine dediler: Yolda bizimle konuşurken ve bize kutsal yazıları açıklarken yüreğimiz yanmıyor muydu?
33 Aynı saatte kalkıp Yeruşalim'e döndüler ve on bir kişiyi ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular.
34 Ve dedi: Gerçekten Rab dirildi ve Simun'a göründü.
35 Ve yolda yapılan şeyleri, ve ekmek kırarken kendisine nasıl haber verildiğini anlattılar.
36 Onlar böyle konuşurken İsa'nın kendisi onların ortasında durdu ve onlara, " Size esenlik olsun" dedi.
37 Fakat onlar korkuya kapıldılar, ürktüler ve bir ruh gördüklerini sandılar.
38 Ve onlara dedi: Niçin sıkıntı çekiyorsunuz? Ve niçin yüreğinizde düşünceler doğuyor?
39 İşte ellerim ve ayaklarım, işte ben kendim oldum; bana dokunun da görün; çünkü bir ruhun, sizin gördüğünüz gibi, eti ve kemiği yoktur.
40 Bunları söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.
41 Onlar sevinçten hâlâ inanmayıp şaşkın bir haldeyken, İsa onlara, " Burada yiyecek var mı?" diye sordu.
42 Ve ona bir parça kızarmış balık ve bir parça petek bal verdiler.
43 Ve onu alıp onların önünde yedi.
44 Ve onlara dedi: Bunlar, daha sizinle beraberken, Musa'nın kanununda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili olarak yazılmış olan her şeyin yerine gelmesi gerektiğini söylediğim sözlerdir.

45 Sonra onların anlayışlarını açtı ki, kutsal yazıları anlayabilsinler.
46 Ve onlara dedi: Şöyle yazılmıştır ve Mesih'in acı çekmesi ve üçüncü gün ölümden dirilmesi gerekiyordu:
47 Ve günahların bağışlanması ve tövbe çağrısının bütün milletlere, Yeruşalim'den başlayarak, onun adıyla duyurulması.
48 Ve siz bu şeylerin tanıklarısınız.
49 Ve işte, Babamın vaadini üzerinize gönderiyorum; fakat siz, yukarıdan size güç verilinceye kadar, Yeruşalim kentinde kalın.
50 Ve onları Beytanya'ya kadar götürdü, ellerini kaldırıp onları kutsadı.
51 Ve onları kutsarken onlardan ayrıldı ve göğe alındı.
52 Ve ona tapındılar ve büyük sevinçle Yeruşalim'e döndüler:
53 Ve sürekli olarak tapınakta bulunuyor, Tanrı'yı övüyor ve O'na övgüler sunuyorlardı. Amin.

John

BÖLÜM 1

1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı.
2 Başlangıçta Tanrı'yla birlikte olan da oydu.
3 Her şey onun aracılığıyla var oldu. Var olanlardan hiçbir şey onsuz var olmadı.
4 O'nda yaşam vardı ve yaşam insanların ışığıydı.
5 Ve ışık karanlıkta parlar; ve karanlık onu anlamadı.
6 Tanrı tarafından gönderilmiş Yahya adında bir adam vardı.
7 O, tanıklık etmek, Işığa tanıklık etmek için geldi; öyle ki, bütün insanlar onun aracılığıyla iman etsinler.
8 O, o Nur değildi, fakat o Nur'a tanıklık etmek için gönderilmişti.
9 O, dünyaya gelen her insanı aydınlatan gerçek Işık'tır.
10 O dünyadaydı, dünya onun aracılığıyla yaratıldı, ama dünya onu tanımadı.
11 Kendi halkının yanına geldi, ama kendi halkı onu kabul etmedi.
12 Fakat kendisini kabul edenlerin, yani adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.
13 Onlar ne kandan, ne bedenin isteğinden, ne de insanın isteğinden değil, Tanrı'dan doğdular.
14 Ve Söz beden oldu ve aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini, Baba'nın biricik Oğlu'nun yüceliğini gördük. O, lütuf ve gerçekle doluydu.
15 Yahya da ona tanıklık etti ve bağırarak şöyle dedi: "Benden sonra gelen benden üstündür, çünkü benden önce vardı, diye söz ettiğim kişi budur."
16 Ve hepimiz onun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık.
17 Çünkü Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi.
18 Hiçbir zaman hiç kimse Tanrı'yı görmedi; Baba'nın kucağında bulunan biricik Oğul O'nu tanıttı.
19 Yahudilerin Yeruşalim'den kâhinler ve Levililer gönderip, "Sen kimsin?" diye sordukları zaman Yahya'nın kaydı da şudur:
20 Ve itiraf etti, ve inkâr etmedi; ve itiraf etti: Ben Mesih değilim.
21 Ve ona sordular, Peki, sen İlyas mısın? Ve dedi ki, Ben değilim. Sen o peygamber misin? Ve cevap verdi, Hayır.
22 Sonra ona dediler: Sen kimsin? Bizi gönderenlere cevap verelim. Kendin hakkında ne diyorsun?
23 Ve dedi: Ben, peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, çölde haykıran birinin sesiyim: "Rabbin yolunu düzeltin."
24 Gönderilenler ise Ferisilerdendi.
25 Ve kendisine sorup dediler: Eğer sen o Mesih, İlyas ve peygamber değilsen, neden vaftiz ediyorsun?
26 Yahya onlara cevap verip dedi: Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor.
27 Benden sonra gelen, benden üstün olan O'dur. Ben onun ayakkabısının bağını çözmeye layık değilim.
28 Bunlar Ürdün'ün ötesinde, Beytabara'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu.
29 Ertesi gün Yahya, İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce, "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!" dedi.
30 İşte, "Benden sonra benden üstün bir adam geliyor; çünkü benden önce vardı" dediğim kişi budur.
31 Ve ben onu tanımıyordum; fakat İsrail'e görünmesi için, ben suyla vaftiz ederek geldim.
32 Yuhanna da tanıklık edip şöyle dedi: Ruhun gökten güvercin gibi indiğini ve onun üzerinde kaldığını gördüm.
33 Ben onu tanımıyordum. Fakat beni suyla vaftiz etmeye gönderen, bana dedi ki: Ruhun kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden odur.
34 Ve ben gördüm ve tanıklık ettim ki, bu Tanrı'nın Oğlu'dur.
35 Ertesi gün yine Yahya ve iki öğrencisi ayağa kalktılar.
36 Ve yürüyen İsa'ya bakarak, "İşte, Tanrı Kuzusu!" dedi.
37 Ve iki öğrenci onun konuştuğunu duyunca İsa'nın ardından gittiler.
38 Sonra İsa döndü ve onların ardından geldiğini görünce, Ne arıyorsunuz? diye sordu. Onlar da kendisine, Üstad (ki tercümesi, Üstat demektir), nerede oturuyorsun? diye sordular.
39 Onlara, " Gelin, görün" dedi. Onlar da gelip onun nerede oturduğunu gördüler ve o gün onunla birlikte kaldılar; çünkü saat onda bir sularıydı.
40 Yahya'yı dinleyip ardından gelen iki kişiden biri de Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı.
41 Önce kendi kardeşi Simun'u bulup ona, "Mesih'i bulduk" dedi. Mesih, tercümesi Hristos demektir.
42 Ve onu İsa'ya götürdü. Ve İsa ona bakınca dedi: Sen Yuhanna oğlu Simun'sun; sana Kefas denilecek; Kefas, taş anlamına gelir.
43 Ertesi gün İsa Celile'ye çıkmak istedi, Filipus'u buldu ve ona, " Ardımdan gel" dedi.
44 Filipus ise Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı.
45 Filipus, Natanael'i bulup ona, "Musa'nın Tevrat'ta, peygamberlerin de hakkında yazdığı kişiyi bulduk: Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı." dedi.
46 Natanael ona, "Nâsıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?" diye sordu. Filipus da ona, "Gel de gör" dedi.
47 İsa, Natanael'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, " İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsrailli!" dedi.
48 Natanael ona, "Beni nereden tanıyorsun?" diye sordu. İsa ona cevap verip dedi: Filipus seni çağırmadan önce incir ağacının altındaydım, seni gördüm.
49 Natanael cevap verip ona dedi: Üstadım, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın.
50 İsa cevap verip ona dedi: Sana, 'Seni incir ağacının altında gördüm' dediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyüklerini göreceksin.
51 İsa ona dedi: Doğrusu, doğrusu sana derim ki, bundan sonra göğün açıldığını ve Tanrı meleklerinin İnsanoğlu'nun üzerine çıkıp indiklerini göreceksiniz.

BÖLÜM 2

1 Üçüncü gün Celile'nin Kana kentinde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı.
2 Ve hem İsa, hem de öğrencileri düğüne çağrıldılar.
3 Şarap istediklerinde İsa'nın annesi O'na, "Şarapları kalmadı" dedi.
4 İsa ona, " Kadın, benim seninle ne işim var? Benim saatim daha gelmedi" dedi.
5 Annesi hizmetkarlara, "Size ne derse onu yapın" dedi.

6 Ve orada Yahudilerin arınma usulüne göre, her biri iki veya üç fıçı alacak şekilde taştan altı su küpü konmuştu.
7 İsa onlara, " Küpleri suyla doldurun" dedi. Onlar da küpleri ağızlarına kadar doldurdular.
8 Ve onlara dedi: Şimdi alın ve şölen yöneticisine götürün. Onlar da onu taşıdılar.
9 Şölen yöneticisi şarap haline gelmiş suyu tattığında, bunun nereden geldiğini bilmiyordu. (Fakat suyu çeken hizmetçiler biliyordu.) Şölen yöneticisi damadı çağırdı.
10 Ve ona dedi: Her adam başlangıçta iyi şarap koyar; ve adamlar iyice içtikten sonra, daha da kötüsünü koyarlar; fakat sen şimdiye kadar iyi şarabı sakladın.
11 İsa bu mucizelerin başlangıcını Celile'nin Kana kentinde yaptı ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de ona iman ettiler.
12 Bundan sonra kendisi, annesi, kardeşleri ve öğrencileriyle birlikte Kefarnahum'a indiler; orada pek fazla kalmadılar.
13 Yahudilerin Fısıh Bayramı yaklaşmıştı. İsa Yeruşalim'e çıktı.
14 Ve tapınakta öküz, koyun ve güvercin satanlarla, para bozanların oturduğunu gördüler.
15 Ve ince iplerden bir kamçı yapıp hepsini, koyunları ve öküzleri mabetten kovdu; sarrafların paralarını döktü ve masaları devirdi;
16 Güvercin satanlara da, " Bunları buradan kaldırın, Babamın evini ticarethane yapmayın" dedi.
17 Ve öğrencileri, "Senin evinin gayreti beni yiyip bitirdi" diye yazılmış olan sözü hatırladılar.
18 Bunun üzerine Yahudiler cevap verip ona dediler: Bunları yaptığın halde, bize ne gibi bir belirti gösteriyorsun?
19 İsa onlara cevap verip dedi: Bu tapınağı yıkın, ben onu üç günde yeniden kuracağım.
20 Yahudiler, "Bu mabet kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?" dediler.
21 Fakat bedeninin tapınağından söz etti.
22 İsa ölümden dirilince, öğrencileri onun kendilerine bu sözü söylediğini hatırladılar; ve Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği söze inandılar.
23 İsa Fısıh Bayramı'nda Yeruşalim'de bulunduğu sırada, yaptığı mucizeleri görünce birçokları onun adına iman ettiler.
24 Fakat İsa kendini onlara teslim etmedi, çünkü bütün insanları tanıyordu.
25 Ve hiç kimsenin insan hakkında tanıklık etmesine gerek yoktu; çünkü O, insanın içinde olanı biliyordu.

BÖLÜM 3

1 Ferisilerden Nikodemus adında bir adam vardı; Yahudilerin önderiydi.
2 O adam geceleyin İsa'nın yanına geldi ve O'na, "Öğretmen, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle birlikte olmadıkça, senin yaptığın bu mucizeleri hiç kimse yapamaz" dedi.
3 İsa ona cevap verip dedi: Doğrusu, doğrusu sana derim ki, bir kimse yeniden doğmazsa, Tanrı'nın egemenliğini göremez.
4 Nikodemus ona dedi: Yaşlı bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?
5 İsa cevap verdi: Doğrusu, doğrusu sana derim ki, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmazsa, Tanrı'nın egemenliğine giremez.
6 Bedenden doğan bedendir; Ruh'tan doğan ruhtur.
7 Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma.
8 Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir.
9 Nikodemus cevap verip İsa'ya dedi: Bunlar nasıl olabilir?
10 İsa ona cevap verip dedi: Sen İsrail'in öğretmeni misin, ve bunları bilmiyor musun?
11 Doğrusu, doğrusu sana derim ki, bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz; ama sen bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsun.
12 Eğer size yeryüzüyle ilgili şeyleri söyledim de inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız?
13 Ve hiç kimse göğe çıkmamıştır; ancak gökten inmiş olan, yani göklerde olan İnsanoğlu çıkmıştır.
14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir.
15 Öyle ki, ona iman eden herkes mahvolmasın, ama sonsuz yaşama kavuşsun.
16 Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlunu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, ama hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.
17 Çünkü Tanrı, Oğlunu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi; dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.
18 Ona iman eden mahkûm edilmez; fakat iman etmeyen ise zaten mahkûmdur. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir.
19 Ve mahkûmiyet şudur ki, dünyaya ışık geldi, ama insanlar işleri kötü olduğu için ışığı değil karanlığı sevdiler.
20 Çünkü kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder, yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa gelmez.
21 Fakat gerçeği yapan kişi, yaptıklarının Tanrı'ya göre yapıldığı ortaya çıksın diye ışığa gelir.
22 Bundan sonra İsa ve öğrencileri Yahudiye diyarına geldiler; İsa orada onlarla birlikte kaldı ve vaftiz etti.
23 Ve Yahya da Salim yakınındaki Aynon'da vaftiz ediyordu; çünkü orada çok su vardı; ve gelip vaftiz oldular.
24 Çünkü Yahya henüz zindana atılmamıştı.
25 O sırada Yahya'nın öğrencilerinden bazılarıyla Yahudiler arasında arınma konusunda bir tartışma çıktı.
26 Ve Yahya'nın yanına gelip, "Öğretmen, Ürdün'ün ötesinde seninle beraber olan, kendisine tanıklık ettiğin adam, işte o vaftiz ediyor ve bütün insanlar ona geliyor" dediler.
27 Yahya cevap verip dedi: İnsana gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz.
28 Siz kendiniz bana tanıklık ediyorsunuz ki, ben Mesih değilim, fakat O'nun önünde gönderildim dedim.
29 Gelini olan damattır; ama damadın yanında duran ve onu dinleyen dostu, damadın sesini işitince çok sevinir. Bu yüzden benim sevincim tamamlanmıştır.
30 O artmalı, ben ise azalmalıyım.
31 Yukarıdan gelen, her şeyden üstündür; yerden olan, yeryüzüne aittir ve dünyadan söz eder; gökten gelen, her şeyden üstündür.
32 Ve ne gördüğünü ve ne işittiğini kendisi şehadet ediyor, fakat hiç kimse onun şehadetini kabul etmiyor.
33 Onun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır.
34 Çünkü Allah'ın gönderdiği kimse Allah'ın sözlerini söyler; çünkü Allah, Ruh'u ölçüyle vermez.

35 Baba, Oğul'u sever ve her şeyi O'nun eline teslim etmiştir.
36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Oğul'a iman etmeyen ise yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı onun üzerinde kalacaktır.

BÖLÜM 4

1 Rab, Ferisilerin İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci yetiştirip vaftiz ettiğini duyduklarını öğrenince,
2 (İsa'nın kendisi vaftiz etmemiş, fakat öğrencileri vaftiz etmiştir.)
3 Yahudiye'yi terk edip tekrar Celile'ye gitti.
4 Ve Samiriye'den geçmesi gerekiyordu.
5 Sonra Yakup'un oğlu Yusuf'a vermiş olduğu tarlanın yakınında bulunan Samiriye'nin Sihar adlı kentine geldi.
6 Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa da yolculuktan yorulmuş olduğundan kuyunun üzerine oturdu. Saat altı sularıydı.
7 Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, " Bana su ver, içeyim" dedi.
8 (Çünkü öğrencileri et satın almak için şehre gitmişlerdi.)
9 Bunun üzerine Samiriyeli kadın ona dedi: Sen Yahudi olduğun halde, Samiriyeli bir kadından nasıl içki istersin? Çünkü Yahudilerin Samiriyelilerle ilişkileri yoktur.
10 İsa cevap verip ona dedi: Eğer Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan isterdin, O da sana diri su verirdi.
11 Kadın, Efendim, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, diri suyu nereden bulacaksın? dedi.
12 Sen, bize bu kuyuyu veren, kendisi ve çocukları ve davarları ondan içen atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?
13 İsa cevap verip ona dedi: Bu sudan içen her kimse yine susayacaktır.
14 Fakat benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Fakat ona vereceğim su, kendisinde sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacaktır.
15 Kadın, "Efendim, bana bu suyu ver ki, susamayayım, su çekmek için de buraya gelmeyeyim" dedi.
16 İsa ona, " Git, kocanı çağır ve buraya gel" dedi.
17 Kadın cevap verip dedi: Kocam yok. İsa ona dedi: Kocam yok, diye haklısın.
18 Çünkü beş kocaya sahip oldun; ve şimdi sahip olduğun adam kocan değildir; bunu söylerken doğruyu söyledin.
19 Kadın, Efendim, senin peygamber olduğunu anlıyorum, dedi.
20 Atalarımız bu dağda tapındılar; ama siz, tapınılması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz.
21 İsa ona dedi: Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız.
22 Siz bilmeden tapınıyorsunuz, biz ise tapındığımızı biliyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudilerdendir.
23 Fakat gerçek tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor, hem de şimdiden gelmiştir. Çünkü Baba, kendisine böyle tapınanları aramaktadır.
24 Tanrı Ruh'tur; ve O'na tapınanlar da ruh ve hakikatle tapınmalıdırlar.
25 Kadın, "Mesih denilen kişinin geldiğini biliyorum" dedi, "O gelince bize her şeyi bildirecek."
26 İsa ona, "Seninle konuşan benim" dedi.
27 Bunun üzerine öğrencileri gelip İsa'nın kadınla konuşmasına şaştılar. Fakat hiçbiri, Ne arıyorsun? ya da, Niçin onunla konuşuyorsun? demedi.
28 Kadın su testisini bırakıp şehre doğru yürüdü ve adamlara dedi:
29 Gel, bana bütün yaptıklarımı söyleyen adamı gör. Bu Mesih değil mi?
30 Sonra şehirden çıkıp onun yanına vardılar.
31 Bu arada öğrencileri de ona dua edip, "Öğretmenim, ye!" dediler.
32 Fakat İsa onlara dedi: Benim bilmediğiniz bir yiyeceğim var.
33 Bunun üzerine öğrenciler birbirlerine, "Kimse ona yiyecek bir şey getirdi mi?" diye sordular.
34 İsa onlara, " Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır" dedi.
35 "Daha dört ay var, hasat zamanı geldi" demiyor musunuz? İşte, size diyorum ki, gözlerinizi kaldırın, tarlalara bakın; çünkü biçilmek üzere ağarmışlardır.
36 Ve biçen, ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. Öyle ki, hem eken, hem biçen birlikte sevinsinler.
37 Ve bunda şu söz de doğrudur: Biri eker, başkası biçer.
38 Ben sizi, emek vermediğiniz şeyi biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz de onların emeklerine katıldınız.
39 Ve o şehrin Samiriyelilerinden birçoğu, kadının, "Yaptığım her şeyi bana anlattı" diye tanıklık etmesi üzerine ona iman ettiler.
40 Bunun üzerine Samiriyeliler kendisine gelip, yanlarında kalmasını rica ettiler. O da orada iki gün kaldı.
41 Ve daha birçoğu onun sözünden dolayı iman etti;
42 Kadına, "Şimdi senin sözünden dolayı iman etmiyoruz. Çünkü kendimiz işittik ve biliyoruz ki, bu gerçekten Mesih, dünyanın Kurtarıcısıdır." dediler.
43 İki gün sonra oradan ayrılıp Celile'ye gitti.
44 Zira İsa'nın kendisi de bir peygamberin kendi memleketinde itibar görmediğine tanıklık etmiştir.
45 İsa Celile'ye gelince, Celililer O'nu kabul ettiler; çünkü bayramda Yeruşalim'de yaptığı bütün şeyleri görmüşlerdi. Onlar da bayrama gitmişlerdi.
46 İsa yine Celile'nin Kana kentine geldi, orada suyu şarap yaptı. Orada Kefarnahum'da oğlu hasta olan bir soylu vardı.
47 İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, inip oğlunu iyileştirmesi için yalvardı. Çünkü oğlu ölüm döşeğindeydi.
48 İsa ona dedi: Alâmetler ve harikalar görmedikçe inanmazsınız.
49 Soylu adam ona dedi: Efendim, çocuğum ölmeden önce aşağı in.
50 İsa ona dedi: Git, oğlun yaşıyor. Ve adam İsa'nın kendisine söylediği söze inandı ve gitti.
51 Ve aşağı inerken, hizmetkârları onu karşıladılar ve ona, Oğlun yaşıyor, diye haber verdiler.
52 Sonra onlara iyileşmeye başladığı saati sordu. Ona dediler ki, Dün yedinci saatte ateşi düştü.
Oğlun yaşıyor" dediği saatte olduğunu anladı . Kendisi ve bütün ev halkı iman etti.
54 İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğinde yaptığı ikinci mucize de budur.

BÖLÜM 5

1 Bundan sonra Yahudilerin bir bayramı vardı; ve İsa Yeruşalim'e çıktı.
2 Yeruşalim'de Koyun Pazarı'nın yanında İbranice'de Beytesda denilen, beş eyvanlı bir havuz vardır.
3 Bunların arasında, suyun hareket etmesini bekleyen, kör, sakat, güçsüz, çok sayıda insan yatıyordu.
4 Bir melek, bir mevsimde havuza inip suyu bulandırıyordu. Suyun bulandırılmasından sonra ilk önce havuza giren herkes, her türlü hastalığından kurtuluyordu.
5 Orada otuz sekiz yıldır hastalığı olan bir adam da vardı.
6 İsa onun yattığını görünce, onun uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, ona, " İyileşmek ister misin?" diye sordu.
7 Güçsüz adam cevap verdi: Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek adamım yok; tam ben girerken, bir başkası önümden iniyor.
8 İsa ona, " Kalk, yatağını topla ve yürü" dedi.
9 Ve adam hemen iyileşti, yatağını topladı ve yürüdü; ve o gün Sebt günüydü.
10 Yahudiler iyileşen adama, "Bugün Şabat günüdür, yatağını toplaman yasaktır" dediler.
11 Onlara cevap verdi: Beni iyileştiren, bana, "Yatağını al ve yürü" dedi.
12 Bunun üzerine kendisine, "Sana, 'Yatağını kaldır ve yürü' diyen adam kimdir?" diye sordular.
13 Ve iyileşen kişi onun kim olduğunu bilmiyordu; çünkü İsa orada büyük bir kalabalık olduğu için uzaklaşmıştı.
14 Sonra İsa onu tapınakta bulup, " İşte iyileştin" dedi, "Bir daha günah işleme, yoksa başına daha kötü bir şey gelir."
15 Adam gidip Yahudilere, kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi.
16 Bunun üzerine Yahudiler İsa'yı kovuşturmaya başladılar ve onu öldürmeye çalıştılar. Çünkü o, bu şeyleri Sebt gününde yapmıştı.
17 Fakat İsa onlara cevap verdi: Babam şimdiye kadar çalışıyor, ben de çalışıyorum.
18 Yahudiler onu öldürmek için daha çok çabaladılar. Çünkü o, yalnız Şabat'ı bozmakla kalmamış, aynı zamanda Tanrı'nın kendisinin Babası olduğunu söyleyerek kendini Tanrı'ya eşit kılmıştı.
19 Bunun üzerine İsa cevap verip onlara dedi: Doğrusu, doğrusu size derim ki, Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden hiçbir şey yapamaz. Çünkü Baba ne yaparsa, Oğul da aynısını yapar.
20 Çünkü Baba, Oğul'u sever ve kendi yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşırmanız için bunlardan daha büyük işler de O'na gösterecektir.
21 Çünkü Baba ölüleri nasıl diriltip yaşatıyorsa, Oğul da dilediğini öyle diriltir.
22 Çünkü Baba hiç kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir.
23 Bütün insanlar Baba'yı onurlandırdıkları gibi Oğul'u da onurlandırsınlar. Oğul'u onurlandırmayan, onu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.
24 Size doğrusunu, doğrusunu söyleyeyim, sözümü işiten ve beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. O, yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.
25 Size doğrusunu, doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, hem de şimdiden gelmiştir.
26 Çünkü Baba kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi.
27 Ve O'na yargılama yetkisi de verdi, çünkü O, İnsanoğlu'dur.
28 Buna şaşmayın; çünkü o saat geliyor ki, o saatte mezarlarda olanların hepsi onun sesini işitecekler.
29 Ve iyilik yapanlar yaşam dirilişine, kötülük yapanlar ise yıkım dirilişine çıkacaklar.
30 Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam; işittiğim gibi yargılarım ve yargım da adildir. Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderen Babanın isteğini ararım.
31 Eğer ben kendim için tanıklık edersem, tanıklığım gerçek olmaz.
32 Benim hakkımda tanıklık eden başkası var; ve onun benim hakkımda tanıklık ettiği tanıklığın gerçek olduğunu biliyorum.
33 Yahya'ya adamlar gönderdiniz ve o da gerçeğe tanıklık etti.
34 Fakat ben insandan gelen tanıklığı kabul etmiyorum; ancak kurtulmanız için bunları söylüyorum.
35 O, yanan ve parlayan bir ışıktı; ve siz bir süre onun ışığında sevinmek istediniz.
36 Fakat benim, Yahya'nınkinden daha büyük bir tanıklığım var. Çünkü Baba'nın tamamlamam için bana verdiği işler, yani yaptığım işler, Baba'nın beni gönderdiğine tanıklık ediyor.
37 Ve beni gönderen Baba kendisi benim için tanıklık etti. Siz hiçbir zaman onun sesini duymadınız, ve onun suretini görmediniz.
38 Ve onun sözü sizde kalmıyor; kime gönderdiyse ona inanmıyorsunuz.
39 Kutsal Yazıları araştırın; çünkü bunlarda sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Oysa bana tanıklık edenler onlardır.
40 Ve siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.
41 İnsanlardan onur kabul etmiyorum.
42 Fakat ben sizi bilirim ki, sizde Tanrı sevgisi yoktur.
43 Ben Babamın adına geldim, ve beni kabul etmiyorsunuz; eğer bir başkası kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz.
44 Birbirinizden onur beklerken, yalnız Allah'tan gelen onuru aramayan sizler nasıl iman edebilirsiniz?
45 Sizi Baba'nın önünde suçlayacağımı sanmayın; sizi suçlayan biri var, güvendiğiniz Musa bile.
46 Çünkü eğer Musa'ya inanmış olsaydınız, bana da inanmış olurdunuz; çünkü o benim için yazmıştır.
47 Fakat onun yazıtlarına inanmazsanız, benim sözlerime nasıl inanacaksınız?

BÖLÜM 6

1 Bundan sonra İsa, Celile Denizi'nin, yani Taberiye Denizi'nin üzerinden geçti.
2 Ve büyük bir kalabalık onu izliyordu, çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görüyorlardı.
3 İsa dağa çıktı, orada öğrencileriyle birlikte oturdu.
4 Yahudilerin bayramı olan Fısıh Bayramı yaklaşmıştı.
5 İsa gözlerini kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, " Bunlar yesin diye nereden ekmek satın alalım?" diye sordu.
6 Ve bunu onu denemek için söyledi; çünkü kendisi ne yapacağını biliyordu.

7 Filipus ona şöyle cevap verdi: "Onlara iki yüz dinar ekmek yetmez ki, her biri biraz alsın.
8 Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi:
9 Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Fakat bu kadar çok şeyin arasında bunlar nedir?
10 İsa, Adamları oturtun dedi. O yerde çok ot vardı. Adamlar oturdular, sayıları beş bin kadardı.
11 İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra öğrencilerine dağıttı, öğrenciler de oturanlara dağıttılar. Balıklardan da istedikleri kadar verdiler.
12 Doyunca öğrencilerine, " Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın" dedi.
13 Bunun üzerine onları topladılar ve beş arpa ekmeğinden arta kalan parçalardan on iki sepet doldurdular. Parçalar, yiyenlerin üstüne döküldü.
14 O zaman o adamlar İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur" dediler.
15 İsa, onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklerini anlayınca, tek başına yine dağa çekildi.
16 Akşam olunca, öğrencileri denize indiler.
17 Ve bir kayığa binip denizin üzerinden Kefarnahum'a doğru gittiler. Ve şimdi karanlıktı ve İsa onlara gelmemişti.
18 Ve büyük bir rüzgârın esmesiyle deniz yükseldi.
19 Böylece yirmi beş ok atımı ya da otuz arşın kadar kürek çektikten sonra, İsa'nın deniz üzerinde yürüdüğünü ve gemiye yaklaştığını gördüler ve korktular.
20 Fakat İsa onlara, "Benim, korkmayın" dedi.
21 O zaman onu seve seve gemiye aldılar; ve gemi hemen gittikleri karaya vardı.
22 Ertesi gün, denizin öte yakasında duran halk, orada başka hiçbir kayığın bulunmadığını, yalnızca öğrencilerinin içine bindiğini ve İsa'nın öğrencileriyle birlikte kayığa binmediğini, öğrencilerinin yalnız başlarına gittiklerini gördüler.
23 (Bunun üzerine, Rab'bin şükretmesinden sonra, ekmek yedikleri yerin yakınına Tiberya'dan başka kayıklar da geldi.)
24 Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce, kayıklara binip Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gittiler.
25 Onu denizin öte yakasında bulduklarında, kendisine, Üstad, buraya ne zaman geldin? diye sordular.
26 İsa onlara cevap verip dedi: Doğrusu, doğrusu size derim ki, mucizeleri gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz.
27 Geçici olan yiyecek için değil, sonsuz yaşama kadar kalıcı olan yiyecek için çalışın. Bu yiyeceği size İnsanoğlu verecektir. Çünkü Tanrı Baba onu mühürlemiştir.
28 Bunun üzerine ona, "Tanrı'nın işlerini yapmak için ne yapmalıyız?" diye sordular.
29 İsa onlara cevap verip dedi: Tanrı'nın işi, kendisinin gönderdiği kişiye iman etmenizdir.
30 Bunun üzerine ona, "Öyleyse ne gibi bir mucize gösteriyorsun ki, görelim ve sana inanalım? Ne yapıyorsun?" diye sordular.
31 Atalarımız çölde man yediler; yazıldığı gibi: Onlara yemeleri için gökten ekmek verdi.
32 Bunun üzerine İsa onlara dedi: Doğrusu, doğrusu size derim ki, gökten ekmeği size Musa vermedi; fakat gökten size gerçek ekmeği Babam verir.
33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.
34 Sonra ona dediler: Ya Rab, bize bu ekmeği her zaman ver.
35 İsa onlara dedi: Ben hayat ekmeğiyim; bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden asla susamaz.
36 Fakat ben size dedim ki: Siz de beni gördünüz, ama iman etmiyorsunuz.
37 Baba'nın bana verdiği herkes bana gelecektir. Bana geleni asla kovmam.
38 Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim.
39 Beni gönderen Baba'nın isteği şudur: Bana verdiği her şeyden hiçbirini yitirmeyeyim, ama son günde hepsini dirilteyim.
40 Beni gönderenin isteği şudur: Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşamı olsun. Ve ben onu son günde dirilteceğim.
41 Yahudiler, "Ben gökten inen ekmektim" dediği için ona mırıldandılar.
42 Ve dediler: Bu, Yusuf'un oğlu İsa değil mi? Babasını ve annesini tanıyoruz. Öyleyse nasıl oluyor da, 'Ben gökten indim' diyor?
43 Bunun üzerine İsa onlara cevap verip dedi: Aranızda mırıldanmayın.
44 Beni gönderen Baba onu çekmedikçe, hiç kimse bana gelemez. Ve ben onu son günde dirilteceğim.
45 Peygamberlerde şöyle yazılmıştır: "Ve hepsine Tanrı tarafından öğretilecek." Bu nedenle, Baba'dan işiten ve öğrenen herkes bana gelir.
46 Baba'yı gören kimse yoktur; Tanrı'dan olandan başkası Baba'yı görmüştür.
47 Doğrusu, doğrusu size derim ki, bana iman edenin sonsuz yaşamı vardır.
48 Ben hayat ekmeğiyim.
49 Atalarınız çölde man yediler, ama öldüler.
50 Bu, gökten inen ve insanın ondan yemesi ve ölmemesi için gerekli olan ekmektir.
51 Ben gökten inmiş olan diri ekmeğim. Eğer bir kimse bu ekmekten yerse, sonsuza dek yaşar. Ve vereceğim ekmek, dünyanın yaşamı uğruna vereceğim bedenimdir.
52 Bunun üzerine Yahudiler birbirleriyle çekişmeye başladılar: Bu adam bize nasıl etini yedirebilir?
53 Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: " Size doğrusunu, doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlunun etini yiyip kanını içmezseniz, sizde yaşam olmaz.
54 Kim benim etimi yerse, kim kanımı içerse, onun sonsuz yaşamı vardır. Ve ben onu son günde dirilteceğim.
55 Çünkü etim gerçek yiyecektir, kanım gerçek içecektir.
56 Etimi yiyen ve kanımı içen bende yaşar, ben de onda yaşarım.
57 Diri Baba beni gönderdiği ve ben Baba aracılığıyla yaşadığım gibi, beni yiyen de benim aracılığımla yaşayacaktır.
58 İşte gökten inen ekmek budur. Atalarınızın man yedikleri ve öldükleri gibi, bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşayacaktır.
59 İsa bu sözleri Kefarnahum'da ders verirken havrada söyledi.
60 Bunun üzerine öğrencilerinden birçoğu bunu işitince, "Bu çok ağır bir söz; bunu kim işitebilir?" dediler.

61 İsa, öğrencilerinin buna mırıldandıklarını anlayınca onlara, " Bu sizi rahatsız mı ediyor?" diye sordu.
62 Ya İnsanoğlunun daha önce bulunduğu yere çıktığını görürseniz?
63 Canlandıran ruhtur; bedenin bir yararı yoktur. Size söylediğim sözler ruhtur ve yaşamdır.
64 Fakat içinizden iman etmeyenler var. Çünkü İsa, iman etmeyenlerin kim olduğunu ve kendisine ihanet edecek olanların kim olduğunu baştan beri biliyordu.
65 Ve dedi: Bunun için size dedim ki, Babam tarafından kendisine verilmedikçe hiç kimse bana gelemez.
66 O zamandan sonra öğrencilerinin çoğu geri döndüler ve artık onunla birlikte yürümediler.
67 Bunun üzerine İsa Onikilere, " Siz de mi gitmek istiyorsunuz?" diye sordu.
68 Bunun üzerine Simun Petrus, “Ya Rab, biz kime gidelim?” diye karşılık verdi, “Ebedî hayatın sözleri sendedir.
69 Ve biz iman ediyoruz ve eminiz ki, sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin.
70 İsa onlara cevap verdi: Ben sizi on iki kişi olarak seçmedim mi? İçinizden biri şeytan değil mi?
71 O, Simun'un oğlu Yahuda İskariyot'tan söz ediyordu; çünkü on ikilerden biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecek olan oydu.

BÖLÜM 7

1 Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Çünkü Yahudiler onu öldürmeye çalıştıkları için Yahudi topluluğunda dolaşmak istemiyordu.
2 Yahudilerin Çardak Bayramı yaklaşmıştı.
3 Bunun üzerine kardeşleri O'na, "Buradan çık, Yahudiye'ye git, öğrencilerin de senin yaptığın işleri görsünler" dediler.
4 Çünkü gizli bir şey yapan kimse yoktur ki, kendisi açıkça tanınmak istesin. Eğer bu şeyleri yapıyorsan, kendini dünyaya göster.
5 Çünkü kardeşleri de ona inanmıyorlardı.
6 İsa onlara, " Benim zamanım henüz gelmedi, ama sizin zamanınız her zaman hazırdır" dedi.
7 Dünya sizden nefret edemez; fakat benden nefret ediyor; çünkü onun işlerinin kötü olduğuna tanıklık ediyorum.
8 Bu bayrama çıkın. Ben henüz bu bayrama çıkmayacağım. Çünkü zamanım henüz dolmadı.
9 İsa bu sözleri onlara söyledikten sonra, hâlâ Celile'de kalıyordu.
10 Fakat kardeşleri gidince, kendisi de bayramı kutlamaya çıktı. Ancak açıkça değil, sanki gizlice.
11 Yahudiler bayramda onu aradılar ve, Nerede o? diye sordular.
12 Halk arasında onun hakkında çok söylenme oldu. Kimisi, "İyi adamdır" dedi; kimisi de, "Hayır, halkı aldatıyor" dedi.
13 Fakat Yahudilerden korktukları için hiç kimse onun hakkında açıkça konuşmuyordu.
14 Bayramın tam ortasında İsa tapınağa çıkıp öğretmeye başladı.
15 Yahudiler hayretle, "Bu adam okuma yazma bilmediği halde, nasıl yazı biliyor?" diye sordular.
16 İsa onlara cevap verip dedi: Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir.
17 Eğer bir kimse benim isteğimi yapmak isterse, öğretinin Tanrı'dan mı, yoksa kendiliğimden mi söylediğimi bilecektir.
18 Kendiliğinden konuşan kendi yüceliğini arar; fakat kendisini gönderenin yüceliğini arayan doğrudur ve onda hiçbir haksızlık yoktur.
19 Musa size şeriatı vermedi mi, ve sizden hiçbiri şeriatı tutmuyor? Niçin beni öldürmeye çalışıyorsunuz?
20 Halk cevap verip dediler: Sende cin mi var? Seni öldürmek için kim dolaşıyor?
21 İsa onlara cevap verip dedi: Ben bir iş yaptım, hepiniz şaşırıyorsunuz.
22 Bunun için Musa size sünneti verdi. (Sünnet Musa'dan değil, atalardan geldiği için) Siz de Sebt günü bir adamı sünnet edersiniz.
23 Eğer bir adam Sebt günü sünnet olursa, Musa'nın şeriatı bozulmasın diye, Sebt günü bir adamı tümüyle iyileştirdiğim için bana mı kızıyorsunuz?
24 Görünüşe göre yargılamayın, ama doğru yargılayın.
25 Bunun üzerine Yeruşalim halkından bazıları, "Bu, öldürmeye çalıştıkları kişi değil mi?" dediler.
26 Fakat işte, o küstahça konuşuyor, ve ona hiçbir şey söylemiyorlar. Yöneticiler, bunun gerçek Mesih olduğunu gerçekten biliyorlar mı?
27 Bununla birlikte biz bu adamın nereden olduğunu biliyoruz. Fakat Mesih gelince, onun nereden olduğunu kimse bilmez.
28 Bunun üzerine İsa mabette öğretirken bağırıp dedi: Beni tanıyorsunuz, nereden olduğumu da biliyorsunuz. Ben kendiliğimden gelmedim, ama beni gönderen gerçek kişidir. Siz onu tanımıyorsunuz.
29 Fakat ben onu tanırım; çünkü ben ondanım, ve o beni gönderdi.
30 Bunun üzerine onu yakalamak istediler; fakat kimse ona el sürmedi; çünkü saati henüz gelmemişti.
31 Halkın birçoğu da ona iman edip, "Mesih gelince, bu adamın yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?" dediler.
32 Ferisiler, halkın onun hakkında böyle şeyler mırıldandığını duydular. Ferisiler ve başkâhinler, onu yakalamak için görevliler gönderdiler.
33 İsa onlara, " Biraz daha sizinleyim, sonra beni gönderene gideceğim" dedi.
34 Beni arayacaksınız, ama bulamayacaksınız. Benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz.
35 Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, "Bu adam nereye gidecek ki, biz onu bulamayacağız? Milletler arasında dağılmış olanlara gidip milletlere mi öğretecek?" dediler.
36 Bu nasıl bir sözdür? "Beni arayacaksınız, ama bulamayacaksınız; ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz" demiş?
37 Bayramın son günü, o büyük gün, İsa ayağa kalktı ve yüksek sesle şöyle dedi: " Eğer bir kimse susarsa, bana gelsin, içsin.
38 Kutsal Yazılar'da söylendiği gibi, bana iman edenin karnından diri su ırmakları akacaktır.
39 (Fakat bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'tan söz ediyordu. Çünkü Kutsal Ruh henüz verilmemişti; çünkü İsa henüz yüceltilmemişti.)
40 Halkın birçoğu bu sözü işitince, "Gerçekten bu, o peygamberdir" dediler.

41 Başkaları, "Bu Mesih'tir" dediler. Ama bazıları, "Mesih Celile'den mi çıkacak?" dediler.
42 Kutsal Yazılar, "Mesih, Davut soyundan, Davut'un bulunduğu Beytlehem kentinden gelecektir" demiyor mu?
43 Böylece onun yüzünden halk arasında ayrılık çıktı.
44 Ve onlardan bazıları onu yakalamak istediler, fakat kimse ona el sürmedi.
45 Bunun üzerine memurlar başkâhinlere ve Ferisilere geldiler; onlara, "Niçin onu getirmediniz?" diye sordular.
46 Memurlar, "Hiçbir zaman bu adam gibi konuşmadım" diye cevap verdiler.
47 Bunun üzerine Ferisiler cevap verdiler: Siz de mi aldatılıyorsunuz?
48 Önderlerden veya Ferisilerden ona iman eden oldu mu?
49 Fakat şeriati bilmeyen bu kavim lanetlidir.
50 Nikodemus onlara dedi ki, (geceleyin İsa'nın yanına gelenlerden biri de)
51 Bizim şeriatımız, bir kimseyi dinlemeden ve ne yaptığını bilmeden onu yargılar mı?
52 Onlar da cevap verip ona dediler: Sen de mi Celilelisin? Ara, bak, çünkü Celile'den peygamber çıkmaz.
53 Ve her adam kendi evine gitti.

BÖLÜM 8

1 İsa Zeytin Dağı'na gitti.
2 Sabahleyin erkenden yine tapınağa geldi, bütün halk yanına geldi. O da oturup onlara öğretti.
3 Ve din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadını O'na getirdiler; ve onu ortaya koyduktan sonra,
4 İsa'ya, "Öğretmenim, bu kadın zina ederken yakalandı" dediler.
5 Musa, şeriat kanununda bize böylelerinin taşlanmasını buyurdu. Fakat sen ne diyorsun?
6 Bunu, O'nu suçlamak için, O'nu sınamak amacıyla söylüyorlardı. Fakat İsa eğildi ve sanki onları duymuyormuş gibi parmağıyla yere yazmaya başladı.
7 Bunun üzerine kendisine sormaya devam etmeleri üzerine doğruldu ve onlara, " İçinizde günahsız olan, önce o taşı atsın" dedi.
8 Ve tekrar eğilip yere yazmaya başladı.
9 Bunu işitenler vicdanlarının sızladığını anlayıp, birer birer dışarı çıktılar; en yaşlılardan başlayarak en sonuncusuna kadar herkes dışarı çıktı. İsa yalnız kaldı, kadın ise ortada duruyordu.
10 İsa doğrulup kadından başka kimseyi göremeyince, ona, " Kadın, nerede o seni suçlayanlar? Seni hiç kimse mahkûm etmedi mi?" diye sordu.
11 Kadın, "Hayır, efendim" dedi. İsa da ona, " Ben de seni mahkûm etmiyorum" dedi. "Git, artık günah işleme."
12 Bunun üzerine İsa yine onlara seslenip şöyle dedi: Ben dünyanın ışığıyım. Beni izleyen karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.
13 Bunun üzerine Ferisiler ona, "Sen kendin hakkında tanıklık ediyorsun, tanıklığın doğru değil" dediler.
14 İsa cevap verip onlara dedi: Ben kendim için tanıklık ediyorum, ama tanıklığım doğrudur. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi biliyorum. Ama siz nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi bilemezsiniz.
15 Siz bedene göre yargılıyorsunuz; ben kimseyi yargılamam.
16 Fakat ben hükmedersem, hükmüm doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, fakat ben ve beni gönderen Baba yalnızız.
17 Yasanızda da iki kişinin tanıklığının doğru olduğu yazılıdır.
18 Ben kendim için tanıklık ediyorum, beni gönderen Baba da benim için tanıklık ediyor.
19 Bunun üzerine İsa'ya, "Baban nerede?" diye sordular. İsa, " Siz ne beni tanıyorsunuz, ne de Babamı. Beni tanısaydınız, Babamı da tanırdınız" diye cevap verdi.
20 İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, hazine odasında söyledi. Kimse ona el sürmedi; çünkü saati henüz gelmemişti.
21 Bunun üzerine İsa yine onlara dedi: Ben gidiyorum, siz beni arayacaksınız ve günahlarınız içinde öleceksiniz. Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz.
22 Bunun üzerine Yahudiler, "Kendini mi öldürecek?" dediler. Çünkü, "Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz" diyor.
23 Ve onlara dedi: Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım; siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim.
24 Bunun için size, günahlarınız içinde öleceksiniz dedim. Çünkü eğer Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınız içinde öleceksiniz.
25 Bunun üzerine ona, "Sen kimsin?" diye sordular. İsa da onlara, " Başlangıçtan beri size söylediğim kişiyim" dedi.
26 Sizin hakkınızda söyleyecek ve yargılayacak çok şeyim var; fakat beni gönderen doğrudur. Ben de O'ndan duyduğum şeyleri dünyaya bildiriyorum.
27 İsa'nın kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar.
28 İsa onlara şöyle dedi: İnsanoğlunu yukarı kaldırdığınız zaman, benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama Babamın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız.
29 Beni gönderen benimledir. Baba beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O'nun hoşuna giden şeyleri yapıyorum.
30 İsa bu sözleri söyleyince birçokları ona iman etti.
31 İsa kendisine iman eden Yahudilere dedi: Eğer benim sözümde kalırsanız, gerçekten benim öğrencilerim olursunuz;
32 Ve gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak.
33 Ona cevap verdiler: Biz İbrahim'in soyundanız, hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?
34 İsa onlara cevap verdi: Doğrusu, doğrusu size derim ki, günah işleyen herkes günahın kölesidir.
35 Ve hizmetçi evde ebediyen kalmaz; fakat Oğul ebediyen kalır.
36 Bunun için Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz.
37 İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum; fakat beni öldürmeye çalışıyorsunuz; çünkü sözüm sizde yer almıyor.
38 Ben Babamın yanında gördüğümü söylüyorum, siz de babanızın yanında gördüğünüzü yapıyorsunuz.
39 Onlar da cevap verip ona dediler: İbrahim babamızdır. İsa onlara dedi: Eğer İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in işlerini yapardınız.
40 Fakat şimdi, Allah'tan işittiğim gerçeği size söyleyen bir adamı öldürmeye çalışıyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı.
41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz. Sonra ona dediler: Biz zinadan doğmadık; bizim bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır.

42 İsa onlara dedi: Eğer Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz. Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, O beni gönderdi.
43 Sözümü niçin anlamıyorsunuz? Çünkü sözümü işitmiyorsunuz.
44 Siz babanız iblisin ve babanızın arzularını yapmak istiyorsunuz. O başlangıçtan beri bir katil idi ve hakikatte kalmadı, çünkü onda hakikat yoktur. Yalan söylediğinde, kendisininkinden söyler; çünkü o bir yalancıdır ve yalanın babasıdır.
45 Ve ben size gerçeği söylediğim halde bana inanmıyorsunuz.
46 Sizden kim bana günahı ispat edebilir? Ve eğer ben gerçeği söylüyorsam, neden bana inanmıyorsunuz?
47 Allah'tan olan, Allah'ın sözlerini işitir. Siz ise işitmiyorsunuz. Çünkü Allah'tan değilsiniz.
48 Bunun üzerine Yahudiler cevap verip ona dediler: Sen bir Samiriyelisin ve içinde cin var derken haklı değil miyiz?
49 İsa cevap verdi: Benim cinim yok; fakat ben Babamı onurlandırıyorum, ama siz beni onurlandırmıyorsunuz.
50 Ben kendi şan ve şöhretimi aramıyorum; arayan ve yargılayan biri var.
51 Doğrusu, doğrusu size derim ki, bir kimse sözümü tutarsa, ölümü asla görmeyecektir.
52 Yahudiler ona dediler: Şimdi senin cinli olduğunu biliyoruz. İbrahim öldü, peygamberler de öldü; ve sen, Eğer bir kimse benim sözümü tutarsa, asla ölümü tatmayacaktır, diyorsun.
53 Sen, ölmüş olan babamız İbrahim'den daha mı büyüksün? Peygamberler de öldüler. Kendini kim sanıyorsun?
54 İsa cevap verdi: Eğer ben kendimi onurlandırırsam, onurum hiçbir şey değildir; beni onurlandıran Babamdır; siz onun için, Tanrınız olduğunu söylüyorsunuz.
55 Fakat siz onu tanımadınız; fakat ben onu tanırım. Eğer, onu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Fakat ben onu tanırım ve sözünü tutarım.
56 Babanız İbrahim günümü görünce sevindi; ve gördü, sevindi.
57 Yahudiler ona, "Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i gördün mü?" dediler.
58 İsa onlara dedi: Doğrusu, doğrusu size derim ki, İbrahim doğmadan önce ben varım.
59 Bunun üzerine İsa'ya taş atmak için ellerine taş aldılar. Fakat İsa gizlenip mabetten çıktı, aralarından geçerek geçip gitti.

BÖLÜM 9

1 İsa oradan geçerken, doğuştan kör bir adam gördü.
2 Öğrencileri İsa'ya sordular: "Öğretmenim, günah işleyen kimdir? Bu adamın kör doğması, kendisi mi, yoksa ana babası mı?"
3 İsa cevap verdi: Ne kendisi günah işledi, ne de ana babası. Sadece Tanrı'nın işleri onda görülsün diye.
4 Beni gönderenin işlerini gündüzken yapmalıyım. Gece geliyor, o zaman hiç kimse çalışamaz.
5 Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığıyım.
6 Bunları söyledikten sonra yere tükürdü, tükürüğünden çamur yaptı ve çamurla körün gözlerini meshetti.
7 Ona, " Git, Şiloam havuzunda yıkan" dedi . (Bu, "Gönderilmiş" anlamına gelir.) Bunun üzerine gidip yıkandı ve görmeye başladı.
8 Bunun üzerine komşuları ve onun kör olduğunu daha önce görmüş olanlar, "Bu, oturup dilenen adam değil mi?" dediler.
9 Kimisi, "İşte budur" dedi; kimisi, "Onun benzeridir" dedi; ama o, "Ben O'yum" dedi.
10 Bunun üzerine ona, "Gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular.
11 O da cevap verip dedi: İsa adında bir adam çamur yaptı, gözlerime sürdü ve bana, "Şiloam havuzuna git, yıkan" dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.
12 Bunun üzerine ona, "Nerede o?" diye sordular. O, "Bilmiyorum" dedi.
13 Daha önce kör olan adamı Ferisilere getirdiler.
14 Ve İsa'nın çamuru yapıp gözlerini açtığı gün Şabat günüydü.
15 Sonra Ferisiler de ona gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da onlara, Gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve görüyorum dedi.
16 Bunun üzerine Ferisilerden bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değildir, çünkü Sebt gününü tutmuyor" dediler. Başkaları da, "Günahkâr bir adam nasıl böyle mucizeler yapabilir?" dediler. Ve aralarında ayrılık çıktı.
17 Kör adama yine sordular: Gözlerini açtığına göre, onun hakkında ne diyorsun? O, "O bir peygamberdir" dedi.
18 Fakat Yahudiler, onun kör iken gözlerinin açıldığına inanmadılar; ta ki gözleri açılan çocuğun ana-babasını çağırıncaya kadar.
19 Ve onlara sordular: Kör doğduğunu söylediğiniz oğlunuz bu mu? Öyleyse şimdi nasıl görüyor?
20 Ana-babası onlara cevap verip dediler: Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör olarak doğduğunu biliyoruz.
21 Fakat şimdi nasıl gördüğünü bilmiyoruz; gözlerini kimin açtığını da bilmiyoruz; yetişkindir; kendisine sorun; kendisi kendisi için konuşacaktır.
22 Bu sözleri anası ve babası Yahudilerden korktukları için söylediler. Çünkü Yahudiler, Mesih olduğunu açıkça söyleyenin havradan kovulması konusunda önceden anlaşmışlardı.
23 Bunun üzerine ana-babası, "O, yetişkinliğe erişti, kendisine sorun" dediler.
24 Bunun üzerine kör adamı tekrar çağırıp, "Tanrı'ya şükürler olsun" dediler, "Bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz."
25 İsa cevap verip dedi: Günahkâr mıdır, değil midir, bilmiyorum. Bildiğim bir şey var ki, kördüm, şimdi görüyorum.
26 Sonra ona yine sordular: Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?
27 İsa onlara cevap verdi: Size daha önce söyledim, ama dinlemediniz. Niçin bir daha dinlemek istiyorsunuz? Siz de onun öğrencileri mi olmak istiyorsunuz?
28 Bunun üzerine ona sövüp, "Sen onun öğrencisisin, biz ise Musa'nın öğrencileriyiz" dediler.
29 Tanrı'nın Musa'ya konuştuğunu biliyoruz; ama bu adamın nereden olduğunu bilmiyoruz.
30 Adam cevap verip onlara dedi: Bunda şaşılacak bir şey var ki, O'nun nereden olduğunu bilmiyorsunuz, ama O benim gözlerimi açtı.

31 Şimdi biliyoruz ki, Tanrı günahkârları dinlemez. Fakat bir kimse Tanrı'ya tapar ve isteğini yaparsa, Tanrı onu dinler.
32 Dünya var olduğundan beri, doğuştan kör olan bir adamın gözlerini açtığı duyulmamıştır.
33 Eğer bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.
34 Onlar da cevap verip ona dediler: Tamamıyla günahlar içinde doğdun, ve bize ders mi veriyorsun? Ve onu dışarı attılar.
35 İsa, onu kovduklarını işitti; onu bularak ona, " Tanrı'nın Oğlu'na inanıyor musun?" diye sordu.
36 O da cevap verip dedi: Ey Rab, o kimdir ki, ona iman edeyim?
37 İsa ona, " Hem onu gördün, hem de seninle konuşan odur" dedi.
38 Ve dedi: Ya Rab, iman ediyorum. Ve ona secde etti.
39 İsa dedi: Ben yargılamak için bu dünyaya geldim ki, görmeyenler görsün, görenler kör olsun.
40 Ve onun yanında bulunan Ferisilerden bazıları bu sözleri işitince, "Yoksa biz de mi körüz?" dediler.
41 İsa onlara dedi: Eğer kör olsaydınız günahınız olmazdı. Fakat şimdi, 'Görüyoruz' diyorsunuz; bunun için de günahınız duruyor.

BÖLÜM 10

1 Size doğrusunu, doğrusunu söyleyeyim, ağıla kapıdan girmeyip başka yoldan çıkan kişi hırsız ve hayduttur.
2 Fakat kapıdan giren, koyunların çobanıdır.
3 Kapıcı ona kapıyı açar; koyunlar onun sesini işitirler; o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı çıkarır.
4 Kendi koyunlarını dışarı çıkardığı zaman, onların önünden gider, koyunlar da onu izler; çünkü onun sesini tanırlar.
5 Yabancı birini izlemezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar.
6 İsa onlara bu benzetmeyi anlattı; fakat onlar, kendilerine söylediği şeylerin ne olduğunu anlamadılar.
7 İsa yine onlara dedi: Doğrusu, doğrusu size derim ki, Ben koyunların kapısıyım.
8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu; fakat koyunlar onları dinlemedi.
9 Ben kapıyım; eğer bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur; girer, çıkar ve otlak bulur.
10 Hırsız ancak çalmak, öldürmek ve yok etmek için gelir. Ben ise, onların yaşama sahip olmaları, hatta yaşamlarını daha da çoğaltmaları için geldim.
11 Ben iyi çobanım; iyi çoban koyunları uğruna canını verir.
12 Fakat çoban olmayan, koyunlar kendisine ait olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları yakalar ve dağıtır.
13 Ücretli adam kaçar, çünkü ücretlidir ve koyunlara kaygı duymaz.
14 Ben iyi çobanım, koyunlarımı tanırım, koyunlarım tarafından da tanınırım.
15 Baba beni tanıdığı gibi, ben de Baba'yı tanırım. Ve koyunlarım uğruna canımı veririm.
16 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var. Onları da getirmeliyim, sesimi işitecekler. Tek bir ağıl ve tek bir çoban olacak.
17 Bunun için Babam beni sever; çünkü canımı veririm, onu tekrar geri alırım.
18 Onu benden kimse alamaz, ama ben onu kendiliğimden bırakırım. Onu bırakmaya gücüm var, ve onu tekrar almaya gücüm var. Bu emri Babamdan aldım.
19 Bu sözler yüzünden Yahudiler arasında yine ayrılık çıktı.
20 Ve birçoğu dediler ki: O'nun içinde cin var, delidir; niçin onu dinliyorsunuz?
21 Başkaları ise, "Bunlar cinli bir adamın sözleri değil" dediler. "Cin körlerin gözlerini açabilir mi?"
22 Ve Yeruşalim'de adanma bayramı vardı ve kış mevsimiydi.
23 İsa da mabette Süleyman'ın eyvanında yürüyordu.
24 Bunun üzerine Yahudiler onun etrafını sardılar ve kendisine dediler: Ne zamana kadar bizi şüphe içinde bırakacaksın? Eğer sen Mesih isen, bize açıkça söyle.
25 İsa onlara cevap verdi: Size söyledim, ama inanmadınız. Babamın adıyla yaptığım işler benim için tanıklık ediyor.
26 Fakat siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz; size söylediğim gibi.
27 Koyunlarım sesimi işitirler, ben de onları tanırım, onlar da beni izlerler.
28 Ve onlara ebedî hayat veririm; ve onlar ebediyen mahvolmayacaklar, ve hiç kimse onları elimden kapamayacak.
29 Onları bana veren Babam hepsinden büyüktür. Onları Babamın elinden kapmaya hiç kimse güç yetiremez.
30 Ben ve Babam biriz.
31 Bunun üzerine Yahudiler yine taş alıp O'nu taşlamaya başladılar.
32 İsa onlara cevap verdi: Babamdan dolayı size birçok iyi işler gösterdim; bu işlerden hangisinden dolayı beni taşlıyorsunuz?
33 Yahudiler ona cevap verip dediler: İyi bir işten ötürü seni taşlamıyoruz; ancak küfürden ötürü taşlıyoruz; ve sen insan olduğun halde kendini Tanrı sanıyorsun.
34 İsa onlara cevap verdi: Yasanızda, 'Siz tanrılarsınız, dedim' diye yazılı değil mi?
35 Eğer Tanrı sözü kendilerine gelenlere tanrılar diyorsa ve Kutsal Yazılar bozulamıyorsa;
36 Baba'nın kutsayıp dünyaya gönderdiği kimseye, "Ben Tanrı'nın Oğluyum" dediğim için mi küfrediyorsun?" diyorsunuz?
37 Eğer Babamın işlerini yapmıyorsam, bana inanmayın.
38 Fakat eğer yaparsam, bana inanmasanız bile, işlere inanın. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve inanasınız.
39 Bunun üzerine onu tekrar yakalamaya çalıştılar; fakat ellerinden kurtuldu.
40 Ve Ürdün'ün ötesine, Yahya'nın ilk vaftiz ettiği yere gitti; ve orada kaldı.
41 Ve birçokları ona gelip dediler ki, Yahya mucize yapmadı; fakat Yahya'nın bu adam hakkında söylediği her şey doğruydu.
42 Ve orada birçokları ona iman etti.

BÖLÜM 11

1 Meryem ile kızkardeşi Marta'nın kenti olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hasta idi.
2 (Rabb'e merhem süren ve saçlarıyla ayaklarını silen Meryem'di; kardeşi Lazar hasta idi.)
3 Bunun üzerine kızkardeşleri kendisine haber gönderip, "Efendimiz, sevdiğin çocuk hasta" dediler.
4 İsa bunu işitince, " Bu hastalık ölüme yol açmayacak, Tanrı'nın yüceliği içindir; Tanrı'nın Oğlu bununla yüceltilecektir" dedi.
5 İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi.
6 Bunun üzerine hasta olduğunu duyunca, bulunduğu yerde iki gün daha kaldı.
7 Sonra öğrencilerine, " Yine Yahudiye'ye gidelim" dedi.
8 Öğrencileri O'na, "Öğretmenim, Yahudiler az önce seni taşlamaya çalıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?" dediler.
9 İsa cevap verdi: Gündüzün on iki saati yok mudur? Gündüz yürüyen kimse tökezlemez, çünkü bu dünyanın ışığını görür.
10 Fakat bir kimse gecede yürürse tökezler; çünkü kendisinde ışık yoktur.
11 Bunları söyledikten sonra onlara dedi: Dostumuz Lazer uyuyor; ama ben gidip onu uykudan uyandırayım.
12 Bunun üzerine öğrencileri, "Ya Rab, eğer uyuyorsa iyi olacak" dediler.
13 Oysa İsa ölümünden söz ediyordu; fakat onlar onun uykuda dinlenmekten söz ettiğini sanıyorlardı.
14 Bunun üzerine İsa onlara açıkça, " Lazar öldü" dedi.
15 Ve sizin için seviniyorum ki, orada bulunmadım; inanın diye. Ama yine de ona gidelim.
16 O zaman Didymos denilen Tomas, diğer öğrencilerine, "Biz de gidelim, onunla birlikte ölelim" dedi.
17 İsa gelince, onun dört gündür mezarda yattığını gördü.
18 Beytanya ise Yeruşalim'e yakın, on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı.
19 Ve Yahudilerin birçoğu kardeşleri hakkında onları teselli etmek için Marta ve Meryem'in yanına geldiler.
20 Marta, İsa'nın geldiğini duyunca, gidip O'nu karşıladı. Meryem ise evde oturuyordu.
21 Marta İsa'ya, "Ya Rab, eğer sen burada olsaydın, kardeşim ölmezdi" dedi.
22 Fakat biliyorum ki, şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen Tanrı onu sana verecektir.
23 İsa ona, Kardeşin dirilecek, dedi.
24 Marta ona, "Son günde, dirilişte onun tekrar dirileceğini biliyorum" dedi.
25 İsa ona dedi: Diriliş ve yaşam Ben'im. Bana iman eden kişi ölmüş olsa bile yaşayacaktır.
26 Ve kim yaşarsa ve bana iman ederse, asla ölmeyecektir. Buna inanıyor musun?
27 Kadın, "Evet, ya Rab," dedi, "Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim."
28 Bunları söyledikten sonra gidip kız kardeşi Meryem'i gizlice çağırdı ve, "Öğretmen geldi, seni çağırıyor" dedi.
29 Kadın bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti.
30 İsa henüz şehre gelmemişti, Marta'nın kendisini karşıladığı yerde bulunuyordu.
31 O zaman evde onunla birlikte bulunan Yahudiler, Meryem'in aceleyle kalkıp dışarı çıktığını görünce, onu teselli ettiler ve, "Mezara ağlamaya gidiyor," dediler.
32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere gelince, onu görünce ayaklarına kapanıp, "Ya Rab, eğer burada olsaydın, kardeşim ölmezdi" dedi.
33 İsa, onun ve onunla birlikte gelen Yahudilerin ağladığını görünce, ruhunda inledi ve sıkıldı.
34 Ve dediler: Onu nereye koydunuz? Onlar da ona dediler: Efendim, gel ve gör.
35 İsa ağladı.
36 Yahudiler, "Bakın, onu ne kadar seviyormuş!" dediler.
37 İçlerinden bazıları da, "Körlerin gözlerini açan bu adam, bu adamın da ölmesini engelleyemez miydi?" dediler.
38 İsa yine kendi kendine inleyerek mezara geldi. Orası bir mağaraydı ve üzerinde bir taş vardı.
"Taşı kaldırın" dedi . Ölen adamın kızkardeşi Marta, İsa'ya, "Ya Rab, artık koktu, çünkü dört gündür ölü." dedi.
40 İsa ona dedi: Sana, eğer inanırsan Tanrı'nın yüceliğini göreceğini söylemedim mi?
41 Sonra ölülerin konulduğu yerden taşı kaldırdılar. İsa gözlerini kaldırıp, " Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum" dedi.
42 Ve senin beni her zaman işittiğini biliyordum; fakat yanımda duran halk için söyledim ki, beni senin gönderdiğine iman etsinler.
43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, " Lazar, dışarı çık!" diye bağırdı.
44 Ve ölmüş olan adam, elleri ve ayakları kefenle bağlı olarak, yüzü de bir mendille bağlı olarak çıktı. İsa onlara, " Onu çözün, bırakın gitsin" dedi.
45 O zaman İsa'nın yaptıklarını görüp Meryem'in yanına gelen Yahudilerden birçoğu ona iman ettiler.
46 Fakat içlerinden bazıları Ferisilere giderek İsa'nın yaptıklarını onlara anlattılar.
47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler bir kurul toplayıp, "Ne yapacağız?" dediler, "Bu adam birçok mucizeler yaratıyor.
48 Eğer onu böyle yalnız bırakırsak, bütün insanlar ona iman edecekler; ve Romalılar gelip hem yerimizi, hem de milletimizi elimizden alacaklar.
49 Ve onlardan biri, aynı yıl başkâhin olan Kayafas, onlara dedi: Siz hiçbir şey bilmiyorsunuz.
50 Ve bir adamın halk uğruna ölmesinin, bütün milletin mahvolmamasından bizim için uygun olduğunu düşünmeyin.
51 Bunu kendiliğinden söylemiyordu; ama o yıl başkâhin olarak, İsa'nın o millet uğruna öleceğini peygamberlik ediyordu.
52 Ve yalnız o millet için değil, fakat aynı zamanda dağılmış olan Tanrı çocuklarını da bir araya toplamak için.
53 O günden sonra onu öldürmek için kendi aralarında istişare ettiler.
54 Bunun üzerine İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu; oradan çöle yakın bir yere, Efraim denilen bir kente gitti ve orada öğrencileriyle birlikte kaldı.
55 Yahudilerin Fısıh Bayramı yaklaşmıştı. Birçok kişi, Fısıh Bayramı'ndan önce, arınmak için kırdan çıkıp Yeruşalim'e çıktı.
56 Bunun üzerine İsa'yı aradılar ve tapınakta dururken kendi aralarında şöyle konuştular: Sizce bayrama gelmeyecek mi?
57 Başkâhinlerle Ferisiler, eğer biri onun nerede olduğunu biliyorsa, gelip göstermesini ve onu yakalamalarını buyurdular.

BÖLÜM 12

1 İsa, Fısıh bayramından altı gün önce Beytanya'ya geldi. Orada, ölmüş olan Lazar'ı ölümden diriltmişti.
2 Orada kendisine bir ziyafet hazırladılar. Marta da hizmet ediyordu. Lazar da onunla birlikte sofrada oturanlardan biriydi.
3 Sonra Meryem, çok değerli nardın bir kilo yağını alıp İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın kokusuyla doldu.
4 O zaman öğrencilerinden biri, Simun'un oğlu Yahuda İskariyot, ona ihanet edecek olan kişi şöyle dedi:
5 Bu merhem neden üç yüz kuruşa satılıp yoksullara verilmedi?
6 Bunu, yoksulları sevdiği için değil, hırsız olduğu ve keseyi alıp içine konulanı taşıdığı için söylüyordu.
7 Bunun üzerine İsa, "Onu bırakın," dedi, "O bunu benim gömüleceğim gün için sakladı."
8 Çünkü yoksullar her zaman sizinledir; fakat ben her zaman sizinle değilim.
9 Yahudilerden birçoğu onun orada olduğunu biliyordu. Ve yalnız İsa için değil, aynı zamanda İsa'nın ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için oraya geldiler.
10 Fakat başkâhinler, Lazar'ı da öldürmek için danıştılar;
11 Çünkü onun yüzünden Yahudilerin birçoğu gidip İsa'ya iman ettiler.
12 Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen çok sayıda insan, İsa'nın Yeruşalim'e geldiğini duyunca,
13 Hurma dalları alıp O'nu karşılamaya çıktılar ve, "Hozana!" diye bağırdılar. "Rabbin adıyla gelen İsrail Kralı mübarek olsun!"
14 Ve İsa bir eşek bulup onun üzerine oturdu; yazıldığı gibi:
15 Korkma, Sion kızı! İşte, Kralın bir eşek yavrusuna binmiş olarak geliyor.
16 Öğrencileri başlangıçta bunları anlamadılar. Fakat İsa yüceltilince, bunların kendisi hakkında yazıldığını ve kendisine bu şeyleri yaptıklarını hatırladılar.
17 İsa'nın Lazar'ı mezarından çağırıp ölümden dirilttiği sırada yanında bulunan halk da tanıklık ediyordu.
18 Halk da bu yüzden onu karşıladı; çünkü onun bu mucizeyi yaptığını duymuşlardı.
19 Bunun üzerine Ferisiler birbirlerine, "Hiçbir şeye gücünüzü yetiremediğinizi görüyor musunuz?" dediler. "İşte dünya onun ardından gitti."
20 Ve bayramda ibadet etmek için gelenler arasında bazı Yunanlılar da vardı:
21 O da Celile'nin Beytsayda kentinden olan Filipus'a gelip, "Efendim, İsa'yı görmek istiyoruz" dedi.
22 Filipus gelip Andreas'a haber verdi; Andreas ve Filipus da İsa'ya haber verdiler.
23 İsa onlara cevap verip dedi: İnsanoğlunun yüceltileceği saat geldi.
24 Size doğrusunu, doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmezse tek başına kalır. Ama ölürse çok ürün verir.
25 Canını seven onu yitirir; ve bu dünyada canından nefret eden onu sonsuz yaşama kavuşturur.
26 Bana hizmet eden varsa, beni izlesin. Ben neredeysem, bana hizmet eden de orada olacak. Bana hizmet edeni Babam onurlandıracaktır.
27 Şimdi canım sıkılıyor; ve ne diyeyim? Baba, beni bu saatten kurtar; fakat ben bu sebeple bu saate geldim.
28 Baba, ismini yücelt. Sonra gökten bir ses geldi ve dedi ki: Onu hem yücelttim, hem de yine yücelteceğim.
29 Bunun üzerine, yanında duran ve bunu işiten halk, "Gök gürledi" dedi. Başkaları, "Bir melek onunla konuştu" dediler.
30 İsa cevap verip dedi: Bu ses benim için değil, sizin için geldi.
31 Şimdi bu dünyanın yargılanmasıdır. Şimdi bu dünyanın reisi dışarı atılacak.
32 Ve ben yerden yükseltildiğimde, bütün insanları kendime çekeceğim.
33 Bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söyledi.
34 Halk ona cevap verdi: "Kutsal Yasa'dan Mesih'in sonsuza dek kalacağını duyduk. Peki, sen, 'İnsanoğlu'nun yukarı kaldırılması gerekiyor' diyorsun? Bu İnsanoğlu kimdir?"
35 Sonra İsa onlara dedi: Biraz daha ışık sizinle beraberdir. Işığınız varken yürüyün ki, üzerinize karanlık gelmesin. Çünkü karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez.
36 Işığınız varken ışığa iman edin ki, ışığın çocukları olasınız. İsa bunları söyledi ve gitti ve onlardan saklandı.
37 Fakat onların önünde bu kadar mucize yapmış olmasına rağmen, ona inanmadılar.
38 Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin: "Ya Rab, haberimize kim inandı? Rabbin kolu kime açıklandı?"
39 Bu yüzden inanamadılar, çünkü Yeşaya yine şöyle dedi:
40 Onların gözlerini kör etti, yüreklerini katılaştırdı; ta ki, gözleriyle görmesinler, yürekleriyle anlamasınlar, dönüp gitmesinler de, ben onları iyileştireyim.
41 Yeşaya, onun yüceliğini görünce, onun hakkında şunları söyledi:
42 Bununla beraber ileri gelenlerden de birçoğu ona iman etti; fakat Ferisiler yüzünden onu itiraf etmediler; havradan kovulmamak için.
43 Çünkü insanların övgüsünü, Tanrı'nın övgüsünden daha çok seviyorlardı.
44 İsa haykırarak dedi: Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur.
45 Ve beni gören, beni göndereni görmüş olur.
46 Ben dünyaya ışık olarak geldim; ta ki, bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın.
47 Ve eğer bir kimse sözlerimi işitir de iman etmezse, onu ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim.
48 Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. Söylediğim söz, onu son günde yargılayacaktır.
49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım; fakat beni gönderen Baba, ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana emretti.
50 Ve biliyorum ki, O'nun buyruğu ebedî yaşamdır. Bu nedenle, ne söylersem, Baba'nın bana söylediği gibi konuşuyorum.

BÖLÜM 13

1 Fısıh bayramından önce, İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatinin geldiğini biliyordu. Dünyada olan kendisine ait olanları sevmiş olarak, onları sonuna kadar sevdi.

2 Akşam yemeği bitince, İblis, Simun'un oğlu Yahuda İskariyot'un yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koydu.
3 İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan geldiğini ve Tanrı'ya gittiğini biliyordu.
4 Akşam yemeğinden kalktı, giysilerini bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı.
5 Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerinin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı.
6 Sonra Simun Petrus'a geldi. Petrus ona, "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkıyorsun?" diye sordu.
7 İsa cevap verip ona dedi: Şimdi ne yaptığımı bilemezsin, ama ileride bileceksin.
8 Petrus ona, "Ayaklarımı asla yıkamayacaksın" dedi. İsa ona, " Seni yıkamazsam, benimle payın olmaz" diye cevap verdi.
9 Simun Petrus İsa'ya dedi: Ya Rab, yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da temizle.
10 İsa ona dedi: Yıkanmış olanın ayaklarının yıkanmasından başka bir şeye ihtiyacı yoktur; her bakımdan temizdir. Siz temizsiniz, ama hepiniz değil.
11 Çünkü kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu; bunun için, "Hepiniz temiz değilsiniz" dedi.
12 Ayaklarını yıkadıktan sonra giysilerini giyip tekrar oturduktan sonra onlara, " Size ne yaptığımı biliyor musunuz?" dedi.
13 Bana Üstat ve Rab diyorsunuz; ve doğru söylüyorsunuz; çünkü ben öyleyim.
14 Eğer ben, Efendiniz ve Öğretmeniniz, ayaklarınızı yıkadıysam; siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.
15 Çünkü size bir örnek verdim ki, benim size yaptığımın aynısını siz de yapın.
16 Doğrusu, doğrusu size derim ki, kul efendisinden büyük değildir; gönderilen de kendisini gönderenden büyük değildir.
17 Eğer bunları biliyorsanız, yaparsanız mutlu olursunuz.
18 Hepiniz için söylemiyorum; ben kimi seçtiğimi biliyorum. Fakat Kutsal Yazı yerine gelsin diye, "Benimle birlikte ekmek yiyen, bana karşı ökçesini kaldırdı."
19 Şimdi, olmadan önce size söylüyorum ki, olunca, benim O olduğuma inanasınız.
20 Size doğrusunu, doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.
21 İsa bunları söyledikten sonra, ruhunda sıkıntı duydu ve tanıklık ederek dedi: Doğrusu, doğrusu size derim ki, sizden biri bana ihanet edecek.
22 Bunun üzerine öğrenciler birbirlerine baktılar, İsa'nın kimden söz ettiğini kuşkuyla beklemeye başladılar.
23 O sırada İsa'nın sevdiği öğrencilerinden biri O'nun göğsüne yaslanmıştı.
24 Bunun üzerine Simun Petrus, İsa'ya işaret ederek, kimden söz ettiğini sormasını istedi.
25 Bunun üzerine İsa'nın göğsüne yatarak, "Ya Rab, kimdir o?" diye sordu.
26 İsa cevap verdi: Ben kime bir lokma verirsem, onu batırırım. Ve lokmayı batırdıktan sonra, onu Simon'un oğlu Yahuda İskariyot'a verdi.
27 Ve bu yalandan sonra Şeytan onun içine girdi. İsa ona dedi: Sen ne yapıyorsan, çabuk yap.
28 Sofrada oturanlardan hiçbiri, İsa'nın bu sözleri hangi amaçla söylediğini anlamadı.
29 Bazıları da, Yahuda'nın keseyi yanında taşıdığını sanarak, İsa'nın ona, "Bayram için ihtiyacımız olan şeyleri satın al; ya da yoksullara bir şey ver" dediğini sandılar.
30 Sonra lokmayı alıp hemen dışarı çıktı. Gece olmuştu.
31 Bunun üzerine İsa dışarı çıkınca, “ İnsanoğlu şimdi yüceltildi” dedi. “Tanrı da O’nda yüceltildi.
32 Eğer Tanrı onda yüceltilirse, Tanrı da onu kendi içinde yüceltecek ve hemen yüceltecektir.
33 Küçük çocuklarım, ben biraz daha sizinleyim. Beni arayacaksınız. Yahudilere dediğim gibi, Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz. Şimdi de size diyorum ki:
34 Size yeni bir emir veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.
35 Birbirinize sevginiz olursa, bütün insanlar bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaklar.
36 Simun Petrus İsa'ya, "Ya Rab, nereye gidiyorsun?" diye sordu. İsa ona, " Benim gittiğim yere şimdi ardımdan gelemezsin; ama sonra ardımdan geleceksin" diye cevap verdi.
37 Petrus, “Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim?” dedi. “Senin uğruna canımı veririm.”
38 İsa ona cevap verdi: Canını benim uğruma mı vereceksin? Doğrusu, doğrusu sana derim ki, beni üç kere inkâr edinceye kadar horoz ötmeyecektir.

BÖLÜM 14

1 Yüreğinizde kaygı olmasın. Tanrı'ya iman ediyorsanız, bana da iman edin.
2 Babamın evinde çok sayıda mesken vardır; olmasaydı size söylerdim. Size yer hazırlamaya gidiyorum.
3 Ve eğer gidip size yer hazırlarsam, yine gelip sizi yanıma alacağım; öyle ki, ben neredeysem, siz de orada olasınız.
4 Ve nereye gittiğimi biliyorsunuz, ve yolu biliyorsunuz.
5 Tomas, “Ya Rab, senin nereye gittiğini bilmiyoruz; yolu nasıl bilebiliriz?” dedi.
6 İsa ona, "Yol, gerçek ve yaşam benim" dedi. "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez.
7 Eğer beni tanısaydınız, Babamı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, ve O'nu gördünüz.
8 Filipus O'na, "Ya Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter" dedi.
9 İsa ona dedi: Filipus, bu kadar zamandır seninleyim, beni hâlâ tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Öyleyse sen nasıl, 'Bize Baba'yı göster' diyorsun?
10 Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum; fakat içimde yaşayan Baba işleri yapıyor.
11 Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Ya da bu işler uğruna bana iman edin.
12 Doğrusu, doğrusu size derim ki, Bana iman eden, benim yaptığım işleri o da yapacak; hatta bunlardan daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Babama gidiyorum.
13 Ve benim adımla her ne dilerseniz onu yapacağım; öyle ki, Baba Oğul'da yüceltilsin.
14 Eğer benim adımla benden bir şey dilerseniz, onu yapacağım.
15 Eğer beni seviyorsanız, emirlerimi yerine getirin.
16 Ve ben Baba'ya yalvaracağım, ve size başka bir Yardımcı verecek, ta ki o sonsuza dek sizinle beraber kalsın;

17 Hatta dünya onu kabul edemez; çünkü onu görmez ve tanımaz. Siz onu tanıyorsunuz. Çünkü o aranızda oturuyor ve içinizde olacaktır.
18 Seni çaresiz bırakmayacağım; sana geleceğim.
19 Az bir zaman daha var ve dünya artık beni görmeyecek; fakat siz beni göreceksiniz. Çünkü ben yaşıyorum, siz de yaşayacaksınız.
20 O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim.
21 Emirlerimi elinde bulunduran ve onları tutan kişi, beni sevendir. Beni seven, Babam tarafından sevilecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.
22 Yahuda, İskariyot değil, ona dedi: Ya Rab, neden kendini dünyaya değil de bize göstereceksin?
23 İsa cevap verip ona dedi: Bir kimse beni severse, sözümü tutar; ve Babam da onu sever; ve biz ona geliriz, ve onunla beraber mesken tutarız.
24 Beni sevmeyen, sözlerimi tutmaz. İşittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır.
25 Bunları hâlâ yanınızdayken size söyledim.
26 Fakat Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, yani Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek ve size söylediğim her şeyi hatırlatacaktır.
27 Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın, korkmasın.
28 Size, "Gidiyorum ve size geri döneceğim" dediğimi duydunuz. Eğer beni sevseydiniz, "Baba'ya gidiyorum" dediğim için sevinirdiniz; çünkü Babam benden büyüktür.
29 Ve şimdi, olmadan önce size söyledim ki, olunca iman edesiniz.
30 Bundan sonra sizinle çok konuşmayacağım; çünkü bu dünyanın reisi geliyor ve bende hiçbir şey yok.
31 Fakat dünya bilsin ki, ben Baba'yı seviyorum; ve Baba bana nasıl emrettiyse, öyle yapıyorum. Kalkın, buradan gidelim.

BÖLÜM 15

1 Ben gerçek asmayım, Babam da bağcıdır.
2 Bende meyve vermeyen her dalı kesip atar, meyve veren her dalı da temizler ki, daha çok meyve versin.
3 Şimdi size söylediğim sözle temizsiniz.
4 İçimde kalın, ben de sizde kalayım. Asmada kalmayan bir dal kendiliğinden meyve veremeyeceği gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz.
5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız.
6 Eğer bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Onları toplarlar, ateşe atarlar ve yakarlar.
7 Eğer siz bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne dilerseniz dileyin, size verilecektir.
8 Çok meyve vermenizle Babam yüceltilir; böylece benim öğrencilerim olursunuz.
9 Baba beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın.
10 Eğer emirlerimi yerine getirirseniz, sevgimde kalırsınız. Tıpkı benim de Babamın emirlerini yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi.
11 Bunları size, sevincim sizde kalsın ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.
12 Benim buyruğum şudur: Birbirinizi sevin, tıpkı benim sizi sevdiğim gibi.
13 Hiç kimse, dostları uğruna canını vermekten daha büyük bir sevgi gösteremez.
14 Eğer size emrettiğim her şeyi yaparsanız, siz benim dostlarımsınız.
15 Bundan böyle size kul demeyeceğim; çünkü kul, efendisinin ne yaptığını bilmez. Fakat ben size dost dedim; çünkü Babamdan duyduğum her şeyi size bildirdim.
16 Siz beni seçmediniz, fakat ben sizi seçtim ve atadım ki, gidip meyve veresiniz ve meyveniz kalıcı olsun. Ta ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, size versin.
17 Size şu emirleri veriyorum: Birbirinizi sevin.
18 Eğer dünya sizden nefret ederse, bilin ki sizden önce benden nefret etmiştir.
19 Eğer dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanları severdi. Fakat siz dünyadan değilsiniz, fakat ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor.
20 Size söylediğim sözü hatırlayın: Hizmetçi efendisinden büyük değildir. Eğer bana zulmettilerse, size de zulmedecekler; eğer benim sözümü tuttularsa, sizin sözünüzü de tutacaklar.
21 Fakat bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar.
22 Eğer gelip onlara söylemeseydim, günahları olmazdı. Fakat şimdi günahları için hiçbir kefaretleri yoktur.
23 Benden nefret eden, Babamdan da nefret eder.
24 Eğer ben onların arasında hiç kimsenin yapmadığı işleri yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Fakat şimdi hem beni gördüler, hem de Babamı nefret ettiler.
25 Fakat bu, şeriatlarında yazılı olan, "Yok yere benden nefret ettiler" sözünün yerine gelmesi için oldu.
26 Fakat Baba'dan size göndereceğim Yardımcı, yani Baba'dan çıkan hakikat Ruhu gelince, O benim için tanıklık edecektir.
27 Ve siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

BÖLÜM 16

1 Bunları size söyledim ki, gücenmeyesiniz.
2 Sizi havralardan kovacaklar; evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak.
3 Ve bunları size yapacaklar, çünkü ne Baba'yı, ne de beni tanımadılar.
4 Fakat bunları size söyledim ki, zamanı gelince size bunları söylediğimi hatırlayasınız. Ve bunları başlangıçta size söylemedim, çünkü sizinle birlikteydim.
5 Fakat şimdi beni gönderenin yanına gidiyorum; ve sizden hiçbiri bana, 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor.
6 Fakat bunları size söylediğim için yüreğiniz kederle doldu.
7 Fakat size gerçeği söylüyorum; benim gitmem sizin için daha hayırlıdır. Çünkü gitmezsem, Tesellici size gelmez. Fakat gidersem, O'nu size gönderirim.
8 Ve O gelince, dünyayı günah, doğruluk ve yargı konusunda suçlayacaktır:
9 Günahtan, çünkü bana iman etmiyorlar;
10 Doğruluktan, çünkü Babama gidiyorum ve artık beni görmüyorsunuz;
11 Yargı hakkında, çünkü bu dünyanın reisi yargılanıyor.

12 Size söyleyecek daha çok şeyim var, ama şimdi kaldıramazsınız.
13 Fakat o, hakikat Ruhu gelince, sizi her hakikate yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak; fakat ne işitirse onu söyleyecek ve gelecek şeyleri size bildirecek.
14 O beni yüceltecek; çünkü benimkinden alacak ve size gösterecektir.
15 Baba'nın sahip olduğu her şey benimdir. Bunun için, 'Benimkilerden alacak ve size gösterecek' dedim.
16 Az bir zaman sonra beni görmeyeceksiniz; ve yine az bir zaman sonra beni göreceksiniz; çünkü ben Baba'ya gidiyorum.
17 Bunun üzerine öğrencilerinden bazıları birbirlerine dediler: Bize, 'Biraz sonra beni görmeyeceksiniz; ve yine, 'Biraz sonra beni göreceksiniz; ve 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' dediği nedir?
18 Bunun üzerine, "Nedir bu, az bir zaman mı diyor?" dediler. Ne dediğini bilmiyoruz.
19 İsa onların kendisine sormak istediklerini anladı ve onlara dedi: "Biraz sonra beni görmeyeceksiniz; ve yine biraz sonra beni göreceksiniz" dediğim şeyleri mi aranızda soruşturuyorsunuz?"
20 Size doğrusunu, doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp dövüneceksiniz, dünya ise sevinecektir. Siz kederleneceksiniz, kederiniz ise sevince dönüşecektir.
21 Kadın doğum sancısı çektiği zaman sıkıntı çeker, çünkü saati gelmiştir. Fakat doğurunca, dünyaya bir insan gelmesinin sevinciyle artık o sıkıntıyı hatırlamaz.
22 Ve şimdi siz üzüntü içindesiniz; fakat sizi yine göreceğim ve yüreğiniz sevinecek, ve sevincinizi sizden kimse alamayacak.
23 Ve o gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Doğrusu, doğrusu size derim ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, size verecektir.
24 Şimdiye kadar benim adımla hiçbir şey istemediniz. İsteyin, alacaksınız; böylece sevinciniz tam olsun.
25 Bunları size özdeyişlerle söyledim. Ama öyle bir zaman geliyor ki, artık size özdeyişlerle konuşmayacağım; ama Baba'yı size açıkça bildireceğim.
26 O gün benim adımla dileyeceksiniz; ama ben size, Baba'dan sizin için dua edeceğimi söylemiyorum.
27 Çünkü Baba'nın kendisi sizi seviyor. Çünkü siz beni sevdiniz ve Tanrı'dan çıktığıma iman ettiniz.
28 Ben Baba'dan çıktım, dünyaya geldim; yine dünyayı bırakıp Baba'ya gidiyorum.
29 Öğrencileri ona, "İşte şimdi açıkça konuşuyorsun, ama atasözü söylemiyorsun" dediler.
30 Şimdi senin her şeyi bildiğinden ve kimsenin sana bir şey sormasına gerek olmadığından eminiz. Bundan dolayı senin Tanrı'dan geldiğine inanıyoruz.
31 İsa onlara cevap verdi: Şimdi iman ediyor musunuz?
32 İşte, saat geliyor, hatta geldi bile; her biriniz kendi topluluğuna dağılacak ve beni yalnız bırakacaksınız. Ama ben yalnız değilim; çünkü Baba benimle birliktedir.
33 Bunları size söyledim ki, bende esenliğiniz olsun. Dünyada sıkıntınız olacak. Fakat cesaretli olun; ben dünyayı yendim.

BÖLÜM 17

1 İsa bu sözleri söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırıp şöyle dedi: " Baba, saat geldi; Oğlunu yücelt ki, Oğlun da seni yüceltsin.
2 Çünkü sen ona bütün insanlar üzerinde yetki verdin; öyle ki, kendisine verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin.
3 Ebedî hayat da şudur: Seni, tek gerçek Tanrı'yı ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanısınlar.
4 Seni yeryüzünde yücelttim; bana verdiğin işi bitirdim.
5 Ve şimdi, ey Baba, dünya var olmadan önce bende olan yücelikle, sen de beni yanında yücelt.
6 Bana dünyadan verdiğin adamlara senin ismini bildirdim; onlar senin idiler, ve sen onları bana verdin; ve senin sözünü tuttular.
7 Şimdi bana verdiğin her şeyin senden olduğunu anladılar.
8 Çünkü bana verdiğin sözleri onlara ilettim; onlar da kabul ettiler ve senin benden çıktığını kesin olarak bildiler; ve senin beni gönderdiğine iman ettiler.
9 Onlar için dua ediyorum. Dünya için değil, bana verdiklerin için dua ediyorum. Çünkü onlar senindir.
10 Ve benimkilerin hepsi senindir, ve seninkiler de benimdir; ve ben onlarda yüceltildim.
11 Ve şimdi ben artık dünyada değilim, fakat onlar dünyadadırlar ve ben sana geliyorum. Kutsal Baba, bana verdiklerini kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar.
12 Dünyada onlarla birlikte olduğum sürece, onları senin adınla korudum; bana verdiklerini korudum; ve içlerinden hiçbiri mahvolmadı, ancak yıkıma giden oğul mahvoldu. Ta ki, Kutsal Yazı yerine gelsin.
13 Ve şimdi sana geliyorum; ve bu şeyleri dünyada söylüyorum ki, benim sevincim onların kendilerinde tamamlansın.
14 Ben onlara senin sözünü verdim; ve dünya onlardan nefret etti. Çünkü onlar dünyadan değiller, tıpkı benim de dünyadan olmamam gibi.
15 Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan korumanı dilerim.
16 Onlar dünyadan değiller, tıpkı benim dünyadan olmadığım gibi.
17 Onları hakikatinle kutsallaştır; senin sözün hakikattir.
18 Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.
19 Ve ben onların uğruna kendimi kutsallaştırıyorum ki, onlar da hakikat aracılığıyla kutsallaştırılsınlar.
20 Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de dua ediyorum.
21 Hepsi bir olsunlar. Baba, sen bende olduğun ve ben sende olduğum gibi, onlar da bizde bir olsunlar. Dünya da senin beni gönderdiğine iman etsin.
22 Bana verdiğin yüceliği onlara da verdim; ta ki, biz bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar.
23 Ben onların içindeyim, sen de benim içimde ol ki, onlar bir olarak yetkinleşsinler; ve dünya, senin beni gönderdiğini ve onları sevdiğin gibi beni de sevdiğini anlasın.
24 Baba, bana verdiklerinin de benimle birlikte olmalarını ve bana verdiğin yüceliği görmelerini isterim. Çünkü sen dünyanın kuruluşundan önce beni sevdin.
25 Ey doğru Baba, dünya seni tanımadı; fakat ben seni tanıdım, ve bunlar da beni senin gönderdiğini tanıdılar.

26 Ve onlara senin ismini bildirdim ve bildireceğim; ta ki, bana duyduğun sevgi onlarda olsun, ve ben de onlarda olayım.

BÖLÜM 18

1 İsa bu sözleri söyledikten sonra, öğrencileriyle birlikte Kedron vadisinin karşısına çıktı; orada bir bahçe vardı. İsa ve öğrencileri bahçeye girdiler.
2 İsa'ya ihanet eden Yahuda da orayı biliyordu; çünkü İsa sık sık öğrencileriyle birlikte oraya giderdi.
3 Bunun üzerine Yahuda, başkâhinlerden ve Ferisilerden bir bölük adam ve görevli alarak fenerler, meşaleler ve silahlarla oraya geldi.
4 İsa, başına geleceklerin hepsini bilerek dışarı çıkıp onlara, " Kimi arıyorsunuz?" diye sordu.
5 Ona, Nasıralı İsa diye cevap verdiler. İsa onlara, Ben O'yum dedi. Ve ona ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu.
6 İsa onlara, "Ben O'yum" dediğinde, geri geri gidip yere düştüler.
7 Sonra onlara yine sordu: Kimi arıyorsunuz? Onlar da, Nasıralı İsa'yı dediler.
8 İsa cevap verdi: Size söyledim, ben oyum. Eğer beni arıyorsanız, şunları bırakın gitsinler.
"Bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim" sözü yerine gelsin .
10 Bunun üzerine Simun Petrus kılıcını çekip başkâhinin hizmetkârına vurdu ve sağ kulağını kesti. Hizmetkârın adı Malkus'tu.
11 Bunun üzerine İsa Petrus'a, " Kılıcını kınına koy! Babamın bana verdiği kâseyi içmeyeyim mi?" dedi.
12 Bunun üzerine Yahudilerin bölüğü, yüzbaşısı ve subayları İsa'yı tutup bağladılar.
13 Ve onu önce Hanna'ya götürdü; çünkü o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınpederiydi.
14 Yahudilere, halk uğruna bir adamın ölmesinin daha uygun olacağı yolunda öğüt veren Kayafas'tı.
15 Ve Simun Petrus İsa'nın ardından gittiler; ve başka bir öğrenci de onun peşinden gitti. O öğrenci başkâhinin tanıdığı idi ve İsa'yla birlikte başkâhinin sarayına girdi.
16 Fakat Petrus dışarıda kapıda duruyordu. Sonra başkâhinin tanıdığı öbür öğrenci dışarı çıktı ve kapıcı kadına konuştu ve Petrus'u içeri getirdi.
17 Kapıyı tutan genç kız Petrus'a, "Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?" diye sordu. Petrus, "Değilim" dedi.
18 Hizmetçiler ve memurlar, kömür ateşi yakmış olarak orada duruyorlardı; çünkü hava soğuktu; ve ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte durup ısınıyordu.
19 Sonra başkâhin İsa'ya, öğrencilerine ve öğretisine ilişkin sorular sordu.
20 İsa ona cevap verdi: Ben dünyaya açıkça konuştum; Yahudilerin her zaman sığındıkları havrada ve tapınakta her zaman öğrettim; ve gizlide hiçbir şey söylemedim.
21 Bana niçin soruyorsun? Beni işitenlere, kendilerine ne söylediğimi sor. İşte, onlar ne söylediğimi biliyorlar.
22 İsa bunları söyledikten sonra, yanında duran görevlilerden biri İsa'nın avucuna vurarak, "Başkâhine böyle mi cevap veriyorsun?" dediler.
23 İsa ona cevap verdi: Eğer kötü konuştuysam, kötülüğe tanıklık et; ama eğer iyi konuştuysam, niçin beni vuruyorsun?
24 Hanna onu bağlı olarak başkâhin Kayafa'ya göndermişti.
25 Ve Simun Petrus ayağa kalkıp ısındı. Bunun üzerine ona dediler: Sen de onun öğrencilerinden biri değil misin? O da inkâr etti ve dedi: Hayır, değilim.
26 Başkâhinin hizmetkârlarından biri, Petrus'un kulağını kestiği adamın akrabası olup, "Seni onunla birlikte bahçede görmedim mi?" dedi.
27 Petrus yine inkâr etti; hemen horoz öttü.
28 Bunun üzerine İsa'yı Kayafa'dan alıp mahkeme salonuna götürdüler. Sabahın erken saatleriydi. Kendileri mahkeme salonuna girmediler; kirlenmemek için, sadece Fısıh yemeğini yemek istediler.
29 Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp onların yanına geldi ve, "Bu adama karşı ne suçlama getiriyorsunuz?" diye sordu.
30 Ona cevap verip dediler: Eğer suçlu olmasaydı, onu sana teslim etmezdik.
31 Bunun üzerine Pilatus onlara dedi: Onu alın ve kendi şeriatınıza göre yargılayın. Bunun üzerine Yahudiler ona dediler: Bizim hiç kimseyi öldürmemiz caiz değildir.
32 İsa'nın, nasıl bir ölümle öleceğini bildiren sözünün yerine gelmesi için.
33 Bunun üzerine Pilatus yine mahkeme salonuna girdi ve İsa'yı çağırıp ona sordu: Sen Yahudilerin Kralı mısın?
34 İsa ona cevap verdi: Bunu kendin mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı benim hakkımda söyledi?
35 Pilatus cevap verdi: Ben Yahudi miyim? Senin milletin ve başkâhinler seni bana teslim ettiler. Ne yaptın?
36 İsa cevap verdi: Benim krallığım bu dünyadan değildir. Eğer krallığım bu dünyadan olsaydı, hizmetkârlarım Yahudilere teslim edilmemem için savaşırlardı. Fakat şimdi benim krallığım buradan değildir.
37 Bunun üzerine Pilatus ona dedi: Öyleyse sen kral mısın? İsa cevap verdi: Sen benim kral olduğumu söylüyorsun. Bunun için doğdum ve bu amaçla dünyaya geldim ki, gerçeğe tanıklık edeyim. Gerçekten olan herkes sesimi duyar.
38 Pilatus ona, "Hakikat nedir?" diye sordu. Bunu söyledikten sonra yine Yahudilerin yanına çıktı ve onlara, "Onda hiçbir suç bulmuyorum" dedi.
39 Fakat sizin bir âdetiniz var ki, Fısıh bayramında birini sizin için serbest bırakıyorum. Öyleyse Yahudilerin kralını sizin için serbest bırakmamı ister misiniz?
40 Sonra hepsi tekrar bağırıp dediler: Bu adam değil, Barabbas. Oysa Barabbas bir hayduttu.

BÖLÜM 19

1 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı tutup kamçıladı.
2 Ve askerler dikenlerden bir taç örüp onun başına koydular ve ona mor bir kaftan giydirdiler.
3 Ve dediler ki, Selam, Yahudilerin Kralı! Ve onu elleriyle vurdular.
4 Bunun üzerine Pilatus tekrar dışarı çıktı ve onlara, "İşte, O'nu size getiriyorum; ta ki, O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz" dedi.
5 Sonra İsa, dikenli taç ve mor kaftan giymiş olarak dışarı çıktı. Pilatus onlara, "İşte adam!" dedi.

6 Bunun üzerine başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, "Çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağırmaya başladılar. Pilatus onlara, "Onu alıp çarmıha ger" dedi. "Çünkü ben onda hiçbir suç bulamıyorum."
7 Yahudiler ona cevap verdiler: Bizim bir yasamız var, bizim yasamıza göre O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisini Tanrı'nın Oğlu yaptı.
8 Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu;
9 Ve tekrar mahkeme salonuna girdi ve İsa'ya, "Nerelisin?" diye sordu. Fakat İsa ona cevap vermedi.
10 Bunun üzerine Pilatus ona dedi: Bana konuşmayacak mısın? Seni çarmıha germeye de, seni serbest bırakmaya da yetkim olduğunu bilmiyor musun?
11 İsa cevap verdi: Eğer sana yukarıdan verilmeseydi, bana karşı hiçbir gücün olamazdı. Bu nedenle, beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.
12 Bunun üzerine Pilatus onu salıvermek istedi; ama Yahudiler bağırıp dediler: Eğer bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin; kendini kral sanan herkes Sezar'a karşı konuşmuş olur.
13 Pilatus bu sözü işitince İsa'yı dışarı çıkardı ve Döşeme denilen, İbranice'de Gabbata denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu.
14 Fısıh bayramının hazırlıkları sırasında, saat altı sularında Yahudilere, "İşte, Kralınız!" dedi.
15 Fakat onlar, "Onu kaldırın, onu kaldırın, çarmıha gerin!" diye bağırdılar. Pilatus onlara, "Kralınızı mı çarmıha gereyim?" dedi. Başkâhinler, "Sezar'dan başka kralımız yok" diye cevap verdiler.
16 Sonra onu çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. Onlar da İsa'yı alıp götürdüler.
17 Ve çarmıhını taşıyarak Kafatası Yeri denilen yere çıktı; İbranice'de buna Golgota denir.
18 Orada İsa'yı ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler; biri bir yanında, diğeri bir yanında, İsa da ortadaydı.
19 Pilatus bir başlık yazıp çarmıha astı. Yazıda, YAHUDİLERİN KRALI NAZARETLİ İSA yazıyordu.
20 Bunun üzerine Yahudilerin çoğu bu başlığı okudular. Çünkü İsa'nın çarmıha gerildiği yer şehre yakındı. İbranice, Yunanca ve Latince olarak yazılmıştı.
21 Bunun üzerine Yahudilerin başkâhinleri Pilatus'a dediler: Yahudilerin Kralı diye yazma; fakat, Ben Yahudilerin Kralıyım dedi diye yaz.
22 Pilatus, "Ne yazdımsa yazdım" diye karşılık verdi.
23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp dört parçaya böldüler; her askere bir pay; gömleğini de. Göğsünün dikişi yoktu, baştan aşağı dokunmuştu.
24 Bunun üzerine birbirlerine, "Bunu yırtmayalım, ama kime ait olacak diye kura çekelim" dediler. Ta ki, "Elbiselerimi aralarında paylaştılar, elbisem için kura çektiler" diyen Kutsal Yazı yerine gelsin. Askerler de bunları yaptılar.
25 İsa'nın çarmıhının yanında ise annesi, annesinin kızkardeşi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu.
26 İsa annesini ve sevdiği öğrencinin yanında durduğunu görünce annesine, " Kadın, işte oğlun!" dedi.
27 Sonra öğrenciye, " İşte, annen!" dedi . O saatten sonra öğrenci onu kendi evine aldı.
28 Bundan sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek, Kutsal Yazı yerine gelsin diye, " Susadım" dedi.
29 Orada sirke dolu bir kap vardı; sirkeli bir sünger doldurup mercanköşkünün ucuna takıp ağzına götürdüler.
30 İsa sirkeyi alınca, " Tamamlandı!" dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.
31 Yahudiler, Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Sebt Günü çarmıhta kalmaması için (çünkü o Sebt Günü büyük bir gündü) Pilatus'tan bacaklarının kırılmasını ve kaldırılmalarını istediler.
32 Bunun üzerine askerler gelip birincinin, ve onunla birlikte çarmıha gerilen öbürünün de bacaklarını kırdılar.
33 Fakat İsa'nın yanına geldiklerinde, onun zaten ölmüş olduğunu gördüler ve bacaklarını kırmadılar.
34 Fakat askerlerden biri mızrakla onun böğrünü deldi ve hemen kan ve su çıktı.
35 Ve onu gören şahitlik etti; ve şahitliği doğrudur; ve doğru söylediğini biliyor ki, iman edesiniz.
36 Bunlar, "O'nun bir kemiği kırılmayacaktır" başlıklı kutsal yazının yerine gelmesi için oldu.
37 Ve bir başka yazıda da şöyle deniyor: "Delinen adama bakacaklar."
38 Bundan sonra Arimatealı Yusuf, İsa'nın bir öğrencisiydi, fakat Yahudilerden korktuğu için gizlice Pilatus'tan İsa'nın cesedini kaldırmasını istedi; Pilatus da ona izin verdi. Bunun üzerine Yusuf gelip İsa'nın cesedini aldı.
39 Sonra ilk önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodemus da geldi ve yaklaşık yüz kilo ağırlığında bir mür ve öd karışımı getirdi.
40 Sonra İsa'nın cesedini alıp, Yahudilerin gömme âdeti uyarınca onu baharatlarla keten bezlere sardılar.
41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı.
42 Yahudilerin hazırlık günü olduğu için İsa'yı oraya koydular; çünkü mezar yakındı.

BÖLÜM 20

1 Haftanın ilk günü, ortalık henüz karanlıkken, Mecdelli Meryem erkenden mezara geldi ve taşın mezardan kaldırılmış olduğunu gördü.
2 Sonra koşup Simun Petrus'un ve İsa'nın sevdiği öbür öğrencinin yanına geldi ve onlara, "Rab'bi mezardan aldılar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz" dedi.
3 Bunun üzerine Petrus ile öbür öğrenci çıkıp mezara geldiler.
4 İkisi birlikte koşup geldiler. Öteki öğrenci Petrus'tan önce koşarak mezara önce vardı.
5 Eğilip içeri baktığında keten bezlerin serili olduğunu gördü; ama içeri girmedi.
6 Sonra Simun Petrus gelip onu izledi ve mezara girdi. Orada serili keten bezleri gördü.
7 Başının üzerinde olan örtü, keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde sarılıydı.
8 O zaman mezara ilk gelen öbür öğrenci de içeri girdi, gördü ve iman etti.
9 Çünkü henüz onun ölümden dirileceğine ilişkin Kutsal Yazı'yı bilmiyorlardı.
10 Sonra öğrenciler yine evlerine gittiler.
11 Meryem ise dışarıda, mezarın yanında durup ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı.

12 Ve beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri başucunda, öbürü ayakucunda, İsa'nın cesedinin yattığı yerde oturuyorlardı.
13 Ve ona dediler: Kadın, niçin ağlıyorsun? Kadın onlara dedi: Çünkü Rabbimi aldılar, ve nereye koyduklarını bilmiyorum.
14 Bunları söyledikten sonra arkasını döndü ve İsa'nın ayakta durduğunu gördü, fakat onun İsa olduğunu anlamadı.
15 İsa ona dedi: Kadın, niçin ağlıyorsun? Kimi arıyorsun? Kadın, O'nu bahçıvan sanarak, Efendim, eğer O'nu sen getirdiysen, nereye koyduğunu söyle de gidip alayım.
16 İsa ona, " Meryem!" dedi. O da dönüp İsa'ya, "Rabbuni!" yani, "Öğretmen!" dedi.
17 İsa ona, " Bana dokunma, çünkü henüz Babamın yanına çıkmadım" dedi. "Kardeşlerimin yanına git ve onlara de ki, "Benim Babamın ve sizin Babanızın, benim Tanrımın ve sizin Tanrınızın yanına çıkıyorum."
18 Mecdelli Meryem gelip öğrencilere, Rabbi gördüğünü ve Rabbin kendisine bunları söylediğini bildirdi.
19 Aynı günün akşamı, haftanın ilk günü, Yahudilerden korktukları için öğrencilerin toplandıkları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durdu ve onlara, " Size esenlik olsun!" dedi.
20 Ve bunları söyledikten sonra, onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. O zaman öğrenciler, Rabbi görünce sevindiler.
21 İsa yine onlara, " Size esenlik olsun" dedi, "Babam beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.
22 Bunu söyledikten sonra üzerlerine üfledi ve onlara, " Kutsal Ruh'u alın" dedi.
23 Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmış olur.
24 Fakat on ikilerden biri olan Didymus adlı Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi.
25 Bunun üzerine öbür öğrenciler ona, "Biz Rabbi gördük" dediler. Ama o onlara, "Ellerinde çivi izlerini görmezsem, çivi izlerine parmağımı sokmazsam ve elimi böğrüne sokmazsam inanmam" dedi.
26 Sekiz gün sonra yine öğrencileri içerideydiler ve Tomas da onlarla birlikteydi. O zaman İsa kapılar kapalıyken geldi, ortada durup, " Size esenlik olsun!" dedi.
27 Sonra Tomas'a dedi: Parmağını uzat da ellerime bak; elini uzat da böğrüme koy; ve sadakatsiz olma, imanlı ol.
28 Tomas da ona cevap verip dedi: Rabbim ve Tanrım.
29 İsa ona dedi: Tomas, beni gördüğün için mi inandın? Görmeden iman edenler ne mutlu kişilerdir!
30 İsa, öğrencilerinin önünde daha birçok mucize gerçekleştirdi; bunlar bu kitapta yazılı değildir.
31 Fakat bunlar, İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman etmeniz ve iman ederek onun adıyla yaşama kavuşmanız için yazılmıştır.

BÖLÜM 21

1 Bundan sonra İsa, Tiberya denizinde öğrencilerine yine göründü ve kendini bu şekilde gösterdi.
2 Orada Simun Petrus, Didimus denilen Tomas, Celile'nin Kana kentinden Natanael, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın iki öğrencisi daha vardı.
3 Simun Petrus onlara, Ben balık tutmaya gidiyorum, dedi. Onlar da, Biz de seninle geliyoruz, dediler. Onlar da çıkıp hemen bir kayığa bindiler ve o gece hiçbir şey tutamadılar.
4 Sabah olunca İsa kıyıda duruyordu. Fakat öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar.
5 Bunun üzerine İsa onlara, " Çocuklar, yiyeceğiniz var mı?" diye sordu . Onlar da, "Hayır" diye cevap verdiler.
6 Ve onlara dedi: Ağı geminin sağ tarafına atın, bulursunuz. Bunun üzerine ağları attılar, ve şimdi balıkların çokluğundan onu çekemediler.
7 Bunun üzerine İsa'nın sevdiği öğrenci Petrus'a, "Bu Rab'dir" dedi. Simun Petrus, "Bu Rab'dir" sözünü işitince balıkçı giysisini ona giydirdi (çünkü çıplaktı) ve kendini denize attı.
8 Öteki öğrenciler ise küçük bir gemiyle geldiler. (Çünkü karadan çok uzak değillerdi, iki yüz arşın kadar uzaktaydılar.) Balık dolu ağları çekiyorlardı.
9 Karaya vardıklarında, orada bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler.
10 İsa onlara, " Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin" dedi.
11 Simun Petrus ağlara atlayıp yüz elli üç iri balıkla dolu ağı karaya çekti. O kadar çok balık vardı ki, ağ yırtılmamıştı.
12 İsa onlara, " Gelin, yemek yiyin" dedi. Ve öğrencilerinden hiçbiri, "Sen kimsin?" diye sormaya cesaret edemedi, çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı.
13 Bunun üzerine İsa geldi, ekmek aldı, onlara balık da verdi.
14 İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilerine üçüncü kez görünmesiydi bu.
15 Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a dedi: " Yunus oğlu Simun, sen beni bunlardan daha çok sever misin?" Ona dedi: "Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin." Ona dedi: " Kuzularımı otlat."
16 İkinci kez ona tekrar sordu: Yunus oğlu Simun, beni sever misin? O da ona dedi: Evet, ya Rab; seni sevdiğimi bilirsin. O da ona dedi: Koyunlarımı güt.
17 Üçüncü kez ona dedi: Yunus oğlu Simun, beni sever misin? Petrus, kendisine üçüncü kez, Beni sever misin? demesinden dolayı üzüldü. Ve ona dedi: Ya Rab, sen her şeyi bilirsin; seni sevdiğimi bilirsin. İsa ona dedi: Koyunlarımı güt.
18 Doğrusu, doğrusu sana derim ki, gençliğinde kuşanıp istediğin yere gidiyordun. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni kuşatacak ve istemediğin yere götürecek.
19 Bunu, Tanrı'yı hangi ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Bunu söyledikten sonra, ona, " Ardımdan gel" dedi.
20 Bunun üzerine Petrus dönüp İsa'nın sevdiği öğrencinin onu izlediğini gördü. Bu öğrenci de akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanmış, "Ya Rab, sana ihanet eden kimdir?" diye sormuştu.
21 Petrus onu görünce İsa'ya, "Ya Rab, bu adam ne yapacak?" diye sordu.
22 İsa ona dedi: Eğer ben gelinceye kadar kalmasını istersem, bundan sana ne? Sen beni izle.
23 O zaman kardeşler arasında, o öğrencinin ölmemesi gerektiği yönünde bir söylenti yayıldı. Fakat İsa ona, "Ölmeyecek" demedi; " Eğer ben gelinceye kadar kalmasını istersem, bundan sana ne?" dedi.
24 Bu, bu şeylere tanıklık eden ve bunları yazan öğrencidir. Ve onun tanıklığının gerçek olduğunu biliyoruz.

25 İsa'nın yaptığı daha başka birçok şey de var ki, eğer bunların hepsi yazılsaydı, sanırım ki yazılacak kitapları dünya bile sığdıramazdı. Amin.

Elçilerin İşleri

BÖLÜM 1

1 Ey Teofilos, İsa'nın hem yapmaya hem de öğretmeye başladığı her şeyi anlatan önceki incelemeyi yazdım.
2 İsa, Kutsal Ruh aracılığıyla seçtiği elçilere şu buyrukları verdikten sonra, göğe alınacağı güne kadar:
3 İsa, acılarından sonra birçok kesin kanıtla onlara dirilmiş olarak göründü ve kırk gün boyunca onlara göründü ve Tanrı'nın egemenliğine ilişkin şeylerden söz etti:
4 Ve onlarla bir araya gelince, onlara Yeruşalim'den ayrılmamalarını, fakat Baba'nın vaadini beklemelerini emretti. Kendisi, " Bunu benden duydunuz" dedi.
5 Çünkü Yahya suyla vaftiz etti; fakat sizler bundan çok geçmeden Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.
6 Bunun üzerine onlar bir araya geldiklerinde, İsa'ya, "Ya Rab, İsrail'e krallığı şimdi mi geri vereceksin?" diye sordular.
7 İsa onlara şöyle dedi: Zamanları ve mevsimleri bilmenize gerek yok; Baba bunları kendi yetkisine vermiştir.
8 Fakat Kutsal Ruh üzerinize geldikten sonra güç alacaksınız; ve hem Yeruşalim'de, hem bütün Yahudiye'de, hem Samiriye'de ve dünyanın en ücra köşelerine kadar benim tanıklarım olacaksınız.
9 Ve bu şeyleri söyledikten sonra, onlar bakarken yukarı alındı; ve bir bulut onu onların gözlerinin önünden aldı.
10 İsa yukarı çıkarken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. İşte, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında duruyordu.
11 Ve şöyle dedi: Ey Celileliler, niçin göğe bakıp duruyorsunuz? Sizden göğe alınan bu İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.
12 Sonra Zeytin Dağı denilen dağdan Yeruşalim'e döndüler. Bu dağ Yeruşalim'den Şabat günü kadar uzaklıktadır.
13 İçeri girip üst kattaki odaya çıktılar. Orada hem Petrus, hem Yakup, hem Yuhanna, hem Andreas, hem Filipus, hem Tomas, hem Bartalmay, hem Matta, hem Alfay oğlu Yakup, hem Simun Zelotes, hem de Yakup'un kardeşi Yahuda kalıyordu.
14 Bunların hepsi, kadınlarla, İsa'nın annesi Meryem'le ve kardeşleriyle birlikte hep birlikte dua ve yakarışta bulunuyorlardı.
15 O günlerde Petrus öğrencilerin ortasında ayağa kalkıp şöyle dedi: (İsimlerin sayısı toplamda yaklaşık yüz yirmi kadardı.)
16 Kardeşler, İsa'yı yakalayanlara kılavuzluk eden Yahuda ile ilgili olarak Davut'un ağzından Kutsal Ruh'un önceden söylediği şu yazının yerine gelmesi gerek.
17 Çünkü o, bizimle birlikte sayılmış ve bu hizmette bir payı vardı.
18 Bu adam da, yaptığı kötülüğün karşılığı olarak bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düşüp tarlanın ortasından çatladı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü.
19 Ve Yeruşalim'de oturanların hepsi bunu biliyordu; zira o tarlaya kendi dillerinde "Aceldama", yani "Kan tarlası" deniyordu.
20 Çünkü Mezmurlar kitabında şöyle yazılmıştır: "Onun evi ıssız kalsın, içinde hiç kimse oturmasın; ve onun piskoposluğunu bir başkası üstlensin."
21 Bu nedenle, Rab İsa'nın aramızda girip çıktığı bütün zaman boyunca bizimle birlikte olan bu adamlardan,
22 Yahya'nın vaftizinden, aramızdan alındığı güne kadar, onun dirilişine bizimle birlikte tanıklık edecek birinin atanması gerekir.
23 Ve iki kişiyi seçtiler: Barsaba denilen ve Yustus lakabıyla tanınan Yusuf ve Matthias.
24 Ve dua ettiler ve dediler: Ey Rab, sen ki bütün insanların yüreğini bilirsin, bu ikisinden hangisini seçtiğini göster,
25 Yahuda'nın suçunun sonucu düştüğü bu hizmete ve elçiliğe katılıp kendi yerine gitsin.
26 Ve kuralarını çektiler; ve kura Matiya'ya düştü; ve o da on bir resulle birlikte sayıldı.

BÖLÜM 2

1 Pentekost günü gelince, hepsi bir arada, aynı yerde bulunuyorlardı.
2 Ve ansızın gökten, sanki güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve oturdukları evin tamamını doldurdu.
3 Ve onlara ateşten dillere benzer yarıklar göründü ve her birinin üzerine kondu.
4 Ve hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Ruh'un kendilerine verdiği söyleme yeteneğine göre, başka dillerde konuşmaya başladılar.
5 Ve Yeruşalim'de, göğün altındaki her milletten dindar Yahudiler oturuyordu.
6 Bu gürültü duyulunca, halk bir araya geldi ve şaşkına döndü. Çünkü herkes onların kendi dilinde konuştuğunu duyuyordu.
7 Hepsi de hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, "İşte, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?" dediler.
8 Ve her birimiz doğduğumuz kendi dilini nasıl işitiyoruz?
9 Partlar, Medler, Elamlılar, Mezopotamya'da, Yahudiye'de, Kapadokya'da, Pontus'ta ve Asya'da oturanlar,
10 Frigya'da, Pamfilya'da, Mısır'da ve Kirene civarındaki Libya bölgelerinde, Roma'dan gelen yabancılar, Yahudiler ve Yahudiliğe geçenler,
11 Giritliler ve Araplar, onların dillerimizde Tanrı'nın harikalarını konuştuklarını duyuyoruz.
12 Hepsi de şaşkınlığa düştüler ve birbirlerine, "Bunun anlamı ne?" diye sordular.
13 Bazıları da alay ederek, "Bu adamlar yeni şarapla dolu" dediler.
14 Fakat Petrus onbirlerle birlikte ayağa kalkıp sesini yükselterek onlara dedi: Ey Yahudiye adamları ve Yeruşalim'de oturanların hepsi, bunu bilin ve sözlerime kulak verin:
15 Çünkü bunlar sizin sandığınız gibi sarhoş değiller; zira günün henüz üçüncü saatidir.
16 Fakat peygamber Yoel aracılığıyla söylenen şudur:
17 Ve Allah diyor ki, son günlerde olacak ki, Ruhumdan bütün insanlara dökeceğim; ve oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecekler, ve gençleriniz görümler görecekler, ve yaşlılarınız düşler görecekler.
18 Ve o günlerde kullarımın ve cariyelerimin üzerine Ruhumdan dökeceğim; ve onlar peygamberlik edecekler:
19 Yukarıda gökte harikalar, aşağıda yeryüzünde belirtiler göstereceğim; kan, ateş ve duman buharı.
20 Rabbin o büyük ve görkemli günü gelmeden önce güneş karanlığa, ay kana dönecek.

21 Ve öyle olacak ki, her kim Rabbin ismini anarsa kurtulacaktır.
22 Ey İsrailliler, şu sözleri dinleyin: Tanrı'nın aranızda mucizeler, harikalar ve belirtilerle onayladığı Nasıralı İsa, sizin de bildiğiniz gibi, Tanrı'nın aranızda yaptığı bir adamdır.
23 O'nu Tanrı'nın kesin kararı ve önceden bilgisi uyarınca teslim ettiniz, ama siz onu alıp, kötü ellerle çarmıha gerdiniz ve öldürdünüz.
24 Tanrı, ölüm sancılarını çözüp O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüme tutulması olanaksızdı.
25 Zira Davut onun hakkında şöyle diyor: "Rabb'i her zaman önümde gördüm, çünkü O benim sağımdadır; böylece sarsılmam."
26 Bundan dolayı yüreğim sevindi, dilim hoşnut oldu; ayrıca bedenim de ümit içinde dinlenecek.
27 Çünkü sen canımı ölüler diyarında bırakmazsın, Kutsalının çürümesine de izin vermezsin.
28 Yaşam yollarını bana bildirdin; yüzünle beni sevinçle dolduracaksın.
29 Kardeşler, ata Davut'tan size açıkça bahsedeyim: O hem öldü, hem gömüldü ve mezarı bugüne dek yanımızdadır.
30 Bu nedenle bir peygamberdi ve Tanrı'nın kendisine yemin ederek, bedence kendi soyundan gelen Mesih'i tahtına oturtacağına ant içtiğini biliyordu.
31 Bunu önceden görüp Mesih'in dirilişinden söz etti; öyle ki, onun canı ölüler diyarına atılmadı, bedeni de çürümedi.
32 Allah bu İsa'yı diriltti; hepimiz bunun şahidiyiz.
33 Bu nedenle Tanrı'nın sağında yüceltilmiş ve Baba'dan Kutsal Ruh'un vaadini almış olan O, şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bunu dökmüştür.
34 Çünkü Davut göklere çıkmadı; kendisi şöyle dedi: RAB, Rabbime dedi ki, Sağ tarafımda otur.
35 Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar.
36 Bunun için bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin ki, Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem de Mesih yapmıştır.
37 Bunları işitince yüreklerine hançer saplandı ve Petrus'a ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapalım?" diye sordular.
38 Bunun üzerine Petrus onlara şöyle dedi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.
39 Çünkü vaat size, çocuklarınıza ve uzakta olanların hepsine, yani Tanrımız RAB'bin çağıracağı herkesedir.
40 Ve daha birçok sözlerle tanıklık edip uyardı: "Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın."
41 Sonra onun sözünü sevinçle kabul edenler vaftiz oldular ve aynı gün yaklaşık üç bin kişi daha onlara katıldı.
42 Ve resullerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek kırmaya ve duaya devam ettiler.
43 Ve her cana korku düştü; ve resuller tarafından birçok harikalar ve belirtiler yapıldı.
44 Ve iman edenlerin hepsi bir arada bulunuyorlardı ve her şeyi ortak olarak kullanıyorlardı.
45 Mallarını ve mülklerini satıp, herkesin ihtiyacına göre herkese dağıttılar.
46 Ve onlar her gün hep birlikte mabette kalıyor, ev ev ekmek kırıyor, sevinçle ve yürekten birlik içinde yemeklerini yiyorlardı.
47 Tanrı'yı övüyor ve bütün halkın gözünde lütuf buluyordu. Ve Rab, kurtulacak olanları her gün kiliseye katıyordu.

BÖLÜM 3

1 Petrus'la Yuhanna, dua vakti, yani saat dokuzda birlikte tapınağa çıktılar.
2 Annesinin karnından topal olan bir adam da getiriliyordu. Onu her gün tapınağın Güzel Kapısı'na yatırıp tapınağa girenlerden sadaka istiyorlardı.
3 Tapınağa girmek üzere olan Petrus'la Yuhanna'yı gören adam, onlardan sadaka istedi.
4 Petrus da gözlerini Yuhanna'yla birlikte ona dikerek, "Bize bakın" dedi.
5 Ve onlara kulak verdi, onlardan bir şey alabileceğini umuyordu.
6 Petrus, "Benim ne altınım, ne de gümüşüm var; ama bende olanı sana veriyorum" dedi. "Nâsıralı İsa Mesih'in adıyla kalk ve yürü."
7 Ve onu sağ elinden tutup kaldırdı; ve hemen ayakları ve ayak kemikleri kuvvetlendi.
8 O da ayağa fırladı, yürüdü, onlarla birlikte tapınağa girdi, yürüdü, sıçradı ve Tanrı'yı övdü.
9 Ve bütün halk onun yürüyüp Tanrı'yı övdüğünü gördüler:
10 Ve mabedin Güzel Kapısı'nda sadaka için oturanın o olduğunu anladılar; ve başına gelenlere hayret ve şaşkınlıkla doldular.
11 İyileşen topal adam, Petrus ile Yuhanna'yı tuttuğunda, bütün halk Süleyman'ın eyvanında, şaşkınlık içinde onlara doğru koştu.
12 Bunu gören Petrus halka şöyle karşılık verdi: "Ey İsrailliler, buna neden şaşıyorsunuz? Neden bize bu kadar dikkatle bakıyorsunuz? Sanki bu adamın yürümesini kendi gücümüzle ya da kutsallığımızla biz sağlamışız gibi?"
13 İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Oğlu İsa'yı yüceltti. Siz ise onu ele verdiniz ve Pilatus'un önünde onu inkâr ettiniz. Oysa Pilatus onu salıvermeye kararlıydı.
14 Fakat siz Kutsal Olan'ı ve Doğru Olan'ı inkâr ettiniz ve bir katilin size bağışlanmasını istediniz;
15 Ve Tanrı'nın ölümden dirilttiği hayat prensini öldürdü; biz bunun tanıklarıyız.
16 Ve onun adına olan iman, sizin gördüğünüz ve tanıdığınız bu adamı güçlü kıldı; evet, onun aracılığıyla olan iman, hepinizin önünde ona bu tam sağlamlığı verdi.
17 Kardeşler, bunu bilmeden yaptığınızı biliyorum; yöneticileriniz de öyle yaptı.
18 Fakat Tanrı, Mesih'in acı çekeceğini bütün peygamberlerinin ağzından önceden bildirdiği şeyleri yerine getirdi.
19 Bunun için tövbe edin ve dönün ki, günahlarınız silinsin; çünkü Rabbin huzurundan ferahlık zamanları gelecektir.
20 Ve daha önce size vaaz edilen İsa Mesih'i gönderecek:
21 Bütün şeylerin yeniden kurulacağı zamana kadar göklerin onu kabul etmesi gerekir. Bu, Tanrı'nın bütün kutsal peygamberlerinin ağzıyla dünyanın başlangıcından beri söylediği sözdür.
22 Çünkü Musa atalarımıza gerçekten şöyle demişti: "Tanrınız RAB sizin kardeşlerinizden bana benzer bir peygamber çıkaracak; size ne söylerse onu dinleyeceksiniz."

23 Ve öyle olacak ki, o peygamberi dinlemeyen her can, kavmin arasından yok edilecektir.
24 Evet, Samuel'den ve ondan sonra gelen peygamberlerin hepsi de bu günleri önceden haber vermişlerdir.
25 Sizler peygamberlerin ve atalarımızın İbrahim'e, "Senin soyundan yeryüzündeki bütün kavimler kutsanacaktır" dediği antlaşmanın çocuklarısınız.
26 Tanrı, Oğlu İsa'yı diriltip, ilk önce size gönderdi; sizi kutsamak, her birinizi kötülüklerinizden döndürmek için.

BÖLÜM 4

1 Ve onlar halka konuşurken, kâhinler, mabet komutanı ve Sadukiler yanlarına geldiler.
2 Halka ders vermelerinden ve İsa aracılığıyla ölülerin dirilişini duyurmalarından üzüntü duyuyorlardı.
3 Ve onları yakalayıp ertesi güne kadar beklettiler; çünkü vakit akşam vaktiydi.
4 Fakat sözü işitenlerin çoğu iman etti; ve iman edenlerin sayısı beş bin kadardı.
5 Ertesi gün, onların önderleri, ileri gelenleri ve din bilginleri,
6 Başkâhin Hanna, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhinin akrabalarından olanların hepsi Yeruşalim'de toplandılar.
7 Onları ortaya çıkardıktan sonra, "Bunu hangi güçle, hangi adla yaptınız?" diye sordular.
8 O zaman Petrus Kutsal Ruh'la dolup onlara şöyle dedi: Ey halkın önderleri ve İsrail'in ileri gelenleri!
9 Eğer bugün aciz insana yapılan iyiliğin nasıl iyileştirildiği konusunda sorgulanacaksak;
10 Hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin ki, çarmıha gerdiğiniz ve Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, bu adam burada önünüzde sağlam duruyor.
11 İşte sizin yapıcılarınızın hiçe saydığı, köşenin baş taşı olan taş budur.
12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Çünkü göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.
13 Petrus'la Yuhanna'nın cesaretini görünce, onların cahil ve bilgisiz adamlar olduklarını anladılar ve şaşırdılar; ve onların İsa'yla birlikte olduklarını anladılar.
14 Ve iyileşen adamın yanlarında durduğunu görünce, buna karşı hiçbir şey söyleyemediler.
15 Fakat onlara meclisin dışına çıkmalarını emrettiklerinde, kendi aralarında görüştüler.
16 "Bu adamlara ne yapacağız?" dediler. Çünkü Yeruşalim'de oturanların hepsine açıkça görülen büyük bir mucize yaptıkları açıktır. Bunu inkâr edemeyiz.
17 Fakat bunun halk arasında daha fazla yayılmasını önleyelim; onlara açıkça şunu söyleyelim ki, bundan sonra bu isimle kimseye söz etmesinler.
18 Onları çağırdılar ve İsa'nın adını hiç anmamalarını ve bu adla hiçbir şey öğretmemelerini emrettiler.
19 Fakat Petrus'la Yuhanna onlara cevap verip dediler: Tanrı'nın önünde sizi dinlemek, Tanrı'yı dinlemekten daha mı doğru, siz karar verin.
20 Çünkü gördüğümüz ve işittiğimiz şeyleri söylememek mümkün değildir.
21 Böylece onları daha fazla tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar; halkın yüzünden onları cezalandıracak bir şey bulamadılar. Çünkü yapılanlardan ötürü herkes Tanrı'yı yüceltiyordu.
22 Çünkü bu şifa mucizesinin gösterildiği adam kırk yaşının üstündeydi.
23 Onlar da serbest bırakılıp kendi topluluklarının yanına gittiler ve başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediklerinin hepsini anlattılar.
24 Bunu işitince, hep birlikte Tanrı'ya seslerini yükseltip, "Ya Rab, sen gökleri, yeri, denizi ve bunlarda bulunan her şeyi yaratan Tanrı'sın" dediler.
25 Kulun Davut'un ağzıyla şöyle dedin: Milletler neden öfkelendi, ve kavm neden boş şeyler tasarladı?
26 Yeryüzünün kralları ayağa kalktılar, yöneticiler Rab'be ve Mesih'e karşı birleştiler.
27 Çünkü senin meshettiğin kutsal çocuğun İsa'ya karşı gerçek şu ki, hem Hirodes, hem de Pontius Pilatus, uluslar ve İsrail halkıyla birlikte bir araya geldiler.
28 Çünkü senin elinin ve tasarının önceden kararlaştırdığı her şeyi yapmak için.
29 Ve şimdi, ya Rab, onların tehditlerine bak; ve kullarına, senin sözünü bütün cesaretle söylemeleri için izin ver,
30 Elini uzatıp şifa ver; ve kutsal çocuğun İsa'nın adıyla mucizeler ve harikalar yaratılsın.
31 Ve dua ettikten sonra, toplandıkları yer sarsıldı; ve hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı sözünü cesaretle söylediler.
32 İman edenlerin topluluğu ise tek yürek ve tek can idiler. Hiçbiri, sahip olduğu şeylerden kendisine ait olanı söylemedi; her şey onların ortak malıydı.
33 Ve elçiler, Rab İsa'nın dirilişine dair büyük bir kuvvetle tanıklık ettiler; ve hepsinin üzerinde büyük bir lütuf vardı.
34 Aralarında hiçbir şeye ihtiyacı olan da yoktu. Çünkü toprakları ya da evleri olanlar, bunları satıp, sattıkları şeylerin parasını getiriyorlardı.
35 Bunları resullerin ayaklarının dibine bıraktılar ve herkese ihtiyacına göre dağıttılar.
36 Ve elçiler tarafından Barnabas (ki, teselli oğlu anlamına gelir) diye adlandırılan, Kıbrıs ülkesinden Levili Yoses,
37 Tarlası vardı, onu sattı, parasını getirip elçilerin ayaklarına koydu.

BÖLÜM 5

1 Fakat Hananya adında bir adam, karısı Safira ile birlikte bir mülkü sattı.
2 Paranın bir kısmını kendinde tuttu, karısı da buna ortaktı; bir kısmını da getirip resullerin ayaklarının önüne koydu.
3 Petrus, "Hananya, neden Şeytan senin yüreğini doldurdu da Kutsal Ruh'a yalan söyledin ve tarlanın bedelinin bir kısmını sakladın?" diye sordu.
4 O, kaldığı sürece senin değil miydi? Satıldıktan sonra da senin elinde değil miydi? Niçin bu şeyi yüreğinde tasarladın? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söyledin.
5 Hananya bu sözleri işitince yere kapanıp can verdi. Bunları işitenlerin hepsi büyük bir korkuya kapıldı.
6 Ve gençler kalkıp onu kurup dışarı taşıdılar ve gömdüler.
7 Ve yaklaşık üç saat sonra, olup bitenden habersiz olan karısı içeri girdi.
8 Petrus ona cevap verdi: Söyle bana, tarlayı bu kadara mı sattın? O da, Evet, bu kadara mı dedi.
9 Bunun üzerine Petrus ona dedi: Nasıl oldu da Rab'bin Ruhunu sınamak için bir araya geldiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayakları kapıda, seni dışarı çıkaracaklar.

10 Bunun üzerine kadın hemen onun ayaklarının dibine kapandı ve can verdi. Gençler içeri girip onu ölü buldular ve onu dışarı taşıyıp kocasının yanına gömdüler.
11 Ve bütün kilisede ve bu şeyleri işitenlerin hepsinde büyük bir korku oldu.
12 Ve resullerin eliyle halk arasında birçok mucizeler ve harikalar yaratılıyordu; ve hepsi bir ağızdan Süleyman'ın eyvanında bulunuyorlardı.
13 Geri kalanlardan ise hiçbiri onlara katılmaya cesaret edemedi; fakat halk onları yüceltti.
14 Ve iman edenler, hem erkeklerden, hem de kadınlardan oluşan büyük kalabalıklar halinde, Rab'be daha da çok bağlandılar.)
15 Hatta hastaları sokaklara çıkarıp yataklara ve sedirlere yatırıyorlardı; öyle ki, hiç olmazsa Petrus'un gölgesi onlardan bazılarını gölgelesin.
16 Çevredeki kentlerden de kalabalık bir topluluk hastaları ve kötü ruhlardan rahatsız olanları getirip Yeruşalim'e geldi. Hepsi iyileşti.
17 Bunun üzerine başkâhin ve onunla beraber olanların hepsi (ki bunlar Sadukiler mezhebidir) ayağa kalktılar ve öfkeyle doldular.
18 Ve ellerini resullerin üzerine koydular ve onları ortak hapishaneye koydular.
19 Fakat Rabbin meleği geceleyin zindan kapılarını açtı ve onları dışarı çıkarıp şöyle dedi:
20 Git, tapınakta dur ve bu yaşamın bütün sözlerini halka söyle.
21 Ve bunu işittikleri zaman, sabahleyin erkenden mabede girdiler ve öğrettiler. Fakat başkâhin ve onunla beraber olanlar geldiler ve meclisi ve İsrail oğullarının bütün senatosunu topladılar ve onları getirtmek için zindana gönderdiler.
22 Fakat memurlar gelip onları zindanda bulamayınca geri dönüp,
23 "Hapishaneyi tam güvenlik içinde kapalı bulduk, gardiyanlar da dışarıda, kapıların önünde duruyorlardı. Ama açtığımızda içeride kimseyi bulamadık" dediler.
24 Başkâhin, mabet komutanı ve başkâhinler bunları işitince, bunun nereye varacağını kuşkuyla karşıladılar.
25 O sırada biri gelip onlara şöyle dedi: "İşte, hapse attığınız adamlar tapınakta durmuş, halka öğretiyorlar.
26 Bunun üzerine yüzbaşı subaylarla birlikte gidip onları zor kullanmadan getirdiler; çünkü halkın taşlanmasından korkuyorlardı.
27 Bunları getirip meclisin önüne koydular. Başkâhin onlara sordu:
28 Dediler ki: Size bu isimle öğretmemenizi kesin olarak emretmedik mi? Ve işte, Yeruşalim'i öğretinizle doldurdunuz ve bu adamın kanını üzerimize getirmek istiyorsunuz.
29 Bunun üzerine Petrus ve öbür elçiler cevap verip dediler: İnsanlardan çok, Tanrı'ya itaat etmeliyiz.
30 Atalarımızın Tanrısı, sizin öldürüp ağaca astığınız İsa'yı diriltti.
31 Tanrı, İsrail'e tövbe ve günahların bağışlanması için O'nu sağ eliyle Önder ve Kurtarıcı olarak yüceltti.
32 Ve biz bu şeylerin tanıklarıyız; aynı şekilde Tanrı'nın kendisine itaat edenlere verdiği Kutsal Ruh da tanıklarıdır.
33 Bunu işittiklerinde yürekleri sızladı ve onları öldürmek için anlaştılar.
34 O sırada mecliste Gamaliel adında bir Ferisi ayağa kalktı. Halk arasında tanınmış bir din bilginiydi. Elçilerin biraz uzağa yerleştirilmesini buyurdu.
35 Onlara dediler ki, "Ey İsrailliler, bu adamlara karşı ne yapmayı düşündüğünüze dikkat edin.
36 Çünkü bu günlerden önce, kendini önemli biri olarak övünen Theudas ortaya çıktı; dört yüz kadar adam ona katıldı; öldürüldü; ve kendisine itaat edenlerin hepsi dağıldı ve yok edildi.
37 Sonra, vergi günlerinde Celileli Yahuda ortaya çıktı ve birçok insanı peşinden sürükledi. O da yok oldu. Kendisine itaat edenlerin hepsi dağıldı.
38 Ve şimdi size diyorum ki, bu adamlardan uzak durun ve onları yalnız bırakın; çünkü eğer bu öğüt veya bu iş insandan gelirse, boşa çıkacaktır.
39 Fakat eğer Allah'tan ise, onu deviremezsiniz; yoksa Allah'a karşı savaşıyor bulunursunuz.
40 Onlar da kabul ettiler. Resulleri çağırıp dövdükten sonra, İsa'nın adıyla konuşmamalarını emrettiler ve onları serbest bıraktılar.
41 Ve meclisin huzurundan, onun adına utanç çekmeye layık görüldükleri için sevinç içinde ayrıldılar.
42 Ve her gün mabette ve her evde İsa Mesih'i öğretmekten ve vaaz etmekten geri kalmıyorlardı.

BÖLÜM 6

1 O günlerde, öğrencilerin sayısı çoğaldığı zaman, Yunanlılar'ın İbraniler'e karşı söylenmeleri başladı. Çünkü, dul kadınları günlük hizmette ihmal ediliyorlardı.
2 Bunun üzerine Onikiler, öğrencilerinden oluşan topluluğu yanlarına çağırıp dediler: Tanrı sözünü bırakıp sofralara hizmet etmemiz doğru değildir.
3 Kardeşlerim, aranızdan, Kutsal Ruh'la ve hikmetle dolu, dürüst ve tanınmış yedi kişiyi seçin; onları bu iş için görevlendirelim.
4 Fakat kendimizi sürekli duaya ve Tanrı sözünü yayma hizmetine vereceğiz.
5 Ve bu söz bütün kalabalığın hoşuna gitti; ve iman ve Kutsal Ruh'la dolu bir adam olan İstefanos'u, Filipus'u, Prohorus'u, Nikanor'u, Timon'u, Parmena'yı ve Antakyalı bir mürit olan Nikolas'ı seçtiler.
6 Onları resullerin önüne çıkardılar ve onlar da dua ettikten sonra ellerini onların üzerine koydular.
7 Ve Allah'ın sözü yayıldı; ve Yeruşalim'deki öğrencilerin sayısı çok çoğaldı; ve kâhinlerin büyük bir topluluğu imana itaat etti.
8 İstefanos ise iman ve kudretle dolup halk arasında büyük harikalar ve mucizeler yapıyordu.
9 O sırada, Libertinler, Kireneliler, İskenderiyeliler ve Kilikya ile Asya'dan gelenlerin havrası denilen havradan bazı kişiler kalkıp İstefanos'la tartıştılar.
10 Ve onun söylediği hikmete ve ruha karşı koyamadılar.
11 Bunun üzerine, "Musa'ya ve Allah'a karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk" diye insanları ayarttılar.
12 Ve halkı, ihtiyarları ve din bilginlerini kışkırttılar, ve onun üzerine gelip onu yakaladılar ve meclise getirdiler.
13 Ve yalancı şahitler uydurup dediler ki: Bu adam bu mukaddes yere ve şeriata karşı küfür dolu sözler söylemekten vazgeçmiyor.
14 Çünkü onun, "Bu Nasıralı İsa burayı yıkacak, Musa'nın bize emanet ettiği töreleri değiştirecek" dediğini duyduk.

15 Mecliste oturanların hepsi ona dikkatle baktılar ve yüzünün bir melek yüzü gibi olduğunu gördüler.

BÖLÜM 7

1 Bunun üzerine başkâhin, "Bunlar gerçekten böyle mi?" diye sordu.
2 Ve dedi: Kardeşler ve babalar, dinleyin; yüce Tanrı, babamız İbrahim'e, Harran'da oturmadan önce, Mezopotamya'da bulunduğu sırada göründü.
3 Ve ona dedi: Memleketinden ve akrabalarının yanından çık, ve sana göstereceğim memlekete gel.
4 Sonra Keldaniler diyarından çıkıp Harran'a yerleşti. Babası öldükten sonra oradan, sizin şimdi oturduğunuz bu diyara göç etti.
5 Ve orada ona hiçbir miras hakkı vermedi, hatta ayak basacak kadar bile bir şey vermedi; fakat henüz çocuğu olmadığı halde, onu ona ve kendisinden sonra gelecek nesillere mülk olarak vereceğine söz verdi.
6 Ve Allah şöyle dedi: Onun soyunun yabancı bir diyarda göç etmesini, onları köleleştirmelerini ve dört yüz yıl boyunca onlara kötülük yapmalarını emretti.
7 Ve Allah, "Ve onların kölesi olacak milleti ben yargılayacağım," dedi. "Ondan sonra çıkıp bu yerde bana hizmet edecekler."
8 Ve ona sünnet antlaşmasını verdi; ve İbrahim, İshak'ı doğurdu ve onu sekizinci günde sünnet etti; ve İshak, Yakup'u doğurdu; ve Yakup, on iki patriği doğurdu.
9 Ve atalar, kıskançlıkla Yusuf'u Mısır'a sattılar; fakat Allah onunla beraberdi.
10 Ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı ve Mısır kralı Firavun'un gözünde ona lütuf ve hikmet verdi; ve onu Mısır ve bütün evi üzerine vali yaptı.
11 Mısır ve Kenan topraklarının tamamında kıtlık ve büyük sıkıntı vardı. Atalarımız yiyecek bulamadılar.
12 Fakat Yakup Mısır'da buğday olduğunu duyunca, önce atalarımızı gönderdi.
13 İkinci defada Yusuf kardeşlerine bildirildi; ve Yusuf'un akrabaları Firavun'a bildirildi.
14 Sonra Yusuf'u gönderip babası Yakup'u ve bütün akrabalarını, yetmiş beş kişiyi yanına çağırdı.
15 Ve Yakup Mısır'a indi ve öldü, hem kendisi hem de atalarımız,
16 Ve Sikem'e götürüldüler ve Sikem'in babası Emmor'un oğullarından İbrahim'in bir miktar para karşılığında satın aldığı mezara konuldular.
17 Fakat Tanrı'nın İbrahim'e yemin ettiği vaadin zamanı yaklaşınca, Mısır'daki halk çoğalıp büyüdü.
18 Ta ki Yusuf'u tanımayan başka bir kral ortaya çıkana kadar.
19 Aynı kişiler akrabalarımıza da kurnazca davrandılar ve babalarımıza da kötülük yaptılar; öyle ki, küçük çocuklarını dışarı attılar, böylece yaşamalarına izin vermediler.
20 Musa o sırada doğdu ve çok güzel bir kızdı. Üç ay babasının evinde beslendi.
21 Ve kovulunca, Firavunun kızı onu alıp kendi oğlu için besledi.
22 Musa, Mısırlıların bütün bilgeliğinde bilgiliydi; sözde ve işte güçlüydü.
23 Ve kırk yaşına gelince, kardeşleri İsrailoğullarını ziyaret etme isteği geldi yüreğine.
24 Ve onlardan birinin haksızlığa uğradığını görünce onu savundu, ezilenden öç aldı ve Mısırlıyı vurdu:
25 Çünkü kardeşlerinin, Tanrı'nın kendi eliyle kendilerini nasıl kurtaracağını anlayacaklarını sanıyordu; ama anlamadılar.
26 Ertesi gün İsa, çekişmekte oldukları sırada yanlarına gelip, onları yine birbirine düşürmek istedi ve şöyle dedi: Efendiler, siz kardeşsiniz; niçin birbirinize haksızlık ediyorsunuz?
27 Fakat komşusuna kötülük eden onu uzaklaştırıp, "Seni başımıza yönetici ve yargıç atan kim?" dedi.
28 Dün Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldüreceksin?
29 Musa bu söz üzerine kaçtı ve Medyen diyarında misafir olarak kaldı. Orada iki oğul doğurdu.
30 Kırk yıl dolunca, Sina Dağı Çölü'nde, bir çalının içindeki ateş alevinin içinde, Rab'bin bir meleği ona göründü.
31 Musa bunu görünce, görünüşüne şaştı; ve bakmak için yaklaşınca, Rabbin sesi ona geldi:
32 Ben atalarının Tanrısıyım, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım, dedi. O zaman Musa titredi ve bakmaya cesaret edemedi.
33 Bunun üzerine Rab ona dedi: Ayakkabılarını ayaklarından çıkar; çünkü bastığın yer mukaddes topraktır.
34 Gördüm, Mısır'da olan kavmimin sıkıntısını gördüm, iniltilerini duydum ve onları kurtarmaya geldim. Ve şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.
35 İşte Musa, onların reddettikleri, "Seni kim yönetici ve yargıç atadı?" diyerek, Tanrı'nın, kendisine çalıda görünen melek aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdiği kişiydi.
36 Mısır diyarında, Kızıldeniz'de ve kırk yıl çölde harikalar ve belirtiler gösterdikten sonra onları oradan çıkardı.
37 İsrail oğullarına, "Rab Tanrınız, kardeşlerinizden benim gibi bir peygamberi size çıkaracak; onu dinleyeceksiniz" diyen Musa'nın sözü budur.
38 Çöldeki kilisede bulunan ve Sina dağında kendisine konuşan melekle ve atalarımızla birlikte olan kişi budur. Bize canlı sözler vermek üzere onları alan kişi odur.
39 Babalarımız ona itaat etmediler, onu kendilerinden uzaklaştırdılar ve yüreklerinde tekrar Mısır'a döndüler.
40 Harun'a, "Bize önümüzde yürüyecek tanrılar yap" dediler. "Çünkü bizi Mısır diyarından çıkaran Musa'ya ne oldu bilmiyoruz."
41 O günlerde bir buzağı yaptılar ve puta kurbanlar sundular, kendi ellerinin işleriyle sevindiler.
42 Bunun üzerine Allah dönüp onları gök cisimlerine tapınmaya terk etti. Peygamberlerin kitabında yazıldığı gibi: Ey İsrail halkı, kırk yıl boyunca çölde bana kurbanlar ve kurbanlar mı sundunuz?
43 Molok çadırını ve tanrınız Remfan'ın yıldızını, onlara tapınmak için yaptığınız heykelleri aldınız; ve sizi Babil'in ötesine götüreceğim.
44 Atalarımız çölde tanıklık çadırını kurmuşlardı; Musa'ya, çadırı gördüğü biçime göre yapmasını söylemişti.
45 Daha sonra gelen atalarımız da İsa'yla birlikte onları ulusların mülküne getirdiler. Tanrı onları atalarımızın önünden, Davut'un günlerine kadar kovdu.
46 Tanrı'nın gözünde lütuf bulmuş ve Yakup'un Tanrısı için bir çadır kurmak istemişti.
47 Fakat Süleyman ona bir ev yaptı.

48 Fakat En Yüce Olan, ellerle yapılmış tapınaklarda oturmaz; peygamberin dediği gibi,
49 Gök benim tahtım, yer ayaklarımın basamağıdır; bana hangi evi yapacaksınız? diyor RAB; ya da dinleneceğim yer neresidir?
50 Bütün bunları yapan benim elim değil mi?
51 Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnetsiz olanlar! Siz her zaman Kutsal Ruh'a karşı geliyorsunuz. Atalarınız ne yaptıysa, siz de aynısını yapıyorsunuz.
52 Atalarınız peygamberlerden hangisini zulmetmediler? Ve önceden Adil Olan'ın geleceğini bildirenleri öldürdüler. Şimdi siz onlara ihanet edenler ve onları öldürenler oldunuz.
53 Melekler aracılığıyla şeriatı aldılar, ama onu tutmadılar.
54 Bunları işitince yürekleri sızladı, dişlerini gıcırdattılar.
55 Fakat o, Kutsal Ruh'la dolu olarak, gözlerini göğe dikip, Tanrı'nın yüceliğini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü.
56 Ve dedi: İşte, göklerin açıldığını ve İnsanoğlunun Tanrı'nın sağında durduğunu görüyorum.
57 Bunun üzerine yüksek sesle bağırdılar, kulaklarını tıkadılar ve hep birlikte ona saldırdılar:
58 Ve onu şehirden dışarı attılar ve taşladılar; ve şahitler, giysilerini Saul adında bir gencin ayaklarının dibine bıraktılar.
59 Ve İstefanos'u taşladılar ve Tanrı'ya yalvararak, "Ya Rab İsa, ruhumu kabul et" dediler.
60 Ve diz çöküp yüksek sesle haykırdı: Ya Rab, bu günahı onlara yükleme. Ve bunu söyledikten sonra uykuya daldı.

BÖLÜM 8

1 Ve Saul onun ölümüne razı oldu. Ve o sırada Yeruşalim'de bulunan kiliseye karşı büyük bir zulüm vardı; ve elçiler hariç hepsi Yahudiye ve Samiriye bölgelerine dağılmışlardı.
2 Ve dindar adamlar İstefanos'u cenaze törenine taşıdılar ve onun için büyük ağıtlar yaktılar.
3 Saul ise kiliseyi darmadağın etti, her eve girip kadın erkek herkesi yakalayıp zindana attı.
4 Bunun için dağılmış olanlar her yerde Tanrı sözünü duyuruyorlardı.
5 Sonra Filipus Samiriye kentine indi ve oradakilere Mesih'i müjdeledi.
6 Halk da hep birlikte Filipus'un söylediklerine kulak veriyor, onun yaptığı mucizeleri işitip görüyorlardı.
7 Çünkü birçoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle bağırarak çıkıyordu; felçli ve topal olan birçok kişi iyileşiyordu.
8 Ve o şehirde büyük bir sevinç vardı.
9 Fakat aynı şehirde daha önce büyücülük yapan ve Samiriye halkını büyüleyen, kendisinin büyük biri olduğunu ilan eden Simun adında bir adam vardı.
10 En küçüğünden en büyüğüne kadar hepsi ona kulak verip, "Bu adam Tanrı'nın büyük kudretidir" diyorlardı.
11 Ve ona itibar ettiler, çünkü uzun zamandan beri onları büyülerle büyülüyordu.
12 Fakat Filipus'un Tanrı'nın egemenliği ve İsa Mesih'in adıyla ilgili şeyleri vaaz ettiğine inandıklarında, hem erkekler hem de kadınlar vaftiz oldular.
13 Bunun üzerine Simun da iman etti. Vaftiz olduktan sonra Filipus'la birlikte kaldı ve yapılan mucizeleri ve belirtileri görüp hayrete düştü.
14 Yeruşalim'deki elçiler, Samiriye halkının Tanrı sözünü kabul ettiğini duyunca, Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler.
15 Onlar aşağı indiklerinde, Kutsal Ruh'u almaları için onlar için dua ettiler.
16 (Çünkü henüz hiçbiri üzerine düşmemişti; yalnızca Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı.)
17 Sonra ellerini onların üzerine koydular ve onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.
18 Ve Simon, elçilerin ellerinden birinin konulmasıyla Kutsal Ruh'un verildiğini görünce, onlara para teklif etti.
19 Bana da şu yetkiyi verin ki, kimin üzerine ellerimi koyarsam, Kutsal Ruh'u alsın.
20 Fakat Petrus ona dedi: Paran da seninle birlikte mahvolsun. Çünkü Tanrı'nın armağanının parayla satın alınabileceğini sandın.
21 Senin bu işte ne bir payın, ne de bir hakkın var; çünkü yüreğin Allah katında doğru değil.
22 Bu kötülüğünden tövbe et ve yüreğindeki düşüncenin bağışlanması için Tanrı'ya dua et.
23 Çünkü senin kin dolu bir acı içinde, kötülüğün bağları içinde olduğunu görüyorum.
24 Bunun üzerine Simun, "Siz de benim için Rabbe dua edin de, söylediklerinizden hiçbiri başıma gelmesin" diye karşılık verdi.
25 Onlar da tanıklık edip Rabbin sözünü vaaz ettikten sonra Yeruşalim'e döndüler ve Samiriyelilerin birçok köyünde de İncil'i vaaz ettiler.
26 Ve Rabbin meleği Filipus'a seslenerek dedi: Kalk, güneye doğru, Yeruşalim'den Gazze'ye inen çöl yoluna git.
27 Ve kalkıp gitti; ve işte, Etiyopyalı bir adam, Etiyopyalıların kraliçesi Kandake'nin emrinde büyük yetkiye sahip bir hadım, bütün hazinesinden sorumlu olan ve ibadet etmek için Yeruşalim'e gelen,
28 Geri dönerken arabasında oturup Yeşaya peygamberi okudu.
29 Bunun üzerine Ruh Filipus'a, "Yaklaş, şu arabaya bin" dedi.
30 Filipus da koşarak yanına geldi ve onun Yeşaya peygamberi okuduğunu işitti. "Okuduğunu anlıyor musun?" diye sordu.
31 Ve dedi: Bir adam bana yol göstermedikçe nasıl yapabilirim? Ve Filipus'tan gelip kendisiyle oturmasını istedi.
32 Okuduğu kutsal yazının yeri şuydu: Kesime götürülen koyun gibi, kırkıcının önünde sessiz duran kuzu gibi ağzını açmadı.
33 Onun alçalışında yargısı elinden alındı; ve onun neslini kim bildirecek? Çünkü onun canı yeryüzünden alındı.
34 Hadım Filipus'a cevap verip dedi: Yalvarırım, peygamber bunu kimden söz ediyor? Kendisinden mi, yoksa başkasından mı?
35 Bunun üzerine Filipus ağzını açtı, aynı yazıdan okumaya başladı ve ona İsa'yı müjdelemeye başladı.
36 Yolda giderlerken bir suya geldiler. Hadım, "İşte su var" dedi, "Vaftiz olmama ne engel oluyor?"
37 Filipus da, "Bütün yüreğinle inanırsan, olabilir" dedi. O da, "İsa Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanıyorum" diye karşılık verdi.
38 Ve arabanın durmasını emretti; ve ikisi de, Filipus ve hadım, suya indiler; ve onu vaftiz etti.

39 Sudan çıktıkları zaman, Rab'bin Ruhu Filipus'u yakaladı; hadım onu bir daha görmedi; Filipus sevinç içinde yoluna devam etti.
40 Fakat Filipus Aşot'ta bulundu; oradan geçerek bütün kentlerde vaaz etti, ta ki Sezariye'ye varıncaya kadar.

BÖLÜM 9

1 Saul ise, hâlâ Rabbin öğrencilerine karşı tehditler savurup onları öldürmek isterken başkâhine gitti.
2 Ve ondan Şam'daki havralara mektuplar istedi; eğer bu yoldan geçenlerden erkek olsun, kadın olsun, herhangi birini bulursa, onları bağlı olarak Yeruşalim'e getirmesini istedi.
3 Ve yolculuk ederken Şam'a yaklaştı; ve birdenbire gökten bir ışık onun çevresini aydınlattı.
4 Ve yere kapandı ve kendisine, Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun? diyen bir ses duydu.
5 Ve dedi: Sen kimsin, Rab? Ve Rab dedi: Ben senin zulmettiğin İsa'yım; dikenlere karşı tekmelemek sana zor geliyor.
6 Ve titreyerek ve hayret içinde dedi: Efendim, ne yapmamı istiyorsun? Ve Rab ona dedi: Kalk, şehre git, ve sana ne yapman gerektiği söylenecektir.
7 Onunla birlikte yolculuk eden adamlar ise, bir ses işitip, kimseyi göremeden susup kaldılar.
8 Ve Saul yerden kalktı; ve gözleri açıldığında, hiç kimseyi göremedi; fakat onu elinden tutup Şam'a götürdüler.
9 Ve üç gün boyunca gözleri görmedi, ne yedi ne de içti.
10 Şam'da Hananya adında bir öğrenci vardı; ve Rab bir görüde ona, Hananya dedi. Ve dedi: İşte, ben buradayım, Rab.
11 Ve Rab ona dedi, Kalk, Doğru denilen sokağa git ve Yahuda'nın evinde Tarsuslu Saul adında birini sor; çünkü işte, dua ediyor,
12 Ve bir rüyette Hananya adında bir adamın içeri girdiğini ve gözlerinin açılması için elini üzerine koyduğunu gördü.
13 Bunun üzerine Hananya şöyle karşılık verdi: "Ya Rab, bu adamın Yeruşalim'de senin azizlerine ne kadar kötülük yaptığını birçok kişiden duydum.
14 Ve burada, senin adını anan herkesi bağlamak için başkâhinlerden yetki almıştır.
15 Fakat Rab ona dedi: Git, çünkü o benim için seçilmiş bir araçtır; adımı milletlere, krallara ve İsrail oğullarına duyurmak için.
16 Çünkü ona, benim adım uğruna ne kadar büyük acılar çekmesi gerektiğini göstereceğim.
17 Ve Hananya gidip eve girdi; ve ellerini onun üzerine koyarak dedi: Kardeş Saul, yolda sana görünen Rab İsa, gözlerinin açılması ve Kutsal Ruh'la dolman için beni gönderdi.
18 Ve hemen gözlerinden pullar gibi bir şey düştü; ve hemen görmeye başladı, ve kalkıp vaftiz oldu.
19 Ve yemek yiyince kuvvetlendi. O zaman Saul, Şam'da bulunan öğrencilerle birlikte bazı günler bulunuyordu.
20 Ve hemen havralarda Mesih'i, kendisinin Tanrı'nın Oğlu olduğunu ilan etmeye başladı.
21 Fakat onu işitenlerin hepsi şaşkına döndüler ve şöyle dediler: Yeruşalim'de bu ismi ananları öldüren ve buraya gelip onları bağlı olarak başkâhinlere götürmek isteyen bu adam değil mi?
22 Fakat Saul daha da kuvvetlendi ve Şam'da oturan Yahudileri şaşkına çevirdi; bunun gerçekten Mesih olduğunu kanıtladı.
23 Ve bundan çok günler geçtikten sonra, Yahudiler onu öldürmek için anlaştılar:
24 Fakat onların pusuya yattıkları Saul tarafından biliniyordu. Ve onu öldürmek için gece gündüz kapıları gözlüyorlardı.
25 O zaman öğrenciler onu geceleyin alıp bir sepet içinde duvarın yanına indirdiler.
26 Saul Yeruşalim'e gelince, öğrencilerin arasına katılmak istedi; ama hepsi ondan korkuyorlardı ve onun bir öğrenci olduğuna inanmıyorlardı.
27 Fakat Barnabas onu alıp elçilerin yanına götürdü ve onlara yolda Rabbi nasıl gördüğünü, kendisine nasıl konuştuğunu ve Şam'da İsa'nın adıyla nasıl cesaretle vaaz ettiğini anlattı.
28 Ve Yeruşalim'e girip çıkanlarla birlikteydi.
29 Ve Rab İsa'nın adıyla cesaretle konuştu ve Greklere karşı mücadele etti; fakat onlar onu öldürmeye kalktılar.
30 Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye indirdiler ve Tarsus'a gönderdiler.
31 O zaman bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki kiliseler rahatladılar, geliştiler; Rab korkusuyla ve Kutsal Ruh'un tesellisiyle yürüyenler çoğaldılar.
32 Petrus her taraftan dolaştıktan sonra, Lidda'da oturan azizlerin yanına da indi.
33 Orada, sekiz yıldır yatakta yatan ve felçli olan Eneas adında bir adam buldu.
34 Petrus da ona, "Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor; kalk, yatağını yap" dedi. O da hemen ayağa kalktı.
35 Ve Lidda ve Saron'da oturanların hepsi onu görünce Rabbe döndüler.
36 Yafa'da Tabita adında bir öğrenci vardı; bu kadın tercümeye göre Dorkas diye bilinir. Bu kadın yaptığı iyi işlerle ve sadakalarla doluydu.
37 Ve o günlerde kadın hasta olup öldü; onu yıkayıp üst kattaki odaya yatırdılar.
38 Lidda Yafa'ya yakın olduğundan ve öğrenciler Petrus'un orada olduğunu duyduklarından, kendisine iki adam gönderip, yanlarına gelmekte gecikmemesini istediler.
39 Sonra Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. O gelince onu üst odaya aldılar. Bütün dul kadınlar onun yanında durup ağlıyorlar ve Dorkas'ın yanlarındayken yaptığı giysileri ve kaftanları gösteriyorlardı.
40 Fakat Petrus hepsini dışarı çıkardı, diz çöküp dua etti; ve onu ölüye doğru çevirerek, Tabita, kalk, dedi. Ve gözlerini açtı; ve Petrus'u görünce doğrulup oturdu.
41 Ve ona elini uzattı, onu kaldırdı ve azizleri ve dul kadınları çağırdıktan sonra onu diri olarak öne çıkardı.
42 Ve bu haber bütün Yafa'da duyuldu; ve birçokları Rab'be iman etti.
43 Ve vaki oldu ki, Yafa'da Simun adında bir dericinin yanında uzun günler kaldı.

BÖLÜM 10

1 Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı; İtalyan birliği denen birliğin yüzbaşısıydı.
2 Dindar, bütün ev halkıyla birlikte Tanrı'dan korkan, halka bol bol sadaka veren ve her zaman Tanrı'ya dua eden bir adamdı.

3 Bir görüntüde, günün dokuzuncu saatine doğru Tanrı'nın bir meleğinin kendisine geldiğini ve ona, "Kornelius!" dediğini açıkça gördü.
4 Ve ona bakınca korktu ve dedi: Ne var, Efendim? Ve ona dedi: Duaların ve sadakaların Tanrı huzurunda anılmak üzere geldi.
5 Şimdi Yafa'ya adamlar gönder ve Petrus lakabıyla tanınan Simun'u çağır.
6 Deniz kıyısında evi olan Simun adında bir dericinin yanında kalıyor; o sana ne yapman gerektiğini söyleyecektir.
7 Kornelius'la konuşan melek uzaklaştıktan sonra, hizmetçilerinden ikisini ve kendisine sürekli hizmet eden dindar bir askeri çağırdı.
8 Bütün bunları kendilerine bildirdikten sonra onları Yafa'ya gönderdi.
9 Ertesi gün, yolculuklarına devam edip kente yaklaştıkları sırada, Petrus dua etmek için saat altı sularında damın üstüne çıktı:
10 Ve çok acıktı, yemek yemek istedi; fakat onlar hazırlanırken, o bir vecit haline geldi.
11 Ve göğün açıldığını ve kendisine doğru, dört köşesinden örülmüş büyük bir çarşafa benzeyen bir kabın indiğini gördü. Bu, yeryüzüne indirilmişti.
12 İçinde yeryüzünün her türlü dört ayaklı hayvanları, yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve göklerin kuşları vardı.
13 Ve ona bir ses geldi: "Kalk Petrus, kes ve ye."
14 Petrus, "Hayır, efendim," dedi. "Çünkü ben hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey yemedim.
15 Ve ses ikinci kez ona tekrar seslendi: Tanrı'nın temizlediğini sen kirli sayma.
16 Bu üç kez tekrarlandı ve kap tekrar göğe alındı.
17 Petrus, gördüğü bu görüntünün ne anlama geldiğini kendi kendine kuşkuyla beklerken, Kornelius'un gönderdiği adamlar, Simun'un evini soruşturmuşlar ve kapının önünde durmuşlardı.
18 Ve yanına çağırıp, Petrus lakaplı Simun'un orada kalıp kalmadığını sordu.
19 Petrus bu görüntüyü düşünürken Ruh ona, "İşte, üç kişi seni arıyor" dedi.
20 Kalk, aşağı in, onlarla birlikte git, hiçbir şeyden kuşkulanma; çünkü onları ben gönderdim.
21 Bunun üzerine Petrus, Kornelius'un kendisine gönderdiği adamların yanına indi ve, "İşte aradığınız kişi benim. Neden geldiniz?" diye sordu.
22 Ve dediler: Yüzbaşı Kornelius, doğru bir adam, Tanrı'dan korkan, bütün Yahudi milleti arasında iyi tanınan bir adamdı. Tanrı, seni evine çağırıp sözlerini dinlemesi için kutsal bir melek aracılığıyla uyardı.
23 Sonra onları içeri çağırdı ve misafir etti. Ertesi gün Petrus onlarla birlikte gitti ve Yafa'dan bazı kardeşler de ona eşlik etti.
24 Ertesi gün Sezariye'ye girdiler. Kornelius onları bekliyordu ve akrabalarını ve yakın dostlarını bir araya çağırmıştı.
25 Petrus içeri girdiğinde, Kornelius onu karşıladı, ayaklarına kapanıp ona tapındı.
26 Fakat Petrus onu kaldırıp, "Kalk, ben de bir insanım" dedi.
27 Onunla konuşurken içeri girdi ve birçok kişinin toplandığını gördü.
28 Onlara dedi: Bir Yahudi'nin başka bir milletten biriyle arkadaşlık etmesinin, ya da yanına gelmesinin haram olduğunu biliyorsunuz. Fakat Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar dememem gerektiğini gösterdi.
29 Bunun için, çağrıldığım anda itiraz etmeden yanınıza geldim. Öyleyse, beni ne amaçla çağırdığınızı soruyorum.
30 Kornelius da, "Dört gün önce bu saate kadar oruç tuttum" dedi, "Saat dokuzda evimde dua ediyordum. Karşımda parlak giysili bir adam duruyordu.
31 Ve dedi: Kornelius, duan kabul edildi ve sadakaların Tanrı katında anıldı.
32 Bunun için Yafa'ya adam gönder, Petrus lakabıyla tanınan Simun'u buraya çağır. Kendisi deniz kıyısında, Simun adında bir dericinin evinde misafirdir. O gelince sana konuşacaktır.
33 Bunun için hemen sana gönderdim; ve sen gelmekle iyi ettin. Şimdi hepimiz burada Tanrı'nın huzurunda hazır bulunuyoruz, Tanrı'nın sana emrettiği her şeyi duymak için.
34 Bunun üzerine Petrus ağzını açtı ve şöyle dedi: Gerçekten anlıyorum ki, Tanrı kişiler arasında ayrım yapmıyor.
35 Fakat her milletten kendisinden korkan ve salih amel işleyen, onun tarafından kabul edilir.
36 Tanrı'nın, İsa Mesih aracılığıyla İsrailoğullarına gönderdiği barışı vaaz eden söz: (O, her şeyin Rabbidir.)
37 Yahya'nın vaftizinden sonra Celile'den başlayarak bütün Yahudiye'de duyurulan o sözü biliyorsunuz.
38 Tanrı'nın, Nasıralı İsa'yı Kutsal Ruh'la ve kudretle meshetmesi. O, iyilik yaparak dolaşıyor, İblis'in ezdiği herkesi iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı onunlaydı.
39 Ve hem Yahudilerin ülkesinde, hem de Yeruşalim'de yaptığı bütün işlerin tanıklarıyız; onları öldürdüler ve bir ağaca astılar.
40 Tanrı onu üçüncü gün diriltti ve açıkça gösterdi;
41 Bütün halka değil, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklara, yani ölümden dirildikten sonra kendisiyle birlikte yiyip içen bizlere.
42 Ve bize halka vaaz etmemizi ve kendisinin, dirilerin ve ölülerin yargıcı olarak Tanrı tarafından atandığını tanıklık etmemizi emretti.
43 Bütün peygamberler ona tanıklık ediyorlar ki, onun adına iman eden herkesin günahları bağışlanacaktır.
44 Petrus daha bu sözleri söylerken, Kutsal Ruh, sözü işiten herkesin üzerine indi.
45 Sünnetlilerden iman edenlerin hepsi, Petrus'la birlikte gelenlerin hepsi, Kutsal Ruh armağanının Milletlere de dökülmüş olmasına şaştılar.
46 Çünkü onların dillerle konuştuklarını ve Tanrı'yı yücelttiklerini duydular. O zaman Petrus cevap verdi:
47 Kutsal Ruh'u bizim gibi almış olanların vaftiz olmalarını, suyun vaftiz edilmesini kim yasaklayabilir?
48 Ve onlara Rabbin adıyla vaftiz olmalarını emretti. Sonra O'ndan belirli günlerde kalmasını rica ettiler.

BÖLÜM 11

1 Yahudiye'de bulunan elçiler ve kardeşler, ulusların da Tanrı sözünü kabul ettiklerini duydular.
2 Petrus Yeruşalim'e gelince, sünnetliler onunla çekişmeye başladılar.
3 "Sünnetsizlerin yanına girdin, onlarla birlikte yemek yedin" dedi.

4 Fakat Petrus meseleyi baştan beri anlattı ve onlara sırayla açıklayarak dedi ki:
5 Ben Yafa kentinde dua ediyordum. Ve kendimden geçmiş halde bir görüntü gördüm. Gökten dört köşesinden sarkıtılmış büyük bir çarşafa benzeyen bir kap iniyordu. Ve bu görüntü bana kadar geldi.
6 Gözlerimi buna dikip düşündüm ve yeryüzündeki dört ayaklı hayvanları, yabanıl hayvanları, sürüngenleri ve gökteki kuşları gördüm.
7 Ve bana, "Kalk Petrus, kes ve ye!" diyen bir ses işittim.
8 Fakat ben, "Hayır, efendim" dedim; çünkü ağzıma hiçbir zaman bayağı veya murdar bir şey girmedi.
9 Fakat gökten gelen ses bana yine cevap verdi: Tanrı'nın temizlediğini sen bayağı sayma.
10 Bu üç kez tekrarlandı ve hepsi tekrar göğe çekildiler.
11 Ve işte, tam o sırada Sezariye'den bana gönderilmiş üç adam, bulunduğum eve geldi.
12 Ve Ruh bana onlarla gitmemi söyledi, hiçbir kuşkum yoktu. Ayrıca bu altı kardeş de bana eşlik etti ve adamın evine girdik:
13 Ve evinde bir melek gördüğünü anlattı. Melek durup kendisine şöyle dedi: Yafa'ya adam gönder ve Petrus lakabıyla tanınan Simun'u çağır.
14 Sana ve bütün ev halkına kurtuluş sağlayacak sözleri kim söyleyecek?
15 Ve ben konuşmaya başlayınca, Kutsal Ruh başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi, onların da üzerine indi.
16 O zaman Rabbin şu sözünü hatırladım: " Yahya suyla vaftiz etti, fakat sizler Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz."
17 Öyleyse Tanrı, Rab İsa Mesih'e iman eden bizlere verdiği armağanın aynısını onlara da verdi. Ben ne idim ki, Tanrı'ya karşı koyabildim?
18 Bunları işitince sustular ve Tanrı'yı yücelterek, "Demek ki Tanrı, uluslara da yaşama kavuşmaları için tövbe fırsatını vermiş" dediler.
19 İstefanos'un başına gelen zulüm yüzünden dağılanlar, Fenike'ye, Kıbrıs'a ve Antakya'ya kadar gittiler; yalnız Yahudiler'e değil, hiç kimseye Tanrı sözünü duyurmuyorlardı.
20 Bunlardan bazıları Kıbrıslı ve Kireneli idi. Antakya'ya gelip Greklere Rab İsa'yı müjdeliyorlar.
21 Ve Rabbin eli onların arasında idi; ve çok sayıda insan inanıp Rabbe yöneldi.
22 Bu olayların haberi Yeruşalim'deki kiliseye ulaştı. Onlar da Barnaba'yı Antakya'ya kadar gitmesi için gönderdiler.
23 İsa gelip Tanrı'nın lütfunu görünce sevindi ve hepsini yürekten Rab'be bağlanmaya teşvik etti.
24 Çünkü o iyi bir adamdı, Kutsal Ruh'la ve imanla doluydu. Ve birçok kişi Rab'be katıldı.
25 Sonra Barnabas Saul'u aramak için Tarsus'a doğru yola çıktı.
26 Ve onu bulunca Antakya'ya getirdi. Ve oldu ki, bir yıl boyunca kiliseyle birlikte toplandılar ve çok sayıda insana öğrettiler. Ve öğrenciler ilk olarak Antakya'da Hıristiyanlar olarak adlandırıldılar.
27 Ve o günlerde Yeruşalim'den Antakya'ya peygamberler geldi.
28 Ve onlardan Agabus adında biri ayağa kalktı ve Ruh aracılığıyla bütün dünyada büyük bir kıtlık olacağını bildirdi; bu da Klaudius Sezar'ın günlerinde oldu.
29 O zaman öğrenciler, her biri kendi gücüne göre, Yahudiye'de oturan kardeşlere yardım göndermeye karar verdiler.
30 Bunu da yaptılar ve Barnabas ve Saul aracılığıyla ihtiyarlara gönderdiler.

BÖLÜM 12

1 O sıralarda kral Hirodes, kiliseden bazı kişileri kızdırmak için ellerini uzattı.
2 Ve Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürdü.
3 Yahudilerin bundan hoşnut olduğunu görünce, Petrus'u da yanına aldı. (O zamanlar mayasız ekmek günleriydi.)
4 Onu tutuklayıp zindana attı ve dört kişilik bir askeri birliğe teslim ederek, Paskalya'dan sonra onu halkın önüne çıkarmayı planladı.
5 Bu nedenle Petrus hapiste tutuluyordu. Fakat kilise onun için Tanrı'ya durmadan dua ediyordu.
6 Hirodes onu dışarı çıkarmak istediği sırada, o gece Petrus iki askerin arasında, çift zincirle bağlı olarak uyuyordu. Kapının önündeki bekçiler de zindanı koruyorlardı.
7 Ve işte, Rabbin meleği onun üzerine geldi ve zindanda bir ışık parladı; ve Petrus'un böğrüne vurarak onu kaldırıp, "Çabuk kalk" dedi. Ve zincirleri ellerinden düştü.
8 Ve melek ona dedi: Kuşağını bağla ve çarıklarını giy. O da öyle yaptı. Ve ona dedi: Giysini üzerine ört ve beni izle.
9 Ve dışarı çıkıp İsa'nın ardından gitti; ve melek tarafından yapılanın gerçek olduğunu bilmedi; fakat bir görüntü gördüğünü sandı.
10 Birinci ve ikinci mahalleyi geçince, şehre açılan demir kapıya geldiler; kapı onlara kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokaktan geçtiler; ve melek hemen yanından ayrıldı.
11 Petrus kendine gelince, "Şimdi gerçekten biliyorum ki, Rab meleğini gönderip beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının bütün beklentilerinden kurtardı" dedi.
12 İsa bunları düşündükten sonra, soyadı Markos olan Yahya'nın annesi Meryem'in evine geldi. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu.
13 Petrus kapıyı çaldığında, Roda adında bir kız gelip onu dinledi.
14 Petrus'un sesini tanıdığı için sevinçten kapıyı açmadı, koşarak içeri girdi ve Petrus'un kapının önünde durduğunu anlattı.
15 Ve ona dediler ki, Sen delisin. Fakat o, bunun böyle olduğunu sürekli olarak doğruluyordu. Sonra dediler ki, O, onun meleğidir.
16 Fakat Petrus kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu görünce şaşıp kaldılar.
17 Fakat o, onlara eliyle susmalarını işaret ederek, Rabbin onu zindandan nasıl çıkardığını onlara anlattı. Ve dedi ki, Git, bunları Yakup'a ve kardeşlere göster. Ve gitti ve başka bir yere gitti.
18 Gün doğar doğmaz askerler arasında Petrus'a ne olduğu konusunda büyük bir heyecan başladı.
19 Hirodes onu arayıp bulamayınca, bekçileri sorguya çekti ve öldürülmelerini emretti. Ve Yahudiye'den Sezariye'ye indi ve orada kaldı.
20 Hirodes, Sur ve Saydalılardan pek hoşlanmamıştı. Onlar hep birlikte ona geldiler ve kralın saray görevlisi Blastus'u kendilerine dost edinerek barış istediler. Çünkü ülkeleri kralın ülkesi tarafından besleniyordu.

21 Ve belirlenen bir günde Hirodes, kral giysilerini giyip tahtına oturdu ve onlara bir nutuk verdi.
22 Halk, "Bu, bir insanın sesi değil, bir tanrının sesidir" diye bağırdı.
23 Ve hemen Rabbin meleği onu vurdu, çünkü o, Allah'a izzet vermemişti; ve kurtlar tarafından kemirildi ve can verdi.
24 Fakat Tanrı'nın sözü büyüdü ve çoğaldı.
25 Barnabas ve Saul, görevlerini tamamladıktan sonra Yeruşalim'den döndüler ve yanlarına Markos lakaplı Yuhanna'yı da aldılar.

BÖLÜM 13

1 Antakya'daki kilisede bazı peygamberler ve öğretmenler vardı; bunlardan bazıları Barnaba, Nijer denilen Şimon, Kireneli Lucius, tetrark Hirodes'in yanında büyümüş olan Manaen ve Saul'du.
2 Rabbe hizmet ederlerken ve oruç tutarken, Kutsal Ruh şöyle dedi: Barnabas'la Saul'u, çağırdığım iş için ayırın.
3 Ve oruç tutup dua ettikten sonra, ellerini onların üzerine koyduktan sonra onları gönderdiler.
4 Böylece Kutsal Ruh tarafından gönderilip Selefkiye'ye doğru yola çıktılar; oradan da Kıbrıs'a doğru yelken açtılar.
5 Salamis'e vardıklarında Yahudilerin havralarında Tanrı sözünü vaaz ediyorlardı. Ayrıca Yahya da onların hizmetkârıydı.
6 Adadan geçip Baf'a vardıklarında, Baryesus adında bir büyücü, bir sahte peygamber, bir Yahudi buldular.
7 Ülkenin vekili, akıllı bir adam olan Sergius Pavlus'la birlikteydi; Pavlus, Barnabas'la Saul'u çağırıp Tanrı sözünü dinlemek istiyordu.
8 Fakat büyücü Elimas (adı tercümeye göre böyledir) onlara karşı koydu ve vekili imandan döndürmeye çalıştı.
9 O zaman Saul (aynı zamanda Pavlus diye de bilinir) Kutsal Ruh'la dolup gözlerini ona dikti.
10 Ve dedi: Ey her türlü hile ve kötülükle dolu, ey şeytanın çocuğu, ey her doğruluğun düşmanı! Rabbin doğru yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin?
11 Ve şimdi, işte, Rabbin eli senin üzerindedir ve sen kör olacaksın, bir süre güneşi göremeyeceksin. Ve hemen üzerine bir sis ve karanlık çöktü; ve elinden tutarak kendisini yönlendirecek birini aramaya başladı.
12 Bunun üzerine vekil, yapılanları görünce iman etti; çünkü Rabbin öğretisine şaşıyordu.
13 Pavlus ve adamları Baf'tan ayrılıp Pamfilya'nın Perge kentine geldiler. Yuhanna da onlardan ayrılıp Yeruşalim'e döndü.
14 Fakat Perge'den ayrılıp Pisidya'nın Antakya kentine geldiler ve Şabat günü havraya girip oturdular.
15 Tevrat ve peygamberler okunduktan sonra havra yöneticileri onlara haber gönderip, "Kardeşler, halka söyleyeceğiniz bir öğüt varsa söyleyin" dediler.
16 Bunun üzerine Pavlus ayağa kalktı, eliyle işaret ederek dedi: "İsrailoğulları ve Tanrı'dan korkanlar, bana ses verin."
17 İsrail halkının Tanrısı atalarımızı seçti ve Mısır diyarında yabancı olarak yaşadıkları dönemde onları yüceltti ve yüksek kollarıyla onları oradan çıkardı.
18 Ve kırk yıl kadar bir zaman zarfında onların örf ve adetlerine çölde katlandı.
19 Ve Kenan diyarında yedi milleti yok ettikten sonra, topraklarını onlara kura ile paylaştırdı.
20 Ve ondan sonra, peygamber Samuel'e kadar, yaklaşık dört yüz elli yıllık bir süre için onlara hakimler verdi.
21 Sonra bir kral istediler; ve Tanrı onlara Benyamin kabilesinden Kis oğlu Saul adında bir adamı kırk yıllık bir süre için verdi.
22 Ve onu tahttan indirdikten sonra, onlara kral olarak Davut'u tayin etti; ve ona da tanıklık ederek dedi: "Gönlüme göre bir adam olan Yese'nin oğlu Davut'u buldum; o, bütün isteklerimi yerine getirecektir."
23 Bu adamın soyundan Tanrı, vaadine uygun olarak İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı çıkardı.
24 Yahya, İsa'nın gelişinden önce, bütün İsrail halkına tövbe vaftizini vaaz etmişti.
25 Ve Yahya görevini tamamlayınca dedi: Siz beni kim sanıyorsunuz? Ben o değilim. Fakat işte, benden sonra biri geliyor ki, onun ayakkabılarını çözmeye layık değilim.
26 Ey kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve aranızda Tanrı'dan korkan herkes, bu kurtuluş sözü size gönderilmiştir.
27 Çünkü Yeruşalim'de oturanlar ve onların yöneticileri, onu tanımadıkları ve her Sebt günü okunan peygamberlerin seslerini duymadıkları için, onu mahkûm etmekte sözlerini yerine getirdiler.
28 Ve onda ölüm sebebini bulamadıkları halde, Pilatus'tan onun öldürülmesini istediler.
29 Ve onun hakkında yazılmış olanların hepsini yerine getirdikten sonra, onu ağaçtan indirip bir mezara koydular.
30 Fakat Allah onu ölümden dirilttti:
31 Ve Celile'den Yeruşalim'e kadar kendisiyle birlikte gelenler, halka şahitlik edenler tarafından günlerce görüldü.
32 Ve size müjdeyi bildiriyoruz ki, atalarımıza verilen vaat,
33 Tanrı, İsa'yı yeniden diriltmekle aynı şeyi bizim için, onların çocukları için de yerine getirmiştir. Nitekim ikinci mezmurda şöyle yazılmıştır: Sen benim Oğlumsun, bugün ben seni doğurdum.
34 Ve onu ölümden diriltip artık çürümeye bırakmamasıyla ilgili olarak şöyle dedi: Size Davut'un sağlam merhametlerini vereceğim.
35 Bunun için başka bir mezmurda da şöyle der: Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
36 Çünkü Davut, Tanrı'nın isteğiyle kendi nesline hizmet ettikten sonra uykuya daldı, atalarına gömüldü ve çürümeyi gördü.
37 Fakat Allah'ın dirilttiği adam hiçbir çürüme görmedi.
38 Öyleyse, kardeşlerim, şunu bilin ki, bu adam aracılığıyla günahların bağışlanması size duyuruluyor.
39 Ve onun aracılığıyla iman edenlerin hepsi, Musa'nın şeriatiyle aklanamadığınız her şeyden aklanırlar.
40 Bundan dolayı, peygamberlerin söylediği gibi, sizin de başınıza gelmesin diye dikkatli olun.
41 İşte, ey hor görenler, şaşıp kalacaksınız ve yok olacaksınız. Çünkü ben sizin günlerinizde bir iş yapıyorum; bir iş ki, size biri anlatsa bile, asla inanmayacaksınız.
42 Yahudiler havradan çıktıktan sonra, öteki uluslardan olanlar bu sözlerin kendilerine gelecek Şabat günü vaaz edilmesini rica ettiler.
43 Cemaat dağılınca, Yahudilerden ve din değiştirenlerden birçoğu Pavlus ve Barnaba'nın ardından gittiler. Bunlar onlara konuşarak, Tanrı'nın lütfunda kalmaya devam etmeleri konusunda onları ikna ettiler.

44 Ertesi Sebt günü, kentin hemen hemen bütün halkı Tanrı sözünü dinlemek için toplandı.
45 Fakat Yahudiler kalabalığı görünce kıskançlıkla doldular ve Pavlus'un söylediklerine karşı çıktılar, karşı çıktılar ve küfür ettiler.
46 Bunun üzerine Pavlus'la Barnabas cesaretlenip dediler: "Tanrı sözünün önce size söylenmesi gerekiyordu. Fakat siz onu kendinizden uzaklaştırıp, kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, işte, biz Milletlere yöneliyoruz."
47 Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur: Seni uluslara ışık olarak koydum; kurtuluşun yeryüzünün dört bucağına ulaşması için.
48 Milletler bunu işitince sevindiler ve Rabbin sözünü yücelttiler; sonsuz yaşama tayin edilmiş olanların hepsi iman etti.
49 Ve Rabbin sözü bütün bölgeye yayıldı.
50 Fakat Yahudiler, kentin dindar ve onurlu kadınlarını ve ileri gelenlerini kışkırttılar ve Pavlus'la Barnaba'ya karşı zulüm başlattılar ve onları sınırlarından kovdular.
51 Fakat ayaklarının tozunu onlara karşı silktiler ve İkonyum'a geldiler.
52 Ve öğrenciler sevinçle ve Kutsal Ruh'la doldular.

BÖLÜM 14

1 Ve vaki oldu ki, İkonyum'da ikisi birlikte Yahudilerin havrasına gittiler ve şöyle dediler; öyle ki, hem Yahudilerden, hem de Yunanlılardan büyük bir kalabalık iman etti.
2 Fakat iman etmeyen Yahudiler, Yahudi olmayanları kışkırttılar ve onların düşüncelerini kardeşlere karşı kötüleştirdiler.
3 Böylece uzun süre Rab'bin yolunda cesaretle konuşup durdular. Rab, O'nun lütfunun sözüne tanıklık etti ve kendi elleriyle belirtiler ve harikalar yapılmasını sağladı.
4 Fakat kent halkı ikiye bölündü; bir kısmı Yahudilerle, bir kısmı da elçilerle aynı safta yer aldı.
5 Ve hem Milletler, hem de Yahudiler ve yöneticileri tarafından, onlara hakaret etmek ve onları taşlamak için bir saldırı yapıldığında,
6 Onlar bunu anlayınca, Likaonya'nın Listra ve Derbe kentlerine ve çevredeki bölgeye kaçtılar.
7 Ve orada müjdeyi vaaz ettiler.
8 Ve Listra'da ayakları tutmayan, annesinin rahminden beri topal, hiç yürümemiş bir adam oturuyordu:
9 Pavlus'un konuştuğunu duyanlar, ona dikkatle bakıp, onun iyileşeceğine dair imanı olduğunu anlayanlar,
10 Yüksek sesle, "Ayakta dur," dedi. Ve sıçrayıp yürüdü.
11 Halk Pavlus'un yaptıklarını görünce, Likaonya dilinde seslerini yükselterek, "Tanrılar insan görünümünde yanımıza indiler" dediler.
12 Ve Barnabas'a Jüpiter, Pavlus'a da Merkür adını verdiler, çünkü o baş konuşmacıydı.
13 O zaman kentlerinin önünde bulunan Jüpiter'in kâhini, öküzler ve çelenkler getirip, halkla birlikte kurban kesmek istiyordu.
14 Bunu elçiler Barnaba ve Pavlus işitince giysilerini yırtıp halkın arasına koşup,
15 Ve dediler: Efendiler, neden bu şeyleri yapıyorsunuz? Biz de sizinle aynı tutkulara sahip insanlarız ve size, bu boş şeylerden dönüp gökleri, yeri, denizi ve bunların içindeki her şeyi yaratan diri Tanrı'ya dönmenizi vaaz ediyoruz.
16 Geçmişte bütün milletlerin kendi yollarında yürümesine izin verenler.
17 Bununla birlikte, iyilik yaparak kendini tanıksız bırakmadı ve bize gökten yağmur ve verimli mevsimler verdi; yüreklerimizi yiyecek ve sevinçle doldurdu.
18 Ve bu sözlerle halkın kendilerine kurban kesmesini güçlükle engellediler.
19 Antakya ve İkonyum'dan bazı Yahudiler de oraya gelip halkı kandırdılar; Pavlus'u taşlayıp, ölmüş sanarak onu kentten dışarı sürüklediler.
20 Fakat öğrenciler onun etrafında dururken, kalkıp şehre girdi; ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye doğru yola çıktı.
21 Ve o kentte müjdeyi vaaz edip birçok kişiye öğrettikten sonra, tekrar Listra'ya, İkonyum'a ve Antakya'ya döndüler.
22 Öğrencilerin canlarını pekiştiriyor, iman yolunda devam etmeleri için onları teşvik ediyor ve Tanrı'nın egemenliğine ancak çok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerektiğini söylüyor.
23 Ve her kilisede ihtiyarlar tayin edip oruçla dua ettikten sonra, onları iman ettikleri Rab'be emanet ettiler.
24 Ve Pisidya'nın her yerini dolaştıktan sonra Pamfilya'ya geldiler.
25 Ve Perge'de sözü vaaz ettikten sonra Attalia'ya indiler:
26 Ve oradan Antakya'ya yelken açtılar; orada yaptıkları iş için Tanrı'nın lütfuna başvurmuşlardı.
27 Onlar da gelip kiliseyi bir araya topladıklarında, Tanrı'nın kendileri arasında neler yaptığını ve iman kapısını Milletlere nasıl açtığını anlattılar.
28 Ve orada uzun bir süre öğrencilerle birlikte kaldılar.

BÖLÜM 15

1 Yahudiye'den gelen bazı adamlar kardeşlere ders verip, "Musa'nın usulüne göre sünnet olmazsanız kurtulamazsınız" dediler.
2 Bunun üzerine Pavlus'la Barnaba, onlarla büyük bir çekişme ve tartışmaya girişince, Pavlus'la Barnaba'nın ve içlerinden bazılarının bu konu hakkında Yeruşalim'e, elçilerin ve ihtiyarların yanına gitmelerine karar verdiler.
3 Kilise tarafından götürülüp Fenike ve Samiriye'den geçerek, ulusların iman ettiğini duyuruyorlardı. Ve bütün kardeşlere büyük sevinç veriyorlardı.
4 Yeruşalim'e vardıklarında, kilise, elçiler ve ihtiyarlar tarafından karşılandılar ve Tanrı'nın kendileri için yaptığı her şeyi anlattılar.
5 Fakat Ferisi mezhebinden iman eden bazı kimseler kalkıp, "Onların sünnet edilmesi ve Musa şeriatına uymaları için onlara emir verilmesi gerekir" dediler.
6 Ve elçiler ve ihtiyarlar bu meseleyi görüşmek üzere bir araya geldiler.
7 Uzun bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara dedi: Kardeşler, biliyorsunuz ki, Tanrı uzun zaman önce aramızdan birini seçti; öyle ki, uluslar benim ağzımdan İncil'in sözünü işitsinler ve inansınlar.
8 Ve yürekleri bilen Allah, onlara da Kutsal Ruh'u vererek, tıpkı bize verdiği gibi, onlara da tanıklık etti.
9 Ve bizimle onlar arasında hiçbir ayırım yapma; imanla onların kalplerini arındır.
10 Öyleyse şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz? Ne atalarımızın, ne de bizim taşıyamayacağımız bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçiriyorsunuz?

11 Fakat biz, Rab İsa Mesih'in lütfuyla onlar gibi kurtulacağımıza inanıyoruz.
12 Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Onlar, Tanrı'nın kendileri aracılığıyla Milletler arasında yaptığı harikaları ve harikaları anlattılar.
13 Onlar sustuktan sonra Yakup şöyle karşılık verdi: Kardeşler, beni dinleyin.
14 Şimon, Tanrı'nın ilk önce Milletlerden kendi adına bir kavim çıkarmak için onları nasıl ziyaret ettiğini anlattı.
15 Ve peygamberlerin sözleri buna uygundur; yazıldığı gibi:
16 Bundan sonra döneceğim, ve yıkılmış olan Davut'un çadırını yeniden yapacağım; ve onun yıkıntılarını yeniden yapacağım ve onu yeniden kuracağım.
17 Bütün bu şeyleri yapan Rab diyor ki, insanların geri kalanı ve adımın anıldığı bütün Milletler Rabbi arasınlar.
18 Tanrı'nın bütün işleri dünyanın başlangıcından beri bilinmektedir.
19 Bu nedenle hükmüm şudur: Milletlerden Tanrı'ya dönenleri rahatsız etmeyelim.
20 Fakat biz onlara şunu yazıyoruz: Putlara tapmaktan, fuhuştan, boğulmuş hayvan etinden ve kandan sakınsınlar.
21 Çünkü eski zamanlarda Musa'nın her kentte kendisini vaaz edenleri vardı; her Sebt günü havralarda okunuyordu.
22 Bunun üzerine elçiler ve ihtiyarlar, bütün kiliseyle birlikte, kendi aralarından seçme kişileri, Pavlus ve Barnabas'la birlikte Antakya'ya göndermeye karar verdiler. Bunlar, kardeşler arasında ileri gelenlerden olan Barsaba lakaplı Yahuda ile Silas'tı.
23 Ve onlar da bu mektupları şu şekilde yazdılar: Resuller, ihtiyarlar ve kardeşler, Antakya, Suriye ve Kilikya'da bulunan Milletlerden olan kardeşlere selamlarını iletiyor.
24 Bizden çıkan bazı kimselerin, "Sünnet olmalısınız, Kutsal Yasa'yı tutmalısınız" diyerek sizi sözlerle sıkıştırdıklarını, canlarınızı altüst ettiklerini duyduk. Biz onlara böyle bir emir vermedik.
25 Hep birlikte toplanıp sevgili kardeşlerimiz Barnabas ve Pavlus'la birlikte seçilmiş adamları size göndermeyi uygun gördük.
26 Rabbimiz İsa Mesih'in adı uğruna canlarını tehlikeye atan adamlar.
27 Bunun için Yahuda ile Silas'ı gönderdik; onlar da aynı şeyleri ağızlarıyla sana bildirecekler.
28 Çünkü Kutsal Ruh'a ve bize göre, size bunlardan daha zorunlu olan şeyleri yüklemekten daha büyük bir yük yüklememek iyi göründü.
29 Putlara sunulan kurbanlardan, kandan, boğulmuş hayvan etinden ve fuhuştan sakının. Bunlardan sakınırsanız, iyi edersiniz. İyi günler.
30 Böylece dağılıp Antakya'ya geldiler; kalabalığı toplayıp şu mektubu verdiler:
31 Bunu okuyunca, teselliden dolayı sevinç duydular.
32 Yahuda ile Silas da peygamber olduklarından, kardeşleri birçok sözlerle teşvik edip yüreklendirdiler.
33 Ve orada bir süre kaldıktan sonra, kardeşler tarafından esenlikle resullere salıverildiler.
34 Bununla birlikte Silas orada kalmaya razı oldu.
35 Pavlus'la Barnaba da Antakya'da kalmaya devam ettiler; onlar da birçoklarıyla birlikte öğretiyor ve Rabbin sözünü duyuruyorlardı.
36 Birkaç gün sonra Pavlus Barnaba'ya, "Haydi, Rabbin sözünü duyurduğumuz her kentte bulunan kardeşlerimizi tekrar ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim" dedi.
37 Barnabas da Markos soyadına sahip olan Yahya'yı yanlarına almaya karar verdi.
38 Fakat Pavlus, Pamfilya'dan ayrılıp işe onlarla birlikte gitmeyen onu yanlarında götürmeyi uygun görmedi.
39 Aralarındaki çekişme öylesine keskinleşti ki, birbirlerinden ayrılmaya başladılar. Bunun üzerine Barnabas, Markos'u da yanına alarak Kıbrıs'a doğru yelken açtı.
40 Pavlus da Silas'ı seçip, kardeşler tarafından Tanrı'nın lütfuna tavsiye edildikten sonra yola çıktı.
41 Ve Suriye ve Kilikya'yı dolaşarak kiliseleri pekiştirdi.

BÖLÜM 16

1 Sonra Derbe ve Listra'ya geldi; orada Timoteos adında bir öğrenci vardı; Yahudi bir kadının oğluydu ve iman etti; fakat babası Yunanlıydı.
2 Listra ve İkonyum'daki kardeşler tarafından iyi bir şekilde duyurulmuştu.
3 Pavlus'un onunla birlikte dışarı çıkması ve orada bulunan Yahudiler yüzünden onu alıp sünnet ettirmesi gerekiyordu; çünkü hepsi babasının Yunanlı olduğunu biliyorlardı.
4 Kentleri dolaşırken, Yeruşalim'de bulunan elçilerin ve ihtiyarların koymuş olduğu uyulması gereken kuralları onlara teslim ettiler.
5 Böylece kiliseler imanda sağlamlaştılar ve sayıları her geçen gün arttı.
6 Frigya ve Galatya bölgesini dolaştıktan sonra, Kutsal Ruh tarafından Asya'da sözü vaaz etmeleri yasaklandı.
7 Misya'ya varınca Bitinya'ya geçmek istediler; ama Ruh onlara izin vermedi.
8 Ve Misya'dan geçip Troas'a indiler.
9 O gece Pavlus'a bir görü geldi: Makedonyalı bir adam duruyordu, ona dua etti: "Makedonya'ya geç, bize yardım et."
10 Ve o görümü gördükten sonra, hemen Makedonya'ya gitmeye çalıştık; çünkü Rabbin bizi onlara müjdeyi vaaz etmek için çağırdığından emindik.
11 Bunun üzerine Troas'tan geçip doğruca Semadirek'e, ertesi gün de Neapolis'e vardık.
12 Oradan da Makedonya'nın o bölgesinin baş kenti ve bir yerleşim yeri olan Filipi'ye gittik. Orada bazı günler kalıyorduk.
13 Ve Sebt günü şehirden çıkıp, duanın yapıldığı ırmak kenarına gittik; oturduk ve orada konaklayan kadınlarla konuştuk.
14 Tiyatira kentinden, mor boya satan Lidya adında Tanrı'ya tapan bir kadın bizi dinliyordu. Rab onun yüreğini açtı ve Pavlus'un söylediği şeylere kulak verdi.
15 Ve vaftiz edildikten sonra, ev halkıyla birlikte bize yalvardı: Eğer beni Rabbe sadık gördüyseniz, evime gelin ve orada kalın, dedi. Ve bizi zorladı.
16 Ve biz dua etmeye gittiğimizde, kehanet ruhuna tutulmuş bir kız karşımıza çıktı. Bu kız, kehanetlerde bulunarak efendilerine çok kazanç sağlıyordu:
17 Bunlar Pavlus'la bizim arkamızdan gelip bağırarak, "Bunlar yüce Tanrı'nın hizmetkârlarıdır, bize kurtuluş yolunu gösteriyorlar" dediler.

18 Ve bunu uzun günler yaptı. Fakat Pavlus üzüntü içinde dönüp ruha dedi: İsa Mesih'in adıyla sana emrediyorum, ondan çık. Ve o aynı saatte çıktı.
19 Efendileri de kazançlarının ümidinin kaybolduğunu görünce Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yöneticilerin yanına sürüklediler.
20 Ve onları yargıçların önüne çıkarıp dediler: Bu adamlar Yahudi oldukları için, şehrimizde çok fazla karışıklık çıkarıyorlar.
21 Ve Romalılar olarak bizim kabul etmemizin ve uygulamamızın caiz olmadığı âdetleri öğretin.
22 Ve kalabalık onlara karşı birleşerek ayağa kalktı; ve yargıçlar elbiselerini yırttılar ve onları dövmeyi emrettiler.
23 Ve üzerlerine çokça kırbaç vurduktan sonra onları zindana attılar ve zindancıya onları emniyette tutmasını emrettiler:
24 Böyle bir emir alan adamlar onları içteki zindana attılar ve ayaklarını tomruğa vurdular.
25 Gece yarısı Pavlus'la Silas dua ettiler, Tanrı'ya ilahiler söylediler. Tutuklular da onları dinlediler.
26 Ve ansızın büyük bir deprem oldu, öyle ki zindanın temelleri sarsıldı; ve hemen bütün kapılar açıldı, ve herkesin bağları çözüldü.
27 Ve zindan bekçisi uykudan uyanıp zindan kapılarının açıldığını görünce kılıcını çekti ve mahkûmların kaçtığını sanarak kendini öldürmek istedi.
28 Fakat Pavlus yüksek sesle bağırarak dedi: Kendine kötülük etme, çünkü hepimiz buradayız.
29 Sonra bir ışık istedi, içeri fırladı, titreyerek geldi ve Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı.
30 Onları dışarı çıkarıp, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmalıyım?" diye sordular.
31 Ve dediler: Rab İsa Mesih'e iman et, ve sen kurtulursun, ev halkın da.
32 Ve ona ve evindekilerin hepsine Rabbin sözünü söylediler.
33 Ve gecenin o saatinde onları alıp yaralarını yıkadı; ve kendisi ve bütün yanındakiler hemen vaftiz oldular.
34 Onları evine getirince önlerine yemek koydu ve bütün ev halkıyla birlikte Tanrı'ya inanarak sevinç duydu.
35 Gün doğunca, yargıçlar çavuşları gönderip, "Şu adamları bırakın" dediler.
36 Ve zindan bekçisi Pavlus'a şunu bildirdi: "Yöneticilerin seni salıvermek için haber gönderdiklerini duydum. Şimdi git, esenlikle git."
37 Fakat Pavlus onlara dedi: Romalı olduğumuz halde bizi mahkûm etmeden açıkça dövdüler ve zindana attılar. Şimdi bizi gizlice mi dışarı atıyorlar? Hayır, kesinlikle değil; kendileri gelip bizi alsınlar.
38 Ve çavuşlar bu sözleri hâkimlere söylediler; ve onların Romalı olduklarını duyunca korktular.
39 Ve gelip onlara yalvardılar, onları dışarı çıkardılar ve şehirden ayrılmalarını istediler.
40 Ve zindandan çıkıp Lidya'nın evine girdiler; ve kardeşleri görünce, onları teselli edip gittiler.

BÖLÜM 17

1 Amfipolis ve Apollonya'dan geçip Selanik'e geldiler. Orada Yahudilerin bir havrası vardı.
2 Pavlus da her zamanki gibi onların yanına gitti ve üç Sebt günü onlarla Kutsal Yazılar'dan tartıştı:
3 Açıyorum ve iddia ediyorum ki, Mesih mutlaka acı çekmiş ve ölümden dirilmiştir; ve size vaaz ettiğim İsa Mesih'tir.
4 Ve onlardan bazıları iman edip Pavlus ve Silas'la arkadaşlık ettiler; dindar Yunanlılardan büyük bir kalabalık ve ileri gelen kadınlardan da az değildi.
5 Fakat iman etmeyen Yahudiler, kıskançlıkla davranarak, aşağılık adamlardan bazı ahlaksız adamları yanlarına aldılar, bir topluluk toplayıp bütün şehri ayaklandırdılar, Yason'un evine saldırdılar ve onları halkın önüne çıkarmaya çalıştılar.
6 Bunları bulamayınca, Yason'la bazı kardeşleri kent ileri gelenlerinin yanına çekip, "Dünyayı altüst edenler buraya da geldiler" diye bağırmaya başladılar.
7 Yason da onu kabul etti; ama bunların hepsi Sezar'ın buyruklarına aykırı davranarak, başka bir kral, İsa adında biri olduğunu söylüyorlar.
8 Ve bu şeyleri işitince, halkı ve şehrin ileri gelenlerini rahatsız ettiler.
9 Ve Yason'un ve ötekinin kefaletini aldıktan sonra onları serbest bıraktılar.
10 Kardeşler de hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya'ya gönderdiler. Onlar da oraya varınca Yahudilerin havrasına gittiler.
11 Bunlar Selanik'tekilerden daha asil kişilerdi; çünkü sözü büyük bir istekle kabul ediyorlar ve her gün Kutsal Yazıları inceleyerek bunların gerçekten böyle olup olmadığını araştırıyorlardı.
12 Bunun üzerine içlerinden birçoğu iman etti; aralarında Yunanlı olan saygın kadınlar ve az olmayan erkekler de vardı.
13 Fakat Selanik Yahudileri, Pavlus'un Tanrı sözünü Veriya'da duyurduğunu öğrenince, oraya da gelip halkı kışkırttılar.
14 Bunun üzerine kardeşler hemen Pavlus'u denize gitmek üzere gönderdiler. Silas ve Timoteos ise orada kalmaya devam ettiler.
15 Pavlus'u götürenler onu Atina'ya götürdüler; Silas ve Timoteos'a, kendisine hemen gelmeleri için buyruk aldıktan sonra yola çıktılar.
16 Pavlus Atina'da onları beklerken, kentin tümüyle putperestliğe saplanmış olduğunu görünce yüreğinde bir kıpırtı oluştu.
17 Bunun üzerine havrada Yahudilerle, dindar kişilerle ve her gün çarşı meydanında kendisiyle karşılaşanlarla tartıştı.
18 O zaman Epikürcülerden ve Stoacılardan bazı filozoflar onunla karşılaştılar. Ve bazıları dediler ki, Bu geveze ne diyecek? Diğerleri dediler ki, Yabancı tanrıların kurucusu gibi görünüyor: Çünkü onlara İsa'yı ve dirilişi vaaz etti.
19 Onu alıp Areopagus'a götürdüler ve, "Söylediğin bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?" dediler.
20 Çünkü sen kulağımıza bazı garip şeyler getiriyorsun; bunların ne anlama geldiğini bilmek istiyoruz.
21 (Çünkü orada bulunan bütün Atinalılar ve yabancılar, vakitlerini başka hiçbir şeyle değil, ya yeni bir şey anlatmakla, ya da duymakla geçiriyorlardı.)
22 O zaman Pavlus, Meris tepesinin ortasında durup şöyle dedi: Ey Atinalılar, her konuda çok batıl inançlı olduğunuzu görüyorum.
23 Çünkü ben geçerken ibadetlerinizi gördüm ve üzerinde şu yazının yazılı olduğu bir sunak buldum: BİLİNMEYEN

TANRI'YA. Bu nedenle siz bilmeden tapındığınız kişiyi size bildiriyorum.
24 Dünyayı ve içindekilerin hepsini yaratan Tanrı, göklerin ve yerin Rabbi olduğuna göre, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz.
25 Hiçbiri, sanki bir şeye ihtiyacı varmış gibi, insan eliyle tapınılmaz. Çünkü O, herkese yaşam, soluk ve her şeyi verir.
26 Ve bütün milletleri tek kandan yarattı, yeryüzünün her tarafında otursunlar diye, önceden belirlenmiş zamanları ve onların ikametgahlarının sınırlarını belirledi.
27 Belki Rabbi ararlar, belki O'nu yoklarlar ve bulurlar; gerçi O her birimizden uzak değildir.
28 Çünkü biz O'nda yaşıyor, hareket ediyor ve var oluyoruz. Şairlerinizden bazıları da şöyle demiştir: "Çünkü biz de O'nun soyundan geliyoruz."
29 Öyleyse Tanrı'nın çocukları olduğumuza göre, Tanrılığın, insan eliyle ve sanatla oyulmuş altın, gümüş ya da taşa benzediğini düşünmemeliyiz.
30 Ve Tanrı bu bilgisizlik zamanlarına göz yumdu; ama şimdi her yerde herkese tövbe etmelerini emrediyor:
31 Çünkü O, dünyayı adaletle yargılayacağı günü saptamıştır; bu gün için, seçtiği adamı ölümden dirilterek herkese güvence vermiştir.
32 Ölülerin diriltilmesinden söz edildiğini işittikleri zaman, kimisi alay etti, kimisi de, "Seni bu konuda tekrar dinleyeceğiz" dedi.
33 Bunun üzerine Pavlus onların arasından ayrıldı.
34 Fakat bazı adamlar ona bağlanıp inandılar; bunların arasında Areopagitli Dionysius, Damaris adında bir kadın ve onlarla birlikte başkaları da vardı.

BÖLÜM 18

1 Bundan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e geldi;
2 Ve Pontus doğumlu, yakın zamanda İtalya'dan gelen Aquila adında bir Yahudi ile karısı Priscilla'yı buldu. (Çünkü Klaudius bütün Yahudilerin Roma'dan ayrılmalarını emretmişti.) ve onların yanına gitti.
3 Kendisi de aynı zanaattan olduğundan, onlarla birlikte kalıyor ve çalışıyordu; çünkü meslekleri çadırcılıktı.
4 Ve her Sebt günü havrada tartışıp Yahudileri ve Yunanlıları ikna ediyordu.
5 Silas ile Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus'un ruhu sıkıldı ve Yahudilere İsa'nın Mesih olduğuna tanıklık etti.
6 Onlar karşı gelip küfür edince, elbisesini silkeleyip onlara dedi: Kanınız sizin başınıza olsun; ben temizim; bundan böyle Milletlere gideceğim.
7 Oradan ayrılıp Justus adında, Tanrı'ya tapan ve evi havraya bitişik bir adamın evine gitti.
8 Havranın reisi Krispus, bütün ev halkıyla birlikte Rab'be iman etti. O'nu dinleyen Korintlilerden de birçoğu iman edip vaftiz oldu.
9 O gece Rab Pavlus'a bir görüntüde şöyle dedi: Korkma, konuş ve susma.
10 Çünkü ben seninle beraberim; ve sana zarar vermek için kimse sana saldırmayacak; çünkü bu şehirde benim halkım çoktur.
11 Ve orada bir yıl altı ay kaldı, aralarında Tanrı sözünü öğretti.
12 Gallio Ahaya'nın vekili iken, Yahudiler hep birlikte Pavlus'a karşı ayaklandılar ve onu yargı kürsüsüne çıkardılar.
13 Bu adam, insanları, yasaya aykırı olarak Tanrı'ya tapmaya kandırıyor, diyor.
14 Pavlus ağzını açmak üzereyken, Gallio Yahudilere dedi: Eğer bu bir kötülük ya da kötü bir ahlaksızlık meselesi olsaydı, ey Yahudiler, size katlanmamı isterdiniz.
15 Fakat eğer mesele söz, isim ve şeriat meselesi ise, ona dikkat edin; çünkü ben bu gibi meselelerde yargıç olmayacağım.
16 Ve onları mahkeme kürsüsünden kovdu.
17 Sonra bütün Yunanlılar havranın baş yöneticisi Sostenes'i alıp yargı kürsüsü önünde dövdüler. Gallio ise bunların hiçbirine aldırış etmedi.
18 Pavlus bundan sonra bir süre daha orada kaldı, sonra kardeşlerden izin alıp oradan Suriye'ye doğru yelken açtı; yanında Priskilla ve Akvila da vardı. Kenhrea'da adak adadığı için başını tıraş etmişti.
19 Ve Efes'e geldi, onları orada bıraktı; kendisi havraya girdi ve Yahudilerle tartıştı.
20 Onlar kendisinden yanlarında daha uzun süre kalmasını istediklerinde, o kabul etmedi;
21 Fakat onlara veda edip, Yeruşalim'de gelecek olan bu bayramı mutlaka kutlamalıyım, fakat Allah dilerse yine yanınıza döneceğim, dedi. Ve Efes'ten yelken açtı.
22 Sezariye'ye varıp kiliseye selam verdikten sonra Antakya'ya indi.
23 Orada bir süre kaldıktan sonra ayrıldı, sırayla bütün Galatya ve Frikya bölgesini dolaşarak bütün öğrencileri pekiştirdi.
24 İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi de Efes'e geldi. Bu adam güzel konuşan, kutsal yazıları iyi bilen biriydi.
25 Bu adam, Rabbin yolunda eğitilmişti; ruhu ateşliydi, Rabbin işlerini konuşuyor ve öğretiyordu; yalnız Yahya'nın vaftizini biliyordu.
26 Ve havrada cesaretle konuşmaya başladı. Akvila ve Priskilla bunu duyunca, onu yanlarına aldılar ve Tanrı yolunu ona daha da mükemmel bir şekilde açıkladılar.
27 Ve Ahaya'ya geçmeye niyetlenince, kardeşler, öğrencilerine onu kabul etmeleri için yazarak teşvik ettiler. O gelince, iman edenlere lütuf aracılığıyla çok yardım etti:
28 Çünkü Yahudileri güçlü bir şekilde ikna etti ve onları açıkça, Kutsal Yazılar aracılığıyla İsa'nın Mesih olduğunu ortaya koydu.

BÖLÜM 19

1 Ve vaki oldu ki, Apollos Korint'te iken, Pavlus yukarı kıyılardan geçerek Efes'e geldi ve orada bazı öğrencileri buldu.
2 Onlara, "İnanalınızdan beri Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu. Onlar da, "Kutsal Ruh'un var olup olmadığını bile duymadık" dediler.
3 Ve onlara sordu: Öyleyse neye vaftiz oldunuz? Onlar da, Yahya'nın vaftizine, dediler.
4 Bunun üzerine Pavlus, "Yahya gerçekten tövbe vaftiziyle vaftiz etti ve halka, kendisinden sonra gelecek olana, yani Mesih İsa'ya iman etmelerini söyledi" dedi.
5 Bunu işittikleri zaman, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular.

6 Pavlus ellerini onların üzerine koyunca, Kutsal Ruh üzerlerine geldi ve dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar.
7 Ve bütün adamlar on iki kadardı.
8 Ve havraya girdi ve üç ay kadar cesaretle konuştu, Tanrı'nın egemenliğiyle ilgili konularda tartıştı ve onları ikna etti.
9 Fakat bazı kişiler katı yürekli olup inanmayıp, kalabalığın önünde o yolu kötüledikleri zaman, İsa onlardan ayrıldı ve öğrencileri ayırdı; her gün Tiranus adlı birinin okulunda tartışıyorlardı.
10 Bu durum iki yıl kadar devam etti; öyle ki, Asya'da oturanların hepsi, ister Yahudi olsun, ister Yunanlı, Rab İsa'nın sözünü işittiler.
11 Ve Tanrı, Pavlus'un eliyle özel mucizeler yarattı:
12 Böylece bedeninden hastalara mendiller veya önlükler getirildi ve hastalıkları onlardan gitti, kötü ruhlar da onlardan çıktı.
13 Bunun üzerine başıboş Yahudilerden bazı büyücüler, kötü ruhlara tutulmuş olanlara Rab İsa'nın adını anarak, "Pavlus'un vaaz ettiği İsa adına sizi uyarıyoruz" dediler.
14 Ve bunu yapanlar arasında, Yahudi kâhinlerin başı olan Skeva adında birinin yedi oğlu da vardı.
15 Ve kötü ruh cevap verip dedi: İsa'yı tanıyorum, Pavlus'u da tanıyorum; fakat siz kimsiniz?
16 Ve içinde kötü ruh olan adam onların üzerine atıldı, onları yendi ve onlara galip geldi; öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.
17 Bu olay, Efes'te oturan bütün Yahudiler ve Yunanlılar tarafından da duyuldu. Hepsinin üzerine bir korku düştü ve Rab İsa'nın adı yüceltildi.
18 İman edenlerin birçoğu geldi, itirafta bulundu ve yaptıklarını gösterdi.
19 İçlerinden birçoğu da, ince sanatlarla uğraşanlardandı ve kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar. Kitapların değerini hesapladılar ve elli bin gümüş buldular.
20 Böylece Tanrı'nın sözü güçlü bir şekilde büyüdü ve etkili oldu.
21 Bütün bunlar bittikten sonra Pavlus, Makedonya ve Ahaya'dan geçtikten sonra, ruhunda Yeruşalim'e gitmeye karar verdi ve şöyle dedi: "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmeliyim."
22 Bunun üzerine kendisine hizmet edenlerden ikisini, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya gönderdi; kendisi ise bir süre Asya'da kaldı.
23 Ve aynı zamanda o tarafta küçük bir kıpırtı meydana geldi.
24 Çünkü Demetrios adında bir kuyumcu vardı; Diana için gümüşten heykeller yapıyordu ve bu, zanaatkârlara az para kazandırmıyordu.
25 Aynı işte çalışan işçileri yanına çağırıp, "Efendiler, bu sanatla zengin olduğumuzu biliyorsunuz" dedi.
26 Üstelik görüyorsunuz ve duyuyorsunuz ki, yalnız Efes'te değil, hemen hemen bütün Asya'da bu Pavlus, birçok insanı kandırıp saptırdı; bunların elle yapılmış tanrılar olmadığını söyledi.
27 Öyle ki, yalnız bu sanatımızın boşa çıkması tehlikesiyle karşı karşıya kalmayacağız; aynı zamanda büyük tanrıça Diana'nın tapınağı da hor görülecek ve bütün Asya ve dünyanın taptığı ihtişamı yok edilecektir.
28 Ve onlar bu sözleri işitince öfkeyle doldular ve bağırıp dediler: Efeslilerin Diana'sı büyüktür.
29 Ve bütün şehir karıştı. Pavlus'un yol arkadaşları olan Makedonyalı Gayus ile Aristarkus'u yakalayıp hep birlikte tiyatroya koştular.
30 Pavlus halkın arasına girmek istediyse de, öğrenciler onu bırakmadılar.
31 Ve Asya reislerinden bazı dostları ona haber gönderip, tiyatroya girmemesini istediler.
32 Bunun üzerine kimisi bir şey, kimisi başka bir şey haykırıyordu. Çünkü cemaat şaşkındı; çoğunluk da neden toplandıklarını bilmiyordu.
33 Ve İskender'i kalabalığın arasından çekip çıkardılar, Yahudiler onu öne sürdüler. Ve İskender elini uzatarak halka savunmasını yapmak istedi.
34 Fakat onun Yahudi olduğunu anlayınca hepsi bir ağızdan yaklaşık iki saat kadar, "Efeslilerin Diana'sı büyüktür!" diye bağırdılar.
35 Belediye kâtibi halkı yatıştırdıktan sonra şöyle dedi: "Ey Efesliler, Efesliler kentinin büyük tanrıça Diana'ya ve Jüpiter'den düşen heykele taptığını bilmeyen var mı?"
36 Bu hususlara itiraz edilemeyeceğini gördüğünüze göre, sessiz kalmalı ve hiçbir şeyi aceleyle yapmamalısınız.
37 Çünkü siz buraya ne kiliseleri yağmalayan, ne de tanrıçanıza küfreden bu adamları getirdiniz.
38 Bundan dolayı, Demetrios ve onunla beraber olan sanatkârların herhangi birine karşı bir davaları varsa, yasa açıktır ve vekiller de vardır; birbirlerini dava etsinler.
39 Fakat başka hususlarda bir şey sorarsanız, meşru bir mecliste karara bağlanacaktır.
40 Çünkü bugün meydana gelen kargaşadan ötürü sorguya çekilme tehlikesiyle karşı karşıyayız; çünkü bu kalabalığın hesabını verebileceğimiz hiçbir neden yok.
41 Bunları söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

BÖLÜM 20

1 Ve kargaşalık yatıştıktan sonra Pavlus, öğrencilerini yanına çağırdı, onları kucakladı ve Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı.
2 Ve o bölgeleri dolaşıp onlara çok öğüt verdikten sonra Yunanistan'a geldi.
3 Ve orada üç ay kaldı. Ve Yahudiler onu beklerken, Suriye'ye yelken açmak üzereyken, Makedonya üzerinden geri dönmeyi amaçladı.
4 Ve Berealı Sopater Asya'ya doğru ona eşlik etti; ve Selaniklilerden Aristarchus ve Secundus; ve Derbe'li Gaius ve Timotheus; ve Asya'dan Tychicus ve Trophimus.
5 Bunlar önden gidip bizim için Troas'ta kaldılar.
6 Mayasız ekmek günlerinden sonra Filipi'den yelken açıp beş günde Troas'a onların yanına geldik; orada yedi gün kaldık.
7 Haftanın ilk günü, öğrenciler ekmek bölmek için bir araya geldiklerinde, Pavlus ertesi gün yola çıkmaya hazır olduğundan onlara vaaz etti ve gece yarısına kadar konuşmasını sürdürdü.
8 Ve toplandıkları üst odada birçok ışık vardı.
9 Ve orada, Eutyhus adında bir genç adam pencerede oturuyordu; derin bir uykuya dalmıştı. Pavlus da uzun süre vaaz ederken uykuya daldı ve üçüncü kattan düşüp ölü olarak kaldırıldı.
10 Pavlus da aşağı inip onun üzerine kapandı ve onu kucaklayarak, "Siz üzülmeyin, çünkü onun canı ondadır" dedi.

11 İsa tekrar yukarı çıkıp ekmeği böldü, yemek yedi, gün ağarıncaya kadar uzun uzun konuştu, sonra da gitti.
12 Ve genci diri olarak getirdiler ve pek az teselli olmadılar.
13 Biz de gemiye binip Assos'a doğru yelken açtık; orada Pavlus'u yanımıza almak niyetindeydik. Zira Pavlus yaya gitmeyi planlamıştı.
14 Assos'ta yanımıza gelince onu yanımıza aldık ve Midilli'ye geldik.
15 Ve oradan yelken açtık, ve ertesi gün Sakız Adasının karşısına geldik; ve ertesi gün Samos'a vardık, ve Trogyllium'da konakladık; ve ertesi gün Milet'e geldik.
16 Pavlus, Asya'da vakit geçirmek istemediği için Efes'ten geçerek yola çıkmaya karar vermişti; Pentekost günü Yeruşalim'de olabilmek için mümkünse hemen orada olmayı istiyordu.
17 Ve Milet'ten Efes'e haber gönderip kilisenin ihtiyarlarını çağırdı.
18 Ve yanına geldikleri zaman, onlara dedi: Biliyorsunuz, Asya'ya geldiğim ilk günden beri, her mevsimde sizinle nasıl birlikte olduğumu,
19 Bütün alçakgönüllülükle, gözyaşlarıyla ve Yahudilerin pusuya yatması yüzünden başıma gelen denemelerle Rab'be kulluk ettim.
20 Ve size yararlı olan hiçbir şeyi saklamadım, ama size gösterdim ve hem alenen hem de evden eve size öğrettim.
21 Hem Yahudilere, hem de Yunanlılara, Tanrı'ya tövbe etmelerini ve Rabbimiz İsa Mesih'e iman etmelerini tanıklık ediyordu.
22 Ve şimdi, işte, ruhta bağlı olarak Yeruşalim'e gidiyorum; orada başıma gelecek şeyleri bilmiyorum.
23 Kutsal Ruh her kentte tanıklık ediyor ve zincirlerin ve sıkıntıların beni koruduğunu söylüyor.
24 Fakat bunların hiçbiri beni sarsmıyor, canımı da kendime değerli saymıyorum. Öyle ki, sevinçle koşumu tamamlayayım ve Rab İsa'dan aldığım görevi, yani Tanrı'nın lütfunun müjdesini tanıklık etmek görevini yerine getireyim.
25 Ve şimdi, işte, aranızda Tanrı'nın egemenliğini vaaz etmek için dolaştığım sizlerin, bir daha yüzümü görmeyeceğinizi biliyorum.
26 Bu nedenle bugün sizi şahit tutuyorum ki, ben bütün insanların kanından temizim.
27 Çünkü Tanrı'nın bütün tasarılarını size bildirmekten çekinmedim.
28 Bunun için kendinize ve bütün sürüye dikkat edin. Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak atadığı sürüye dikkat edin. Tanrı'nın kendi kanıyla satın aldığı kiliseyi gütmeniz için oradasınız.
29 Çünkü biliyorum ki, ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtlar aranıza girecek.
30 Ayrıca sizden de sapık sözler söyleyen ve öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek isteyen kişiler çıkacak.
31 Bunun için uyanık olun ve hatırlayın ki, üç yıl boyunca gece gündüz her insanı gözyaşlarıyla uyarmaktan vazgeçmedim.
32 Ve şimdi, kardeşlerim, sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunun sözüne emanet ediyorum. Bu söz, sizi güçlendirebilir ve kutsal kılınanların hepsi arasında size miras verebilir.
33 Ben hiç kimsenin gümüşüne, altınına ya da giysisine göz dikmedim.
34 Evet, siz kendiniz biliyorsunuz ki, bu eller benim ve yanımda olanların gereksinimlerine hizmet ettiler.
35 Size her şeyi gösterdim; çalışırken zayıfları desteklemeniz ve Rab İsa'nın şu sözlerini hatırlamanız gerekir: Vermek, almaktan daha mutludur.
36 Bunları söyledikten sonra diz çöküp hepsiyle birlikte dua etti.
37 Ve hepsi ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldılar ve onu öptüler.
38 En çok da, söylediği sözlerden ötürü, bir daha yüzünü göremeyecekleri için üzülüyorlardı. Ve onu gemiye kadar eşlik ettiler.

BÖLÜM 21

1 Ve onlardan kurtulup denize açıldıktan sonra, doğruca Kos'a, ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geldik.
2 Ve Fenike'ye doğru yelken açan bir gemi bulduk, ona binip yola koyulduk.
3 Kıbrıs'ı bulunca onu sol taraftan bıraktık, Suriye'ye doğru yelken açtık ve Sur'da karaya çıktık; çünkü gemi orada yükünü boşaltacaktı.
4 Biz de orada yedi gün kalan öğrencileri bulduk. Onlar, Ruh aracılığıyla Pavlus'a, Yeruşalim'e çıkmaması gerektiğini söylediler.
5 Ve o günleri bitirince, yola koyulduk ve gittik; ve hepsi bizi, karılarımız ve çocuklarımızla birlikte, şehirden çıkıncaya kadar yolumuza çıkardılar; ve kıyıda diz çöküp dua ettik.
6 Ve birbirimizden ayrıldıktan sonra kayığa bindik; ve onlar evlerine döndüler.
7 Sur'dan yolculuğumuzu tamamlayıp Ptolemais'e geldik, kardeşleri selamladık ve bir gün onlarla birlikte kaldık.
8 Ertesi gün Pavlus'un beraberindekiler olarak yola çıkıp Sezariye'ye geldik. Yedilerden biri olan müjdeci Filipus'un evine girdik ve onun yanında kaldık.
9 Aynı adamın peygamberlik eden dört bakire kızı vardı.
10 Ve orada uzun günler kaldıktan sonra, Yahudiye'den Agabus adında bir peygamber geldi.
11 Ve yanımıza gelince, Pavlus'un kuşağını alıp kendi ellerini ve ayaklarını bağladı ve şöyle dedi: Kutsal Ruh şöyle diyor: Yeruşalim'deki Yahudiler de bu kuşağı taşıyan adamı böyle bağlayacaklar ve onu ulusların eline teslim edecekler.
12 Bunları işittiğimiz zaman, hem biz, hem de o yöredekiler, Yeruşalim'e çıkmaması için yalvardık.
13 Bunun üzerine Pavlus, "Ağlayıp yüreğimi parçalamanız ne anlama geliyor?" diye karşılık verdi. "Ben yalnız bağlanmaya değil, Rab İsa'nın adı uğruna Yeruşalim'de ölmeye de hazırım."
14 Fakat ikna olmayınca, biz vazgeçip, "Rabbin isteği olsun" dedik.
15 Ve o günlerden sonra arabalarımıza binip Yeruşalim'e çıktık.
16 Sezariyeli öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler; yanlarında Kıbrıslı Mnason adında eski bir öğrenci getirdiler; onun yanında konaklayacaktık.
17 Ve Yeruşalim'e vardığımızda kardeşler bizi sevinçle karşıladılar.
18 Ertesi gün Pavlus bizimle birlikte Yakup'un yanına geldi; bütün ihtiyarlar da oradaydı.
19 İsa onları selamladıktan sonra, Tanrı'nın hizmeti aracılığıyla Milletler arasında neler yaptığını ayrıntılı olarak anlattı.

20 Bunu işitince, Rab'bi yücelterek, "Kardeşim, Yahudiler arasında iman edenlerin ne kadar çok olduğunu görüyorsun. Hepsi de şeriat konusunda gayretlidir" dediler.
21 Ve sen, Milletler arasında bulunan bütün Yahudilere, Musa'yı terketmelerini, çocuklarını sünnet etmemeleri ve geleneklere göre yürümemeleri gerektiğini öğrettiğini haber aldın.
22 Öyleyse ne yapmalıyım? Bütün halkın bir araya gelmesi gerek. Çünkü senin geldiğini işitecekler.
23 Bunun için sana söylediğimiz şeyi yap: Adak adamış dört adamımız var;
24 Onları al, onlarla birlikte temizlen ve onlarla birlikte sorumlu ol ki, başlarını tıraş etsinler; ve hepsi, senin hakkında kendilerine bildirilen şeylerin hiçbir şey olmadığını, fakat senin de düzenli bir şekilde yürüdüğünü ve yasayı tuttuğunu bilsinler.
25 İman eden Yahudi olmayanlara gelince, biz yazdık ve şu sonuca vardık ki, onlar böyle bir şeye uymazlar; ancak putlara sunulan kurbanlardan, kandan, boğulmuş hayvandan ve fuhuştan kendilerini korurlar.
26 Bunun üzerine Pavlus adamları alıp ertesi gün onlarla birlikte temizlenerek tapınağa girdi. Bu, temizlenme günlerinin tamamlandığını göstermek içindi. Ta ki her biri için bir sunu sunulana kadar.
27 Yedi gün dolmak üzereyken, Asya'dan gelen Yahudiler, onu tapınakta görünce, bütün halkı kışkırttılar ve ellerini ona koydular.
28 Ey İsrailliler, yardım edin diye bağırdılar: Bu adam, her yerde herkese, halka, yasaya ve bu yere karşı öğretiler veriyor; ayrıca Yunanlıları da tapınağa sokarak bu kutsal yeri kirletiyor.
29 (Çünkü daha önce kentte Pavlus'un yanında Efesli Trofimos adında birini görmüşlerdi; Pavlus'un onu tapınağa getirdiğini sanmışlardı.)
30 Ve bütün şehir sarsıldı, ve halk kaçıştı; ve Pavlus'u tutup mabetten dışarı sürüklediler; ve hemen kapılar kapandı.
31 Onu öldürmeye gittikleri sırada, bölük komutanına bütün Yeruşalim'in karıştığı haberi geldi.
32 O da hemen askerleri ve yüzbaşıları alıp yanlarına koştu. Yüzbaşı ve askerleri görünce Pavlus'u dövmeyi bıraktılar.
33 Bunun üzerine başkomutan yaklaşıp onu yakaladı ve iki zincirle bağlanmasını emretti; kim olduğunu ve ne yaptığını sordu.
34 Ve kalabalığın arasında kimisi bir şey, kimisi başka bir şey bağırıyordu; ve kargaşalığın kesinliğini anlayamayınca, onun kaleye taşınmasını emretti.
35 Ve merdivene gelince, halkın zorbalığından dolayı askerler tarafından götürüldü.
36 Çünkü halkın büyük çoğunluğu, "Onu ortadan kaldırın!" diye bağırarak onun peşinden gidiyordu.
37 Pavlus kaleye götürülmek üzereyken başkomutan'a, "Seninle konuşabilir miyim?" diye sordu. Kim, "Yunanca konuşabilir misin?" diye sordu.
38 Sen, daha bu günlerde kargaşalık çıkarıp dört bin katili çöle çıkaran Mısırlı değil misin?
39 Fakat Pavlus dedi: Ben Kilikya'da Tarsus kentinden bir Yahudi'yim, önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım. Lütfen bana halka konuşmam için izin ver.
40 Ve ona izin verdikten sonra, Pavlus merdivenlerde durdu ve eliyle halka işaret etti. Ve büyük bir sessizlik olduğunda, onlara İbranice dilinde şöyle dedi:

BÖLÜM 22

1 Kardeşler ve babalar, şimdi size yapacağım savunmayı dinleyin.
2 (Ve İbranice dilinde kendilerine konuştuğunu işittiklerinde, daha da sustular. O da şöyle dedi:)
3 Ben gerçekten Yahudi bir adamım, Kilikya'nın Tarsus kentinde doğdum, bu kentte Gamaliel'in yanında büyüdüm, atalarımın yasasının yetkin biçimine göre eğitildim ve bugün hepiniz gibi Tanrı'ya karşı gayretliydim.
4 Ve ben bu şekilde ölüme kadar zulmettim, erkekleri de kadınları da bağlayıp zindanlara koydum.
5 Başkâhin ve ihtiyarların bütün üyeleri de bana tanıklık ediyorlar. Onlardan da kardeşlere yazılmış mektuplar aldım ve Şam'a gidip, orada bağlı olanları cezalandırılmak üzere Yeruşalim'e getirdim.
6 Ve vaki oldu ki, ben yolculuk ederken ve öğle vakti Şam'a yaklaştığımda, birdenbire gökten büyük bir ışık etrafımı sardı.
7 Ve yere düştüm, ve bir sesin bana, Saul, Saul, neden bana eziyet ediyorsun? diye seslendiğini duydum.
"Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa'yım" dedi .
9 Ve benimle beraber olanlar ışığı gördüler, ve korktular; fakat bana konuşanın sesini duymadılar.
10 Ve dedim: Ne yapayım, ya Rab? Ve Rab bana dedi: Kalk, Şam'a git; ve orada sana yapman için tayin edilen bütün şeyler bildirilecektir.
11 Ve o ışığın görkeminden göremeyince, yanımda bulunanların eliyle götürülerek Şam'a geldim.
12 Ve orada oturan bütün Yahudiler tarafından iyi bir üne sahip olan, yasaya göre dindar bir adam olan Hananya'dan biri,
13 Yanıma geldi, durdu ve bana, Kardeş Saul, gözlerini aç, dedi. Ve o saatte ona baktım.
14 Ve dedi: Atalarımızın Tanrısı seni seçti, ta ki, O'nun isteğini bilesin ve O'nun adil olduğunu görüp, O'nun ağzından çıkan sesi işitesin.
15 Çünkü sen, gördüğün ve işittiğin şeylerin tanığı olacaksın bütün insanlara.
16 Şimdi neden oyalanıyorsun? Kalk, vaftiz ol ve günahlarını yıka, Rabbin ismini an.
17 Ve vaki oldu ki, ben Yeruşalim'e döndüğümde, tapınakta dua ederken, kendimden geçmiştim;
18 Ve onun bana, " Çabuk ol, Yeruşalim'den hemen çık; çünkü onlar benim hakkımda vereceğin tanıklığı kabul etmeyecekler" dediğini gördüm.
19 Ve dedim: Ya Rab, sana iman edenleri her havrada zindana attığımı ve dövdüğümü biliyorlar.
20 Ve senin şehidin İstefanos'un kanı döküldüğü zaman, ben de yanında durup onun ölümünü onayladım ve onu öldürenlerin giysilerini sakladım.
21 Ve bana dedi: Git; çünkü seni buradan uzağa, Milletlerin yanına göndereceğim.
22 Ve bu söze kulak verdiler ve sonra seslerini yükselterek dediler: Böyle bir adamı yeryüzünden uzaklaştırın; çünkü onun yaşaması uygun değildir.
23 Ve bağırıp giysilerini çıkarıp havaya toz saçtıklarında,
24 Başkomutan onun kaleye getirilmesini ve kamçılanarak sorguya çekilmesini emretti; böylece kendisine karşı neden bu kadar bağırdıklarını anlayacaktı.

25 Pavlus, onu sırımlarla bağlarlarken, yanında duran yüzbaşıya, "Yargılanmamış bir Romalıyı kamçılamanız yasal mıdır?" diye sordu.
26 Yüzbaşı bunu duyunca gidip başkomutanına haber verdi: "Dikkat et, ne yapıyorsun? Çünkü bu adam Romalı."
27 Sonra başkomutan gelip ona dedi: Söyle bana, sen Romalı mısın? O da, Evet dedi.
28 Ve başkomutan cevap verdi: Ben bu hürriyeti büyük bir meblağla elde ettim. Ve Pavlus dedi: Fakat ben hür doğdum.
29 O zaman onu sorguya çekecek olan adamın yanından hemen ayrıldılar. Ve başkomutan da, onun bir Romalı olduğunu ve onu bağladığını bildiğinden, korkmuştu.
30 Ertesi gün, Yahudiler tarafından neden suçlandığını kesin olarak bilmek istediği için, onu bağlarından çözdü ve başkâhinlerle bütün meclisin gelmesini emretti ve Pavlus'u aşağı getirip onların önüne koydu.

BÖLÜM 23

1 Pavlus ise meclisi dikkatle süzerek şöyle dedi: Kardeşler, ben bugüne kadar Tanrı önünde her türlü iyi vicdanla yaşadım.
2 Başkâhin Hananya, yanında duranlara onun ağzına vurmalarını buyurdu.
3 Bunun üzerine Pavlus ona dedi: Ey beyaz duvar, Allah seni vuracaktır! Sen beni şeriata göre yargılamak için mi oturuyorsun, ve şeriata aykırı olarak vurulmamı mı emrediyorsun?
4 Yanında duranlar, "Sen Tanrı'nın başkâhinine mi sövüyorsun?" dediler.
5 Bunun üzerine Pavlus, "Kardeşler, onun başkâhin olduğunu bilmiyordum" dedi. "Çünkü şöyle yazılmıştır: Halkının reisi hakkında kötü konuşmayacaksın.
6 Fakat Pavlus, bir kısmın Sadukiler, öbür kısmının Ferisiler olduğunu anlayınca, kurulda şöyle bağırdı: Kardeşler, ben bir Ferisiyim, bir Ferisi'nin oğluyum. Ölülerin dirilişi umudu konusunda yargılanıyorum.
7 İsa bunları söyledikten sonra Ferisiler ile Sadukiler arasında anlaşmazlık çıktı ve topluluk ikiye bölündü.
8 Zira Sadukiler, dirilişin, ne meleğin, ne de ruhun var olmadığını söylerler; Ferisiler ise her ikisinin de var olduğunu kabul ederler.
9 Ve büyük bir feryat koptu; ve Ferisilerden olan din bilginleri kalkıp çekişmeye başladılar: Biz bu adamda hiçbir kötülük bulmuyoruz; fakat eğer bir ruh veya bir melek ona konuşmuşsa, Allah'a karşı savaşmayalım.
10 Ve büyük bir anlaşmazlık çıkınca, başkomutan, Pavlus'un kendilerine yenilmesinden korkarak, askerlere aşağı inmelerini ve onu aralarından zorla alıp kaleye götürmelerini emretti.
11 Ertesi gece Rab onun yanında durup dedi: Cesaretli ol, Pavlus! Çünkü Yeruşalim'de benim için nasıl tanıklık ettiysen, Roma'da da öyle tanıklık etmelisin.
12 Gün doğunca Yahudilerden bazıları bir araya gelerek kendilerini lanetle bağladılar ve Pavlus'u öldürmeden ne yiyip ne de içmeyeceklerini söylediler.
13 Ve bu komploya yapanların sayısı kırktan fazlaydı.
14 Başkâhinlerle ihtiyarların yanına varıp, "Büyük bir lanetle kendimizi bağladık; Pavlus'u öldürmeden hiçbir şey yemeyeceğiz" dediler.
15 Şimdi siz ve meclis başkana, yarın onu yanınıza getirmesini söyleyin; sanki onun hakkında daha ayrıntılı bir şey soracakmışsınız gibi. Biz veya o yaklaşırsa onu öldürmeye hazırız.
16 Pavlus'un kız kardeşinin oğlu da onların pusuda beklediğini duyunca gidip kaleye girdi ve Pavlus'a haber verdi.
17 Bunun üzerine Pavlus yüzbaşılardan birini yanına çağırıp, "Bu genci yüzbaşıya götür" dedi, "Çünkü onun ona söyleyeceği bir şey var.
18 Bunun üzerine onu alıp başkomutanlığa götürdü ve dedi: Tutuklu Pavlus beni yanına çağırdı ve bu genci sana getirmemi rica etti; sana söyleyecek bir şeyi var.
19 Bunun üzerine başkomutan onun elinden tutup yalnız başına bir kenara çekildi ve ona, "Bana ne söyleyeceksin?" diye sordu.
20 Ve dedi: Yahudiler, yarın Pavlus'u meclise getirmeni istemek konusunda anlaştılar; sanki ondan daha ayrıntılı bir soru sormak istiyorlarmış gibi.
21 Fakat sen onlara boyun eğme; çünkü içlerinden kırktan fazla adam onu bekliyor; onlar, onu öldürmeden ne yiyip ne de içmeyeceklerine dair yeminle kendilerini bağladılar; ve şimdi senden bir vaat bekliyorlar.
22 Bunun üzerine başkomutan genci serbest bıraktı ve ona, "Sakın bunları bana gösterdiğini kimseye söyleme" diye emretti.
23 Ve iki yüzbaşıyı yanına çağırıp dedi: Gece üçte Sezariye'ye gitmek üzere iki yüz asker, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırla.
24 Onlara hayvanlar sağlayın ki, Pavlus'u bindirip sağ salim Vali Feliks'e götürsünler.
25 Ve şöyle bir mektup yazdı:
26 Claudius Lysias en seçkin vali Felix'e selamlarını iletiyor.
27 Bu adam Yahudiler tarafından yakalanmıştı ve onlar tarafından öldürülmesi gerekiyordu. Bunun üzerine ben bir orduyla gelip onu kurtardım; çünkü onun bir Romalı olduğunu anladım.
28 Ve onu neden suçladıklarını öğrenmek istediğimde, onu onların meclisine getirdim:
29 Kendisinin, onların kanunlarına ilişkin sorularla suçlandığını gördüm, fakat kendisine ölüm ya da zincire vurulmayı gerektirecek hiçbir şey isnat edilmemişti.
30 Yahudilerin bu adam için pusuya yattıkları bana bildirilince, hemen sana haber gönderdim ve onu suçlayanlara da ona karşı olan düşüncelerini sana söylemelerini emrettim. Elveda.
31 Bunun üzerine askerler, kendilerine emredildiği gibi Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris'e götürdüler.
32 Ertesi gün atlıları onunla birlikte bırakıp kaleye döndüler.
33 Sezariye'ye vardıklarında mektubu valiye teslim ettiler ve Pavlus'u da onun önüne çıkardılar.
34 Vali mektubu okuyunca, hangi eyaletten olduğunu sordu. Kilikya'dan olduğunu anlayınca,
35 O, "Seni suçlayanlar da gelince dinlerim" dedi. Ve onun Hirodes'in yargı salonunda tutulmasını buyurdu.

BÖLÜM 24

1 Beş gün sonra başkâhin Hananya, ihtiyarlar ve Tertullus adında bir hatiple birlikte indi. Tertullus, Pavlus'a karşı valiye bilgi verdi.
2 Ve çağrılınca, Tertullus onu suçlamaya başladı ve şöyle dedi: Senin sayende büyük bir huzur içinde yaşadığımızı ve senin tedbirinle bu millete çok değerli işler yapıldığını görüyoruz.
3 Bunu her zaman ve her yerde, en asil Felix, tüm şükranlarımızla kabul ediyoruz.
4 Bununla birlikte, seni daha fazla sıkmak istemem, lütfen bize merhametinden birkaç söz söyle.
5 Çünkü bu adamın bir veba, bütün Yahudiler arasında dünyanın her yerinde isyan çıkaran bir adam ve Nasıralı mezhebinin elebaşısı olduğunu gördük.
6 Tapınağı kirletmeye de çalışan odur. Biz onu alıp, kendi yasamıza göre yargılamak istedik.
7 Fakat başkomutan Lisias yanımıza geldi ve büyük bir şiddetle onu elimizden alıp götürdü.
8 Kendisini suçlayanlara sana gelmelerini emrediyor. Onları sorgulayarak, kendisini suçladığımız bütün bu şeylerin bilgisini edinebilirsin.
9 Yahudiler de, bunların böyle olduğunu söyleyerek onayladılar.
10 Valinin kendisini konuşması için çağırması üzerine Pavlus şöyle cevap verdi: Uzun yıllardır bu millete yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi adıma daha sevinçle cevap veriyorum:
11 Çünkü Yeruşalim'e tapınmaya çıkmamın üzerinden henüz on iki gün geçtiğini anlaman için.
12 Ve beni ne tapınakta herhangi biriyle tartışırken, ne de halkı ayaklandırırken, ne havralarda, ne de şehirde buldular.
13 Şimdi bana isnat ettikleri şeyleri de ispat edemezler.
14 Fakat sana şunu itiraf ediyorum ki, sapkınlık dedikleri yola göre, atalarımın Tanrısına tapıyorum; Kutsal Yasa'da ve peygamberlerin yazılarında yazılı olan her şeye inanıyorum.
15 Ve kendileri de buna inanarak, hem iyilerin hem de kötülerin, ölülerin dirileceğine dair Tanrı'ya ümit beslerler.
16 Ve ben, Tanrı'ya ve insanlara karşı her zaman suçtan uzak bir vicdana sahip olmaya çalışıyorum.
17 Yıllar sonra milletime sadaka ve armağanlar getirmeye geldim.
18 Bunun üzerine Asya'dan bazı Yahudiler beni tapınakta ne kalabalıktan, ne de kargaşadan arınmış halde buldular.
19 Eğer bana karşı bir şey yapacak olsalardı, burada senin karşında bulunmaları gerekirdi.
20 Yoksa burada bulunanlar, meclis önünde dururken bende herhangi bir kötülük bulurlarsa,
21 Ancak aralarında durup, "Ölülerin dirilişi konusunda bugün sizin tarafınızdan sorguya çekiliyorum" diye haykırdığım tek bir ses olmasaydı.
22 Feliks bunları işitince, o yol hakkında daha da bilgi sahibi olarak, bunları erteledi ve şöyle dedi: Başkomutan Lisias gelince, meselenin en son halini öğreneceğim.
23 Ve bir yüzbaşıya Pavlus'u alıkoymasını, serbest bırakmasını ve tanıdıklarından hiç kimsenin kendisine hizmet etmesini veya yanına gelmesini engellememesini emretti.
24 Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte gelince, Pavlus'u çağırttı ve Mesih'e olan inancı konusunda onu dinledi.
25 Ve doğruluk, itidal ve gelecek olan yargı hakkında düşünürken, Feliks titredi ve cevap verdi, Şimdilik git; uygun bir zamanım olduğunda seni çağıracağım.
26 Pavlus'un kendisine para verip onu serbest bırakmasını da umuyordu; bunun için onu daha sık çağırtıyor ve onunla konuşuyordu.
27 Fakat iki yıl sonra Porkius Festus, Feliks'in odasına geldi. Yahudilere hoş görünmek isteyen Feliks, Pavlus'u bağlı bıraktı.

BÖLÜM 25

1 Festus eyalete varınca, üç gün sonra Sezariye'den Yeruşalim'e çıktı.
2 Bunun üzerine başkâhin ve Yahudilerin reisi Pavlus'a karşı onu uyardılar ve yalvardılar:
3 Ve ona karşı iyilik istedi, onu Yeruşalim'e getirtip öldürmek için yol kenarında pusuya yatmasını istedi.
4 Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutulacağını, kendisinin de kısa bir süre sonra oraya gideceğini söyledi.
5 O halde, dedi, aranızda gücü yetenler benimle birlikte aşağı insin ve bu adamda herhangi bir kötülük varsa onu suçlasın.
6 İsa aralarında on günden fazla kaldıktan sonra Sezariye'ye indi; ertesi gün yargı kürsüsünde oturup Pavlus'un getirilmesini buyurdu.
7 İsa gelince, Yeruşalim'den gelen Yahudiler onun çevresinde toplandılar ve Pavlus'a karşı kanıtlayamadıkları birçok ve ağır şikâyetlerde bulundular.
8 Kendisi için şu karşılığı verdi: Ne Yahudilerin yasasına, ne tapınağa, ne de Sezar'a karşı hiçbir günah işlemedim.
9 Fakat Festus Yahudilere hoş görünmek istedi ve Pavlus'a cevap verip dedi: Yeruşalim'e çıkıp orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister misin?
10 Bunun üzerine Pavlus, "Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde duruyorum, orada yargılanmam gerekir" dedi. "Yahudilere karşı hiçbir haksızlık yapmadım; bunu sen de çok iyi biliyorsun.
11 Çünkü eğer bir suçluysam, ya da ölüm cezasını gerektiren bir şey yaptıysam, ölmeyi reddederim; ama bunların beni suçladıkları şeylerden hiçbiri yoksa, kimse beni onlara teslim edemez. Sezar'a yalvarıyorum.
12 Festus meclisle görüştükten sonra şöyle cevap verdi: "Sezar'a mı başvurdun? Sezar'a gideceksin."
13 Ve bir kaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki, Festus'u selamlamak üzere Sezariye'ye geldiler.
14 Orada uzun süre kaldıktan sonra Festus, Pavlus'un davasını krala bildirip, "Feliks'in elinde zincire vurulmuş bir adam var" dedi.
15 Ben Yeruşalim'deyken, Yahudilerin başkâhinleri ve ihtiyarları, kendisine karşı bir yargı kararı çıkarmak isteyerek, bu olayı bana bildirdiler.
16 Ben de ona şöyle cevap verdim: Romalıların, suçlanan kişi suçlayıcılarla yüz yüze gelmeden ve kendisine isnat edilen suçla ilgili olarak kendi adına hesap verme yetkisine sahip olmadan, bir adamı ölüme teslim etmeleri adet değildir.

17 Bunun üzerine onlar buraya gelince, hiç gecikmeden ertesi gün yargı kürsüsüne oturdum ve adamın getirilmesini emrettim.
18 Kendisine karşı suçlayıcılar ayağa kalktığında, benim sandığım gibi hiçbir suçlama getirmediler.
19 Fakat onların kendi batıl inançlarından ve Pavlus'un diri olduğunu iddia ettiği ölmüş İsa'dan dolayı ona karşı bazı soruları vardı.
20 Ve ben bu tür sorulardan kuşkulandığım için, kendisine Yeruşalim'e gidip orada bu konularda yargılanıp yargılanmayacağını sordum.
21 Fakat Pavlus, Augustus'un huzuruna çıkmak üzere saklanmasını isteyince, kendisini Sezar'a gönderinceye kadar alıkoymamı buyurdum.
22 Sonra Agrippa Festus'a dedi: Ben de o adamı dinlemek isterim. Yarın, dedi, sen onu dinlersin.
23 Ertesi gün, Agrippa ve Berniki büyük bir ihtişamla gelip, başkomutanlar ve şehrin ileri gelenleriyle birlikte duruşma yerine girdiklerinde, Festus'un emriyle Pavlus getirildi.
24 Festus, "Kral Agrippa ve burada bizimle birlikte bulunan bütün adamlar, hem Yeruşalim'de, hem de burada Yahudilerin bütün topluluğunun bana şikâyet ettiği bu adamı görüyorsunuz. Artık yaşamaması gerektiğini söylüyorlar." dedi.
25 Fakat onun ölüm cezasını gerektirecek hiçbir şey yapmadığını ve kendisinin Augustus'a başvurduğunu görünce, onu göndermeye karar verdim.
26 Onun hakkında efendime yazacak kesin bir şeyim yok. Bu nedenle onu senin önüne, özellikle de senin önüne getirdim, ey Kral Agrippa, inceledikten sonra yazacak bir şeyim olsun diye.
27 Çünkü bir tutukluyu göndermek, ayrıca ona isnat edilen suçları bildirmek bana mantıksız geliyor.

BÖLÜM 26

1 Sonra Agrippa Pavlus'a dedi: Sen kendi adına konuşabilirsin. Sonra Pavlus elini uzattı ve kendi adına cevap verdi:
2 Ey kral Agrippa, kendimi mutlu sayıyorum, çünkü Yahudilerin bana yönelttiği bütün suçlamaların hesabını bugün senin önünde kendim vereceğim.
3 Özellikle Yahudiler arasındaki bütün adetler ve meseleler konusunda senin uzman olduğunu biliyorum. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.
4 Gençliğimden beri, ilk önce Yeruşalim'de kendi milletim arasında olan yaşam tarzımı bütün Yahudiler bilir;
5 Eğer beni başlangıçtan beri tanıyanlar tanıklık ederlerse, dinimizin en dar mezhebinde bir Ferisi olarak yaşadığımı söylesinler.
6 Ve şimdi, Tanrı'nın atalarımıza verdiği vaadin umudu uğruna yargılanıyorum ve duruyorum.
7 On iki kabilemiz, gece gündüz Tanrı'ya hizmet ederek, bu vaade gelmeyi umuyorlar. Bu umut uğruna, kral Agrippa, Yahudiler tarafından suçlanıyorum.
8 Tanrı'nın ölüleri diriltmesi sizin için neden inanılmaz bir şey olarak düşünülüyor?
9 Kendi kendime, Nasıralı İsa'nın adına aykırı birçok şey yapmam gerektiğini düşündüm.
10 Aynı şeyi Yeruşalim'de de yaptım. Başkâhinlerden yetki alarak kutsalların birçoğunu zindanlara kapattım. Öldürüldükleri zaman da onlara karşı sesimi yükselttim.
11 Ve onları her havrada sık sık cezalandırdım ve onları küfür etmeye zorladım; ve onlara karşı çok öfkelenerek, onları yabancı kentlere kadar takip ettim.
12 Bunun üzerine başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam'a gittiğimde,
13 Ey kral, öğleyin yolda, gökten gelen, güneşin parlaklığından daha parlak bir ışığın, hem benim hem de benimle birlikte yolculuk edenlerin çevresini aydınlattığını gördüm.
14 Ve hepimiz yere düştüğümüzde, İbranice dilinde bana konuşan bir ses duydum. Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun? dikenlere karşı tekme atmak senin için zor.
15 Ve ben, Ey Rab, sen kimsin? dedim. Ve o, Ben senin zulmettiğin İsa'yım, dedi.
16 Fakat kalk, ve ayaklarının üzerinde dur; çünkü ben sana bunun için göründüm; hem gördüğün bu şeylerin, hem de sana görüneceğim diğer şeylerin hizmetkârı ve tanığı olmak için.
17 Seni halktan ve şimdi seni gönderdiğim Milletlerden kurtarıyorum.
18 Onların gözlerini açmak, onları karanlıktan aydınlığa, Şeytan'ın elinden Tanrı'ya döndürmek, böylece günahlarının bağışlanmasını ve bana olan imanla kutsal kılınanların arasında mirasa kavuşmalarını sağlamak.
19 Bunun üzerine, ey Kral Agrippa, ben gökteki görüntüye itaatsizlik etmedim:
20 Fakat önce Şam halkına, sonra Yeruşalim halkına, sonra da Yahudiye'nin bütün kıyılarına, sonra da diğer uluslara, tövbe edip Tanrı'ya dönmeleri ve tövbeye yaraşır işler yapmaları gerektiğini gösterdi.
21 Yahudiler bu sebeplerden dolayı beni tapınakta yakalayıp öldürmeye çalıştılar.
22 Böylece Tanrı'nın yardımını elde etmiş olarak, bugüne kadar hem küçüklere hem büyüklere tanıklık etmeye devam ediyorum. Peygamberlerin ve Musa'nın olacağını söylediklerinden başka hiçbir şeyi söylemiyorum.
23 Mesih'in acı çekmesi, ölümden dirilen ilk kişi olması, insanlara ve uluslara ışık tutması gerekiyordu.
24 Festus kendi kendine konuşurken yüksek sesle şöyle dedi: Pavlus, sen çıldırmışsın; çok öğrenmek insanı delirtir.
25 Fakat o dedi: Ben deli değilim, ey soylu Festus; fakat gerçeği ve ayıklığı anlatan sözleri söyle.
26 Çünkü kral bu şeyleri bilir; ben de onun önünde açıkça konuşuyorum. Çünkü eminim ki, bu şeylerin hiçbiri ondan gizli değildir. Çünkü bu iş bir köşede yapılmamıştır.
27 Kral Agrippa, peygamberlere inanıyor musun? İnandığını biliyorum.
28 Bunun üzerine Agrippa Pavlus'a, "Neredeyse beni Hıristiyan mı sandın?" dedi.
29 Pavlus da, "Tanrı'ya yalvarırım, yalnız sen değil, bugün beni dinleyenlerin hepsi de, bu bağlar dışında, hemen hemen, tümüyle benim gibi olsunlar" dedi.
30 Ve bunları söyledikten sonra, kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar ayağa kalktılar:
31 Onlar ayrılıp bir yana gittiklerinde, aralarında şöyle konuştular: Bu adam ölüm cezasını veya zincire vurulmayı hak eden hiçbir şey yapmıyor.
32 Bunun üzerine Agrippa Festus'a, "Bu adam Sezar'a başvurmasaydı serbest bırakılabilirdi" dedi.

BÖLÜM 27

1 İtalya'ya yelken açmamız kararlaştırılınca, Pavlus'u ve başka bazı tutukluları Augustus'un bölüğünden Julius adında bir yüzbaşıya teslim ettiler.
2 Ve Adramitsiya gemisine binip denize açıldık; Asya kıyılarından geçmek niyetindeydik; yanımızda Selanikli Makedonyalı Aristarkus adında biri vardı.
3 Ertesi gün Sidon'a uğradık. Ve Julius, Pavlus'a nezaketle yalvardı ve dostlarının yanına gidip dinlenmesi için ona serbestlik verdi.
4 Ve oradan yelken açıp Kıbrıs'ın altından geçtik, çünkü rüzgârlar ters esiyordu.
5 Kilikya ve Pamfilya denizini aştıktan sonra Likya'nın bir kenti olan Mira'ya geldik.
6 Ve orada yüzbaşı, İtalya'ya doğru giden bir İskenderiye gemisi buldu; ve bizi içine koydu.
7 Ve günlerce ağır ağır yol aldıktan sonra, ancak Knidos'a vardığımızda, rüzgâr bize engel olmadığından, Girit'in altından, Salmone'nin karşısına geçtik;
8 Ve onu zorlukla geçip Güzel Limanlar denilen yere geldiler; yakınında Lasea kenti vardı.
9 Artık çok vakit geçmişti ve oruç zamanı da geçtiği için yelken açmak tehlikeli hale gelmişti. Pavlus onları uyardı:
10 Ve onlara dedi: Efendiler, görüyorum ki bu yolculuk, yalnız yük ve gemiye değil, canlarımıza da büyük zarar ve ziyan getirecek.
11 Bununla birlikte yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerinden çok, gemi kaptanına ve gemi sahibine inandı.
12 Ve liman kışı geçirmek için elverişli olmadığından, çoğunluk, mümkünse Fenike'ye ulaşıp kışı orada geçirmek için oradan ayrılmayı önerdi; Fenike, Girit'in bir limanı olup, güneybatı ve kuzeybatıya doğru uzanır.
13 Ve güney rüzgârı hafif esince, amaçlarına ulaştıklarını sanarak oradan kurtulup Girit'e yakın bir yere yelken açtılar.
14 Fakat çok geçmeden oraya karşı Euroklydon adı verilen şiddetli bir rüzgar çıktı.
15 Gemi tutulunca ve rüzgâra dayanamayınca, onu kendi haline bıraktık.
16 Ve Clauda denilen bir adanın altından geçerken, kayıkla gelmek için çok işimiz vardı:
17 Bunları yüklenip gemiye destek oldular; bataklığa düşme korkusuyla yelkenleri çektiler ve sürüklendiler.
18 Ve biz fırtınayla çok sarsılmışken, ertesi gün gemiyi hafiflettiler;
19 Üçüncü gün geminin takımlarını kendi ellerimizle söktük.
20 Ve ne güneş ne de yıldızlar günlerce görünmeyince, üzerimize büyük bir fırtına da düşmeyince, kurtulacağımıza dair bütün ümit ortadan kalktı.
21 Fakat uzun bir perhizden sonra Pavlus onların ortasında durdu ve dedi: Efendiler, beni dinleseydiniz, Girit'ten ayrılmazdınız ve bu zarar ve kayba uğramazdınız.
22 Şimdi sizi yüreklenmeye çağırıyorum; çünkü aranızda gemi dışında hiç kimse can kaybı olmayacak.
23 Çünkü bu gece Tanrı'nın meleği yanımda durdu. Ben O'nun meleğiyim ve O'na kulluk ediyorum.
24 Korkma, Pavlus! dedi, Sezar'ın huzuruna çıkarılacaksın. Oysa Tanrı seninle beraber olanların hepsini sana verdi.
25 Bu nedenle, efendiler, sevinçli olun; çünkü Tanrı'ya inanıyorum ki, bana bildirildiği gibi olacak.
26 Fakat bir adaya atılmamız gerekiyor.
27 Fakat on dördüncü gece olunca, Adria'da bir aşağı bir yukarı sürüklenirken, gece yarısına doğru gemiciler bir ülkeye yaklaştıklarını sandılar;
28 Ve denizi deldiler, yirmi kulaç olduğunu buldular; biraz daha gidince, bir daha deldiler, on beş kulaç olduğunu gördüler.
29 Kayalara çarpacağımızdan korkarak geminin kıçından dört demir attılar ve gündüzü beklediler.
30 Ve gemiciler gemiden kaçmak üzereyken, sanki baş gemiden demir atıyorlarmış gibi, sandalı denize indirmişlerdi.
31 Pavlus yüzbaşıya ve askerlere, "Bunlar gemide kalmazlarsa, siz kurtulamazsınız" dedi.
32 Bunun üzerine askerler kayığın iplerini kesip onu denize düşürdüler.
33 Gün yaklaşırken Pavlus, hepsinin yiyecek yemesini rica ederek, "Bugün, oruç tutup hiçbir şey yemediğiniz on dördüncü gündür" dedi.
34 Bunun için sizden ricam, biraz yiyecek almanızdır. Çünkü bu, sağlığınız içindir. İçinizden hiçbirinin başından bir saç bile düşmeyecektir.
35 Bunları söyledikten sonra ekmeği aldı, hepsinin önünde Tanrı'ya şükretti; ekmeği bölüp yemeye başladı.
36 O zaman hepsi sevindiler ve biraz da et yediler.
37 Ve gemide toplam iki yüz altmış altı kişi bulunuyorduk.
38 Doyduklarında gemiyi hafifletip buğdayı denize attılar.
39 Ve gündüz olunca karayı tanıyamadılar; fakat kıyısı olan bir koy keşfettiler; eğer mümkünse, gemiyi oraya sokmayı düşündüler.
40 Ve demirleri aldıktan sonra denize açıldılar, dümen kayışlarını çözdüler, ana yelkeni rüzgâra doğru kaldırdılar ve kıyıya doğru yöneldiler.
41 Ve iki denizin birleştiği bir yere düşüp gemiyi karaya oturttular; ve geminin ön kısmı sıkıştı ve hareketsiz kaldı, fakat arka kısmı dalgaların şiddetiyle kırıldı.
42 Askerlerin amacı, tutukluları öldürmekti; yoksa içlerinden biri yüzerek kaçabilirdi.
43 Fakat yüzbaşı Pavlus'u kurtarmak isteyerek onları bu amaçlarından alıkoydu ve yüzme bilenlerin önce denize atlayıp karaya çıkmalarını emretti:
44 Ve geri kalanlar, kimisi tahtalarda, kimisi geminin kırık parçaları üzerinde. Ve böylece hepsi sağ salim karaya çıktılar.

BÖLÜM 28

1 Ve kurtuldukları zaman, adanın Melita adını taşıdığını öğrendiler.
2 Ve barbar kavim bize karşı az bir iyilik göstermedi: hem yağmur yağdığı, hem de soğuk olduğu için ateş yakıp her birimizi kabul ettiler.
3 Pavlus da bir demet çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine koyunca, ateşten bir engerek çıkıp onun eline kondu.
4 Ve barbarlar zehirli canavarın eline asıldığını görünce, kendi aralarında dediler: Bu adam şüphesiz bir katildir; denizden kurtulmuş olmasına rağmen, intikam onu yaşatmıyor.
5 Ve elini silkip canavarı ateşe attı, ve hiçbir zarar görmedi.
6 Fakat onun şişeceğini veya ansızın düşüp öleceğini sandılar; fakat uzun süre baktıktan sonra kendisine bir zarar gelmediğini görünce fikirlerini değiştirdiler ve onun bir tanrı olduğunu söylediler.

7 Aynı mahallede adanın baş adamı Publius'un eşyaları da vardı; o bizi kabul etti ve üç gün boyunca nezaketle misafir etti.
8 Ve Publius'un babası ateş ve kanlı ishalden hasta idi; Pavlus yanına girdi, dua etti, ellerini onun üzerine koydu ve onu iyileştirdi.
9 Bu iş bitince, adada hastalıkları olan başkaları da gelip iyileştiler.
10 Onlar da bizi çok onurlandırdılar; ve ayrılırken bize gerekli olan şeyleri yüklediler.
11 Üç ay sonra, adada kışlamış olan ve işareti Castor ve Pollux olan İskenderiye gemisine binip yola çıktık.
12 Ve Sirakuza'ya varıp orada üç gün kaldık.
13 Ve oradan bir pusula alıp Regium'a geldik: ve bir gün sonra güney rüzgârı esti ve ertesi gün Puteoli'ye geldik:
14 Orada kardeşler bulduk ve onlarla birlikte yedi gün kalmamız istendi; böylece Roma'ya doğru yola çıktık.
15 Kardeşler oradan bizim hakkımızdaki haberleri duyunca, bizi karşılamak için Api Forumu'na ve üç meyhaneye geldiler. Pavlus bunları görünce Tanrı'ya şükretti ve cesaretlendi.
16 Roma'ya geldiğimiz zaman, yüzbaşı tutukluları muhafız komutanına teslim etti. Fakat Pavlus'un kendisini koruyan bir askerle birlikte yalnız kalmasına izin verildi.
17 Üç gün sonra Pavlus Yahudilerin ileri gelenlerini yanına çağırdı. Onlar da bir araya gelince onlara şöyle dedi: Kardeşler, halkıma ya da atalarımızın geleneklerine karşı hiçbir şey işlemedim; ama yine de Yeruşalim'den tutsak olarak Romalıların eline teslim edildim.
18 Beni sorguya çektikten sonra, ölmemi sağlayacak bir durum olmadığı için beni serbest bırakmak istediler.
19 Fakat Yahudiler buna karşı çıkınca, Sezar'a başvurmak zorunda kaldım. Çünkü milletimi bununla suçlamam gerekmiyordu.
20 Bu nedenle sizi görmek ve sizinle konuşmak için çağırdım; çünkü İsrail'in umudu uğruna bu zincire vurulmuş durumdayım.
21 Ve ona dediler: Yahudiye'den senin hakkında mektuplar almadık, gelen kardeşlerden hiçbiri sana karşı bir kötülük göstermedi veya söylemedi.
22 Fakat senin hakkında ne düşündüğünü duymak isteriz; çünkü bu mezhep hakkında her yerde olumsuz konuşulduğunu biliyoruz.
23 Ve bir gün tayin ettikleri zaman, birçok kişi onun ikametgahına geldi. O da sabah akşama kadar onlara hem Musa'nın kanununa, hem de peygamberlerin sözlerine dayanarak İsa hakkında onları ikna etmeye çalışarak, onlara Tanrı'nın egemenliğini anlattı ve tanıklık etti.
24 Ve kimisi söylenenlere inandı, kimisi de inanmadı.
25 Ve aralarında anlaşamayınca, Pavlus'un, "Kutsal Ruh, peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarımıza güzel söyledi" sözünü söylemesinden sonra ayrıldılar.
26 Ve dedi: Bu kavme git ve de ki: Duyacaksınız ama anlamayacaksınız; göreceksiniz ama görmeyeceksiniz.
27 Çünkü bu kavmin yüreği katılaştı, kulakları ağır işitiyor, gözleri kapandı; ta ki, gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla duymasınlar, yürekleriyle anlamasınlar, dönmesinler ve ben de onları iyileştirmeyeyim.
28 Öyleyse şunu bilin ki, Tanrı'nın kurtarışı uluslara gönderildi ve onlar bunu işitecekler.
29 İsa bu sözleri söyledikten sonra Yahudiler ayrılıp aralarında büyük bir tartışmaya giriştiler.
30 Pavlus da iki yıl boyunca kendi kiraladığı evde oturdu ve kendisine gelen herkesi kabul etti.
31 Tanrı'nın egemenliğini duyuruyor ve Rab İsa Mesih'le ilgili şeyleri tam bir cesaretle öğretiyordu; kimse onu engellemiyordu.